

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A Warlords MC Novel

HAWKE

NY Times & USA Today bestselling Author

R.J. LEWIS

HAWKE

R.J. Lewis tarafından

OceanofPDF.com

***Hibba ve Maya için, benim mırıldanmalarımı ve psikotik atıp tutmalarımı
dinleyip bana rahatlamamı söyledikleri için.***

Olumlu tavırlarınıza lanet olsun.

Rahatlamayacağım.

OceanofPDF.com

İçindekiler tablosu

<u>Önsöz</u>	—
<u>bir</u>	
<u>iki</u>	
<u>üç</u>	
<u>dört</u>	
<u>bes</u>	
<u>altı</u>	
<u>yedi</u>	
<u>sekiz</u>	
<u>dokuz</u>	
<u>on on</u>	
<u>bir</u>	
<u>on iki on</u>	
<u>üç on dört</u>	
<u>on bes on</u>	
<u>altı on yedi</u>	
<u>on sekiz on</u>	
<u>dokuz</u>	
<u>yirmi</u>	
<u>yirmi bir</u>	
<u>yirmi iki</u>	
<u>yirmi üç</u>	
<u>yirmi dört</u>	
<u>yirmi bes</u>	
<u>yirmi altı</u>	
<u>yirmi yedi</u>	
<u>yirmi sekiz</u>	
<u>yirmi dokuz</u>	
<u>otuz</u>	
<u>otuz bir</u>	

otuz iki
otuz üç
otuz dört
otuz bes
otuz altı
otuz yedi
otuz sekiz
otuz dokuz
kırk
sonsöz
tesekkürle
r!

OceanofPDF.com

Önsöz

*Kendine iyi bak.
Ona iyi bak. Ben
aldım.
Ben aldım.
Güvenme.
Güvenme.
Yapma...*

OceanofPDF.com

bir

Tyler

Hawke'ın hapse girmesinden sorumlu olduğum için sık sık kendimi suçladım. Eğer o gün bazı şeyleri değiştirmiş olsaydım - daha sonra değil de daha önce dışarı çıkmış olsaydım - kendini asla parmaklıklar ardında bulmayacaktı.

On üç yaşındaydım ve ılık bir sonbahar günüydü. Yapraklar daha yeni değişmeye başlamıştı ve rüzgar serindi. Şarküteriden dönüyordum, elimde sandviç, kulüp binasına doğru ilerliyordum ki Ayak sesleri kaldırım boyunca dağılmış yaprakların üzerinde usulca çtırdadı.

Kalbimin ağırlaştığını hatırladım ve göğsümü ovuşturmaya devam ettim, acı içinde nefes almaya çalıştım.

Babamın öldürülmesinin üzerinden tam bir yıl geçmişti ve ben üzüntüyle kuşatılmıştım. Hâlâ bana rehberlik eden o olmadan dünyadaki yerimi anlamaya çalışıyordum. Cesur olmaya çalıştım ama diğerleri gibi güçlü değildim. Ağlamadan duramıyordum ve duygularımı üzerimde taşımaktan nefret ediyordum.

Bana yaklaştığını duymadım. Sonunda konuşana kadar ne kadar zamandır orada olduğunu bilmiyordum.

"Merhaba Tyler."

Tam başımı çevirmiştim ki bir polis memuru (ya da kulübün deyimiyle hamamböceği) polis aracıyla yanıma yanaştı. Onu tanıdım ve iyi bir adam olmadığını biliyordum ama adını hatırlayamıyordum. Brinsky ya da Hinsky gibi bir şeydi.

Aynı zamanda yozlaşmış biriydi.

"Nasılsın tatlım?" diye sordu samimiyetsiz bir gülümsemeyle. "İyiyim," diye cevap verdim.

"Şu Warlord kulüp binasına gitmiyorsun değil mi?" Ona temkinli bir bakış attım. "Gidiyorum."

"Bu akıllıca bir fikir mi meleşim?" "Burası benim evim."

"Ama tatlım," dedi zalimce, "burası senin evin değil. Senin başka bir yerde, orospu annenle birlikte bir evin var, değil mi? Hâlâ her gece uyuyana kadar içiyor mu? Bugünlerde ne yapıyor?"

Baban öldü mü? Çok kötü öldüğünü biliyorsun, değil mi? Ve insanlar öldüklerinde onlara ne olduğunu biliyor musun?"

Sadece ona baktım.

Sırıttı. "İğrençleşiyorlar. Kurtçuklar gözbebekleriyle ziyafet çeker, sularını emerler. Bana öyle bakma. Neden bahsettiğimi *biliyorum* - *gördüm*! Senin şu yaşlı adam mı? Muhtemelen göz çukurlarından, burnundan, ağzından ve muhtemelen vücudundaki kurşun deliklerinin her birinden sürünerek çıkıyorlar. Derisi çürümüş ve bok gibi olmuş, sanırım şu anda iç organları da yok olmuştur ama çürüme konusunda usta değilim, ne bileyim ben?"

Midem bulandı ve ellerim titredi.

"Acı çektiğini duydum," diye devam etti kendini beğenmiş bir şekilde, "şeytana tapan o kötü kalabalığın etrafında dolaşmaya devam edersen senin çekeceğin gibi.

Sana da fahişelik yapacaklar, biliyorsun. Tek işe yaradıkları bu ve eminim senin gibi küçük hapisane yemi kızlar için bir pazar vardır."

İçimden beyaz bir öfke akıyordu.

"Senin gibi güzel ve küçük bir kızın döl kovası olarak kullanıldığını görmek üzücü olurdu.

Hâlâ bakir misin, yoksa o genç delik daha önce kullanıldı mı?"

Hiç düşünmeden sandviçimi ona doğru fırlattım ve yüzüne çarparak aniden frene basmasına neden oldu. Araba gıcırdayarak durdu ve yüzündeki jambon ve peyniri silerken ona kötü niyetle gülümsedim, arkasında yapışkan bir kalıntı bıraktı.

"Hawke çok konuşan erkeklerin kanıtlayacak bir şeyler arayan güvensiz amcıklar olduğunu söylüyor," dedim ona. "Ayrıca bana saygısızlık ederlerse boğazlarını kesip kafalarını koparacağını söyledi."

Hamamböceği sinirlenmişti. "Seni karavan pisliği sürük, seni döveceğim."

"Evet, seni arabandan inerken göremiyorum. Kim olduğumu bilmekten mi korkuyorsun?"

Gözlerini bana dikmeden önce sokaklara baktı ve "*Başkanın*" dedi, "her zaman yanında olduğu için kendini çok özel mi sanıyorsun? Hawke batıyor, kızım. Küçük bir kuş bana onun hapse gireceğini söyledi ve o gittiğinde ben de senin peşinden geleceğim ve sen de babanla birlikte mezara girip gözlerinizden kurtçuklar çıkaracaksınız."

Sözlerinin bana verdiği acıyı yuttum, belli etmemeye kararlıydım. "Benimle böyle konuşurken kendini büyük kötü bir adam gibi mi hissediyorsun?"

"Kapa o orospu çeneni, küçük kız."

"Benimle konuşmaya bu kadar kararlısın ama söyleyeceklerimi kaldıramıyor musun?"

"Kapa şu lanet çeneni dedim."

"Buradaki kızlar senden şikâyetçi," diye devam ettim, onun kıpkırmızı olmasına aldırmadan. "Küçük aletini telafi etmeye çalıştığın için sertlikten hoşlandığını söylüyorlar."

Bu doğru değildi.

Kızların ne dediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ama ağzı bozuk erkeklerin etrafında büyüdüğüm için, onların hakaretleri bana da bulaşmıştı ve sözlerinin içimdeki o derin parçayı incittiğini bilmesine izin vermeyecektim; o parça şimdi babamın kurtçuklar tarafından yenildiğini hayal ediyordu.

Artık sadece kızgın değildi, titriyordu da. Sürücü kapısını açtı, beni bir an için şaşırttı çünkü emniyet kemerinin başından beri kapalı olduğunu fark etmemiştim. Döndüm, tam kaçacaktım ki bana doğru yaklaştı ve saçlarımdan yakaladı. Bir hamlede beni yere fırlattı.

Garip bir şekilde yere düştüm, bacaklarım garip bir açıyla bükülmüştü, hareket etmeye çalışıyordum, çılgınca tekmeliyordum, o ise sandviçimden hâlâ yapış yapış olan yüzünü benimkine yaklaştırdı ve "O pis küçük ağzınla kendini seksi bir bok sanıyorsun, değil mi?" diye homurdandı. Elleri vücudumda gezinerek bacaklarımdaki noktayı yakaladı ve sertçe kavrayarak irkilmeme neden oldu. Ellerini Parmaklarını o noktaya koyup, beni hiç kimsenin yapmadığı bir şekilde taciz etti.

Ağlama. Yalvarma. Ona zayıf olduğunu gösterme.

Ben mücadele ettim ve o kendini beğenmiş bir şekilde baktı, saldırısına devam ederken beni zahmetsizce alt etti. İri ve güçlüydü, nefesi de mis gibi kokuyordu.

Nefeslerini yüzüme üflerken, savunmasız olduğum için dikkat çekici bir şekilde sersemlemiş görünüyordu.

"Bırak gideyim," diye talep ettim, sesim alçak ve sertti. "Neden bunu biraz daha yüksek sesle söylemiyorsun?" diye karşılık verdi.

Söylemedim. Sözlerimi bu kez daha yavaş tekrarladım. "Bırak. Me. Bırak."

Saçımı çekti ve saç tellerim kafa derimden koptu, ama dudaklarımı kapalı tuttum, ne kadar acı hissettiğimi bilmesine izin vermedim. Bunun üzerine gözleri karardı.

"Oh, şimdi anlıyorum," diye düşündü. "Sen şu sessiz sürtüklerden birisin, ha?" Cevap vermedim.

"Senin gibi sessiz küçük sürtükleri akşam yemeğinde yedim ve senin gibi sessiz küçük sürtüklerin neye benzediğini bilmek ister misin?" Ağzı hınzır bir gülümsemeyle gerildi. "Diğerlerinden *daha yüksek sesle* çığlık atıyorsun."

Nefesimi içime çektim ve yüzüne tükürdüm. Gözüme bir yumruk attı ve başım geriye düşerek betona çarptı.

"Bu acıyı hissediyor musun? Küçük bedenini ikiye böldüğümde buna alışacaksın. Benim nasıl biri olduğumu biliyor musun, küçük kız? Bu lanet rozet sayesinde ne tür pisliklerden paçayı kurtardığımı biliyor musun, kaltak? Senin aptal sopandan korkmuyorum. Kahretsin, senin küçük amcığını burada alacağım -"

Bir motosikletin kükremesi onu durdurdu. Görüşüm fark edildi ve başımı çevirdim, belli belirsiz bir Harley'in bize doğru geldiğini gördüm. yanımızdan geçerken polis arabasının hemen önünde durdu. İri yarı bir figür hızla araçtan indi, onu siyah kask takip etti.

Hawke.

Anında kendimi güvende hissettim.

Öfke yüz hatlarını kapladı. Önce yerdeki bana baktı, buz gibi gözlerini Hamamböceği'ne kaydırmadan önce sessizce durumu inceledi.

Hamamböceği saçımı bıraktı ve rahatça ayağa kalktı, pantolonunun tozunu alırken, "Kızlarına dikkat etmelisin, onlara güpegündüz bir memura saldırmayı öğretmelisin," dedi.

Hawke kısa bir süre ona baktı, dolgun dudakları kapalı, koyu renk gözleri kısıktı. Sonra tekrar bana döndü.

"Seni takip mi ediyordu, sevgilim?" diye sordu bana, sesi tehlikeli bir şekilde

Düş

ük. "Evet," diye cevap verdim.

"Sana saygısızlık mı etti?"

"Evet," diye tekrarladım, bakışlarımı Hamamböceği'ne dikerek.

"O yaptı." "Sana zarar verdi mi?"

"Evet, beni yere itti."

Tam bunu söylediğim sırada bir başka motor korusu hızla aşağıya indi. Yolda, arabanın ve bizim etrafımızda dönerek durdu.

Başka bir figür motosikletinden atladı ve kaskı hemen çıktı. Bu Hector'du, Hawke'ın genç versiyonu.

"Oh, lanet olsun, Helinsky bu," diye duyurdu. "Yine Warlord topraklarına adım atıyorum. Sana bahsettiğim adam bu kardeşim. O bir

Kızlarımızı kesip biçiyor; geçen gece Gina'ya bir yumruk attı ve onu yatakta kanlar içinde bıraktı. Gerçekten hasta herif."

Hawke önce bana sonra da polise bakarken yüzü sertleşti. "Seni zorla arabaya bindirmeye mi çalıştı, tatlım?"

"Hayır."

"Sana dokundu mu?"

Bir nefes daha verdim. "Evet." Yüzüm kızardı ve dudaklarım hem öfkeden hem de aşağılanmışlıktan titredi. "O" - *parmaklarını içime soktu* - "sandviçimle yüzünü boyadıktan sonra babam gibi gözlerimde kurtçukların besleneceğini söylüyordu."

"Sandviçini onun yüzünde mi harcadın?"

"Ziyan ettim."

"O sandviç sana kaç patladı?" "Üç dolar yetmiş beş sent."

"Bu bok parçasına neredeyse dört dolar mı harcadın?"

Başımı salladım.

"Peki o sana vururken kendini nasıl yerde buldun?"

Hamamböceği ağzını açtı. "O saldırdı -"

Hawke gözlerini benden ayırmadan, "Kapa çeneni," diye araya girdi.

Saçlarımı yüzümden çekip doğruldum ve görüşümü netleştirmek için başımı tekrar salladım. "Ona *saldırmadım*. Aletine küçük diyerek sözlü *hakarette* bulundum."

Diğerlerinin ağzından Snickers düştü.

Hawke'ın dudakları kıvrıldı ve yerde acı içinde otururken bile göğsümde bir kıpırtı hissettim. O gülümsemeden sonra kalbim o kadar da ağır hissetmedi. Babam öldüğünden ve beni kulübün kollarına aldığından beri her şeyi yoluna koymuştu.

O benim koruyucumdu.

Hawke bana doğru ilerlerken Helinsky geri geri arabasına doğru yürüdü; bu sırada dokunulmazmış gibi sırtıyordu.

"Hector," dedi Hawke önümde dururken, "hamamböceğinin fazla uzaklaşmasına izin verme."

Hector vücuduyla arabanın sürücü tarafını kapattı ve Helinsky durmak zorunda kaldı. Hawke'a şaşkın bir bakış fırlattı. "Bana dokunamazsın," diye hırladı. "Ben lanet olası bir polisim! Lanet olası bir polise dokunamazsın!"

Hawke onu görmezden gelerek yanıma diz çöktü ve başını eğdi.

Sana dokundu mu Tyler? Çünkü bacaklarını sıkıca kapatmışsın ve hayalet gibi görünüyorsun."

Gözlerime hücum eden ani yaşlara karşı koydum ve yavaşça başımı salladım.

Boğazının derinliklerinde hırladığını duydum. "Biri sana saygısızlık ettiğinde ona ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı tekrar yavaşça salladım.

Elindeki kaska baktı ve tutuşunun sıkılaştığını fark ettim.

"Normalde bunu yapmazdım, Tyler, ama şu anda gerçekten çok sinirliyim," diye açıkladı sakince, burun delikleri alevlenmişti.

"Dizginlemeye çalışıyorum ama sevgilim, pek de iyi gitmiyor."

Gözlerimi kırıştırdım ve yumruk attığı gözümü kapatarak irkildim. "İyi misin?" Hawke endişeyle bana sordu.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim.

"Neden gözüne dokunuyorsun?"

"Sebebi yok."

Yüzü daha da karardı ve bana "Sana da mı vurdu?" diye sorarken korkutucu görünüyordu.

Gözlerimin zonkladığını hissederek tekrar kırptım. "Hawke, aptalca bir şey yapma."

Çenesi gerildi. "Çok geç. Seni onun altında sıkışmış gördüğüm anda kararımı vermiştim."

"Ama -"

"Kulaklarını kapat," diye talimat verdi, "ve benim için gözlerini kapat, Tyler."

Ellerimi iri ellerinin arasına alıp kulaklarıma doğru kaldırdığında kalbim hızlandı. Ona baktım ve yüzü benim için bilerek yumuşadı. Sonra başparmağıyla yanağımı rahatlatıcı bir şekilde okşadı. gözlerimi kapatmadan önce.

Neredeyse anında vücudunun benimkini terk ettiğini hissettim ve sonra Helinsky bir şeyler haykırdı ve Hawke miğferini kaldırıp kafasına geçirdiğinde gözlerimi kısa süreliğine açmaktan kendimi alamadım. İçim sıkıştı ve o bir saniyelik sahne kafamın içinde hiç bitmeyen bir makaraya dönüşürken gözlerimi tekrar kapatıp sıkarak havayı içime çektim.

Bir dakika geçmeden Hawke'ın elleri omuzlarıma dolandı. Beni ayağa kaldırdı ve ellerimi aşağı çekerek beni uzaklaştırdı. Başladığım gibi

Ne olduğunu görmek için başımı arkaya çevirdiğimde, ben yapamadan çenemden tuttu ve ileri doğru itti.

"Gözlerini ileride tut," dedi bana.

Beni Harley'ine götürdü ve ben acı dolu homurtular ve ete çarpan bir şeyin sesini duyarken Hawke kafama bir kask daha geçirdi.

"Sana bir sandviç daha alalım Ty," dedi kayıtsızca.

Bisikletine atladı ve ben de arkasından tırmandım, kollarım sert n tarafına dolandı, göğsümü sırtına bastırırken onu sıkıca tuttum.

Harley'i çalıştırdı ve arabanın etrafında döndürdü. Helinsky'yi artık göremiyordum. Bütün ocuklar onun etrafında toplanmış, homurdanan ve onu yumruklayan kişi yi sabit bir şekilde izliyorlardı.

Öleceğini anlamam uzun sürmedi.

Hawke bir polis memurunu güpegündüz ldrtti.

OceanofPDF.com

iki

Tyler

Hawke ile ilgili sorun, ne olup bittiğini asla bilememenizdi. kafasının içinde. Size gülümsüyor, gülüyor ve yemeğin tadını çıkarıyor olabilir, aynı zamanda kendi kafasına daldığını ve planlar yaptığını asla fark ettirmezdi.

Bazen yakalardım, o robotik gülümsemesini ve uzaklara bakışını. Göz.

Şu anda yeni jambonumla yemek yerken bana o bakışı atıyordu. sandviç yedim. Yine de buna aldırmadım çünkü zar zor yemek yiyordum ve kafamın içinde kilitli kalmıştım. Ayrıca mutfakta bir beze buz sardırmıştı ve şu anda onu gözüme bastırıyordum.

"İyi misin?" diye sordu bir süre sonra, yemek yemediğimi fark etmişti.

Sandalyesinde arkasına yaslanmış, rahatlatıcı bir gülümsemeyle beni incelerken yumuşak bakışlarıyla dikkatimi ona çevirdim. Yaz boyunca çok bronzlaşmıştı ve bu durum kısa siyah saçlarını tamamlıyor, elmacık kemiklerini daha da belirginleştiriyordu. Hawke'ı bir peri masalındaki karanlık bir prenze benzetmeyi severdim; şeytani derecede seksi gülümsemesi ve derin sesiyle sizi kendine çeken kötü tohum. Kaosun içinde kendinizi normal hissetmenizi sağlayan bir tarzı vardı, sanki bu gerçeklik doğası gereği arkaik ve pis değilmiş gibi, içinizde öyle olduğunu bilseniz de.

Genelde yüzündeki o ifadeye kapılırdım ama şu anda... Bir şeyden korkuyordum.

"Tyler," diye bastırdı, sesi daha sertti. "Dikizledim," diye fısıldadım ona.

Gülümsemesi soldu. "Sana gözlerini kapatmanı söylemiştim." "Evet, ama baktım."

"Ve?"

"Ve sen de miğferinle ona vurdun." "Ve sonra?"

"Sonra gözlerimi kapattım."

Yavaşça başını salladı. "Sen yanımdayken bunu yapmamalıydım. Çocukların onunla ilgilenmesine izin verebilirdim ama..."

"Ama ne?"

Çatık kaşlarıyla bana baktı. "Baban sana göz kulak olmamı söyledi."

Orada durdu, yaptığı şeyi neden yaptığını anlatmak için on kelimenin altında bir cümle kullandı. Bu konuda konuşmayı bitirdiğini söyleyebilirdim.

"O bir polis memuruydu," dedim. "Kulüpte bir kuralınız var, o da asla bir polis memurunu öldürmemek. Bu boktan bir fırtına -"

"Kurallarımı biliyorum Tyler. Onları bana tekrarlama."

Parmaklarımı sandviçime daldırdım, kafamın karıştığını hissediyordum. Bu kadar düşüncesiz ve aptalca bir şey yapması mantıklı gelmiyordu. Bu adam komplo kuran biriydi ve daha kötü durumları zahmetsizce atlatmıştı.

Bundan daha kötü durumlar.

Güzel sarışın bir garson durdu, boş bardaklarımızı topladı ve Hawke'a gülümsedi.

"Bir şeye ihtiyacın var mı Hawke?" diye tatlı tatlı sordu ve ses tonundan bunun yemekle ilgili olmadığını anladım.

Bir duraksamadan daha uzun bir süre ona baktı. "Ne gibi?" diye sertçe cevap verdi. "Ben burada yara bere içinde bir kızla otururken bana amını mı sunmaya çalışıyorsun?"

Gülümsemesi soldu. "Özür dilerim."

Her zaman yaptığı gibi ona sorun olmadığını söylemedi. Hawke kadınlara karşı tatlıydı ama bu sefer... öfkeliydi. Ona sertçe baktı ve gitmesini bekledi. Mesajı aldığı anda, mahcup bir ifadeyle aceleyle gitti.

Kaşlarım bir araya geldi. Bir şeyler çok yanıltı.

Ve sonra aklıma geldi.

"Hamamböceği hapse gireceğini söyledi," diye ağzımdan kaçırdım, gözlerimin arkasındaki duyguyu geri kırıştıtararak.

Hawke cevap vermedi.

"Hapse mi giriyorsun Hawke? Bu yüzden mi umursamayı bıraktın?"

Yüzündeki tüyleri ovuşturdu ve iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse Tyler, hapishane benim gibi insanlar için yapılmış."

"Ne gibi insanlar?"

"Benim nasıl biri olduğumu biliyorsun."

"Sen iyi bir insansın."

Gözleri eğlenceyle parıldıyordu. "İyi mi?"

"Babam öldüğünde bana yardım etmiştin."

"Tam bir yıl önce bugün öldü."

Kalın bir şekilde yutkundum ve başımı salladım.

"İşte bu yüzden bugün yalnızdın." "Evet," diye zar zor söyledim.

Bir kez başını salladı ve yüzü dümdüz oldu. "Bunu yaşadığın için üzgünüm Tyler."

"Bu senin suçun değil. Korkaklar onu yalnızken öldürdü ve şimdi de senin başına kötü bir şey gelmesinden korkuyorum."

"Benim hapse girmem konusunda endişelenmek sana düşmez. Kendin için endişelenmelisin, sevgilim."

"Ama bu doğru mu?"

Sanki bana söyleyip söylememeyi tartışıyormuş gibi durakladı. Sonra sessizce dedi ki, "Tutuklanmam için bir emir var. Benim peşimdeler. bir şey."

"Kötü mü?"

"Bu içinden çıkabileceğim bir şey değil."

Gözlerimden akan yaşları sildim. "Uzaklara gideceksin, değil mi? Hamamböceği'ne yaptığın şeyi bu yüzden yaptın, çünkü artık umurunda değil."

Kaşlarını çattı, başını giriş penceresine çevirdi ve düşünceli bir şekilde dışarı baktı. "O piç kızlara zarar veriyordu ve o yolda bir aşağı bir yukarı giderek bir kız arıyordu. Onunla her şekilde başa çıkabilirdim. Ama... evet, ben gidiyorum."

"Öyleyse git. Kaçacak bir yer bul. Kaç."

"Kaçmanın anlamı yok. Yoruldum, Tyler. Azrail beni izliyor, bekliyor. Gittiğim her yerde ellerimde kan var. Belki... belki de ihtiyacım olan şey budur, yaptığım onca şey için *hak ettiğim şey budur*."

Hayır. Hayır. Hayır.

Birden kendimi ham ve paniklemiş hissettim. Böyle bir şey olamazdı. Hayatım başka bir kaybı kaldıramazdı. Hayır, yaralarım çok tazeydi.

Nefesimi içime çektim. "Ne zaman döneceksin?"

Bana baktı, yüzünde hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Sevgilim, senin Gün ışığını gördüğümde torunlarım olacak. Yapabileceğin en iyi şey beni unutmak."

üç

Tyler

O gece olaysız geçti. Hawke geceyi kızlarla, kardeşiyle ya da diğer çocuklarla geçirmedi. Sanki arama emri hakkında hiçbir fikirleri yokmuş gibiydi ve daha sonra olmadığını öğrenecektim.

Kulüp binasının dışında tek başına, verandadaki sandalyede bira içerek ve gece gökyüzüne bakarak geçirdi. Geri çekilip huzur bulmasına izin veremezdim. Yanına gittim ve yanındaki boş koltuğa oturdum. Varlığımdan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Bir yudum alabilir miyim?" Ona sordum.

Uzun bir süre bana baktı, sorumu düşündü ve sonra şişeyi bana uzattı. Büyük bir yudum aldım, almam gerekenden daha büyüktü ve sonunda yanlışı deliğe gitti. Öksürdüm ve tükürdüm, bir kısmı ağzımdan aktı.

Kıkırdadı. "Lanet olsun, Tyler. Bu bok için çok gençsin."

Birayı ona geri uzattım. "Evet, birkaç yıl sonra bir daha deneyeceğim."

"Bu zehir için fazla tatlısın." Şişeyi bitirip yere fırlattı ve aniden göğsünün derinliklerinde bir kahkaha attı. "Yirmi dört yaşımdayım ve hayatımın geri kalanını parmaklıklar ardında geçireceğim. Bu bir bakıma adalet, değil mi? Tüm bu olaylarda kötü adam benim. Beni şeytan olarak resmedecekler ve ben de düşmanlarımla dolu bir hapishaneye gideceğim."

"Güvende olmayacak mısın?" "Ben yetenekli bir adamım."

Kalbim acıdı. "Hawke -"

"Bu kulüp saatli bir bomba," diye araya girdi. "Bu kulüp Bu günlerden birinde çökecek, bizden öncekiler gibi. Ben olmadan işleri nasıl yürüteceklerini bilmiyorum ve seni işlerin kirli tarafından uzak tutacaklarına da güvenemiyorum. Keşke gitsen. Annenin yanına falan git."

"Beni görmezden gelecek ve ben de günlerimi yalnız geçireceğim."

"Bu çok boktan bir durum Tyler. Burada olman ve onunla olmaman umurunda değil mi?"

"Hayır, ikinci kızı Tequila'yı önemsiyor. Karnını sıcak tuttuğunu söylüyor."

"Bu bok onu öldürecek."

"O benim için babamdan daha ölü."

"Belki değişir." Şüphesizliğini gizleyemiyordu bile.

Boş boş önüme baktım. "İngilizce'de Bay Cosway çevremize uyum sağlamaya çalıştığımızı ve onunla birlikte değiştiğimizi söylüyor. Bu bir hayatta kalma mekanizmasıdır. Çoğu değişim kasıtlı olarak değil, zorla gelir. Annemin çevresi asla değişmeyecek. Babamın ona aldığı lüks evde oturmaya devam edecek ve böbrekleri iflas edene kadar içmeye devam edecek."

Bir kahkaha daha attı ama kemik gibi kuru bir kahkahaydı. "Ne zaman bu kadar bilge oldun? Her zaman çok kaygısızdın. Geçen yıl seni mahvetti, değil mi? Onun ölümü masumiyetini çaldı."

"Korkaklar babamı çaldı." Ellerime baktım, her zamankinden daha boş hissediyordum. "Ve şimdi de kanun seni çalacak."

Dudakları düzleşti. "Senin büyüdüğünü görmek isterdim Tyler. İçimden bir ses izlemeye değerdi diyor."

Benim de hoşuma giderdi. Hawke hayatımın gerçekten karanlık bir döneminde kıvılcım olmuştu. Bana rehberlik eden o olmasaydı hayatımı sürdürebileceğimden emin değildim. Ve ona çok değer veriyordum.

"Sen benim iyi küçük yardımcım oldun, değil mi? Arabalar hakkında bilinmesi gereken her şeyi de öğrendin, ha?"

"Ve bir silah nasıl ateşlenir," diye cevap verdim, göğsüm anılarla ısınıyordu.

"Baban sadece bir yıl içinde kat ettiğin mesafeyle gurur duyardı." Hawke dedi ki. "Seni seviyordu, biliyor musun? Hiç söylemedi ama seviyordu." "Evet."

Sandalyesinin yanındaki soğutucuya döndü ve bir şişe daha çıkardı. Kükreyerek sarhoş olacaktı ki bu onun için çok nadir görülen bir şeydi. Başkan olduğu için kontrol hep ondaydı.

Onu ilk ve son kez bu kadar sert içerken görüyordum. "Ne yapmak istiyorsun?" "Ne yapmak istiyorsun?" diye sordum. konuşma.

"Gerçekten mi?" diye cevap verdi, başını gökyüzüne doğru kaldırarak. "Sadece yıldızlara son bir kez bakmak istiyorum."

Şaşkınlıkla, yüzü içine gömülmüş gerginliği gizleyemeyene kadar şişe şişe şişeyi boynuna geçirmesini izledim. Göğsü daha yavaş hareket etti ve kıvrıldı

ellerini yumruk yaptı ama o anda hissettiği öfke her neyse ona hiç tepki vermedi.

Hawke bunu şişelemede çok iyiydi.

Kalbim korkunç bir şekilde kıpırdadı. Bir yıl önce babam öldürüldüğünde kulübümüz yıkıma uğramıştı ve şimdi Hawke olmadan asla eskisi gibi olmayacaktı. Zar zor hareket edebilecek kadar sarhoş olana kadar bekledim. Sonra ayağa kalktım ve onu hazırlıksız yakalayarak kucığına süründüm.

"Mesafe, Ty," diye mırıldandı.

"Kapa çeneni," diye karşılık verdim, başımı göğsüne yaslayıp onu içime çektim. "Bırak da bunun tadını çıkarayım Hawke."

Nefes verdi ve bir kolunu bana doladı; parmaklarını nazikçe saçlarımda gezdirirken memnuniyetle iç çektim ve gözlerimi kapattım. Burnuma gelen odunsu kokusu beni rahatlattı. Bu kokuyu çok severdim. her zaman güvenlikle ilişkilendirin.

"Kendine iyi bak," diye fısıldadı. "Kulübü görmezden gel partiler düzenliyorlar. Uyuşturucuya katılma ve hiçbir kalem siklinin pantolonuna girmen için sana baskı yapmasına izin verme, tamam mı? Onu hapishaneden vurduracağım, yemin ederim. Hazır olana kadar kendini koru."

Gülümsedim. "Merak etme."

Sarhoş olmasına rağmen saatler sonra beni içeri taşımayı başardı. O dışarı çıkmadan önce yatağı yatırıldığını hatırlıyorum - onun yatağına -. Gözlerimi açtığımı ve gidişini izlediğimi hatırlıyorum, yüzü ciddi, vücudu yavaş ve gergin.

O zaman bilmiyordum ama bu Hawke'ı iki yıl boyunca son kez yüz yüze görüşüm olacaktı.

*

Ertesi sabah federaller tarafından tutuklandı ve kulübe acı çektiren bir çete üyesini birinci dereceden öldürmekle suçlandı. O gün Helinsky cinayeti aniden ortaya çıkana ve Hawke başka bir cinayetle suçlanana kadar kanıtlar ikinci derecedeydi. İşin üzücü tarafı, ilk cinayetten paçayı kurtarmış olabilirdi ama Helinsky için kanıtlar o kadar çoktu ki, hiçbir yere çarpmadan bakamıyordunuz - Hawke'nin Helinsky'nin cesedinin atıldığı yerden uzaklaşırken çekilmiş bir videosu en önemli kısımdı.

Süreç uzun ve yorucuydu, ancak savcıların hızlı bir yargılama hedeflediği çoğu davadan daha kısaydı. Her şey bir buçuk yıl sürdü.

ve sonra şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapse mahkum edildi.

Gazeteler Hawke için merhametten yoksun, canı bir kanun kaçağı diyordu. Dünya için o bir canavardı; hasta, aşağılık bir varlık ve Sokaklar onsuz daha güvenliydi. Savaş Lordları bu dava yüzünden kötü şöhrete sahip oldular ve işlerin sessizce yapılması gerekiyordu.

Benim için zor bir dönemdi. Hector, kulüp binasının önündeki caddede oturan narkotik hamamböceklerinin bir grup motorcuyla yaşayan reşit olmayan bir kızı gözetlememesi için yılın büyük bölümünde annemde kalmamı sağladı. Hector işleri temiz tutmak zorundaydı. Anlaşmalar çok azdı ve kulüp binası tertemizdi.

Çoğunlukla, başkan olarak dünyayı idare etmeye çalışıyordu ve bu ona doğal gelmiyordu. Zamanının çoğunu, o kadar çok insan maaş bordrosundayken Hawke'ın neden hapse girdiğini anlamaya çalışarak geçirdi. Çok geçmeden birinin kardeşini sattığını keşfedecekti ama kim olduğunu asla öğrenemedi.

Daha da kötüsü, Hawke hapishanede güvende değildi. Etrafı düşmanlarıyla çevriliydi ve Hector stres yapıyordu. Birkaç gardiyanı satın almıştı ve onlar da Hawke'ı öldürme niyetinde olanların ulaşamayacağı bir yere koymak için nedenler yaratmışlardı ama bu her zaman geçici bir çözümdü. Ayrıca, Hawke için çıldırtıcıydı. Hücre hapsi hapishane içinde bir hapishaneydi ve ne kadar güçlü olursanız olun insanın akıl sağlığını test ediyordu.

Hawke hapisteyken Hector'un onu kaçırmak için komplo kurduğunu bilmiyordum.

Ta ki bir sabah kapıdan içeri girip, "Tyler, kalk amına koyayım. Gezmeye gidiyoruz."

OceanofPDF.com

dört

Hawke

"Am mı istiyorsun?" diye sordu ses.

Bu çok saçmaydı. Hawke kaskatı kesildi ve kardeşine ters ters baktı. Cidden az önce bu lanet soruyu mu sormuştu?

Vücut ağırlığınca kusmuştu, teni terden kayganlaşmıştı, bir parmağı yoktu ve bir yılını çürüyerek geçirdiği hapishaneden kaçtıktan yedi saat sonra hâlâ kanaması devam ediyordu. Yani o da bir kaçaktı ve bu hayranlık uyandırıcıydı. Kardeşi bu büyük rezalet için "yılın en aptal kardeşi" ödülünü hak etmişti.

Hawke odaya -adını bile bilmediği bir kasabanın umutsuz bir köşesindeki izbe bir motel odası- şöyle bir baktı ve öfke seviyesinin yükseldiğini hissetti.

"Hayır, Hector," diye tısladı, kardeşinin gözlerine soğuk bir bakış attı. "Kuku istemiyorum. Kuku umurumda değil. Kucağımda oturan isimsiz bir amcık istemiyorum. Benim istediğim lanet olası hayatımı geri almak ve sen yaptığın şeyle bunun gerçekleşme ihtimalini tamamen yok ettin."

Hector bakışlarını ağabeyinden ayırdı. Onun karşısındaki lekeli sandalyeye doğru ilerledi ve içine çöktü. Tüm vücudu iflas etti ve gözlerini tavana dikerek uzun bir nefes verdi.

"Ne yapmam gerekiyordu Hawke?" diye sordu sertçe. "Etrafın düşmanlarla çevriliydi ve başına ödül konmuştu. Orada öldürülecektin. Herkes senin ölmeni istiyordu! Bunun olmasına izin vermemi mi bekliyordun? Eğer ölürsen bu kulübün nasıl bir yıkıma uğrayacağını biliyor musun? öldü mü? Hepimizi öldürebilirdi."

Hawke cevap vermedi. Açıkçası, cevap veremeyecek kadar sayıklıyordu. Elinin nabızı deli gibi atıyordu; acı o kadar şiddetliydi ki güçten düşürüyordu. Bunun yerine, iğrenç ikiz şilteye gömüldü ve elini göğsüne götürerek titremeye başladı. Göğsü çıplaktı, alt tarafında bol bir eşofman vardı. Onu dışarı çıkaran adam delinin tekiydi ve olay yerinin vahşi doğanın ortasında bir boz ayı saldırısı gibi görünmesi için tulumunu geride bırakması konusunda ısrar etmişti. Yetkililer yakında kandan başka bir şey bulamayacaklardı, parçalanmış hapishane kıyafetini ve lanet parmağını (ve lanet parmağını

Çünkü dokuz parmağa sahip olmak zaten baş belasıydı).

şahsen Hawke bunun işe yarayacağını düşünmüyordu ama piç herif konuşmasına bile fırsat vermeden parmağını uçurdu. Ondan sonra bayıldı ve o minibüsten bu iğrenç motel odasına kadar olan zaman çizelgesi bulanıktı. Tek hatırladığı bu bok çukurunda uyandığı ve önünde BAşKAN yazan bir tişört giyen yakışıklı kardeşinin deliklerine baktığıydı - tüm dünya üzerine kocaman bir sımak istediğine karar vermeden önce yıllarca gururla sahip olduğu bir kelime.

"İşe aldığın adam nerede?" diye sordu, sesi zayıftı. "Neden?"

Hector sırtttı. "Onu öldürmek mi istiyorsun?"

"Hayır, o sadist puşta beni kaçırdığı için teşekkür etmek istiyorum."

Hector'un sırtıtışı yüzünden düştü. "Onu işe alan *bendim* ve o çoktan ödemesini alıp gitti."

"Adı ne lan bunun?"

"Marcus Borden, ve biz konuştukça bu isim daha da bilinir hale geliyor."

"Kulüp için faydalı olacaktır."

Hector kuru kuru kıkırdadı. "İlgilenmeyecektir."

"Neden olmasın ki?"

"Sizi bilgilendirecek çok şey var. Orada olduğun bir yıl içinde çok şey değişti. New Raven'daki güçler değişti, çeteler ve bu Borden denen adamın bununla bir ilgisi olduğunu biliyorum. Yükseliyor ve en hafif tabirle ilginç ve korkutucu bir geçmişi var. İşi halledeceğini biliyordum ve açıkçası böyle bir zamanda onun gibi bir adamı kulüpte istemezdim zaten."

Hawke bir acı dalgası ona çarptığında nefesini içine çekti. Gözleri kısa süreliğine kapandı. "O zaman onu cebimizde tutalım."

"Uyuyacağız. şimdi biraz uyu dostum. Bok gibi görünüyorsun."

Hawke uyumak istemiyordu. Zihni buna izin vermiyordu ve bedeni acıya karşı sert bir mücadele veriyordu.

Orada, bir bok çukurunda, saatlerce dört duvara bakmaktan daha iyi olduğu için kendini teselli etmeye çalıştı, ta ki lanet olası aklını yitirene ve onunla konuşmaya başlayana kadar.

"şimdi ne yapmam gerekiyor?" diye sordu bir süre sonra. Sesinin ne kadar acı çektiğini duyabiliyordu ve bu ona hiç uymuyordu. Hem de hiç. O sert bir orospu çocuğuydu ama bu... bu her şeyi değiştirdi.

Hector omuz silkti. "Sıcaklık geçene kadar ortalıkta görünme."

Kendini küçümseyen Hawke alay etti. "Ateş asla sönmeyecek. Yaptığım pislikleri biliyorsun. Hamamböcekleri yaşadığımdan şüphelenirlerse

beni tekrar kelepçelemek için sonsuza kadar Warlord topraklarında sürünüyor olacaksın." "O zaman ölmüş olmalısın Hawke."

Hawke kaşlarını çatı. "Ölü bir adamın hiçbir amacı yoktur," diye fısıldadı, herkesten çok kendine.

Hapishanede amaçsız olmak bir şeydi, ama dışarıda da mı? Hayır, bu akıl almaz bir şeydi. Amacı olmadan o bir hiçti. Ne yapacaktı ki? Nereye giderdi? Hayatının amacı neydi?

Bisiklet ve kulüp?

Bir başka acı dalgası koca vücuduna yayıldı. Ter içinde kaldı ve yan tarafına dönerek parçalanmış elini göğsüne bastırdı. Dişleri sıkıca kenetlendi ve tüm vücudu kaskatı kesildi, ağır nefesler alarak acısını dindirmeye çalıştı.

"Doktor ne zaman gelecek?" diye mırıldandı.

"Yolda," diye güvence verdi Hector.

Kulübün kendi nöbetçi cerrahı vardı. Gecko şehirden değildi. Tamamen kayıt dışıydı ve yeraltı suç dünyasıyla en ufak bir ilişkisi yoktu. Neredeyse bir hayalet gibiydi. Buraya gelir, sizi tekrar bir araya getirir ve binlerce dolar daha ağır bir şekilde kendi yoluna giderdi. Ellerini kullanmakta ustaydı, bu yüzden para buna değerdı, ama şu anda çok geç kalmıştı ve Hawke'ın ona saatler önce ihtiyacı vardı.

Oda dönmeye başladı. Hawke yatağın kenarına tırmandı ve kuru bir şekilde kustu. Asidik bir tat ağzını istila etti ve aşağıdaki yeşil halıya tükürdü. İnledi ve acının azalmasını bekledi. Acı dindiğinde alnını yatağa bastırdı ve derin nefesler aldı. Bir süre sonra, bir kapının hafifçe açılma sesi dikkatini çekti.

"Lütfen bana bunun o olduğunu söyleyin," diye homurdandı. Biraz morfine ihtiyacı vardı.

Ve uyku hapları. Ve yeni bir parmak. Evet, şu anda bir sürü şeye ihtiyacı vardı.

"Hawke?" diye yumuşak bir ses duyuldu. "Aman Tanrım." Sesi tanıdı.

Tanrım, bu şimdiye kadar duyduğu en tatlı sestı.

Tüm vücudu hareketsiz kaldı ve sonra yatağa doğru sarktı. "Tyler," diye cevap verdi, kararlı bir şekilde. "Burada ne yapıyorsun, sevgilim?"

"Kulüp hamamböceklerini sırtımızdan atmak için bir parti düzenliyor," diye araya girdi Hector. "Kulüp binasındaki bir partiye gitmesine asla izin vermememi söylemiştin. Bunca zamandır arabada bekliyordu ve ben de ona orada kalmasını söylemiştim." Sözleri onaylamama ile doluydu. "Ona arabadan inmesi için de izin vermedim."

Hawke onun, "Dışarı çok sıcak ve klima çalışmıyor," diye karşılık verdiğini duydu. "Beni orada pişmeye bıraktın. Ölecektim."

"Ölmeyecektin." "Bunu bilemezsin."

Hawke'ın dudakları çalışsaydı gülümseyebilirdi. Ty'ın keskin bir dilini onun üzerinde gezdirdi. Aradan geçen neredeyse iki yıl onu hiç değiştirmemişti ve bu hoşuna gitmişti.

Sessiz ayak sesleri yaklaşıyordu. Yüzünü ona dönmek için vücudunu hareket ettirmeye çalıştı ama sadece nefes almak bile yeterince zordu. Arkasındaki yatağın sadece birazcık çöktüğünü hissetti. Birazcık çünkü Tyler ufak tefekti ve çok da sessizdi. Tanrım, istediği zaman çok sessiz olabiliyordu. Beş yaşından beri onu masaların altında ya da dolapların içinde saklanırken, konuşmalara ve tanık olmaması gereken olaylara kulak misafiri olurken bulmuştu. Şimdi neydi?

On beş mi? On yıldır bu saçmalıkları yaşıyordu ve hâlâ dersini almamıştı ve o yokken ne görmüştü? Zamanının çoğunu kiminle geçirmişti? Umarım Hector değildir. Lanet olsun, eğer Hector'sa o zaman boku yemişti. Etkilenmeye açık bir kızın etrafında olması gereken türden bir rol modeli değildi.

Bu düşünce onu rahatsız etti. Hem *de çok*.

Serin bir el koluna dokundu. "Hawke, iyi görünmüyorsun," dedi ona üzüntüyle. "Her yerde kan var. Ölüyor musun?"

"Bir şey yok, Ty."

"Hiçbir şeye benzemiyor."

"Ama öyle. Hiçbir şey değil."

Sanki bir süredir tutuyormuş gibi uzun bir nefes verdi. "Öleceksin. İnsanlar ölecekleri zaman bunu söylerler."

"O ölmüyor," dedi Hector sinirlenerek. "Bahsettiğimiz kişi Hawke. Sadece kötü yaralanmış. Parmağını kaybetti."

"Parmağını nasıl kaybetti?"

"Onu kaçırın adam onu havaya uçurdu."

"Onu kaçırın biri neden parmağını koparsın ki?" "Sen anlamazsın. Bu yetişkin işi, Tyler."

"Bunu senin de anladığını sanmıyorum Hector ve bana on yaşındaymışım gibi davranmayı bırak. Ben çoğu zaman senden daha yetişkinim."

Hector sabırsızlandı. "Bak, gerçekten burada olmamalısın. Bu bok seni suç ortağı yapar. Git biraz yürü. Bildiğin kadarıyla Hawke öldü ve sen onu bir kez bile görmedin. Şimdi git."

Tabii ki onu görmezden geldi. Hawke'in omzundan tuttu ve onu geri çekti. Adam zar zor kıınıldadı. İkinci denemesinde iki elini birden kullandı ve nefesini içine çekerek tüm gücüyle onu sırt üstü döndürdü. Hawke'in görüşü ışığın altında bulanıklaştı ve sonra yavaşça fark edilip netleşti. Bir yüz ona bakıyordu ve...

Vay anasını. Düşündü. Daha uzun süre hapiste kalmış mıydı? On beş yaşında olamazdı. Olabilir miydi?

Kızı tanımak için çabalarırken bir çift koyu kahverengi göz onu aradı. Hayır, kesinlikle oydu. Lanet bir meleğe benziyordu.

Yüzünün tanıdıklığına gülümsedi: küçük ve yuvarlak, dudaklar konsantrasyonla bastırılmış, kaşlar çatılmıştı. Yaşının çok ötesinde görünüyordu ve yüz hatları artık o kadar belirgin ve simetrikti ki, bir gün inanılmaz güzel bir kadın olacağını biliyordu. Hatta çoktan o noktaya gelmişti bile.

"Mektuplarımı aldın mı?" diye sordu ona.

"Aldım," diye yanıtladı.

Bir yıl içinde ona on ikiden fazla mektup göndermiş, her şeyden ve her şeyden bahsetmişti. Bunu neden yaptığını anlıyordu. Tyler ona deli gibi aşıktı, her zaman öyleydi, şimdi bile gözlerinde arzuyla ona bakıyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, o mektupları almak hoşuna gitmişti, hatta hapishanedeki piçler her posta dağıttığında onları beklemişti. Onları da saklamıştı. Kaçmadan önce onları tulumunun içine tıkmıştı.

Muhtemelen şimdi gitmişlerdir.

"Sana iyi davranıyorlar mı?" diye sordu.

Bir kez başını salladı. "Artık arabaları tamir etmeye ve... padokta silah atmaya geri dönebiliriz. Eskisi gibi olacak."

Duyguları onu bir an için etkisi altına aldı ve boğazındaki sert yumruyu yuttu. Kahretsin, çok tatlıydı, değil mi? Eskiden hafife aldığı şeyler için heyecanlıydı.

"Her şey eskisi gibi olmayacak," diye açıkladı sessizce, eli zonklamaya devam ederken bir an için yüzünü buruşturdu. "Kapıdan elimi kolumu sallayarak giremem Tyler. Seni tekrar korumak için yanında olamayacağım ve sen normal bir hayatı hak ediyorsun. Baban bunu istedi."

Senin için. Uzak duracağına söz vermelisin. Bu sefer gerçekten, çünkü ben Ben kilit altındayken senin buralarda olduğunu biliyorum. Annenin yanında ol ve ona iyi bak."

Tyler'ın gözleri bir parça sertleşti. "Annemin nasıl biri olduğunu biliyorsun ve ayrıca uzak kalmak istemiyorum. Orası benim evim. Senin de evin ve sen kaybettin diye benim de kaybetmem gerekmiyor."

"Orada güvende değilsin."

"Tam olarak *neyden* güvende? Her şey kafanın içinde. Anlıyorum, biliyorsun. Babam sana bir söz verdirdi ve şimdi bunu takıntı haline getirdin ve doğru göremiyorsun."

"Gelmemiş olsaydım o memurun ne yapacağını hatırlatmama gerek var mı?"

"İşte bu yüzden Hector var. Her şeyle o ilgileniyor ve bana göz kulak olarak iyi bir iş çıkardı. Tüm yıl boyunca bunu yaptı ve bir kez bile beni kapı dışarı etmeye çalışmadı."

Şakağında bir damar zonkladı. Hector'un ona hayatı öğrettiğini hayal ederken kısa bir an için öfkesi kabardı, çünkü Hector hayat hakkında ne biliyordu ki?

"Tyler..." diye uyardıya başladı.

Ses tonuna kaşlarını çatarak yavaşça ondan uzaklaştı. "Sanırım arabaya geri döneceğim."

"Kal," dedi ona sertçe. "Sıcaktan ölebilirsin, unuttun mu?" "Kulübe ait olmadığının söylenmesinden önce sıcaktan ölmeyi tercih ederim." "Ben öyle bir şey demedim."

"Yapmak zorunda değildin."

Lanet olsun, çok inatçıydı. Kız daha ulaşamayacağı kadar uzaklaşmadan, adam onu sağlam eliyle kolundan yakaladı. Onu aniden kendine doğru çekti ve çıplak göğsünün üzerine düşmesine neden oldu. İkisi de kendilerini kaybetti.

Göğüsleri birbirine çarparken nefes alıp veriyordu. Kadının yüzü adamınkinden yarım adım uzaktaydı. Şaşkın kahverengi gözlerine sertçe baktı, her yerine saplanan acının kendi gözlerine yansımaya izin vermedi.

"Teknik olarak ölmüş olmam, bir daha Gözüm üzerinde," dedi ona sessizce. "Ben artık senin hayaletimin sevgilim ve bir hayaletin mezarda bile ne kadar kontrol sahibi olabileceğini bilsen şaşırırsın."

Dudakları kaşlarını çattı ve gözleri kısıldı. "Bunu göreceğiz Hawke Navarro."

Parmağını kaybetmesine, ölü bir kaçak olmasına ve hayatta hiçbir amacı olmamasına rağmen sert bir kahkaha attı. "Sanırım öyle, Tyler Wilson. Seni izliyorum."

Bununla birlikte, onu bıraktı ve geri itti. Kadın ciğerlerindeki hava boşalmış bir halde yatağın üzerine düştü ve hayal kırıklığı içinde homurdanarak oradan uzaklaştı.

"Görüyorum ki hapishanede daha da kabalaşmış," dedi Hector'a, olmayan pembe şortunu ve atletini düzeltirken. "Bir pisliğe dönüşmeden önce onu dışarı atmalıydın."

Arkasına bile bakmadan koşar adımlarla odadan çıktı. Hawke hüznüyle gülümsedi, şimdiden kulüp binasına dönüp onun hayatını cehenneme çevirmeyi diliyordu.

Tanrım, aslında pek çok şey diledi.

"Seni özledi, biliyorsun," diye konuştu Hector sandalyeden, sanki onu görebiliyormuş gibi kapıya bakarak. "Bunu çok zor karşıladı. Babasını ve seni bir yıl arayla kaybetti. Elimizden geleni yaptık ve herkes onu seviyor. O iyi bir kız."

Hawke'ın gülümsemesi anında kayboldu. Bakışlarını kardeşine çevirdi ve göğsünde gergin bir his belirdi. Kardeşinin umursadığı tek şey am ve biraydı. Örnek alınacak biri değildi. Ty'ın büyümesini izlemesi onu rahatsız ediyordu, çünkü Hawke Ty'ın farklı olduğunu hissediyordu. Hayatı boyunca şiddetle iç içe olmuştu ve bu onu hiç rahatsız etmemişti. Pembe kız kıyafetleri içinde, saçları sürekli toplanmış, bir kavga çıktığında ve dişleri kırıldığında gözünü bile kırpmadan orada duran lanet olası bir tuhafıktı.

kaybedildi ve kan döküldü.

"Tyler birkaç yıl içinde çok güzel bir kadına dönüşecek," dedi Hawke sertçe. "Eğer ona dokunursan, Hector, senin için gelirim ve seni öldürürüm."

Hector'un yüzü düştü ve afallamış görünüyordu. Birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar, aralarındaki gerilim her geçen dakika daha da artıyordu.

"Vay canına," dedi Hector sonunda şaşkınlıkla. "Bu iş çok çabuk kızıştı."

"Tyler'ın senin tarafından bir fahişe gibi muamele görmeye ihtiyacı yok." "Neden Tyler'a bir fahişe gibi davranayım ki?"

"Çünkü kadınlara hiç saygın yok."

"Sevişmeyi seviyorum, ne olmuş yani?"

Hawke dişlerini sıktı. "O onlardan biri değil."

"Tyler'ı önemsiyorum," diye karşılık verdi Hector sertçe. "Ona o gözle bakmıyorum. O benim için bir kız kardeş gibi."

Hawke başını yana eğdi, kardeşinin saçmalıklarının kokusunu bir mil öteden alıyordu. "Bu cümleyi daha önce duymamıştım."

"Bu geçen seferkinden farklı. Ben ciddiym -" "Sadece yapma."

Hector dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi, sinirlendiğinde yaptığı bir şeydi bu. "Onu beş saniyeliğine görüyorsun ve birdenbire Bu mu? O artık büyüdü Hawke ve yeterince büyüdüğünde onun seçimlerinden ben sorumlu olamam."

Hawke'ın öfkesi kafatasına çarparken sertçe, "O yasak bölge ve neden uzak durması gerektiğini biliyorsun," diye çıkıştı.

"Nedenini biliyorum ama o bilmiyor."

"Bunun sadece babası yüzünden olduğunu düşünüyor ve bu şekilde düşünmeye devam etmesi gerekiyor."

"İyi ama bu sebep onu kulüpten uzak tutmak için yeterli değil. Orası onun evi, Hawke. Orayı seviyor."

"Kulüp onu ortaya çıkarır, insanların onu araştırmasını sağlar." "Bir bok bulamayacaklar."

"Sadece ona dokunma."

"Hawke üzerinde hak iddia etmeden bunları talep edemezsin!"

Hawke düşüncesizce, "O zaman ona ben sahip çıkıyorum," dedi. "Kulüpten hiç kimse ona dokunmayacak."

"Peki ya dışında?"

"Dışarıda sorun yok çünkü onun düzgün biriyle devam etmesini istiyorum.

Sadece kulüpten kimse yok."

Hector afallamıştı ama bunu sorgulamadı. Gözlerini ağabeyinden kaçırdı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Ondan sonra ikisi de konuşmadı. Aralarındaki ilişki hep böyleydi. Her zaman doğal değildi. Asla kolay değildi. Birbirinden tamamen farklı iki insandılar, kaderlerinde kardeş olmak vardı ama bunu kanıtlayacak bir bağları asla olmamıştı. Hawke bunun böyle olması gerektiğini biliyordu. Kardeşi çok gevşekti ve henüz kararları konusunda ona güvenmiyordu.

Onlar lanetli bir ikiliydi.

Doktor nihayet geldiğinde, Hector izin istedi. Biraz Telefon görüşmesi yapması gerektiği bahanesini uydurdu ama Hawke bunun saçmalık olduğunu biliyordu.

Tyler dakikalar sonra yeniden ortaya çıktı ve Gecko işe koyulurken yatağın köşesine oturdu. Kel ve ufak tefek adam soru sormadı. Açıkçası Gecko ne olduğunu ya da Hawke'ın neden hapisten çıktığını bile bilmek istemiyordu. Çok az konuşan bir adamdı, sadece yarayı değerlendirin ve onunla ilgilenin.

Akıllı adam.

Hawke'ın kolundaki kesikleri yamaladı ve sonra açık yarayı dikmeye başladı. Bu sırada Tyler dehşet verici sahneden hiç rahatsız olmadan olanları izliyordu.

Tanrım, farklı görünüyordu. İki yıl onu değiştirmişti. Kıvrımlar filizlenmişti. Yumuşak olanlar, ama yine de olanlar. Artık küçük bir kız değildi.

"Seni vurmak zorunda değildi," diye fısıldadı ona tam o sırada.

Hawke cevap vermedi ama ona sertçe baktı ve kadın bunu iliklerine kadar hissetti. Bu bakış jilet gibi keskindi. Onu omuz silkerek savuşturmanın bir yolu yoktu.

Çünkü Hawke sana baktığında, *gerçekten* sana bakıyordu.

Onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce biraz kıpırdandı ve birbirlerine baktılar. Göğsünün daha hızlı hareket ettiğini gördü, dudaklarının nasıl ayrıldığını izledi. Ona hâlâ aynı şekilde baktığını fark etti. Sanki bir tür tanrıymış gibi. Onun kendisine olan hayranlığını hiçbir zaman anlayamamıştı ama hoşuna gitmişti, özlemişti ve kulüpteki başka kimseye aynı şekilde bakmamasını umuyordu.

Tyler. Yine, her zaman... her zaman onda bir şeyler vardı. Hawke bunu anlayamıyordu. Kelimelere de dökemiyordu.

Gecko işini bitirdiğinde Hawke'a bir atı uyutacak kadar güçlü ağrı kesiciler verdi. Sonra eşyalarını topladı ve ilk sorduğu şey "Paramı nasıl alacağım?" oldu.

Tyler, Hawke'ın gözlerinden kaçarak, "Hector yan odada," diye cevap verdi. "Seni bekliyor."

"O ne yapıyor?" Hawke araya girdi.

Tyler tedirgindi. "O... bir kızla birlikte." "Şu anda benimle dalga geçiyorsun."

Başını yavaşça salladı. "Buraya gelirken bir striptiz barında durdu ve birkaç kız buldu. Senin de bu fikirden hoşlanacağını düşündü."

"Yüce Tanrım." Hawke dişlerini sıktı.

Burada çöplük gibi bir yerdeydi, kanundan saklanıyordu ve kardeşi şimdiden aletini ıslatmaya başlamıştı. İşte bu yüzden Hector'dan şüphe ediyordu.

her şey bittiğinde devralmak. Kendi aletinin ötesini düşünemiyordu.

Gerginliği hisseden Gecko sert bir şekilde başını salladı ve olabildiğince hızlı adımlarla odadan çıktı, kapıyı arkasından sessizce kapattı. Tyler birkaç dakika kapıya ve sonra tekrar Hawke'a baktı. Çoktan uykusu gelmişti; başı dönüyor ve vücudu acıdan memnun bir şekilde uyuşmuş hissediyordu.

Oda hareketsizdi ve sessizlik ağır geliyordu. Hawke kendini halsiz hissetmeye başlamıştı, sanki uzuvları çalışmıyordu. Gözlerini kırıştırarak Tyler'ın yataktaki örtüleri kaldırmasını izledi. Sonra şiltenin üzerine uzandı ve vücudunu onunkine yasladı. Başı Tyler'ın göğsüne yaslanmış, yanağı kurumuş kana bastırılmıştı ve bundan hiç rahatsız olmamıştı.

"Ne yapıyorsun Tyler?" diye sordu, sesi yavaş ve durgundu. "Hapisten kaçtın," diye cevap verdi sessizce. "Seni görmeyeceğim uzun bir süre için tekrar. Tüm o aylar üst üste yığıldı ve devasa bir bulanıklıktı. Bunun tekrar olmasını kaldıracak mıyım bilmiyorum, Hawke."

"İyi olacaksın."

"Yatak başı davranışların berbat."

"Sanki kanaması olan senmişsin gibi konuşuyorsun." Titrek bir nefes verdi.

"Kaniyorum."

İç çekti ve kolunu yukarı kaldırmaya çalıştı. İnledi. Vücudu çok uzakta hissediyordu. Uzun zamandır kendini bu kadar savunmasız hissetmemişti ve bu ona hiç iyi gelmemişti.

"Ne yapıyorsun?" Tyler sordu.

"Lanet kolumu kaldırmaya çalışıyorum. Neye benziyor?" diye homurdandı. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır."

Birkaç garip an yaşadıktan sonra kolunu kaldırıp kızın gövdesine doladı ve eliyle küçük omzunu kavradı. Vücudu bu hareket karşısında gevşedi ve derin bir nefes alarak kolunu adamın sert gövdesine doladı.

"Her şey yoluna girecek," dedi ona. "Benim için endişelenme Tyler. Sen kendin için endişelen. Ben seni gördüğüm zaman görüyorum."

"Ne kadar süre?"

"Bilmiyorum."

"Bu yeterince iyi değil." Sesi kırıldı. "Kulüp sensiz aynı değil Hawke. Geri dönmenin bir yolunu bulmalısın."

"Sen de tam Hector'un ne kadar inanılmaz işler yaptığından bahsediyordun..."

"Evet, Hector'un önünde. Benden bir metre uzaktayken onu yerden yere vuracak değilim. Beni yanlış anlamayın, gerçekten çok çalışıyor ve çabalarını küçümsemek istemiyorum ama aynı şey değil ve mücadele ediyor. Gerçek başkan sizsiniz ve size ihtiyacımız var."

Bilincini zorlukla koruyan Hawke gözlerini kapattı. "Artık bu bana bağlı değil, sevgilim. Geri dönemem. Asla dönemeyeceğim ve bunu kabul etmek zorundasın."

"Bu hiç adil değil."

"Evet, Ty, on beş yaşındasın ve yakında hayatın ne kadar adaletsiz olduğunu anlayacaksın. Ve bu konuda sızlanmak yerine, sineye çekmeli ve gelişmeyi öğrenmelisin. Bu da benim uzun bir süre kulübün etrafında olmayacağımı kabul etmek anlamına geliyor."

"Beni de yanında götür."

"Nereye gittiğimi bilmiyorum."

"Umurumda değil. Götür beni."

"Hayır."

Onun öfkesini hissetti. Kollarından kurtulmaya çalıştı ama adam kıpırdamaması için onu sıkıca kavradı. "Benimle kavga etmeyi bırak," dedi ona sertçe.

"O zaman beni de yanında götür," diye yalvardı. "Seninle birlikte olmak istiyorum." "Ty -"

"Seni seviyorum!" Tekrar gevşedi ve burnunu çekerek yüzünü onun göğsüne sakladı. Bu itiraftan sonra onun yüzüne bakamadı. Bunun yerine dudaklarını kapalı tuttu ve gözyaşlarıyla onun tenini kapladı.

Hawke tamamen hazırlıksız yakalanarak durdu. "Ty," dedi, "sen aşk hakkında ne bilirsin ki?"

"Aşkın evde olduğunu biliyorum ve bunu en çok sen yanımdayken hissediyorum."

İçini çekti ve kendi kendine başını salladı. Bu kız çok saftı. Ve gülünç derecede tatlıydı. Onu diğer erkeklerden almak için ne yapmıştı ki? Onu istemiyordu ama onun büyüüp kulüpten biriyle birlikte olma düşüncesi sinirlerini bozuyordu. Onu şehrin öbür ucundaki küçük, güzel bir eve kapatabilirlerdi.

başka kadınları becerirken. Bu annesinin hayatını yaşamak olurdu ve bu olasılığı göze alamazdı.

Ama... aşk?

O bir ergen. Muhtemelen her hafta farklı bir erkeği seviyordur.

"Hissettiğin şey aşk değil," dedi ona. "Bu bir fantezi. Sen gençsin. Neden bahsettiğini bilmiyorsun."

"Ya yaparsam?"

"Birini bulacaksın," dedi belli belirsiz. "Liseden küçük, sevimli, sivilceli bir adam bul. Otuz yaşındaki kamyonetinin arkasında onunla eğlen. Tecrübe edin, Tyler. Beni bekleyecek kadar kandırılmış olma, çünkü ben senin biriyle birlikte olmanı beklemeyeceğim. büyü. Hissettiğini düşündüğün her şeyi durdurmalısın çünkü bunlar gerçek değil."

"Ya bir gün beni istersen?" diye sordu. "Ya istediğinde çok geç olursa?"

"Tyler, gizemli davranmak senin doğanda yok-"

"Ya beni istiyorsan? Sadece *cevap ver*."

"Tyler, bir gün her erkek seni isteyecek. Ve o zamana kadar, sana bakıp bacaklarının arasını istesem bile, gözlerini dünyaya açmış olacaksın ve durup istemeyecek kadar çok eğleniyor olacaksın. ölü bir kaçak."

Onun sözlerini kabul etmedi ama tartışmadı da. Adamın kollarında kaskatı kesilmişti ve bilinci zar zor yerine gelse de onu rahatlatmaya çalıştı. Omzunun üzerinde daireler çizdi ve onu kendi tarafına yapıştırdı. Böyle kendini iyi hissediyordu. Bunun uzun zamandır birinin sıcaklığını hissetmediği için olduğunu biliyordu ama bu hoşuna gitmişti.

Çok hoşuna gitmişti.

"Mektupların yardımcı oldu," diye mırıldandı, düşüncelerine engel olamıyordu. En çok da onu daha iyi hissettirmek istiyordu. "Çok yardımcı oldular, Tyler. Başka kimse bana yazmadı. Sadece sen yazdın ve..."

Onları her okuduğunda, ona hâlâ onun hayatının bir parçası olduğunu hissettiriyorlardı ve o gidene kadar bu parçanın ne kadar önemli olduğunu bilmiyordu. Onu unutmamış olması onun için derin bir anlam ifade ediyordu; ona sıkı sıkıya sarılmıştı ve bu onu bazı karanlık düşüncelerden alıkoymuştu.

"Onları yazmaya yardımcı oldu," diye fısıldadı.

Gözleri kapandı ve vücudu yavaşça pes etti. Tyler'ın etrafındaki tutuşu gevşedi. Vücudunun kıpırdadığını, yüzünün yükseldiğini hissetti. Serin elleri yüzüne dokundu, parmakları alnında, burnunun kıvrımında ve dudaklarının çıkıntısında gezindi.

"Yanılıyorsun," diye fısıldadı, "her konuda."

Ona başka bir şey daha fısıldadı ama ne olduğunu anlayamayacak kadar kendinden geçmişti. Sonra yumuşak bir şeyin ağzını okşadığını hissetti ve anladı - o karanlığa gömülmeden önce onu öptüğünü biliyordu.

*

Rüyaları her zamanki gibi tedirgin ediciydi. Ve aynıydı.

Hep aynıydılar.

Yine orada, tek kişilik hücrede, floresan ışığın altında oturmuş, önceki mahkûmların kanlarıyla duvarlara çizdikleri eski resimlere bakıyordu. İçinde durgunlaştığı küçük kutuyu çevreleyen diğerlerinin ulumalarını ve acı dolu çığlıklarını duyabiliyordu.

Tıpkı onun gibi kafese kapatılmışlardı. Canavarlardı, tıpkı onun gibi.

Aç bırakılmış, terk edilmiş, saatler bulanıklaştıkça ve zaman artık var olmadıkça akıl sağlıklarının kurumasını izliyorlardı.

Göğsünde bir sıkışma hissetti ve nefes almakta zorlandı. Çıldırıcıydı. Diri diri gömülmek gibiydi, ama daha da kötüydü çünkü devam ediyordu ve... devam ediyordu.

Kaçmak için kendini kolayca öldürebilirdi ve bunu istiyordu. Tanrım, istiyordu çünkü ne anlamı vardı ki?

Rüyalarında tırnaklarını boğazına geçirip ciğerlerini söküyor ve kendi kanıyla dolu bir havuzda ölüyordu. Ama gerçek hayatta sadece çizdi ve acı hissetmek için kafasını yumrukladı.

Çünkü acı... acı bu hiçlik çukurundan daha iyiydi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

beş

Hawke

Hawke saatler sonra uyandığında Tyler'ın yanına kıvrılmış, huzur içinde uyuduğunu gördü. Çok uzun bir süre ona baktı, vücudunun yumuşaklığı karşısında afallamıştı. Sonsuzluk gibi gelen bir süredir böyle bir yumuşaklık görmemişti. Aynı zamanda bu süre zarfında sıcaklık da hissetmemişti.

Tyler yumuşaktı.

Acı verecek kadar güzeldi.

Sıcaktı.

Ya da belki de izolasyon dünyayı ve onu daha parlak bir hale getirmişti. at.

Onu rahatsız etmemeye dikkat ederek yataktan kalktı ve banyoya gitti. Üzerindeki pisliği yıkamak için. Bu bile yorucu bir çaba gerektiriyordu. Her ne kadar boktan bir yer olsa da, geldiği yere kıyasla burası bir cennetti. Sıcak su mutluluk vericiydi ve içinden akan sıcaklığın tadını çıkarmak için gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

İşini bitirdikten sonra aynada kendine bakmaya devam etti, çıplak yanaklarını ovuştururken yansımalarını inceledi. Yapması gereken Kılık değiştirir, sakal bırakırdı belki. Çok belirgin bir yüzü vardı; bir mankenin elmacık kemikleri ve yontulmuş çenesi. Dikkatli olmazsa hemen görülecek ve tanınacaktı.

Nefes verdi ve başını öne eğdi. Hâlâ her yerinde halsizlik vardı ama onu rahatsız eden bu değildi. Kafasını kurcalayan şey, bir metre ötesindeki yatakta uyuyan yumuşak beden ve onun dün gece söylediği sözlerdi.

Aşk evimdir ve bunu en çok sen yanımdayken hissederim.

Banyonun kapısını açıp ona baktı ve dün gece Hector'la konuşurken onu kendisi için işaretlediği için pişmanlık duydu. Kızın kulüpte başka bir üyeye birlikte olma şansını mahvetmişti.

Bir parçan bunu seviyor. İki yıl sonra ne kadar çarpıcı olduğuna bak. Bir üç tane daha düşünsene?

Bu düşünce tarzı yüzünden kaşlarını çattı ama uzun zaman önce yapmış olabileceği gibi sözlerini geri almadı. Muhtaçtı. Şu anda gerçekten muhtaç ve savunmasızdı. Gerçek şu ki hapishane kötü bir yerdi.

Bu da insanı kendi çaresizliğini düşünmeye zorluyordu. O da çaresiz ve yalnızdı. *Çok* yalnızdı. Onun gibi bir adamın gerçek bir şey için acı çekmesine neden olan türden bir yalnızlık.

O mektuplar gerçektir.

Tyler onu etkilemişti. Bunu beklemiyordu ama kız yapmıştı. Onu tüketecekti, bunu biliyordu. Hâlâ kenarları pürüzlü olan türden bir masumdu. Beklemeye degecek türden.

Ama sonra elindeki zonklamayı hissetti ve yakın zamanda gerçek bir şeye sahip olamayacağını fark etti. Belki de hiç.

İçini çekti ve kirli eşofmanını tekrar giydi. Sonra motel odasından çıkıp sabah güneşine doğru adım attı. Güneşin görüntüsü bile onu duraksatmıştı. Derin nefesler alarak gökyüzüne baktı.

Özgürlük.

Peki neden kendini özgür *hissetmiyordu*?

Bakışlarını ayırdı ve yanındaki kapıya yöneldi. Kapıyı çalmadan açtı, kilitli olmamasına şaşırılmamıştı. Hector'u yatakta çıplak bir kızın kollarına sarılmış halde buldu. Başka bir kız ayakta ve kotunu giymeye çalışıyordu. Onu gördüğünde rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Gözleri hâlâ odaklanmamıştı ve bunun yere saçılmış sayısız boş alkol şişesiyle bir ilgisi olduğunu düşündü.

İsimsiz kız siyah saçlarının arkasından ona gülümsedi. Hawke kızın iri göğüslerine ve çiçek dövmeleleriyle süslü geniş kalçalarına kısa bir süre göz gezdirdi. On üzerinden sağlam bir on. O kadar tanıdık hissetmeliydi ki adrenalin onu vurdu. Bu çıplak bir kızdı. Çok uzun zamandır çıplak bir kız görmemişti. Bu her mahkûmun fantezisinin hayata geçmesiydi.

Ama aletin en ufak bir kıpırdanma hissetmedi. Bu kadar ölü olması tuhaf ve beklenmedikti. Kızın hareketleri yavaşladı ve yüzünü ona döndü, beklentiyle ona bakıyor, bir şey söylemesini bekliyordu. Bu davranışı tanıdı. Motorculara alışkındı. Ne yapacağını söylemesine alışkındı. Ve bu şaşırtıcı bir şekilde rahatsız ediciydi.

Hawke gözlerini kaçırdı ve kapıyı kapattı. Odasına dönmek üzereydi ki bir motosiklet sesi dikkatini çekti. Siyah bir Harley'in motelin otoparkına dönüşünü izledi ve kim olduğunu hemen tanıdı.

Gus.

Hawke çocukluğundan beri Savaş Lordları'nın Başkan Yardımcısı ve babası öldüğünden beri onun için bir baba figürü.

Yine bir şeyler hissetmesi gerekirdi ama hissetmedi. Hapishanede inşa ettiği duvarın yıkılması uzun zaman alacaktı.

Gus kaskını çıkardı ve yüzünde rahatlamış ve heyecanlı bir ifadeyle koşarak ona doğru geldi. "O psikopat adamın bunu başardığına inanamıyorum!" diye bağırdı. Birkaç saniye kucaklaştılar ve sonra Gus Hawke'in yüzünü ellerinin arasına aldı ve yanağına hafif bir tokat atıp bıraktı. "Şu haline bak," dedi sesi boğuklaşarak. "Sanki lanet bir hayalet canlanmış gibi. Gecko sana hiçbir şey vermedi mi? Ölüm döşeğindeymişsin gibi görünüyorsun."

"İyi olacağım ihtiyar," diye cevap verdi Hawke.

"İyi olan senin geri döndüğünü görmek olurdu, kaçtığını görmek değil."

Hawke iç çekti. "Görünüşe göre başka seçeneği yoktu."

Gus ciddiyetle başını salladı. "Orada bulunduğun süre boyunca değerli kafanın üzerinde duran paranın miktarını biliyor musun? Birini zengin edebilirdin."

"Her gün bir kavgaydı."

Gus, Hawke'in çıplak göğsüne, hapsedildiği süre boyunca aldığı yeni yara izlerine baktı. "Eminim öyledir. Seni asla geri dönerken görmeyelim. Seni uzun süre idare edecek kadar param var, bu motelde siyah bir nokta var, böylece etrafta hamamböceği bulamazsın. Burada kalabilir ve nereye gitmek istediğine karar vermeden önce iyileşmek için zaman ayırabilirsin -"

Hawke sert bir sesle, "Mümkün olduğunca çabuk gitmek

istiyorum," diye araya girdi. Gus ona tuhaf tuhaf baktı. "Neden?"

"Burada ne kadar uzun kalırsam, o kadar

bayatlayacağım." "Nereye gideceksin?"

"Bunu henüz anlamadım."

Gus birkaç dakika boyunca onu izledi ve Hawke'un yüzündeki boş ifadeyi anlamaya çalıştı. Sonra sordu, "Kardeşin nerede?"

Hawke kendi odasının yanındaki odayı işaret etti. "Eminim birkaç saat daha baygın kalacaktır."

"Hâlâ uyuyor mu?"

Hawke acı bir ifadeyle, "Bizim oğlan kabadayı bir gece geçirdi," diye açıkladı. "Birkaç kızı becermeye karar verdi, ama bana da bir tane teklif etti, sanırım ben kanarken o da beni düşünüyordu, ha?"

"Şaka yapıyorsun."

Tam bu sırada kapı açıldı ve isimsiz kız dışarı çıktı. Tökezleyerek yanlarından geçti ve Hawke'a bir kez daha gülümseyerek baktı.

"Ne bakıyorsun lan sen?" Gus ona kükredi, yüzü hemen kızardı. "Senin için en iyisinin ne olduğunu biliyorsan başka tarafa bak!"

Kızın gülümsemesi kayboldu ve o da bunu yaptı.

"Bunun icabına bakmam gerekecek," dedi Gus Hawke'a, kadın tökezleyerek otoparktan çıktıktan sonra. "Kimsenin seni bir yerlerde gördüğünü söylemesini göze alamam."

"Onun için endişelenme. Kız hâlâ çok sarhoş, neye benzeyeceğimi hatırlamayacaktır," diye cevap verdi Hawke.

"Hector ne sikim düşünüyordu?"

"Hector ne zaman düşünür ki?"

Gus nefesinin altından küfretti. "Senin hapiste olduğun zamanın çoğunu kadınlarla yatarak ve içerek geçirdi. Sen gittikten sonra hiçbir şey değişmeyecek. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Hawke cevap vermedi. Bu artık kontrol edebileceği bir şey değildi. Şimdi kendini düşünmeli ve bir sonraki adımını belirlemeliydi.

"Bu arada o videoyla bizi kimin sattığını bulmak için yeterince derine inmedi," diye ekledi Gus karanlık bir şekilde. "Çocuklar bunun hakkında konuştular ve bu bizi merak ediyorum..." Sözleri kesildi ama Hawke'ın onun nereye varmak istediğini anlamak için daha fazlasına ihtiyacı yoktu.

"Farklılıklarımız olabilir ama kardeşim beni asla satmaz," dedi Hawke ona, kendinden emin bir şekilde.

"Devrilmek için bile mi?"

"Hayır."

Bu düşünce aylar boyunca Hawke'un aklına gelmiş ama birlikte paylaştıkları nadir sadakat anlarını hatırlayınca hemen kaybolmuştu. Hector kardeşini asla satmazdı çünkü başkan olmayı hiç umursamamıştı.

Gus ikna olmuş görünmüyordu ama yine de başıyla onayladı. "Bir an önce gitmek istiyorsan Hawke, bisikletimi alabilirsin."

"Tişörtüne de ihtiyacım olacak. Sırtımda kulübün amblemi varken ata binemem."

Gus gözleri kararmış olsa da kabul etti. Bu konuda mutlu değildi. Çok erkendi ve Hawke'ın daha fazla dinlenmeye ihtiyacı vardı.

"Neye ihtiyacın varsa al," dedi Gus ona, omzunu sıvazlayarak. "Gidip bize kahvaltı getireyim, olur mu?"

O gitti ve Hawke odasına döndü. Bu kez Tyler uyanıktı ve oturuyordu, kapıdan içeri girdiğinde düşmüş bir yüzle ona bakıyordu.

Durdu ve kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırarak ona baktı.

"Gidiyorsun," diye fısıldadı, başını pencereye doğru eğerek. "Her şeyi duydum."

Hawke hafifçe, "Her zaman bir şeyler duyuyorum," diye cevap verdi. "Her zaman kulak misafiri."

Gülümsemedi. "Lütfen kal."

Yavaşça nefes verdi ve başını öne eğerek yatağın üzerine yığıldı. Göz kırpmaları hâlâ yavaştı. Paramparça olmuştu. "Yapamam," dedi ona. "Beni saklamak için herkesin boynunu riske atmasına izin veremem. Ne kadar erken gidersem o kadar iyi."

Gözlerinde bir öfke parıltısı belirdi ve huysuzca yorganı tekmeleyip kollarını kavuşturarak pencereden dışarı baktı. "Babam her zaman yanımda olacağını söylemişti," dedi sessizce.

"Babanın hapisten kaçacağını bildiğini sanmıyorum."

"Hamamböceklerini satın alamaz mısın?"

"Hangi parayla? Hector sırf benim kaçmamı sağlamak için kulübün kasasını boşalttı."

Tyler kaşlarını çattı, ani gözyaşlarını kırıştırdı. "Bu hiç adil değil. Seni bir dakikalığına elde ettim ve tekrar gittin. Şimdi elimde sadece Hector ve Jesse var -"

"Jesse de kim lan?"

"O bir aday, üye olmak üzere."

Hawke'in gözleri karardı. "Onunla çok zaman geçiriyor musun?"

Dalgınca başını salladı. "O da arabalarla çalışmayı seviyor. Onda bu var Babasının adına olan garaj ona geçti. Bunu kulüp için bir kazanç haline getireceğini söyledi, bu yüzden maden arama çalışmaları kısa kesildi."

"Kulübün güvenebileceği biri mi?"

"Evet, elinden geleni yaptı. Yalnız Süvari'nin yeni dükkanının yakılmasına yardım etti."

Hawke çenesini çalıştırarak gerildi ve "Norwich'e başka bir MC mi taşıyor, Ty?" diye sordu.

Başını yavaşça salladı. "Ondan sonra değil, ama... onlar zaten küçük zaman. Büyük bir tehdit değiller. Jonny bu aralar her zaman onlarla ilgileniyor ve kimsenin onlarla iş yapmayacağından emin oluyor."

Hawke rahatladı.

Bu kulübe bu kadar bağlı olmasından nefret ediyordu ama şimdiden bu yeni MC'yi yerle bir etmenin yollarını düşünüyordu. Çünkü bu

Bir tehdit karşısında yapmanız gereken şey şuydu: Ağzını açtığı anda kafasını kesmek zorundaydınız.

Hector bunu yapmaz. O çok yumuşaktır.

Hawke ona ciddiyle bakarak, "Buralarda olacağım," diye söz verdi. "Hector'a yardım etmek için, ortalık sakinleştğinde arada bir buralarda olacağım."

Tyler sadece başını salladı, sanki yüzünü hafızasına kazıyormuş gibi ona şiddetle bakıyordu.

Bu, içindeki boşluğun sızlamasına neden oldu. Onun daha iyi hissedebilmesi için tutamayacağını bildiği daha fazla söz vermek istedi ama yapmadı.

Ty zaten onlara kanmayacak kadar yaşlıydı.

Gus döndüğünde Hawke'ın yemek yiyecek hali yoktu. Elinde kahvaltısıyla kapının yanında duran yaşlı adama baktı ve Gus anladı - tek bir bakışıyla anlamıştı - bir dakika bile kalmaya hazır değildi. Tyler da bunu gördü ve gözlerinden yaşlar süzüldü.

Hawke, Tyler'ı öylece, kalbi kırık ve boş bir şekilde bırakacaktı, kapıdan çıkarken ona bakamayacaktı, giyinmiş ve açık yol için hazırды. Gus'ın ona bıraktığı parayı alıp bisikletine atlayacak ve sonunda onu kurtaran adamla birleşecekti. Onun için çalışacak ve Kendini dünyadan gizledi, yaşamak yerine var olmayı öğrendi, ta ki herkes hapishaneden kaçan adamı unutana kadar.

Evet, o da böyle yapardı.

Sadece... hayatın ters köşeye yatırmak gibi bir huyu vardı

çünkü... Hiçbiri bu şekilde sonuçlanmadı.

OceanofPDF.com

altı

Tyler

Beş yıl sonra

Hector arkamdan, "Kahretsin, sen küçük ateşli bir sürtüksün, Tyler," dedi. Eli açıkta kalan sırtıma dokundu ve beni yavaşça aşağı itti. Dövme tabancası canlanıp iğnesi sırtımdaki ete batarken gözlerimi kapatıp nefes aldım. Dudağımı ısırđım ve Dövme salonunda bangır bangır müzik çalıyordu ama acı neredeyse çok fazlaydı. Kıpırdandım ve dişlerimi sıktım. Sanki ateşli bir çizik derimin üzerinde sürükleniyormuş gibiydi.

Ahh!

"İyi hissediyor musun, ateşli şey?" Hector rahatsızlığımı fark ederek bana sordu.

"Hayır," diye sızlandım, gerilmiştim. "Bok gibi hissediyorum." "Al bakalım prenses."

Elimi kaldırdım ve titreyerek onu tersledim. Tenime zarar vermeye devam ederken hafif kahkahasını duydum.

"Artık sana neden kasap dediklerini biliyorum!" diye bağırdım. "Kasap dükkânına hoş geldiniz!" diye kükredi.

Kahretsin, çok sertti. Eskiden korku hikayeleri duymuştum.

Hector Navarro'nun dövme eli ellerinde olan insanlar. Ama o şehrin en iyisiydi ve Warlords MC'nin başkanlığını üstlendikten sonra Warlord Ink'te çalışmayı bırakmış olsa da zaman zaman iyilik yapmaya devam ediyordu. Cildimde ne istediğimi öğrendiğinde bana bu iyiliği yapmaya çok istekliydi. Bu benim dördüncü ve son seansımdı, şükürler olsun ve sonucu görüp defolup gitmek için sabırsızlanıyordum.

Gözlerimi kapalı tuttum. Boş salondaki tek ses silahın sesi ve müzik setinden gelen yüksek sesli müzikti. Arada sırada yaptığı işe ara veriyor ve omzuma güven verici bir vuruş yapıyordu. Beni sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

Bir noktada telefonumu çıkardım ve mevcut mesajlarım arasında gezinerek dikkatimi dağıtmaya çalıştım.

Anne: *Bir adamla tanıştım ve onun aradığım kişi olduğuna eminim. Gözlerimi devirdim. Elbette öyle, anne.*

Bir mesaj geldi ve o gün için çok fazla mesaj okumuştum.

Telefonu yerine bıraktım ve nefeslerimi saydım.

Hector sonunda bitirdiğinde rahatlayarak ağlamak istedim. Müziği kapattı ve arka odadan birkaç şey alırken beni sandalyede bıraktı. Birkaç dakika sonra döndü ve sırtıma bir çeşit merhem sürdü. Hareketleri nazıktı, günlük doğasına hiç benzemiyordu. "Senin için cildini tedavi etmeye devam edeceğim," dedi bana usulca. "Sabah benim için gel."

"O da öyle dedi," diye mırıldandım, dayanamayarak.

At kuyruğumu yakaladı ve sertçe çekti. "Ukalalık yapma. Dövmelerinize dikkat etmelisiniz. Bu ciddi bir durum."

Ona telefonumu uzattım. "Evet, evet, şimdi benim için bir fotoğraf çek. Aynanın karşısında başımı eğmeden yaşadığım cehennemi görmek istiyorum."

"İnan bana, üzerinde çok seksi duruyor. Etkileneceksin."

Bir fotoğraf çekti ve telefonu bana geri verdi. Sırtımın resmine baktım, dövmem tamamen doldurulmuştu, her ayrıntı son dövmeden eklenmişti. birkaç saat. Cildim kırmızı ve hassastı ve iyileşmesinin biraz zaman alacağını biliyordum ama Hector haklıydı: Bayılmışım.

Omzumun üzerinden baktım ve bandajımı uygulamaya başladığında parlak bir şekilde gülümsedim. "Teşekkürler," dedim ona içtenlikle. "Harika görünüyor. Hayal edebileceğimden çok daha iyi."

İltifatıma sevinerek dudakları yukarı kıvrıldı. Bir an için hiçbir şeyin değişmemiş olmasını diledim. Hâlâ burada, en mutlu olduğu yerde çalışmasını ve kesinlikle berbat olduğu yükümlülükler (örn: kulüp) hakkında endişelenmek zorunda olmamasını. Bir kez başını salladı ve istasyonu temizlemeye başladı. "Sorun değil.

Şimdi, iyileşirken, mümkün olduğunca uzun süre üstsüz olmanızı tavsiye edeceğim. Bu bebeğin nefes almaya ihtiyacı var."

Bir kahkaha patlattım ve ayağa kalktım, yakındaki bir sandalyeden gömleğimi ve sütyenimi alırken kolumla göğüslerimi sakladım. "Yani kulüp binasında göğüslerim dışarıda dolaşmamı mı istiyorsun?" Başımı çevirip ona bakarak sordum.

"Neden olmasın?" diye göz kırparak cevap verdi.

"Göğüslerin çok güzel." "Sen benim memelerimi görmedin!"

"Seni dar üstlerle gördüm, Ty. Muhtemelen muhteşem bir görüntü olduğunu biliyorum. Kolunu indir de göreyim."

"Böyle bir şey olmayacak."

"Ne zamandan beri mütevazılığı önemsiyorsun? Bizimle yaşıyorsun ve kızlar her zaman doğum günü kıyafetleriyle dolaşıyor."

"Belki de vücudumda biraz gizem olması iyidir," diye cevap verdim arsızca.

Hareketlerine ara verdi ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bu doğru. Sanırım bu kadar uzun zamandır yanımda olup da çıplak görmediğim tek kız sensin."

"Ve böyle de kalacak," diye fısıldadım kendi kendime.

Hector muhtemelen Cengiz Han'ın hükümdarlığı boyunca siktiğinden daha fazla kadın sikmiştir. Hayatım boyunca bir ya da iki kez aklımdan geçmediği yalanını söyleyemesem de, onun yatağındaki bir başka çentik olmak ilgimi çekmiyordu. Ben sadece bir kızdım ve yalnızlık çok kötü bir şeydi. Ayrıca, Hector muhteşemdi. Koyu renk saçları, dövmele bronz teni ve bir kızın kolayca kendini kaybedebileceği derin kahverengi gözleri vardı. Daha az konuşsa ve aletini pantolonunun içinde tutsa mükemmel olurdu ama bu ikisi de yakın zamanda gerçekleşmeyecekti.

Ayrıca, o Hawke değildi.

Ya Hawke? O her yönden daha iyiydi.

Ona sırtımı döndüm ve elimi sütyenimin askısından geçirmeye başladım. Sütyeni elimden çekip almadan önce nefesinin altından küfrettiğini duydum.

"Sütyen askısı dövmene baskı yapacak, Ty," dedi bana.

"Tişörtünü giy. Şu anda ihtiyacın olan tek şey bu. Cidden, sakın olmalısın."

"Tamam, kafamı ısırma, unutmuşum." Beyaz şapkamı aldım. omuzları açık bir bluz giydim ve üzerime attım. Göğüslerim küçük olduğu için sütyen giymediğim o kadar da fark edilmiyordu. Zaten fark edeceğinden de şüpheliydim. Hector'un dediği gibi, bar benden çok daha az şey giyen açık saçık kadınlarla dolup taşacaktı.

Hector bana "Bu gece evde misafirimiz var," dedi. "Kim?"

"Yuri ve ekibi. Biraz para bırakacaklar ve gece parti için burada kalacaklar."

Ürperdim. "Tanrım, Hector, Yuri gerçekten çok alıngan ve talepkâr."

"Çocuklar da öyle."

"Ama ellerini benden uzak tutuyorlar. Yuri çok gergin."

Hector omuz silkti. "Bu konuda ne yapabilirim ki? O Abram'ın kuzeni. Ona defolup gitmesini söyleyemem. Abram o küçük pisliğe düşkündür."

"O zaman gözümü dört açmam gerekecek."

"İçki içmek için kalacak mısın?" diye sordu bana.

"Bilmiyorum," dedim. "Herkesin ne kadar iğrenç olduğuna bağlı."

"İğrenç olacaklar."

"Sen de dahil misin?"

Kıkırdadı ve bisikletinin anahtarını aldı. "Özellikle de ben. Jack Daniels ve ateşli bir kışla randevum var."

Yeni olan neydi?

Tekrar omuz silktim. "Bakalım o göt herif nasıl davranacak. Geçen sefer bana ne kadar acı çektirdiğini tahmin bile edemezsin."

Yuri ve ekibi kulübün anlaşmalar yaptığı Rus meslektaşlarının bir parçasıydı. Kulübün ürünlerini düzenli olarak satın almıyorlardı ama satın aldıklarında da görünüşe göre çok alıyorlardı. Barın kanını kurutmaya yetecek kadar. Yuri de salağın tekiydi. Gerçekten pis bir adamdı. kötü huylu ve talepkar eller. Etrafta olduğu son birkaç seferde sanki onun için sevişmeye hazır bir kulüp fahişesiymişim gibi bana dokunmaya çalışmıştı. Sabırlı olmak için elimden geleni yapmışım. Her yaklaştığında kendimi affettirmiştim ama son seferinde beni kıcımdan yakaladı ve artık canıma tak etmişti. Sarhoş herif taşaklarına bir diz kazandı ve hatırlayamayacak kadar sarhoştı.

Cüzdanımdan bir tomar para çıkardım ve Hector'a döndüm. "Bu arada, bu son iki seans için."

Faturalara ters ters baktı. "Parayı bir kenara koy, Tyler. Garajda bir bok yapmıyorsun."

Başımı salladım. "Aslında çok iyiyim ve bunun için para biriktirdim, o yüzden bunu kabul etmelisin. Ben senin hediyelerle yıkadığın ve mutlu yollarına gönderdiğin sürtüklerinden biri değilim. Bunun parasını başka biriyle de ödeyebilirdim ve bu bana teklif ettiğin son yarı."

Kirli çenesini kaşıdı ve birkaç dakika boyunca paraya baktı. Sonra içini çekti ve parayı elimden kaptı. Resepsiyon masasının önünden geçerken parayı oraya fırlattı ve giriş kapısının kilidini açtı.

"Hadi," dedi ve bana kapıdan çıkmamı işaret etti.

Kendimi iyi hissederek ılık ve havasız havaya çıkarken ona gülümsedim. Yağmur çiselemeye başlamıştı ve saçlarım bunun bedelini beş dakika içinde ödeyecekti. Hector tentenin altında durdu ve hızlıca yıldızlara bakarken sigara içtim.

Bu gibi geceler bana Hawke'yi, o gece birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırlatıyordu; sanki tüm hayatı boyunca bunu kanıksamış gibi gökyüzüne bakarken kendini içkiye vermişti.

Hector işini bitirdiğinde Harley'ine doğru yürüdük ve ben de arkasına geçip bir kolumu beline doladım. Yamalı yeleğinin tam karşısında, parmağımı bir an için sırtındaki amblemin üzerinde gezdirdim: iki Kesişen savaş baltaları, ortasından geçen bir kılıç ve tam ortada ateşli bir kafatası. Bunun üzerinde beyaz kalın harflerle BAŞKAN kelimesi yazıyordu. Bu Hawke'ın eskiden giydiği yeleğin aynısıydı. Gülümsemem hafifçe dalgalandı ve içimi bir melankoli duygusu kapladı.

Onu özledim.

Hector motoru çalıştırarak beni ağabeyi hakkındaki düşüncelerimden uzaklaştırdı ve kulüp binasına dönmek üzere sessiz sokaklara doğru yola çıktık.

Eve dönüyoruz.

OceanofPDF.com

yedi

Tyler

Önden bakıldığında, sıradan kulüp binası, önünde Warlord bayrağı olan kırmızı tuğlalı sade bir binaydı. On yıldan uzun bir süre önce kulüp tüm binayı satın aldığı anda yenilenmişti. Başlangıçta bir bar ve üstünde birkaç daire vardı ve asıl bar çok az değişmişti; diğer iki katta daireler arasındaki duvarlar yıkılmış ve kulübün her üyesini barındıracak odalar yerleştirilmişti. Bu

süslü bir şey değildi. İnsanların genellikle bir motosiklet çetesinin kalesini düşündüklerinde hayal ettikleri gibi burayı çevreleyen on metrelik duvarlar yoktu. Burada yasadışı faaliyetler de yapılmıyordu, kasaba halkının dedikodusunu yaptığı gibi kitle imha silahları da yoktu. Hayır, tüm bunlar kasabanın dışında, gözlerden uzak bir yerde bir depoda yapılıyordu. Bunu biliyordum çünkü Hector bana gizlice her şeyi anlatmıştı.

Bunun yerine, kulüp binamız özellikle günlük yaşam için ayrılmıştı. Orada büyüdüm ve çılgınca koştum ve kimse bu konuda tek bir şey bile yapamadı. Babam eskiden Savaş Lordları'nın Başkan Yardımcısıydı ve bu bana onların çevresinde birinci sınıf bir bilet kazandırdı. Herkesin küçük prensesiydim. Ve

Erkekler bana tapardı, onları kızdırdığım zamanlarda bile.

Çocukluğum harikaydı ve harika anılarla doluydu ve sonra... Babamın öldüğü günü düşündüm; rastgele bir saldırının kurbanı. Yüzü olmayan bir korkak. O hamamböceği polis, olayın vahşice olduğu konusunda haklıydı çünkü kulüpte bu konu hakkında konuşulduğunu duymuştum.

Bir keresinde kendileri. Yavaşça kan kaybından öldüğünü söylediler. Hawke'ın yanında ölüirken, ailesine göz kulak olması için ona söz verdirmişti.

Geride annemi ve beni bıraktı, o zamanlar annem evde oturan bir ești ve ben sadece on iki yaşındaydım ve Hawke sorumluydu. Neredeyse dört yıldır başkanlık yapıyordu ve kulübün gördüğü en genç liderdi ama diğerlerinden farklı olarak çok başarılıydı. Ne olursa olsun kulübün bize sahip çıkacağına ve asla yardımsız kalmamam için bizzat ilgileneceğine söz vermişti.

Ama bunun da bazı şartları vardı. Kulüple arama mesafe koymamı ve normal bir hayat yaşamamı istiyordu. Bugün bile, babamın ölümünden neredeyse dokuz yıl sonra, hala aynı lanet şeyi vurguluyordu.

Elbette ona karşı geldim. Ne de olsa ben bir kulüp velediydim. Öylece Bir kızı bu yaşam tarzıyla tanıştırmak ve hayatı boyunca siyah deri ve bisikletlerle yaşayıp nefes almışken onu kapı dışarı etmek. Bu çok duyarsızcaydı. Savaş Lordları benim ailemdi ve bu kulüp binası benim evimdi ve göğsüne kadar sakallı hiçbir eski Başkan motorcu bana aksini söyleyemezdi.

Bar hareketlilikle kükrüyordu. Siyah giriş kapısının hemen dışından kulakları sağır eden kahkahalar ve çığlıklar duyuluyordu. İçeri girdikten sonra etrafa hızlıca bir göz attım. Kahkahaların ve çığlıkların yükseldiği gürültülü bir bara dönmüştü.

Tek duyduğunuz müzikti. Bیلardo masası bir kereliğine kalabalıktı ama oyun oynamaktan değil, sırt üstü yatmış kıkırdayan üstsüz bir kızın göbek deliğindeki alkolü yalayan adamlardan dolayı. Diğer üstsüz kızlar üyeden üyeye dolaşıyor ve içkiler elden ele dolaştırılıyordu.

Kaos vardı ama bu kulüp sadece kaosla işliyordu.

Hector çoktan kadınları seçmeye başlamıştı. Geçen ay işe aldıkları yeni garson Holly'de karar kıldı. Şu anda bir masanın üzerine eğilmiş, adamlardan birine bira uzatıyordu. Hector tam ona doğru adım atarken, kolunu sıkıca kavradım.

"Personele kazık atma Hector," dedim sertçe.

Bana sırtıttı. "Ya onu kovar ve yarın tekrar işe alırsam?"

Ona kaşlarımı çattım. "Ben ciddiylim. Bunu her yaptığında Gus sinirleniyor ve başka birini tutmak zorunda kalıyor. Bir kızı yatağa atarken ve ona böyle davranırken karışık sinyaller gönderdiğinin farkında değil gibisin."

Hector bencil bir aşık değildi, ya da en azından ben öyle duymuştum. Sayısız kez. Bunu gerçek anlamda da söyledim - çocukken bile onu kadınlarla *duymuştum* ve yatakta bir tür guru olduğunu biliyordum.

Bir kıza zaman ayırdı, onu besledi, kulaklarına tüyler ürpertici sözler söyledi ve sonuç olarak, diğer taraftaki zavallı kadın istendiğini ve önemsendiğini hissetti. Berbat bir şeydi. Hector berbat durumdaydı. Adamın bazı ciddi sorunları vardı ve anlamsız kızlara sokularak cevap bulamayacağını farkında değil gibiydi.

Ama ben Dr. Phil değildim, ne bilebilirdim ki?

Sırtışı daha da yoğunlaştı. "Pişman olmayacak."

"Holly'nin bir çocuğu var," diye karşılık verdim. "Mücadele eden bir anne. Bulabildiği tek iş buydu. Bunu mahvetme, Hector."

Sırıtişı hemen kayboldu ve Holly'ye merakla bakıp mırıldandı: "Peki. Onu başka bir zaman yaparım."

Bizi Gus'ın bira içtiği bara götürdü. Gus başkan yardımcısıydı. Babama çok yakındı ve o öldüğünde hayatımdaki baba rolünü babamınkiyle birlikte üstlenmişti. Yanına yaklaştığımızda bize doğru zar zor baktı. Gözleri barın diğer tarafında oturan bir grup yüze takılmıştı. Birkaç dakika sonra onları tanıdım.

Yuri'nin ekibi, Yuri'nin kendisi hariç.

Hector, Gus'ın sırtına sert bir tokat attı. "Neler oluyor dostum?" "Emin değilim," diye cevap verdi Gus kaşlarını çatarak. "Anlaşma hiç gerçekleşmedi. Yuri

Bu sefer biraz daha fazla ödemek istediği ekstra koşulları olduğunu söylüyor."

Hector onun bakışlarını, yanlarına uğradıkları birkaç kızı kabaca okşayan dört kişilik bir gruba doğru takip etti. Gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Anlamıyorum. Burası lanet olası bir şekerçi dükkânı değil. Şu anda sevkiyatı yapılan tek bir ürünümüz var. Ne istiyor olabilir ki?"

Gus başını salladı. "Kızma ama Jesse onunla konuştuğundan sonra kulübün *gerçek* başkanıyla konuşmak istediğini söyledi."

Hector'un yüzünün karardığını gördüm ve hemen tetikte beklemeye başladım. Hector liderlik becerileri sorgulandığında hemen alınmıştı.

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" diye sordu, sesi daha da sertleşmişti.

Gus, Jesse'nin Marshall'la birlikte oturup kâğıt oynadığı yakındaki masayı işaret etti. "Ona sormalısın."

Hector hemen ona doğru ilerledi ve ben de onu takip etmek üzereydim ki Gus beni aniden kolumdan yakaladı ve beyaz kafasını salladı. "Yapma Tyler," dedi yorgun bir sesle. "Yukarıya, Hawke'ın odasına çıkmalısın."

"Benim odam," diye milyonuncu kez düzelttim, gözlerim Hector'daydı. "Gittiğinden beri Hawke'un değil, Gus."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Seni gözlerden uzak tutmak en iyisi." "Neler oluyor?"

"Bilmeniz gereken bir şey yok."

Ama bilmem gerekiyordu. Ortamdaki havadan hoşlanmamıştım, sanki bir şeyler ters gidiyordu. Hector'un bir sandalye kapıp Jesse'nin yanına oturmasını izledim. Jesse her zamanki gibi siyah bir takım elbise giymişti. Bu adam bir tuhaftı. Hector'un

Kulüpte yeleğini giymeyen ve onun yerine Armani'yi tercih eden tek üyeydi. Beyaz ceketinin kollarını kıvırdığı ve kollarının dövmelele kaplı olduğu, sarı saçlarının neredeyse omuzlarına kadar uzandığı ve dağınık olduğu ya da kulağında ve dudağında piercingler olduğu düşünöldüğünde bu onun için tam bir çelişkiydi. Normalde böyle bir adama takım elbise giydirmezsiniz ama itiraf etmeliyim ki o bunu kusursuz bir şekilde başarmıştı. Ayrıca, adam hakkında söyleyecek kötü bir şeyim yoktu. Gus ve Hector dışında kulüpteki en yakın arkadaşımıdı.

Marshall bir telefon aldığıında hemen izin isteyerek kızların yanından fark edilmeden geçti. Yine de yanımdan geçerken durup saçımı karıştırdı ve ben de onu tokatlayarak uzaklaştırdım. Otuzlu yaşlarının ortasıındaydı ve burada kadınları kucaklamak yerine onlardan kaçan tek erkek oydu. İki yıl önce bir dargın bir barışık kız arkadaşısı Brenda'dan Colin adında bir çocuğı olduğundan beri kızlarla yatmakla ilgilenmiyordu. Bu yönünü gerçekten sevdim. Tek kadın felsefesini gerçekten savunmayan bir kültürde sadık bir erkek görmek ferahlatıcıydı.

Tabureye oturdum, vücudum onlara doğru döndü. "Yuri Hawke ile konuşmak istiyor, değil mi?" Göğsümün sıkışmasına aldırmadan sessizce sordum. *Hawke. Hawke. Hawke.* Bu ismi kafamın içinde fısıldamaya bayılıyordum.

Gus uzun bir iç geçirdi. "Şu anda senin bildiğinden fazlasını bilmiyorum, Ty."

Ona baktım ve gözlerim buruşuk yüzünde gezindi. "Geliyor mu?"

Hawke'ı zaman zaman görüyordum ama bunlar çok kısa ziyaretlerdi ve kapalı kapılar ardında kulüp üyeleriyle iş konuşarak geçiyordu. O Benimle doğrudan konuşmak için her zaman zaman ayırırdı, ama onunla ilgili her şey farklıydı. Daha ciddi ve sessizdi. Konuşmaktan çok gözlemliyordu ve gözleri üzerime dikildiğinde kendimi hedef tahtası gibi hissediyordum. Bana bakarken, beni tepeden tırnağıa incelerken ve beni içine aldıktan sonra gördükleri hakkında tek kelime etmezken aklından neler geçtiğini asla bilemezdim. O bakışlar beni rahatsız ediyordu.

Ve sonra sorgulama başlardı. Önce aynı soru soruldu.

"Kimin yatağıındasın?" diye sorardı.

"Kimsenin" diye cevap verirdim.

"Buradasın, değil mi?" "Evet."

"O zaman kimin yatağıındasın?"

"Senin."

Sonra

sessizlik.

En iyi arkadaşım olarak gördüğüm adam gitmiş, yerine duygularını belli etmeyen sert bir taş duvar gelmişti. Ayrıca saçları uzamıştı. Hem *de çok*. Eskiden hayran olduğum o seksi yüz, sakallarının altında saklanıyordu. Bu bir trajediydi ve aynı zamanda bir lanetti. Çünkü Hawke'ı ne kadar az görürsem, onu o kadar çok arzuluyordum.

Gus sorumu duymazdan geldi ve onun yerine, "Hector'un sorunu çok açık olması. Nasıl ön plana çıkacağını bilmiyor. Duygularını nasıl kontrol altında tutacağını bilmiyor. Şeffaf ve bu kulüp için tehlikeli olabilir. İş için tehlikeli olabilir."

Nereye varmaya çalıştığını biliyordum. Hawke tanıdığım en anlaşılmasız adamdı. Aynı zamanda korkutucuydu. Hector ise akıcı ve Duyguları konusunda öngörülebilirdi ve ağabeyinde olduğu kadar güçlü değildi.

Özetle, Hector liderlik için uygun değildi ve bunu herkes biliyordu. Neyse ki Hector iş konusunda çok iyiydi ve rakamlarla arası iyiydi. Kasabadaki işleri kusursuz bir şekilde yürütmeyi başarmıştı ve bunun da ötesinde, konuşma yeteneğine sahipti ve kendi başına pek çok bağlantı kurmuştu (ancak bunları saklamakta o kadar da iyi değildi). Ayrıca, kendi acımasız anlar. Ne şekilde olduğu bana hiç söylenmedi ama ellerini iyi kullanıyormuş ya da ben öyle duydum.

"Hawke istense gelir miydi?" Karşı koyamayarak sordum. Bilmem gerekiyordu. Tanrım, onu görmek için yanıp tutuşuyordum.

Gus kaşlarını çatarak, "Ona zaten soruldu," diye cevap verdi. Nefesim daraldı. "Ve?" Endişeyle bastırdım.

"Yapıp yapmayacağını hiçbir zaman açıkça belirtmedi. Borden için çalışıyor ve bu da beraberinde büyük bir sorumluluk getiriyor."

Borden. İsmi duyunca ürperdim. Marcus Borden tüm New Raven şehrini kontrolü altında tutan çok kötü bir adamdı. Ortadan kaybolduktan ve yıllar sonra gizemli bir şekilde zengin ve dokunulmaz olarak geri döndükten sonra ünü artmıştı. Sonra sokakları ele geçirmiş, çeteleri temizlemiş ve kendini besin zincirinin en tepesine yerleştirmişti.

Hawke da onun yardımcısıydı; buradaki yaşamı göz önüne alındığında hak ettiğini düşünmediğim bir rol. Ama bu iki adam birbirine yakındı ve Hawke'ın yakın zamanda bu görevden çekileceğini sanmıyordum.

Gus tabureden kaymadan önce bara iki kez vurdu, gözleri hâlâ Yuri'nin adamlarındaydı. "Ben biraz dolaşacağım tatlım. Bir şeye ihtiyacın olursa Bana doğru gel. Oh, ve Ruslardan uzak dur."

Gözlerimi ona diktim. "Onlara yakın olmak gibi bir niyetim yok, Gus. Bu son derece aptalca bir hareket olur ve benim doğamı tamamen ihlal eder." Kaşlarını kaldırdı ve bana tuhaf bir bakış attı. "Anlıyorum."

"Ama bunu isteyecek kadar aptalmışım gibi söylüyorsun."

"Öyle demek istemedim."

"Her şey ses tonunda, Gus."

"Biliyorum, sadece" - yüzünü buruşturdu - "belaya ihtiyacımız yok ve senin güvende olmanı istiyorum."

"Ben buradayım. İyi olacağım."

Bir kez başını salladı ve gitti. Birkaç dakika tek başıma oturup Hector ve Jesse'nin derin sohbetlerini izledim. Kulüp binasının barmeni Shay bana doğru bir bira uzattı. Birayı aldım ve üzerindeki etiketi kurcaladım, etrafta sadece kulüp olmadığına içmemeyi tercih ediyordum.

Ayrıca Hawke gelirse çakırkeyif olmak istemiyordum.

Tanrım, uzun zamandır bu kadar neşeli hissetmemiştim.

"Dövmeni yaptırdın mı?" Shay, Hawke'la ilgili düşüncelerimden beni uzaklaştırarak sordu.

Ona gülümsedim. "Evet, ama çok acıttı." "Mofo mu?"

"Biliyorsun, orospu çocuğu."

"Evet, mofo'nun ne anlama geldiğini biliyorum, sadece bir süredir birinin bunu söylediğini duymamıştım."

İçimi çektim. "Tamam."

"Hector'un sana dokunması güzel miydi?"

"İyi iş çıkardı."

Bir süre bana baktı, gözlerini kırpmadı, neredeyse hiç hareket etmedi. Sonra sanki yirmi saniye boyunca orada durup bir sürüngen gibi bakmamış gibi rahatça arkasını döndü.

"Holly hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, sesi ilgiyle titriyordu.

"Peki ya o?" Kafam karışmış bir şekilde geri döndüm. Holly günün modası gibi görünüyordu.

Shay odanın diğer ucuna ve Holly'ye baktı. Yeşil gözleri odanın içinde yumuşak bir geçiş yaparken onu takip etti, saygılı bir şekilde

motorcularla arasında mesafe bırakıyor ve aynı zamanda içkilerini servis ederken onlara dostça gülümsüyordu.

"Uyum sağlayamıyor," dedi Shay. "Erkeklerin onu neden bu kadar çok sevdiğini anlamıyorum. Ya siz?"

Omuz silktim ve biramın üzerindeki etiketi daha sert bir şekilde dürttüm. "Bilmiyorum, Shay. Dürüst olmak gerekirse umurumda bile değil."

"Ama ondan hoşlanıyor musun?"

"Onu o kadar iyi tanımıyorum."

"Hector ona bakıp duruyor ve ben bundan hoşlanmıyorum."

Ah, yine Hector, ve işte gerçek sorun ortaya çıktı. "Hector çalışan bir vajinası olan her kıza bakar."

"Ama ona *çok* fazla bakıyor. Seviştiler mi? Sen bir şey biliyor musun? Mesela sevişip sevişmediklerini biliyor musun?"

"Bunu bir seferde iki kez sordun."

"Biliyorum, ama bu çok açık, değil mi? Çünkü ona bakışının kişisel olduğunu hissediyorum, sanki onun çıplak halini görmüş gibi. O lanet olası bir sürtük, değil mi?"

"Ben -"

"Şuna bak, barın etrafında dolanıyor, zoru oynuyor. Bu saçmalığın içini görebiliyorum. Sen ne düşünüyorsun?"

Ne oluyor lan?

Şaşkınlıkla ona göz kırptım ve son zamanlarda suyuna ne koyduğunu merak ederek onu bu kadar... çıldırttım.

"Dediğim gibi Shay, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama senin şu anda yaptığın gibi en ufak bir drama neden olmadığını biliyorum."

Shay'in gözleri benimkilere kaydı ve kaşları havaya kalktı. Dürüst olmak gerekirse tamamen yanlış görünüyordu. Kaşları simsiyahtı, belli ki gerçek saçlarının rengindeydi ama gerçek saçlarını o kadar beyaza boyamıştı ki bakarken bile gözlerim ağrıyordu. Bunun da ötesinde, yüzü turuncuydu ve makyajla kaplanmıştı ve solgun boynuyla iyi uyum sağlamıyordu. Kızların bunu neden yaptığını anlamıyordum.

"Drama yaratmıyorum," dedi savunmaya geçerek. "Sana sadece bir soru soruyordum Tyler. Eğer kafan bozuksa bana önceden haber vermelisin ki ben de sana kendi *dramımı* yüklemeyeyim."

"O zaman beni yılın her günü paçavra olarak düşün," diye karşılık verdim, gözlerimi ona dikerek.

"Bu mümkün değil Tyler, kan kaybından ölürsün." "Lafın gelişi söyledim."

Bana tuhaf tuhaf baktı. "Neden normal bir kız olamıyorsun?!" "Normali tanımla."

"Sadece konuşacak biri!"

Zayıf bir şekilde omuz silktim. "Nedenini bilmiyorum, Shay. Belli ki bir sorunum var."

"Şimdi anlıyorum."

"Eğer bir arkadaş arıyorsan, etrafta dolaşan fahişelere katılmayı düşün. Eminim Hector'la aynı vücut sıvılarını paylaştığınız için ona olan aşkınızı hoş göreceklersiniz ve hakkında konuşacak pek çok ortak noktanız olacaktır."

"Alaycı olduğu çok açık olan önerini takdir etmekle birlikte, bunu yapmayacağım Tyler. Ben o fahişeler gibi değilim. Onlar Hector'u benim kadar önemsemiyor."

Yüzümü buruşturmamak için direndim. Bunun yerine başımı salladım ve o da bara doğru ilerledi, en yakındaki adama gülümsemeden önce Holly'ye sürekli ters ters bakmaya devam etti.

Shay yirmili yaşlarının sonlarındaydı. Kaş sorunu ve havuç rengi teni dışında çok güzel bir kadındı ama aynı zamanda Hector'a kesinlikle takıntılıydı. Ve gözleri bütün hafta boyunca sürekli Holly'yi takip ettiği için, bunun onu nükleer düzeyde etkilediğini biliyordum.

Kendimi dramdan uzak tuttum. Kokusunu aldığım anda oradan uzaklaştım. Kızlarla anlaşmak benim için kolay değildi. Bir an en iyi arkadaşınız olabiliyor, hayatınızla ilgileniyor ve sizinle yirmi dört saat konuşuyorlardı; bir dakika sonra ise sizden istediklerini tüketip başka şeylere geçiyorlar ve sizi kullanılmış bir doku parçası gibi bırakıyorlardı. Her seferinde bu zihin sikiciliğinden kaçmak isteyecek kadar yandım. bir anlığına yakaladığımda.

Bu yüzden şu anda bir araba tamirhanesinde işçi olarak çalışıyordum.

Motosiklet tamircisi çırağı. Orada hiç kız yoktu. Şirret yoktu.

ofis politikaları vardı. Etrafım müstehcen şakalar yapan ve molalarında Playboy dergilerine bakan adamlarla çevriliydi. Tam da istediğim şeydi.

Göz ucuyla Holly'nin aniden bana doğru koştuğunu gördüm, yüzü panik içindeydi. Gözlerim anında beyaz bluzuna takıldı; sıırılsıklam olmuştu.

göğsünde. *Siktir, yine başlıyoruz.*

"Ciddi misin?" Dedim, kaşlarımı çatarak göğsüne baktım. "Hangi sik kafalı bunu üzerine döktü?"

Yanımda durdu ve sadece başını salladı. "Sorun değil, gerçekten, ama -"

"Başka bir gömleğe ihtiyacın var, biliyorum," diye araya girdim. Bu ilk kez olmuyordu. Aslında, Kirk'ün evinden her ayrıldığında bu oluyordu.

Masa. Omzumun üzerinden ona baktım, en arka köşede oturmuş, fincanına bakıyordu. Kirk'ten hep nefret etmişimdir. Çocukluğumdan beri tam bir pislikti. Bir keresinde Barbie üç tekerlekli bisikletimin ön tekerleğini etraflarında süremeyeyim diye sökmüş, sonra da alet çantasına saklamıştı. Babam o kadar sinirlenmişti ki, sonunda taşaklarına tekme atıp onu bisikletimi tekrar birleştirmeye zorladı. Ve tekrar birleştirdiğinde, lanet Barbie yüzleri bok gibi çizilmişti. Sik kafalı.

Onu neden etrafta tuttuklarını hiç anlamadım. Bir noktada, bir insanın çoktan ölmesi gerekiyordu ve o muhtemelen yüz yaşına merdiven dayamıştı ve sadece sefil, yaşlı bir amcıktı. Ve Holly'ye sataşırdı. Hem de çok. Hiçbir sebep yokken.

Daha önce olduğu gibi koridorda beni takip etti ve merdivenlerden ikinci kata çıktı. En tepeye ulaştığım anda inleme sesleri duydum ve bakışlarımı oturma odasına çevirdim. Çoğumuzun sığabileceği kadar genişti ve çay yapmak için çok fazla zaman harcadığım bir mutfağa açılıyordu.

Kanepede aile babası Jonny, karısı olmayan üstsüz bir hatuna açıkça oral seks yapıyordu.

"Ciddi misin Jonny?" Tiksintiyle homurdandım. "Daha dün o koltukta Harry Potter izledim."

Jonny kanepenin yastığını kaptı ve aletini gözlerden sakladı. "Yürümeye devam et Tyler," dedi bana dikkati dağılmış bir şekilde.

Hatunun başını sallayışını hâlâ görebiliyordum, az önce onu terslemiş olmamdan en ufak bir endişe duymuyordu. Bunu yapmasına izin yoktu, lanet olsun. Oturma odası konusunda kesin konuşmuştum. *O kanepede dışında herhangi bir yer, Hector,*

Ben zorladım, Hector da mecbur kaldı ve bunu bir kural haline getirdi. Diğer çocuklar da aynı fikirde değildi. İşte bu yüzden burayı seviyordum; uzlaşmaya hazırdılar, lanet Jonny hariç.

Tiksinti dolu bir ses çıkardım ve Holly'nin vücudunun kaskatı kesilmesine aldırmadan koridorda ilerledim, yanımda volta atarken gözleri yere yapışmıştı.

"Buna nasıl alıştın bilmiyorum," diye fısıldadı bana, yüzünü buruşturarak.

"Dürüst olmak gerekirse, önemli bir şey değil," diye cevap verdim.

Gerçekten bir şey değildi. Tanrım, çocukken bir porno yıldızının yüzünü kızartacak şeyler görmüştüm. Bu da beyaz gürültüye dönüşen şeylerden biriydi. Çabucak duyarsızlaştım, içimdeki tek bir kemik bile en ufak bir şekilde rahatsız olmadı. Holly gibi insanlar, belli ki mütevazı ailelerde yetişmişler.

Televizyonda bir çift öpüştüğünde yüzünüzü çevirdiğiniz, Buraya alışmak her zaman en zoru olmuştur. Fazla zamanı kaldığını düşünmüyordum ama iş bulma konusundaki çaresizliği onu tahmin ettiğimden daha uzun süre burada tutmuştu. Bu da etkileyiciydi.

"Ama sen öyle değilsin," diye belirtti. "Hiçbir erkekle birlikte olmadın... en azından benim bildiğim kadarıyla."

Koridorun sonundaki odamın önünde durduğumuzda başımı salladım. "Evet, yattığım yerde sevişmem Holly. Böyle bir yerde işler karışıyor."

Buradaki erkeklerin bana bir nesne olarak bakmasını asla istemedim. Şimdiye kadar bunu başarmıştım. Benimle ilgilenen tek motorcu Jesse'ydi ve on sekiz yaşına girdikten sonra uzun bir süre benim üzerimde hamlelerini denedi.

Ama onu sürekli geri çevirmiştim (*hala da geri çevirmeye devam ediyordum*). Diğerleri tarafından dışlanan ve şehrin öbür ucundaki küçük, güzel bir eve kapatılan, sadece ailevi bir etkinlik olduğunda buraya gelmesine izin verilen bir kulüp karısı olmak istemiyordum. Bu annemin hayatını yaşamak gibi bir şey olurdu ve ben annemin hayatından nefret ederdim. Tek umursadığı saçları, tırnakları ve sokağın aşağısında sürekli Miu Miu topuklu ayakkabılar ve pembe elmas küpeler takan Pam kaltağıyla rekabet halinde olmaktı.

Kapıyı açıp içeri girdim ve doğruca şifonyerime yöneldim. Holly banyoma girdi ve üstünü çıkarıp kuru kısmını göğsüne bastırdı. Siyah bir bluz çıkardım ve ona doğru fırlattım. Havada yakaladı ve hemen giyinerek iri göğüslerini örttü. O ince beli ve geniş kalçalarıyla imrenilecek kadar kıvrımlı bir kızdı, bense daha çok fasulye sırtığı gibiydim. Kalçalarım yumuşak ve küçüktü, göğüslerim ise en fazla bir avuç kadardı. Göğsümün eksikliğini kıcımla fazlasıyla telafi ettim, yani o kadar da kötü değildi.

"Teşekkürler Tyler," dedi bana nazikçe gülümseyerek. "Biliyor musun, burada bana gerçekten iyi davranan birkaç kişiden birisin."

Ben de gülümsedim. "Olmamam için bana bir sebep vermedin."

Gitmek yerine garip bir şekilde orada durup bana baktı. Ona başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormak üzereydim ki, "Sen... Hector'a yakın, değil mi?"

Dikkatle başımı salladım.

"Evet." "Bana çok bakıyor."

"Bu doğru mu?" Omzumun üzerinden kapıya bakarak mırıldandım. Gerçekten gitmek istiyordum. Böyle şeyler hakkında konuşmak istemiyordum. Garip biriydim, dostum. Ve dram kokusu alabiliyordum.

"Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. Onu terslersem işimi kaybedebilirmişim gibi hissediyorum ve bu işe gerçekten ihtiyacım var, anlıyor musun?"

Ona dönüp baktım ve iç çektim. "Ya da teslim olup onu becerebilirsin. Seni hemen yalnız bırakacak, söz veriyorum."

"Onunla yatmak istemiyorum."

Vay canına, bu kadar kararlı olması beni çok etkiledi. Bu kız kesinlikle kapıdan giren diğerlerinden farklıydı.

"Onu tersleyebilirsin Holly," dedim ona. "Dürüst olmak gerekirse, bu bir ilk olur ama muhtemelen egosuna iyi bir darbe vurur."

Hafifçe güldü ve başını salladı. "Evet, ama... o başkan." "Yani?"

"Yani... Yani, bazı şeyler duydum, değil mi?"

Yüzüm gerildi. "Eğer bir şeyler duyduysan, bunu kendine sakla Holly."

Çabucak başını salladı. "Hayır, bunu biliyorum elbette. Ama demek istediğim, onun reddedilmeyi iyi karşılayan bir adam olduğunu sanmıyorum."

"Haklısın, yok."

"İşte ben de bundan korkuyorum."

"Holly, o Stalin değil. Yani, biraz götün teki ve bazen insanlara pek nazik davranmıyor ama kafanı falan kesmez, söz veriyorum." Durdum, düşündüm. "Tabii ona karşı gelmezsen."

Gerçekten çok kötü. Ama nasıl yapabileceğini anlamıyorum. *Ciddiye* almadığı sürece

Onu reddetmenize güceniyorum..."

Şoktan bembeyaz oldu. *Siktir, bu işte berbatsın Tyler.*

"Sakin ol, iyisin," dedim ona kararlı bir şekilde ve sonra kaçma ihtiyacıyla kapıya doğru koştum. "Cidden Holly, korkacak bir şey yok, tamam mı? Şimdi gidelim."

Benimle birlikte odadan çıktı, hızı yavaş ve kararsızdı. Güvence istiyordu. Kendisini daha iyi hissettirmemi istiyordu ve bunu yaptığımdan emindim.

onu daha kötü hissettirdim. İnsanlara kendilerini iyi hissettirme konusunda iyi değildim. Bazen kendimi daha iyi hissettirmekte bile zorlanıyordum.

Bara döndük ve kız vardiyasına geri döndü, korkmuş bir ifadeyle Hector'a bakıyordu. Hector artık onunla ya da herhangi bir kızla ilgilenmiyordu. Hâlâ Jesse'yle konuşuyordu ve bu noktada kendimi daha fazla tutamadım. Neler olup bittiğini öğrenmem gerekiyordu.

Parmak uçlarımla onlara doğru ilerledim ve soğukkanlı davranarak odaya baktım. Hector'un birkaç adım arkasında durdum ve başımı ona doğru eğdim.

"Abram bunu sadece Hawke'la iyi bir iş ilişkisi olduğu için yapıyor, dostum," diye fısıldadı Jesse. "Merak etme."

"Bu çok aşağılayıcı Jesse," diye yanıtladı Hector. "Hawke buraya gelip benim sorumluluklarımla ilgilenmeye devam ederse kulübün saygısını nasıl kazanacağım? İlk birkaç yıl bana ipleri öğretti ama artık onun saçmalıklarına ihtiyacım yok."

"Bak... tek bildiğim... Tyler'ın berbat bir casus olduğu ve şu anda onun adına utandığım."

İkisi de başlarını bana çevirince gerildim. Jesse sırttı ve Hector başını salladı.

"Biliyor musun, Ty," dedi Jesse, "eğer gizlenmek istiyorsan, kucağıma oturup saçımı çevirebilirdin."

"Siktir git Jesse," diye karşılık verdim.

Kıkırdadı. "Pis ağızları severim, Tyler."

"O zaman Regina'yı sana gönderirim. Eminim bu gece ağzı altıncı sığın üzerindedir."

Hector güldü. "Tyler, bu kadar çok küfür etmemelisin. Senden duyunca çok komik görünüyor."

"Evet, yavru bir tek boynuzlu at gibi, değil mi?" Jesse bana bakarken dudağını ısırarak ekledi. "Ne kadar sinirlendiğine bak, kıpkırmızı ve vahşi. Yanaklarını sıkma istiyorum."

Gözlerimi ona diktim. "Eğer çeneni kapatmazsan taşaklarını sıkacağım. yukarı."

"Oooh, bebeğim, lütfen yap," diye homurdandı, ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi. I

bir heykel gibi hareketsizdi, hareket etmek istemiyordu çünkü istediği buydu. Rahatsız olmamı ve onu itmemi istiyordu. Kendini bana doğru bastırdı, pahalı kolonyasının kokusuyla beni çevreledi ve saçlarımı kulaklarımın arkasına doğru tararken gözlerimi devirdim. "Kahretsin, Ty, senin için hâlâ bir hiç miyim?" diye sordu, sesinde canlı bir eğlence vardı.

"Fikrini değiştirmem için bana bir şans ver bebeğim. Söz veriyorum pişman olmayacaksın."

Açık mavi gözlerine baktım ve ısırđım, "Evet, Jesse, bana sikini ısırıp koparmam ve gt deliğine sokmam için bir şans ver. Bu benim gecemi güzelleştirir."

"Sapık kız." Geri çekildi ve Hector'a tekrar katılırken onunla birlikte güldü. "Tyler bu kulüple ilgili en iyi şey, dostum. Ne zaman yamam hakkında tereddüt etsem, aklıma Ty'ın küçük ağzı ve ne kadar gökkuşağı yavrusu olduğu geliyor."

"Evet, Marshall'ın kızının oynadığı, uyumdan falan bahsettiği o lanet midillilerden biri gibi. İsimleri ne?"

"Lanet olası Rainbow Draft ya da onun gibi bir şey."

"Dash," diye sertçe dzeltdim. "Draft değil, aptal."

Jesse bana göz kırptı. "Beyaz malımdan bir tutam ister misin, tatlım?"

Onu tersledim ve bu onları daha da mutlu etti. Ugh. Pislikler.

Onları bana gülmeleri için yalnız bıraktım ve tabureme geri oturdum. Bira şişesini tekrar elime aldım ve bilmeden bana verdikleri bilgi kırıntısını düşünerek etiketi yırtmaya devam ettim.

Hawke geliyordu. Gelmek zorundaydı. Sadece bu düşünce bile içimi rpertmişti.

Buradaki adamlara bulaşmamış olabilirdim ama Hawke teknik olarak artık kulübün bir parçası değildi. Bu da onun üzerine basabileceğim bir bölge olduğu anlamına geliyordu. Tanrı biliyor ya, hep istemişimdir.

Evet, bir zamanlar ona bunu istediğini açıkça belirtmiştin.

Genç bir aptal gibi ona aşkımı ilan ettiğimi düşününce iim cız etti.

Kim böyle şeyler yapar ki?! Neydim ben

Düşünmek mi? Cevap basitti: Dşnmyordum. Onu gördüğüme o kadar sevinmiştim ve onu kaybetmekten o kadar korkmuştum ki, kelimeler ağzımdan çıkıverdi ve o an için hâlâ iliklerime kadar pişmanlık duyuyorum. Sanki... Ondan ne bekliyordum ki? On beş yaşındaki bir morona aşkını ilan etmesini mi?

Belki de onunla bir şansın olduğunu düşündün.

Hector yıllar boyunca bir playboyken, Hawke daha çekingendi. Yıllar önce odasından sadece bir kızın çıktığını görmüştüm.

kilometrelerce uzanan bacakları olan güzel bir sarışındı. Bacaklarını yüzünden daha çok hatırlıyordum çünkü utanç yürüyüşünü yapmadan hemen önce seksi platform topuklu ayakkabılarını giydiğini görmüştüm. O yapmadı

Yine de yürüyüşe dikkat et. Gözleri kamaşmış bir şekilde gülümsüyordu.

Gözlerimin kamaşmasını istedim.

Hiç yaşamamıştım. Seks hayatım var olmayan bir şekilde iğrençti ve bir erkeğe ihtiyacım vardı, lanet olsun. Bir kadının satın alabileceği çok fazla pil vardı.

Ve Hawke ile... belki de bana ulaşılabilir gibi geliyordu. Sanki burada olduğu süre boyunca yatağa attığı birkaç kadın yüzünden beni fark etme ihtimali varmış gibi. Bu şimdi farklı olabilirdi elbette. Belki o da kardeşi gibi aylaklık ediyordu.

Bu düşünce beni üzdü.

Tekrar Hector ve Jesse'ye bakmak için arkamı dönecektim ki aniden bir göğüs sırtıma bastırdı. Yeni mürekkeplenmiş tenimdeki acıyla irkildim, tam o sırada bir ağız kulağıma dokundu. "Bu gece benimle eve geliyorsun, Tyler."

Sesi tanıyarak ters ters baktım. *Yuri*. Kahretsin, beni çabuk buldu, değil mi?

O mu?

"Ve tüm küçük sırların benim olacak."

Çekildi ve yanıma otururken tiksinererek onu izledim, Vücudu bana doğru döndü. Gri gözleri kan çanağına dönmüştü, sanki biraz fazla kokain çekmiş gibiydi ve deli gibi burnunu çekiyordu, bu da muhtemelen bir süre önce çektiğini doğruluyordu. Saçları yağlıydı, (temizlense yarı düzgün görünecek olan) yüzünde çenesi ve çene çizgisi boyunca kırmızı lekeler vardı. Yuri'yle ilgili her şey iğrençti ama beni en çok iğrendiren gülümsemesiydi. "İstedığımı elde ederim ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok" diyen o kendini beğenmiş gülümsemeydi.

Ondan uzaklaşıp Hector ve Jesse'ye baktım. Yuri'ye haber vermek onu sadece devam etmesi için cesaretlendirecekti. Parmaklarım çıkartmayı daha sert bir şekilde kazıyor, pembe tırnağımı cama sürtünceye kadar kümeleri soyuyordum.

"En iyi kısmını bilmek ister misin?" diye devam etti, biray elimden çekip aldı ve büyük bir yudum içti. Damlacıklar çenesinden aşağı ve yağlı boynunun çizgilerine doğru aktı. Şişeyi geri kapattı ve bana sırtıttı. "En iyi tarafı da başka seçeneğin olmayacak."

Tanrım, bu gece çok sıra dışı görünüyordu, sanki başka bir vuruşa ihtiyacı varmış gibi gergin ve huzursuz görünüyordu.

"Bu konuda ne diyorsun?" diye sordu bana, olduğu gibi sırtarak.

Birkaç nedenden dolayı cevap vermedim.

Birincisi, muhtemelen ona küfredirdim ve bu onu kızdırırdı ve Rus mafyasından yarı ayık bir adamı asla kızdırmak istemezsiniz.

İkincisi, itiraf etmeliyim ki tedirgindim. Sesinin bu kadar emin çıkmasından dolayı sinirlerim tepeme çıkmıştı ve sebepsiz yere bu kadar emin konuşmazdı.

Ve üç, Yuri'ye cevap vermedim çünkü giriş kapısı açıldı ve Hawke içeri girdi.

OceanofPDF.com

sekiz

Tyler

Onu gördüğümde
silahsızlandığımı hissettim.

Geldi.

O... gerçekten geldi.

Buna hazırlıklı değildim. Hiçbir şey beni Hawke'ı görmeye
hazırlayamazdı.

Barın girişinde duran Hawke'ın gözleri yavaşça odayı taradı, kararlı bir
bakışla mekânın her santimini dolaştı. Yüzümü bulduğunda, gözleri hareket
etmeyi bıraktı. Dikkatini Yuri'ye çevirmeden önce uzun bir süre bana baktı;
yüzüme, giydiklerime, içinde bulunduğum garip oturma pozisyonuna.
Ustaca gizlemeden önce yüz ifadesinde karanlık bir düşünce belirdi.

Sonra hareket etti.

Çocuklar onu hemen fark etti ve oda sessizleşti. Hector ve Jesse çoktan
ayağa kalkmıştı. Bu arada Yuri, Hawke'a doğru gülümsüyor, sakın ve rahat
görünüyordu. Sümüklü piç rahatsız edici bir şekilde kendini beğenmişti ve
bu durum beni germişti.

Hawke'ın her yeri ıslaktı ve botları döşeme tahtaları boyunca
ezilmişti. O anda şehirden bisikletle geldiğini anladım; kırk dakikalık bir
yürüyüşü ve yağmurda rahat edememiş olmalıydı. Siyah deri bir ceket ve
solmuş bir kot pantolon giymişti. Sakalı hâlâ gereksiz yere uzundu ve
saçları sırtına dökülmüştü. Yine de görebiliyordum
Saçın gizleyemediği belirgin yüz hatları. Uzun, düz burnu ve ensesinin
arkasından çıkan yüksek elmacık kemikleri gibi. Gözleri koyu renkliydi -
Hector'unkilerden daha koyu - ve badem şeklindeydi. Teni bronzdu ve
ceketinin altına giydiği siyah gömleğinin yakasından göğsündeki dövmelemin
üst kısmını görebiliyordum.

Dürüst olmak gerekirse çok zarıftı. Klasik anlamda yakışıklı değildi.
Yaralıydı, dövmeliydi ve kafesten kurtulmak isteyen bir hayvanın gözlerine
sahipti. Kendini iyi taşıyor, her duygusunu ustalıkla gizliyordu ve ortaya her
kızın uzaktan seve seve arzulanacağı, düşünceli bir motorcu çıkmıştı. Belki
de her şeye rağmen onda bir güzellik bulmaya çalıştım; kenarları pürüzlü bir
güzellik ve bunu sadece yüzü yumuşadığında ya da gülümsediğinde doğru
ışıkta görebiliyordunuz.

Tanrım, gülümsediğinde...

On üç yaşımdan beri üzerimde aynı etkiyi yarattı.

Kalbim göğsümde gümbürdüyordu ve her parçam birkaç dakika öncesine göre daha canlı hissediyordu. Omurgamı dikleştirdim, aniden ne giydiğimin farkına vardım. Gömlek berbattı, lanet olsun. On bir aydan fazla olmuştu

Beni son gördüğünden beri, küçük pembe bir şort, bol bir tişört ve muhtemelen beyaz kumaştan görünen göğüslerimle serseri gibi görünüyordum.

Yuri yaklaşırken gülümseyerek, "Çabuk geldin," dedi.

Hawke, Yuri'nin yanındaki tabureye oturup onunla yüzleşirken bana bir kez bile bakmadı. "Bu şekilde ortaya çıkmak benim için çok zor oldu," diye cevap verdi soğukkanlılıkla.

"Bu ciddi olsa iyi olur, Yuri."

"Ciddi."

Hector ve Jesse Hawke'ın yanında durdular ve Jesse onun kulağına bir şeyler fısıldadı. Hawke ona sessizce, "Odayı boşalt Jesse," derken yüzünde hiçbir duygu yoktu.

Jesse hemen harekete geçti ve odayı temizlemeye başladı; tüm Hawke Yuri'ye bakarken dudakları bir çizgi halinde sıkıca bastırılmıştı. Jesse'nin kadınları dışarı atması yaklaşık beş dakika sürdü. İşçiler arka tarafta kayboldu ve kulüp üyelerinin yarısı, sarhoş ve işe yaramaz bir halde, kulüp binasının ikinci katına doğru ilerledi ve geride, şu anda barın diğer tarafında bize bakan Gus da dahil olmak üzere birkaç kişi bıraktı.

Gözlerinde etkilenmemiş bir ifadeyle Yuri'yi dikkatle izliyordu. Hector ve Jesse hızlı adımlarla

giriş kapılarına, barın sonunda oturan Yuri'nin adamlarının arkasına doğru ilerliyordu ve bunun kasıtlı bir hareket olduğunu biliyordum.

Kendimi dramatik bir şekilde yersiz hissederek taburemden kaymaya başlamıştım ki Yuri, "Sen kalıyorsun bebeğim. Bu seni de ilgilendiriyor."

Donup kaldım ve Hawke'a bakmadan önce şaşkınlıkla onun iğrenç yüzünün yan tarafına baktım. O bana dönüp bakmadı. Gözleri Yuri'de kaldı, bir mal gibi kalmamın emredilmesinden en ufak bir rahatsızlık duymuyordu.

Birkaç dakika önce canlı ve gürültülü olan bar şimdi ölüm sessizliğine bürünmüştü. Sessizlik artmaya devam ederken Hawke boş boş üst dudağını yaladı ve "Konuya gelelim. Anlaşmayı reddettin ve burada olmamı istedin. Neler oluyor, Yuri?"

"Abram tedarikimizde bir değişiklik istiyor ve bu görüşmenin seninle yapılmasını istiyor," diye açıkladı Yuri, dizini endişeyle aşağı yukarı vurarak

ya da... çünkü başka bir vuruşu ihtiyacı vardı. "Talebimizi üçe katlamak istiyor.

Sevkiyatlar artık iki ayda bir yerine her ay yapılıyor. Sorun şu ki daha iyi bir fiyat istiyor."

"Bu, sevkiyatlar organize edilmeden önce peşin ödeme almak anlamına gelecek."

"Yarısı önce, kalanı sonra olsa nasıl olur?"

"Anlaşma yok. Bu büyüklükte bir sevkiyat için paramın olduğundan emin olmalıyım. Kıcıımı kurtarmadan anlaşma yapamam. Bunu son dakikada başımıza sardınız."

"Abram yaptı," diye sertçe düzeltti Yuri. "Ben değil."

Hawke bir süre ona baktı. "Pekâlâ, Abram yaptı. Bir şey fark etmez. Ödemeyi önceden yapmamız gerekecek."

Yuri uzun ve sinirli bir iç geçirdi. "Lanet olsun! Ödemeyi önceden yaparız ama bu iş benim omuzlarımda. Kötü bir partiyi karşılayamam."

"Hiç kötü bir parti oldu mu?" "Şey, hayır."

"Yani kötü bir parti olmayacak ve her şey halloldu. Başka bir şey var mı?" "Şu andan itibaren takas rastgele yerlerde yapılacak. Biz Mallarınızı depodan alırsak ya da evimize bıraktırırsak kanunun baskısını göze alamayız."

"Yeterince makul. Eğer daha sık işlem yapacaksak bunun mantığını anlayabiliyorum."

"Abram ayrıca topraklarımıza tecavüz eden rakipleriyle olan tedarik anlaşmalarınızı sınırlandırmayı da görüşmek istiyor."

Hawke bu konuda düşünceli görünüyordu. "Bu bizim için zor bir durum. Bu bizim ana gelir kaynaklarımızdan biri ve bir dizi kilit oyuncuya tedarik sağlıyoruz. Birini saf dışı bırakmak bir tür misillemeye uğraşmak anlamına gelir."

"Bizden gelmesindense onlardan gelmesi daha iyi."

"Bu konuyu Abram ile yüz yüze görüşmem gerekiyor."

Yuri omuz silkti. "Peki, tamam, bu sana kalmış, ama Abram'ın kötü bir tarafı var, hatırladın mı? Ona çok fazla karşı çıkmak istemezsin, ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Hawke umursuyormuş gibi görünmüyordu. "Elbette. Başka bir şey var mı?"

Yuri başını salladı ve bana başıyla bir işaret yaptı. "Bunu da bu gece yanımda götürmek istiyorum."

Whoa, whoa, whoa.

Kalbim göğsümde hızla çarptı. Bu da nereden çıkmıştı böyle?
Yumruklarımı sıktım ve konuşmak için ağzımı açtığımda göz ucuyla Gus'ın bana öfkeyle başını salladığını gördüm. Cidden bana çenemi kapalı tutmamı mı emrediyordu?

Hawke hâlâ bana dikkat etmiyordu ya da en azından gözlerimin fal taşı gibi açıldığını ve inanamayacağım kadar sinirlendiğimi umursuyor gibi görünmüyordu. Aslında Yuri'yi dikkatle izlerken sıkılmış görünüyordu ve "Kim? Tyler?"

Yuri burnunu çekti ve tekrar başını salladı. "Evet, onu istiyorum."

Hawke bu kez bakışlarını Yuri'den ayırmadan benim bulunduğum yönü işaret etti. "Açık olmak gerekirse, *o mu?*"

Bir koklama daha. "Evet."

"O zaman yanlış anladınız." "Neyi yanlış anladım?"

"Tyler buralara gelip kendini tatmin etmez." Yuri omuz silkti. "Ne olmuş yani? Ben onu istiyorum."

"Başkaları da var."

"Bak, bunu daha önce de yaptım. Başkaları da oldu ve ben başkalarını istemiyorum. İsteseydim bunu söylerdim ama söylemedim, değil mi? *Onu* istiyorum ve hepsi bu."

Bu sefer Hawke'ın gözleri bana kaydı. Yarım saniye sürdü ama kanımı ısıtmaya ve öfkemi dindirmeye yetti. Hawke'ın beni bir fahişe gibi es geçmesine imkân yoktu. Hayatta olmaz.

Gerginlik hissi artarken Jesse ve Hector'un kısa bir süre bakıştıklarını fark ettim. Girişe daha da yaklaştılar, sanki kimsenin çıkmasını engellemeyi planlıyorlardı. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmışlar gibi koordineli bir hareketti.

"Bak," dedi Hawke sakince, "seninle bu ileri geri atışmaları yapmayacağım, Yuri. Gerçek şu ki, o kulübün bir parçası, bir sonraki düzeltmeyi arayan bir takılma değil."

Yuri kendinden emin bir şekilde, "Bunu biliyorum," diye karşılık verdi.

Hawke ona tuhaf bir bakış attı. "O zaman onun satılık olmadığını biliyorsun. Gelip gitmekte özgür ve gecelerini kiminle geçirmek istediğine kendisi karar veriyor. Buraya gelip bu şekilde hak iddia edemezsin, Değil mi? Bu normal değil."

Yuri tekrar tekrar başını salladı. "Hayır, hayır, beni anlamıyor gibisin Hawke. Bunlar benim *şartlarım*, tamam mı?"

"Pekala, dinliyorum -"

"Hayır, hayır, *duyuyorsun*, dinlemiyorsun. Arada büyük bir fark var."

"Her iki durumda da, insanları bir araya getirmekten bahsedemeyiz.

Anlaşmalarımız. Dürüst olmak gerekirse, bu bir uyuşturucu operasyonu. Bu insan kaçakçılığı değil. 'Evet, tabii, kızı al ve onunla ne istersen yap' diyemem, sanki o benden aldığın lanet bir sigaraymış gibi. Buna göz yumamam. Bu tecavüzdür, değil mi? Yaptığım çok şey var ama tecavüz? Tecavüz bunlardan biri değil."

"Bu tecavüz değil. O istiyor."

"İstiyor mu?"

"Evet."

Hawke yüzünü buruşturdu.

"Gerçekten mi?" Yuri seğirdi.

"Evet, gerçekten."

"O zaman arkanı dön ve ona isteyip istemediğini sor. Eğer istediğini söylerse o zaman her şey yolunda demektir ve bu konuyu en başta açmamıza bile gerek yoktur. Devam et o zaman. Sor ona, Yuri, öylece bakma bana -"

"Bak, bana ne yapacağımı söyleme, tamam mı?" Yuri dişlerini göstererek tersledi. "Kimse bana ne yapacağımı söyleyemez! Ben lanet bir takipçi değilim, dostum! Ben de en az senin kadar uçuyorum Hawke. En az senin kadar. Ben Abram'ın kuzeniyim, Hatırladın mı? Bana ne yapacağımı söylemeni hoş karşılayacağını mı sanıyorsun?"

Hawke kararlı bir şekilde başını salladı, sabrı hiç bozulmamıştı.

"Tamam, sana ne yapacağını söylemeyeceğim ama onun söylediğini duymak istiyorum. Seninle eve gitmek istediğini bilmek istiyorum."

Yuri tekrar burnunu çekti ve birkaç dakika boyunca bara baktı. Gus'la göz göze geldi, ona sırtıttı, bu da Gus'ı daha da kızdırdı. Bana dönüp sormasını bekledim ama sormadı. Çünkü o cevabın ne olacağını çok iyi biliyordu. Bunun yerine parmak eklemlerini teker teker kırdı. Sonra bira şişesini kaptı ve büyük bir yudum daha. Hawke da diğerleri gibi bakışlarını ona sabitledi. Bu asabi piçi eğlendirdiklerine bile inanamıyordum.

Birayı yere çarptı ve yüksek sesle geçirdi. "Hawke," diye başladı boğazını temizleyerek, "ne kadar para istiyorsun? Çünkü bizde çok var, dostum!"

Hawke kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?" "Bir fiyat söyle."

"Neden?"

"Böylece onu sana verebilir ve yolumuza devam edebiliriz."

"Paranı istemiyorum, Yuri."

"Peki, *biz* kızı istiyoruz."

"Biz mi? Sadece sen varsın sanıyordum."

Yuri kaskatı kesildi ve elini sabırsızlıkla saçlarında gezdirdi. "Bu çok saçma. Çok inatçı davranıyorsun Hawke ve bu beni gerçekten kızdırıyor dostum."

"İsteddiğini elde edemediğin için kızgınsın." "Hayır, hayır, hayır, nedeni bu değil."

"Yuri -"

"Biliyor musun, işin bu noktaya gelmesini istemezdim ama eğer bunu yapmazsan, malımızı satın alacak başka birini buluruz."

Hawke tamamen ilgisiz görünüyordu. Yaralı elinin işaret parmağını barın tepesine vurdu ve omuz silkti. "O zaman git başka bir tedarikçi bul."

"Çok iş kaybedeceksiniz." "*Biraz* kaybederiz ama çok değil."

"Sadece kızı bana ver, Hawke. O sadece lanet bir kız, dostum." Yuri'nin sesinin bu kadar çaresiz çıkması beni ürkütmüştü. Bunu anlamamıştım. Aslında bu beni dehşete düşürdü. Bu sürünge beni izliyordu da benim mi haberim yoktu? Artık huzursuzluğun ötesindeydim ve bedenimin titremesini engellemek için savaşıyordum.

Hawke hâlâ sakın ve yavaş konuşuyordu: "Evime gelip hayır cevabını kabul etmeyerek beni aşağılama. Kızla olan bu şey kulağa gerçekten çaresiz ve acınası geliyor ve açıkçası beni yormaya başladı, Yuri. Şimdi Abram için tedarikimizi indirimli olarak artırma konusunda anlaşabiliriz ve sen de yoluna gidebilirsin... *ya da* benim farklı bir tarafımı görmeye başlayacaksın ve o tarafımı ortaya çıkardığına pişman olacaksın."

"Beni tehdit etme lan!" diye bağırdı Yuri, Hawke'ın yüzünü işaret ederken artık tamamen erimişti. "Sen sadece lanet olası bir fiyaskosun. Artık kulübün bir parçası bile değilsin! Abram'a dönüp bana istediğimi vermediğini söylemeyeceğimi mi sanıyorsun? O kadar beta olduğumu mu sanıyorsun? Beni korkutamazsın, Hawke. Eski bir motorcuyla ilgili hiçbir şey beni korkutamaz."

Hawke cevap vermedi. Sadece boş gözlerle Yuri'nin patlamasını izledi. Hawke'ın en tehlikeli halinin bu olduğunu çabucak öğrenmiştim.

Yuri hızlı hızlı konuşarak, "Şimdi şöyle olacak," diye devam etti. "İndirimi ve her ay sevkıyatı kabul edeceksin ve ayrıca kolumda bu kaltakla dışarı çıkmama izin vereceksin."

Hawke parmaklarıyla bara biraz daha vurdu. Yuri'ye uzun uzun ve dikkatle baktıktan sonra yumuşak bir sesle, "Ama bu olmayacak, Yuri," dedi.

"Hayır mı? Olmayacak mı?" "Hayır."

Aniden bir elini kot pantolonunun kemerine sokarak bir silah çıkardı ve bana doğru doğrulttu. Kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı ve tabureden atlamak üzereyken diğer eliyle saçımı yakaladı. Kafamı bara çarparken nefesimi içime çektim, görüşüm bulanıklaştı. Burnumdan ve kafatasımdan şimşek gibi çakan acıyla tüm vücudum tutuldu. Gözlerim yaşardı ve küçük bir çığlık attım.

Yüzümü bara öyle bir yapıştırmıştım ki hareket ettiremiyordum.

"Şimdi mi olacak?!" Yuri çığlık attı, silahının ucuyla kafama vurdu. "Şimdi beni *dinliyor musun* Hawke?"

"Ah, seni lanet olası," diye fısıldadı Hawke, "bunu gerçekten yapmamalıydın."

"Ya da ne -"

Olanları görmedim. Tek hissettiğim, Yuri taburesinden fırlarken saçlarımın sertçe çekilmesi idi; silahından çıkan bir mermi beni kıl payı ıskalamıştı. Beni de kendisiyle birlikte yere düşürdü ve ben de ciğerlerimdeki havayı dışarı atarak bir yığın halinde yere yığıldım. Bir boğuşma sesi duydum ve başımı kargaşaya çevirdim. Benden bir adım bile uzakta değillerdi, yerdeydiler. Hawke, Yuri'nin üstüne çıkmış, onu kucaklamıştı. Bir kolunu pisliğin boğazına geçiren Hawke, silahı zahmetsizce elinden çekip aldı ve gelişigüzel bir şekilde onlardan uzağa fırlattı.

Sonra karanlık bakışlarını tekrar Yuri'ye çevirdi ve yumruğunu adamın yüzüne indirdi. Yuri'nin kafası yere çarptı ve mide bulandırıcı bir çatırtı duyuldu.

Hawke boştaki elini cebine sokup bir sustalı çıkarırken sakince, "Daha kolay olabilirdi," diye mırıldandı. "Yoluna devam edebilirdin ve bunların hiçbiri olmazdı."

Kalbim içimde gümbürdüyor, oksijen için çırpınıyor ama nefes alamıyordum. Etrafımdaki her şey hareketsiz kaldı. Dehşete kapıldım, bedenim hareket etmeyi reddetti. Bakışlarım onlara kilitlendi. Bu benim lanetimdi: başka tarafa bakamamak.

Gözlerimi kocaman açarak dehşet verici sahneyi izledim. Hawke'ın daha fazla kelime mırıldanmasını ve bıçağın ucunu Yuri'nin gözlerine saplamasını izledim. O da

yüzünü teker teker, hızlı ve istikrarlı bir şekilde oydu. Yuri avazı çıktığı kadar bağırdı, tüm vücudu Hawke'ın dağ gibi gövdesinin altında titreyerek patladı.

"Mantıksız değilim," diye devam etti Hawke, bıçağı adamın boğazına saplarken sessizce nefes alıyordu. Kan her yere sıçradı. Ceketinin üzerine. Yüzüme. Aramızdaki boşluğun her yerine. "Sadece etrafım misafirperverliğimden faydalanan mantıksız pisliklerle çevrili."

Sonra ayağa kalktı, Yuri'nin kanıyla sıırıslıklam oldu ve adam yaşam mücadelesi verirken aşağıya baktı.

Hawke başını sallayarak tiksintiyle, "Şu yaptığın pisliğe bak," dedi.

OceanofPDF.com

dokuz

Tyler

Aman

Tanrım.

Aman

Tanrım.

Aman

Tanrım.

Hareketsiz kalmıştım. Vahşi gözlerle bakarken sadece manzaranın bir parçasıydım.

Yuri tam bir dakika boyunca guruldamayı ve çırpınmayı bırakmıştı ki Hawke odanın diğer ucundaki Hector ve Jesse'ye döndü. Yüzü öfkeden çatlamıştı. İçinden yayıldığını hissedebiliyordum ve ne kadar kopuk olduğunu ya da başka birini parçalayıp parçalamayacağını bilmiyordum.

"Kulübün bir parçası olmayan insanların silahlarla kapıdan içeri girmesine izin vermemiz ne kadar harika, değil mi?" diye homurdandı.

Hector kanlı sahneye baktı ve kaşlarını çatı. "Ben burada değildim."

Hawke, "İyi bir başkanın işareti, üyelerinizin eylemleri konusunda sorumluluk almaktır," diye karşılık verdi. "Ne olursa olsun!"

Hector gözlerini kardeşinin bakışlarından kaçırdı ve başını sallayarak sertleşti.

Hawke, Yuri'nin sarhoş ve korkudan kıpkırmızı olmuş adamlarına döndü ve kollarını açarak "Başka sorunu olan var mı?" diye sordu.

Dördü başını salladı.

"Emin misin? İsterseniz bu kızı tartışmaya devam edebiliriz."

Tekrar başlarını salladılar.

"Tamam. Siz korkaklar Abram'a dönüp bu anlaşmadan memnun olduğumu söyleyebilirsiniz. Ama önce sarhoş kışlarınızı kaldırıp burayı temizleyin.

berbat. Güneş doğmadan önce yerlerin elmas denizi gibi pırıl pırıl olmasını istiyorum. Cesetten de biz sorumlu değiliz, o yüzden çıkarken o kurtçuğu da alın."

Dört kafa da başını salladı.

Sonra bana doğru dönmeye başladı. Kıpırdamayan cesedin üzerinden rahatça geçti ve benim hizama kadar eğildi. Şaşkın yüzüme ve dehşete düşmüş gözlerime aldırış etmedi. Sadece kollarını bana doladı ve beni kucağına aldı.

"Hadi sevgilim," diye mırıldandı nazikçe, bizi barın arkasındaki

merdivene doğru götürürken. "Hadi seni temizleyelim."

*

Hawke beni üst kattaki odamıza taşıdı. İçeri girdiğinde, banyoyu açıp beni yavaşça tezgâhın üzerine bırakmadan önce, teknik olarak kendisine ait olan odanın her yüzeyini kaplayan eşyalarımı belli belirsiz baktı. Sonra ceketini çıkarıp yatağın üzerine attı. Bana dönerek eğildi ve altımdaki dolabı açtı, kanlı elleriyle sallanan bacaklarımı bir anlığına kenara çekip pembe bir el havlusu aldı. Tekrar ayağa kalkarak arkamdaki musluğu açtı ve ılık suyla ıslattı.

"Kötü bir kesiğin var," dedi ve damlayan bezi alnımın üst kısmına bastırdı.

Hissettiğim acı karşısında şaşırarak sıçradım. Bir kesik olduğunu fark etmemiştim.

Hawke'ın Yuri'nin gözbebeklerini çıkarmasıyla o kadar ilgilenmişim ki fark edemedim.

Hawke az önce bir adam öldürdü ve gözünü bile kırpmadı.

Korkunç olduğunu biliyordum. Kahretsin, o hamamböceğinin kafasına bir kask indirdiğini gördüm. Korkutucu olması gerekiyordu çünkü korkutucu olmak aynı zamanda güçlü olmak demektir ve Tanrım, o buralarda tam bir güç figürüydü.

Ama onun kendi elleriyle uyguladığı şiddete tanık olmak kendimi hazırlayamadığım bir şeydi. Beni gerçekten vurdu - ve buz küpleri omurgamdan aşağı sürünüyormuş gibi hissettim - bir katile aşık olduğumdan beri

on üç yaşındaydı. Hamamböceğini dövdü ve onu idam ettirdi ama benim gözlerim kapalıydı. İnkâr içindeydim ve bu inkâr beni rahatlatıyordu.

Ama bu? Bu delicesine yüzleştiriciydi çünkü...

Her şeyi.

Şimdi de sanki kalbimden vurulmuşum gibi yarama diktiği en nazik gözlerle beni temizliyordu.

Birdenbire bunun heyecan verici hiçbir yanı kalmamıştı. "Acıyor, ha?" diye sordu usulca.

Sadece göz kırptım. Bırakın ağzımdan çıkmayı, kafamın içinde bile kelimeleri zor oluşturunuyordum.

"O lanet serseri," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. "Böyle insanlara katlanamıyorum, sevgilim. Onlar dünyanın pisliği, bunu biliyor musun? Nefes almayı bile hak etmiyorlar."

Tekrar göz kırptım. Yüce Tanrım, az önce *gözümün önünde* birini öldürdü.

Buradaki adamlar deliydi ama bu kadar değil. *Onun* gibi değil.

"Yapmak zorundaydım," diye fısıldadı sonunda ciddi bir şekilde, yüzümdeki donuk ifadeyi yakalayarak. "Beni dikkatle dinle Tyler ve söylediklerimi unutma. Yuri gibi adamların gitmesine *asla* izin verme. Bu hatayı bir kez yaparsan, o kendini beğenmiş tavırları ve şişirilmiş egolarıyla geri gelirler. Onlar *asla* gitmezler, sevgilim. Bir şeyi düzeltemeyeceğin kadar berbat edene kadar orada kalırlar. Ve ayrıca" -kesiğime biraz daha bakarken uzun bir nefes verdi- "seni incitti."

Havluyu alnıma bastırırken diğer elini çıplak kalçama koydu. Parmakları yatıştırıcı bir şekilde derimi ovuyordu. Hissetmek istediğimi itiraf etmekten nefret etsem de hâlâ hissedemeyecek kadar uyuşuktum.

"Peki ya sana saygısızlık eden biri hakkında söylediklerim?" diye ekledi düşünceli bir ifadeyle. "Senin yüzün bir tapınak ve o bunu kirletti. Daha önce tepki vermediğim için benim hatam. İnsanlara çok fazla şans veriyorum. Konuşmalarına izin veriyorum. Yapmalıydım daha iyi bilirdi. Nasıl titrediğini görmeliydiniz, belli ki kurtçuk geri çekiliyordu."

Vücudunun sıcaklığını hissedinceye kadar bana biraz daha yaklaştı.

"Artık gitti," dedi sertçe ve ben onun karanlık gözlerinde boğuluyordum. "Ve gitmesi gerektiğini anlıyorsun, değil mi?"

Konuşamayacak kadar kendimden geçmiş bir halde başımı salladım. Hawke alnımı kuruladı ve ardından havluyu daha fazla ılık suyla duruladı. İşine konsantre olmuş gibiydi, sanki mutlak dikkatini gerektiren bir ameliyat işiydi. Benimle hiç böyle ilgilenmemişti. Kendimi özenle işlenmiş bir porselen bebek gibi hissediyordum. Böyle bir muameleye maruz kalmak çok garipti.

"Bütün gece bana öyle bakacak mısın yoksa konuşacak mısın?" diye sordu ve beni incelerken dişlerini dolgun alt dudağında gezdirdi.

Nasıl

konuşabilirim?

Nutkum

tutulmuştu.

Taşlaşmış.

Ve daha da kötüsü, tüm bu pisliklere rağmen bu adama karşı yoğun bir çekim hissediyordum.

Bu benim hakkımda ne söyledi?

Ona baktım, sert yüzü ve gömleğinin yakasından görünen dövmeleleri dikkatimi çekti. Tanrım, bela diye *bağırıyordu*. Ve ben aptalca dinledim.

Elini tekrar kalçamın üzerine koydu - öncekinden biraz daha yukarıya

- ve vücudum yavaşça çözülmeye ve gevşemeye başlayana kadar üzerinde daha fazla daire çizdi

dokunuşunun altında. Kalp atış hızım yavaşladı ve dokunduğu et boyunca tüylerim diken diken oldu, içime hafif küçük karıncalanmalar gönderdi.

"Bunu neden yaptı?" Sonunda sordum, sesim sessizdi ama şaşırtıcı derecede sabitti.

"Neden ne yaptı, Ty?"

"Neden *ben*? Beni bu şekilde ayırmak hiç mantıklı değil."

Hawke'ın gözleri yüzümde gezindi. Yine anlayamadığım bir bakış. Göğsü neredeyse benimkine değene kadar bana daha da yaklaştı. Sonra eğildi ve ağzı kulağıma değmeden önce nefesini yanağımda hissettim. Kokusu beni sararken gözlerim dalgın dalgın kapandı. Sıcaklığın bacaklarımın arasındaki noktaya kadar ulaştığını hissettim.

Burnunun ucu kulağımanın kıvrımında gezindi ve sonra ağzını ayırıp cevap verdi: "Belki de şeffaf bluzunun içinde göğüslerinin hatlarını gördükten sonra seni seçti. Ve belki de yaklaştıkça, boyalı şortunun amının kıvrımlarını vurguladığını gördü. Ve sonra belki de onun gibi hasta ruhlu küçük bir piç için, sergilediğin alaycı gösteriye daha fazla dayanamadı. Bu teori hakkında ne düşünüyorsun, Ty?"

Yüzümdeki kan çekildi. Hawke geri çekildi, gözleri benimkilerden birkaç santim uzaktaydı. Onlardaki eğlenceyi gördüm ve içimdeki sıcaklık yerini ani bir öfkeye bıraktı.

"Yani bu benim suçum mu?" Tısladım. "Kızlar göğüsleri dışarıda dolaşıyor ama onlardan daha fazla giymeye karar verdiğim için böyle dışlanmam *benim* suçum mu?"

"Sen bir aptalsın,

Tyler." "Neden

aptalmışım?"

Beni aniden çenemden yakaladı ve yüzümü arkamdaki aynaya doğru çevirmeye zorladı. Yüzümü hâlâ kaplayan kan damlalarını gördüğümde vücudum titremeye başladı. Yuri'nin kanı.

"Kendine bir bak sevgilim," dedi Hawke, aynada bana bakarken sesi öfkeyle karıştı. "Ne kadar güzel olduğuna bir bak. Göğüsleri dışarı sarkan o kızların hiçbirisi seninle boy ölçüşemez. Tek kelimeyle nefes kesicisin."

Bedenimi aynadan uzaklaştırarak başımı salladım ve elini ittim. "Beni bu yüzden seçmedi ve bunu sen de biliyorsun."

"Ne bildiğimi biliyor musun?" diye tersledi, az önceki sıcaklık buharlaşmıştı. "Sana binlerce kez bu kulüpten uzak durmanı söylediğimi biliyorum. Eğer beni dinleseydin bunların hiçbirinin olmayacağını biliyorum. Eğer

Şanslıyız, Abram bunun peşini bırakacak, ama Abram bırakmayacak, çünkü ona göre geri zekalı kuzenini buraya göndermesi muhtemelen bir zayıflık işaretidir.

bir anlaşmayı yeniden müzakere etti ve

öldü." "Onu öldürmek zorunda değildin!"

"Seni kanattı." Orada durdu. Sanki bir adamın gözlerini oyup domuz gibi bağırsaklarını deşmek için ihtiyacı olan tek bahane buymuş gibi.

"Sen delisin," diye haykırdım telaşla, başım şok içinde yüzüyordu.

"Sen kafayı yemişsin."

Havluyu yere attı ve yüzünde çelişkili bir ifade belirterek başka tarafa baktı. "Bunu zaten biliyorum," diye fısıldadı sertçe.

Arkasını döndü, duş kabininin kapısını açıp suyu açarken yüzünü gizledi. Oda çok hızlı bir şekilde buharla doldu. Yüzünü bana göstermemeye kararlı bir şekilde saklıyordu ama bana "Gir içeri Ty." diye emrettiğinde vücudu yarı yarıya bana dönüktü. Yıkanman gerek."

"Sen gittiğinde bunu yapacağım," diye cevap verdim. Onun önünde soyunup yanından geçip gitmeyecektim.

Birden bana baktı. "Yapamazsın. Titriyorsun ve yardımına ihtiyacın var."

"Titremiyorum." "O zaman in."

"Titremiyorum," diye tekrarladım kendimden emin bir şekilde.

Kendimi kanıtlamaya çalışarak lavabodan kolayca kaydım. Ayaklarım fayans zemine değdiği anda bacaklarım aniden büküldü ve neredeyse yere yığılıyordum.

Ellerim tezgahın kenarını kavramaya çalışıyordu. Her yerim titriyordu ve buna anlam veremiyordum. İki saniye önce iyi hissediyordum.

Hawke anında yanımdaydı ve bir kolunu bana dolamıştı. "Tuttum seni, Ty."

"Bırak beni," dedim.

"Böylece tekrar düşebilecek misin?"

Ona ters ters baktım, utancımдан yerin dibine girdim. "Bana dokunmanı istemiyorum."

"Sana dokunmamı istiyorsun," dedi sert bir sesle, gözlerime bakarak.

"O otel odasında yalvardığın şey bu değil miydi?"

"Ben *çocuktum*."

Bir kıkırdama çıkardı ama gözlerine ulaşmadı. Bana doğru eğildi, burnu benimkine zar zor değiyordu. "Peki neden hala bana öyle

bakıyorsun?

Bu mu?"

Göğsüm sıkıştı ve başımı salladım. "Sana hiçbir şeymişsin gibi bakmıyorum Hawke."

"Hayır, ama sen öylesin."

"Deli değilim. Sen delisin. Az önce bir adam öldürdün." "Kafana silah dayamıştı."

"Onu sen öldürdün."

"Ve bu senin bana bakışını değiştirmiyor." Ağzının kenarı yumuşak bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Hiç de bile. Beni her zaman şaşırtmayı başarıyorsun, Tyler."

Cevap vermedim. Haklı olmasından nefret ediyordum. Ona o aptal, lanet saygı dolu bakışla bakmaktan kendimi alamıyordum. Kendimi bildim bileli Hawke'ı görmek bana bir şeyler yapardı. İçimi yumuşatıyordu. Kalbimin daha sert atmasını sağlıyordu. Başka hiç kimsenin *dokunamadığı* bir parçama *dokunuyor* gibiydi.

Bir korkak gibi yüzümü ondan çevirdim. O bakışı benden görmesini istemiyordum. Şimdi değil.

Konuyu zorlamadı. Hayır, bu Hawke'ın yaptığı bir şey değildi. Konuşmayı sevmezdi. Bugünlerde sadece *bakmayı* seviyordu.

"Kollarını kaldır," dedi gömleğimin eteğinden tutarak. "Hawke -"

"Ölü bir adamın kanına bulanmış halinize bakmaya devam etmek istemiyorum,

Ty."

Ürperdim, dehşete düştüm ve korktum. Hemen kollarımı kaldırdım, midem bulanıyordu. Kan ve guruldama sesleri beni istila etti. Yuri'nin yüzü beynimi yakıyordu. Onu zihnimden atmak için kafamı duvara vurma isteği duydum.

"Kollarını indir, Ty."

Üstümü çoktan çıkardığını fark etmemiştim. Hemen bıraktım ve kolumla göğüslerimi kapattım. Başım hafifledi ve havayı içime çektim. Mahvolmuştum, değil mi? Bunu ben istemiştim, değil mi? Kendimi buraya ait hisseden şımarık küçük bir kulüp kaltağıydım ve bir ölümden sonra çoktan dev bir bebeğe dönüşmüştüm. Onların yaptığı buydu ve ben Bunu zaten biliyordum, ama bir çukur kazdım ve kafamı içine soktum, lanet olası bir aptal gibi cehaleti sevdim.

Çıldırıyorusun. Sakinleş biraz.

"Sırtında ne var lan?" diye sordu aniden.

Cevap vermedim. Hâlâ Yuri'nin gözsüz yüzünü düşünüyordum. Hiç gözleri olmayan bir yüz görmemiştım. Her zaman sadece iki kara delik olacağını düşünmüştüm, etli, pembe ya da kanlı değil. Hawke o gözleri beş saniyeden kısa bir sürede çıkarmayı nasıl başardı? Bu ciddi bir beceri gerektirir, değil mi? Ve tecrübe.

Bu *çok fazla* deneyim gerektirirdi.

Hawke arkamdaydı, ben karanlık düşünceler içinde kendimi kaybederken elleri sırtımdaydı. Bandajı çıkardı ve hareketsiz kaldı. Tepkisini görmek için aynaya baktım. Yüzü solgundu, gözleri dehşetle açılmıştı.

Yani *bu* onu rahatsız mı etti? Yuri değil, gerçi, hayır. Ama... bu. Benim dövmem. Hawke'ın duvarını yıkan şey benim dövmemdi. Ne kadar zekice.

"Kulüp amblemi, Tyler," dedi inanamayarak. "Neden?"

"Çünkü ben buraya aidim," diye basitçe cevap verdim, sesim boş çıksa da.

Nefes verdi ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Lanet olsun."

Patlamasını bekledim. Bunun onun için çok ileri bir adım olduğunu ve hoşuna gitmeyeceğini biliyordum ama şu anda bile dövmenin arkasında duruyordum.

"Bunu ne zaman yaptırdın?" diye sordu.

"Bu gece bitti," diye cevapladım.

Kaşlarını çattı ve parmakları havaya kalktı. Tenime dokunduğunu, dövmenin üzerinde gezindiğini hissettim. "Bunun için merhem var mı? Yakında bir kaplama daha gerekecek."

Başımı salladım. "Hector beni sabah tedavi edeceğini söyledi."

Hawke'ın çenesi sıkıştı. "Elbette yaptı. Bunu o zaman yaptı, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet. Yapmasını ben istedim, Hawke."

Parmaklarını oynatmayı bıraktı ve ciddiyetle sordu: "Sana dokundu mu Tyler?"

Bana ne sorduğunu biliyordum ama bunu düşünmesi bile beni şok etmişti. Hector şakacı ve flörtöz biriydi ama *asla* bana asılmadı.

"Hayır," dedim ona kararlılıkla, şaşkınlığımı gizlemeden. "Öyle değil. Asla."

"Güzel."

Neden *iyi*? Bu kadar korkak olmasaydım sorardım. Ama Hawke korkutucuydu ve tek başına nefes almak yeterince zor bir işti.

Hawke önümde durana kadar etrafımda döndü. Karanlık gözlerine baktığımda, ellerini şortumun üzerinde hissettim. Düğmelerini açtığını hissettim.

birkaç santim aşağı kaydırmadan önce. Geri kalanında kendi başlarına

düştüler.

Bu arada. ıplaktım. Onun önünde. Yine de vücudum yerine yüzüme bakıyordu ve bu durumu şaşırtıcı derecede kötüleştirdi.

"Kollarını indir," dedi bana.

Tereddüt ettim. En son ne zaman bir erkeğin beni çıplak gördüğünü hatırlayamıyordum.

Muhtemelen hiç. Lisedeki erkek arkadaşım la birkaç kez karanlıkta sevişmiş tim. Işık la ilgili bir şey onu çok samimi yapıyordu ve ben herhangi biriyle yakınlık kurmak istemiyordum. En azından bu hayat tarzını yaşamak istemiyordum.

Ama Hawke.

Hawke bana her şeyi yaptırabilirdi, fark ettim.

Kollarımı indirdim ve hâlâ nefes almaya çalışmak la meşgul olduğum için nasıl görü n d üğ ü m ü n tamamen farkında değildim. Bakışları hemen göğüslerime yöneldi. Vücudumu yavaşça taradı, her santimini gözden geçirdi. Gördüklerinin hoşuna gittiğini biliyordum çünkü gözleri kızarmış ve vücudu gerginleşmişti. Başka bir gün olsa bu konuda hissettiğim küçük zaferi çok severdim ama şu anda kendimi daha çok açıkta hissediyordum, öyle bariz bir şekilde değil, sanki tek bir bakış ıyla üzerimden bir katmanı sıyrıp atmış gibi hissediyordum.

"Ne zaman bu kadar güzelleştin?" diye mırıldandı, kahverengi gözleri benimkilerle buluştu.

Cevap vermedim ama içimde ağır bir şey kıpırdadı. Birkaç dakikalığına kötü görüntüleri engellemek için yeterliydi. Gözlerinin, yutmak istediğı bir yemek gibi beni boydan boya incelemeye devam etmesi midemi sıkıştırdı.

Bana dokunacak mı diye merak ettim.

Bunun olmasını engelleyemeyeceğimi biliyordum.

Şu anda bir şekilde *ihtiyacım olduğunu* hissettiğim türden bir şeydi. Çünkü Yuri'yi, kanı ve parke zemindeki gözbebeklerini düşünmüyordum.

Sadece Hawke'ın erkeksi yüzünü, yumuşak dolgun dudaklarını ve lezzetli bronz tenini düşünüyordum. Adrenalin kan dolaşımımı ateşledi; en derin yerime bir tekme atılmış gibi hissettim. İlerlemek istedim. Göğüs uçlarımın onun göğsünün sert düzlüklerine bastırıldığını hissedebilmek için ilerlemek istiyordum.

Hawke yüzümdeki ifadeyi anlamış gibiydi. Çenesi gerildi ve sonra... küçük bir iç çekti ve geri adım attı. Bana "Duşa gir ve temizlen Ty" diye emrederken gözleri anında açıldı. Sırtını ıslatma. Her damla kanın gitmesini istiyorum."

Onun tepkisi karşısında şaşırarak hareketsiz kaldım.

Beni terk mi ediyordu? Bu şekilde mi? Ne bekliyordum ki? Bütün gece beni *teselli* etmesini mi? Bana dokunmasını ve beni dışarı atması için bir yol vermesini mi?

Şu anda vücudumda baş döndürücü bir hızla dolaşan o lanet enerjiyi?

Hayal kırıklığı içimi kemirdi. Bir insanı öldürmüş ve bizi kanına bulamış bir adam tarafından dokunulmayı istemek bana mı kalmıştı? Hatırlatma kemiklerimin sertleşmesine neden oldu, gerçekliği yıktı ve görüntülerin ortaya çıkması için.

Kan. Bütün o kan. Her yerde. Hala üzerimde. Boğulma, ölme sesleri. Kanla boğuluyor.

Boğazımda düğümlenen ani bir hıçkırığı yutkunararak geri döndüm ve aceleyle duş kabinine doğru ilerledim. Kusacaktım. Sıcak suya ihtiyacım vardı. Üzerime serpilten o kırmızı kanı temizlemem gerekiyordu. Ama kapıyı açtığımda dizlerim büküldü ve neredeyse tekrar yere yığılacaktım.

Kolları beni tekrar yakaladığında Hawke, "Kahretsın," diye küfretti.

"İyiyim," diye nefes aldım, duvarlar üzerime kapanıyormuş gibi hissetmeme rağmen

Ben.

Ne olduğunu bilmiyordum, neden görüşümün bozulduğunu, neden Bacaklarım dik duramıyordu. Kollarında titremeye başladım, büyük bir korkuya kapıldım.

"Panik atak geçiriyorsun," diye fısıldadı. "Sakin ol, Ty."

Havayı içime çektim ve başım döndü. Gözlerimi kapatmaya çalıştım ama içimden daha fazla kan görüntüsü geçti, ta ki kanla kaplanmış gibi hissedene kadar. Tüm o kanın içinde.

Beni yere yatırdı ve ben odaklanamadım. Kolunu tuttum, benden uzaklaştığını, vücudunu benimkinden ayırdığını görünce paniğe kapıldım.

"Beni bırakma," diye fısıldadım.

"Seni bırakmayacağım," diye bana güvence verdi.

Ayağa kalktı ve elbiselerini çıkarıp çıplak kalana kadar her parçasını sıyırırken ona baktım. Sonra tekrar eğildi ve beni kalın kollarının arasına alarak duşa girdi. Bizi fayans zemine oturturken kolum boynuna dolandı. Ben kontrolsüzce titrerken bana sıkıca sarıldı, su üzerimize çarpıyordu.

"Gececek," diye söz verdi bana, sesi nazikti. "İyi olacaksın çünkü sen güçlüsün Tyler. Sen hep böyleydin."

Cevap vermedim. Yüzümü onun sert göğsüne yasladım ve gözlerimi tekrar kapattım. Bu kez kanlı görüntüler görmüyordum, Hawke'ın dokunuşuyla çevrelenmişken değil.

Etrafımda dolaştı, lifimi alıp bacaklarımda ve kollarımda gezdirdi. Sırtımın suya değmemesine dikkat etti ama saçlarımı önüme yığdı ve spreyin altında gezdirdi. Sonunda boynuna doladığım elim gevşedi ve ona bakmak için yüzümü yukarı çevirdim. Lif kabağını ıslatma ve sıcak suyu vücudumun bazı bölgelerine sıkma işine konsantre olmuştu. Bu rahatlatıcıydı ve yavaş yavaş zihnimin dağılmış parçalarının yeniden bir araya geldiğini hissettim.

"Sen..." Gözlerim kalın boynunda, belirgin çenesinin kıvrımları boyunca gezinirken durakladım ve kokladım.

Ben konuşurken bana baktı, gözlerimin içine bakarak bekledi.

O kadar kötü titriyordum ki kaslarım ağrıyordu. Ama titreyen dudaklarımı açtım ve zorla, "Sen... sen her zaman... benimle ilgileniyorsun." dedim.

Hawke'ın yüzü gevşedi ve gözlerime bakarken zar zor gözlerini kırptırdı.

Damlacıklar yüzünün her tarafına dağıldı, kirpiklerinden ve yanaklarının yumuşak kıvrımlarından düştü.

Şu an.

Bu an benim için her şey demekti.

Sonra bana "Nefes al Tyler," dedi, sesi ipek gibiydi ve sıcaklıkla doluydu. "Benimle birlikte nefes al."

Beni kendisine yaklaştırdı ve başımı göğsüne yasladı. Kalbi kulağımda atarken onunla birlikte nefes aldım ve aynı anda havayı dışarı verdim. Bu hareketi tekrarladım, gözlerim pazuları boyunca ilerledi, vücudunun pek çok yerinde bulunan dövmelerini ve kalın yara izlerini boş boş inceledim.

Bir canavarın kollarında güvenlik arıyordum. Acımasızca cinayet işlemişti ama yine de o tür bir kötülükten beklenmeyecek bir şefkatle üzerime titriyordu.

Hawke'de iki adam vardı ve hissettiğim dehşete rağmen kalbim hala kabarıyordu çünkü ikisini de istiyordum.

Her zaman ikisini de isterdim.

Sakinleştikten sonra göz kapaklarım ağırlaştı. Hawke beni yarı bilinçli hale getirmişti. Beni duştan çıkardı, ikimizi de bir havluyla kuruladı. Sonra beni yatağa yatırdı ve giydirdi.

Bitirdiğinde zar zor uyanmıştım.

Ellerini yüzümde hissettim, yanağımı nazikçe okşarken, "Uyu bebeğim.
Buna ihtiyacın var."

OceanofPDF.com

on

Hawke

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Hawke her zaman kulübe geri dönmeye zorlanıyordu. Bundan kaçış yoktu. Hayalet başkan olmaya, Hector'un pislikleriyle ilgilenmeye ve bir şekilde kulüp işlerinden uzak durmaya mahkûmdu. Lanet olsun, bütün bu gece engellenebilirdi. Kulüp binasına gelen yabancıların üstünü nasıl aramazdınız? Yapmış olsalardı, Yuri'nin silahı bulunurdu ve tüm bu durum tırmanmazdı.

Yine de Hawke o pisliğin ortadan kalkmasına sevindiğini inkâr edemezdi. O kendini beğenmiş serseriye öldürmek kolaydı. Yuri her zaman bir

serseri mayın. Herif yıllardır düşüncesizce hareket ediyordu ama Hawke onun icabına çalılıkların arasında bir yerde sessizce bakmayı tercih ederdi. Kulübün ve Tyler'ın önünde değil.

Siktiğimin Tyler'ı.

Giyinip onu yatakta bıraktıktan sonra Hawke koridorda volta attı. odasının dışında. Hayır, *onun* odasının. O küçük fahişe onu ele geçirmişti. Kendi tapınağına dönüştürmüştü. Bir zamanlar duvarlar pembeydi. Kahrolası pembe.

Gerçekten pembe. Ve duvarında beta erkeklerin yarı çıplak posterleri vardı, havalı karın kasları sergileniyordu. Katillerin ve uyuşturucu satıcılarının arasında ergenlik saçmalıklarını kulüp binasına getirdiğine inanamıyordu. Ve alt kattaki piçlerden hiçbiri de onu bunu yapmaktan vazgeçirmemişti. Tyler'ı kollarını açarak karşıladılar, "hey, Tyler, evet, bebeğim, içeri gel ve dehşet kulübüne girerken cesetlerden ve para torbalarından kaç" der gibi - lanet olası aptallar.

Ama dünyadaki tüm kutsal şeylere şükürler olsun ki duvarlar artık pembe değildi. Griydi. Perdelerin üzerinde puantiyeler yoktu; sade ve sıkıcıydılar. Artık ağlayan erkek CD'si yoktu.

şarkıcılar - bilirsiniz, ucuz görünümlü dövmeleleri, kedi siyahı göz kalemi ve jöleli saçları olanlar - ne kadar depresif oldukları hakkında şarkı söylüyorlar

şımartılmış hayatları. Şifonyeri makyaj malzemeleri, her şekil ve boyutta fırçalar ve deşet verici bir şekilde doğum kontrol haplarıyla doluydu.

Tyler evrim geçirmişti ve bu bir mucizeydi. Hâlâ pembe kıyafetleri içinde kız gibi giyiniyordu ve o çok seksi, şımartılmış tırnaklarından bahsetmesine bile gerek yoktu ama artık... daha keskin bakışlı ve daha bilinçliydi. Bir yıl öncesine göre kendinden daha emindi. Bunu kendini taşıma şeklinden anlıyordu. Güzel olduğunu biliyordu ama bunu asla bir silah gibi kullanmıyordu. Bu gerçekten hoşuna gitmişti. Ferahlatıcıydı. Bu odalarda çok fazla sahte orospu dolaşüyor, her zavallı sikicinin kanını kurutuyordu - ve sadece döl değil, para da.

Hawke onun bağımsız olmasını istemişti. Bunu ummuştı. Kulüp binasından çıkıp beyaz yakalı bir iş bulmasını hayal etmişti. ve sonra da iki buçuk çocuk ve küçük bir köpekle banliyöye yerleşmek. Ama hayır, durum böyle değildi. Onun yerine, Jesse'nin araba dükkanında çırak olarak çalışıyordu - bunun olacağını kim tahmin edebilirdi ki? - ve her geçen gün adamlarla daha da yakınlaşıyordu.

Kulübün bir parçası olma konusundaki bu çılgın saplantının azalacağını düşündü. Kızın ona o ateşli kedi gibi bakmayı bırakacağını düşündü.

Ama Tyler *hâlâ* Hawke'a o kadar derin bir özlemle bakıyordu ki, bunu iliklerinde hissedebiliyordu. Buraya her gelişinde bunu görüyordu ve bara adım attığında gözleri onunkilere takıldığında da gördü. Birden nasıl görüldüğünün bilincine vararak hemen kendini düzeltmişti. Gördüklerinin hoşuna gitmesi onun için önemliydi ve kendine yalan söylemeyecekti - gördüklerine *bayılıyordu*.

Kollarını onun çıplak bedenine dolamıştı. Vücudunun kıvrımlarını hissetti, kız onun pençesinde titriyordu. O kadar nazikti ki. Çok güzel ve tatlıydı. İliklerine kadar işleyen arzu hissini ya da kızın ona sokuluşunu, ona hiç kimsenin olmadığı kadar ihtiyaç duyuşunu silememişti.

Onunla ilgili umutları yıkılmıştı. Bu lanet olası kız burada kalmaya kararlıydı ve bunu her geçen gün ona kanıtlıyor, kulüp işlerine derinlemesine karışıyor. Ona gülüyordu, değil mi? Kızın her santimi ona sesleniyordu. Göğüsleri, bacakları, ipeksi saçlarının arasındaki koyu renkli küçük tüyler.

kalçaları, ince sırtı - ve o lanet olası dövmesi - hepsi ona seslenmeye başladı.

Ben büyüdüm. Gözleriyle ona bağırdı. *Ben büyüdüm ve sen bana daha fazlasını vaat ettin.*

*

Rus piçler ayılıp Yuri'yi yerden kaldırıp bardan dışarı çıkardıklarında saat gece yarısıydı. Ceset torbasındaydı, çünkü Rusların elverişli bir şekilde etrafta yedek bir tane vardı.

"Bu saçmalığa inanabiliyor musun?" Jesse onları lanet şeyi açarken ilk gördüğünde mırıldandı. "Ellerinde bir ceset torbası var, dostum."

"Cidden şaşırmış olamazsın," diye karşılık verdi Hector.

"Sadece birazcık, Hector, çünkü arka cebimizde o boktan şey yok ve almamız gerekip gerekmediğini merak etmeye başladım. Yani, bir ceset torbasını nereden satın alırsınız? Buralarda bir toptancı var mı? Bunun araştırılması gerekiyor."

Ruslar arabalarını barın girişine kadar geri sürdüler. Dışarı çıktıklarında hava zifiri karanlıktı ve cesedi hızla açılan bagaja attılar. Ortalığı temizlemek için geri döndüklerinde Hawke çoktan oradaydı, kan birikintisinin birkaç santim ötesinde duruyor ve onları acele ettirmek için saatinin yüzüne vuruyordu.

"Bir saat önce de yapılabilirdi," diye tersledi onları. "Acele edin devam et."

Yaptılar. Çünkü Rus piçlerinin de bir çanta dolusu temizlik malzemesi vardı.

Malzemeler.

"Bu da ne böyle?" Jesse Hector'a tısladı. "Çamaşır suyu da paketlemişler, dostum."

"Her zaman hazırlıklı seyahat ederiz," diye açıkladı içlerinden biri ona kulak misafiri olduktan sonra. "Çok fazla kan. Çok fazla ceset. Bir keresinde tuvalet kağıdıyla temizledik çünkü elimizde sadece o vardı."

Diğerleri kıkırdadı, sanki aralarında güzel bir anı varmış gibi. Evet, ha-ha, bir adamı katlettik ve olay yerini tuvalet kağıdıyla temizledik, Ha-ha. *Siktiğimin embesilleri*. Hawke onlara kendini kaybetmemek için derin bir nefes aldı.

Gus giriş kapısının yanında durmuş, bir elinde pompalı tüfekte onları dikkatle izliyordu. Hızlı ve etkili bir şekilde temizlik yapıyorlardı. Pislikler yerleri fırçalayıp cilalarken Hawke'la bir kez olsun göz göze gelmeye cesaret edememişlerdi. Durumun ciddiyeti üzerlerinde çok ağır basıyordu ve Abram'la kaçınılmaz bir bok fırtınasına geri döneceklerdi - ihtiyaç duydukları son şey Hawke'ın patlamasıydı.

İşlerini bitirdiklerinde Hawke Gus'a baktı ve Gus onaylamadan önce olay yerini inceledi. Onay verdiği anda Ruslar bardan çıkıp arabalarına atladılar ve hızla oradan uzaklaştılar, park yerinin köşesini dönüp gözden kaybolurken adeta bir yanlama hareketi yaptılar.

Jesse, Yuri'nin öldüğü boşluğa doğru yürüdü ve attığı her adımda ayaklarına baktı. Keyifli görünerek başını salladı. "Sarhoşlar iyi iş çıkarmış Hawke. Sanırım bardaki en temiz yer burası."

Hawke tek kelime etmeden ona baktı. Bu adamın ağzından bazen öyle şeyler çıkıyordu ki... Lanet olsun.

Hector çoktan bir sigara yakmış ve Jesse'ye katılmıştı. Sonra hiçbir şey olmamış ve o kadar da kötü sikişmemişler gibi davranarak amdan, am istemekten ve amdan başka bir şeyden bahsetmediler.

"Kuku mu istiyorsun Hawke?" Jesse sırtarak sordu, durdu. "Etrafta hâlâ birkaç orospu var, değil mi? Geceyi kurtarabiliriz. Hadi onları ezelim."

Hawke derin bir nefes verdi ve yüzünü ovuşturdu. Parmakları, bu pisliği kulübe getirdikleri için o salakları dövme isteğiyle karıncalandı ama Hawke soğukkanlılığını korumanın ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Marcus Borden gibi bir gangster için çalışmak ona bunu öğretmişti.

"Hawke?" Jesse hâlâ ona bakarak bastırdı.

Hawke ona ters ters baktı. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun Jesse?" Jesse'nin gülümsemesi soldu. "Hayır -"

"Çatımızın altında bir adam öldürdüm," diye araya girdi Hawke, sakın sesinde bir gerginlik vardı. "Kulüp binasında kan döktüm. Değerli amcığını düşünmeden önce bunu bir düşün."

Jesse boş bir ifadeyle ona baktı. Lanet olsun, o gittiğinden beri bu kulüp çok fazla IQ kaybetmişti. Adamları hiç bu kadar yoldan çıkmış görmemişti. Duvarların içinde hiçbir yapı yoktu. Hiçbiri çizgide yürümüyordu ve polisin (temiz olanın) kapıyı çalmasının an meselesi olduğunu biliyordu. Ve eğer polis değilse, bir düşmandı.

Sadece bir düşman bile Savaş Lordlarını yeryüzünden sonsuza dek silmek için yeterli olacaktır.

Jesse Hawke'a arkasını döndü. "Hawke haklı. Bu gecelik bu kadar yeter kardeşlerim. Sabah görüşürüz çocuklar."

O gözden kaybolunca, Hector barda bir yere oturdu ve Hawke eliyle Gus'ı işaret etti. Gus hemen ona doğru ilerledi ve tüfeğini barın tepesine yerleştirdi.

Hawke ona sert bir şekilde, "Bunu örtbas etmeliyiz," dedi. "Bir kulüp toplantısı olmadığı sürece kimse bir daha bu gece hakkında konuşmayacak."

Gus kararlılıkla başını salladı. "Katılıyorum."

"Hata da yok. İşçilerin ve kızların sorgulanmasını istiyorum. Hataya yerimiz yok."

"Tamamdır."

Hawke öfkesini bastırmaya çalışırken dişlerini sıktı. "Ve bu kulübün, herhangi bir kişiyi, herhangi bir şey olmadan içeri alması konusunda bir şeyler yapılması gerekiyor.

aranıyor, Gus. Bu bir şaka değil. Bu büyük bir hata. Eskiden şartlarımız vardı. Kimsenin içeri girmesine izin vermezdik."

Gus kaşlarını çatı. "Herkes rahatlamış durumda. Birkaç yıldır barış içindeyiz."

"Evet, herkes savaşta olmanın nasıl bir şey olduğunu unuttu ve sorun da bu. Burada kimse hazırlıklı değil."

Gus omzunun üzerinden arkası onlara dönük olan Hector'a baktı. Tembel tembel birasını içiyor, Hawke ile arasına mesafe koyuyordu. Gus uzun bir iç geçirdi ve Hawke yaşlı adamın ne söylemediğini gayet iyi duyabiliyordu.

Çocuklar onu seviyordu ve ne yapacağını bildiğinde işe yarıyordu ama Hector başkan olma konusunda berbattı.

"Onunla konuşacağım," diye söz verdi Gus, Hawke'a dönerek. "Bir yolunu buluruz, merak etme. Bu yamayı sadece iyi görünmek için takmıyorum. Sunduğum şeyi kabul ederse üstesinden gelebileceğimi biliyorsun."

Hawke barı tararken yavaşça nefes verdi ve daha birkaç saat önce ne kadar dolu olduğunu düşündü. En azından Yuri'yle uğraşmadan önce temizlemişti. Hasta piçin taleplerini düşündü, Gus'ın ona Hector'un başkan olma konusunda çok başarısız olduğunu tek kelime etmeden söylediğini düşündü ve sonra Tyler'ı ve...

Tekrar yüzünü ovuşturdu, her şeyden bıkmıştı. "Tyler'a neler oluyor?" diye sordu Gus'a dikkatle bakarak. "Anlamıyorum. Bir sebepten dolayı mı etrafta dolaşıyor?"

Gus dudaklarındaki küçük gülümsemeyi engelleyemedi. "O... bunun bir parçası, Hawke."

"Neyin parçası?"

"Kulüp. Yıllardır bizde, bunu biliyorsun. Onu seviyoruz.
Bize babasını hatırlatıyor ve ben o sık kafalının suratını özlüyorum."

Hawke çenesini sıktı. "Gus, bana duygusal davranma, tamam mı?
Tyler bir sorun."

Gus gözlerini büyüttü. "Bir sorun mu var? Hayatta olmaz Hawke. Tek
bir drama bile yaratmadı. Lanet olası barmaid daha fazla drama neden
oluyor,

İnan bana. Tyler hayatımızı yaşıyor ve nefes alıyor. O sadık ve güçlü.
Tanrım, bu hayatı buradaki çoğu kadından daha iyi idare ediyor."

"Peki ya bu geceden sonra?"

"Şey, bilmiyorum. Onu yukarı çıkardın, nasıl biriydi?" "Sarsılmış."

"Kırık gibi sarsılmış mı?"

Hawke onun yanında nasıl davrandığını düşünerek tereddüt etti.
Sonunda şehvet dolu görünmüştü. "Hayır, kırılmadım."

Gus omuz silkti. "O zaman iyi olacak ve ağzını açmayacağından
eminim..."

Gus, Tyler hakkında sanki onun hayran kulübünün bir parçasıymış gibi
saçmaladı.

Hawke onu susturdu ve Hector'a baktı.

şişesini eline aldı ve asık suratla tezgâha baktı. Başarısızlığı yüzünden
kendini dövüyordu, bu da unutmak için aletini sokacak birini bulacağı
anlamına geliyordu.

Bazı şeyler asla değişmez.

"Her neyse, Jesse işe gittiğinde ona göz kulak olacak ve iyi olup
olmadığını öğreneceğiz," diye bitirdi Gus.

Hawke kaskatı kesildi ve Gus'a ciddiyetle baktı, doğum kontrol
haplarının görüntüsü gözlerinin önünden geçti. "Jesse'yle birlikte miydi?"

"Ne?"

Hawke giriş kapısını işaret etti. "Bara girdim ve etrafa baktığımda
Jesse'nin ona baktığını gördüm, hem de adam gibi bakmıyordu, beni anlıyor
musun?"

Gus durumu hafife alarak kıkırdadı. "Onlar iyi arkadaşlar." "Tam olarak
ne kadar iyi?"

"Dürüst olmak gerekirse, ona hayır demezdi."

"Peki ya o?" Hawke ısrar etti, sesinin bu kadar talepkâr çıkmasından
nefret ediyordu ama bilmek istiyordu, özellikle de kızın çıplak vücudu
zihninde dönüp dururken.

"Hayır mı dedi?"

Gus ona tuhaf bir bakış attı. "Jesse'yi çoktan reddetti. Aslında birçok kez. Onu istemiyor ve... bunu zaten biliyorsun."

"Yani sadece o adam mı?"

Yavaşça başını salladı. "Evet, lisedeki kalem çüklü sporcu. Beni onun hakkında konuşturmayın."

"Neden?"

"Sümüklü piç kurusu, balo gecesinden sonra onu tavlama ile övündü. Ona Savaş Lordları'na birinci sınıf bir bilet alacağını söyledi."

"Bunu zaten biliyorum. O işi size hallettirdim." "Evet, ama hala bu konuda konuşmaya devam ediyor."

Hawke'ın yüzü karardı. "Onun kışını mosmor olana kadar dövdüğünü sanıyordum."

"Öğrendim. Bazı insanlar öğrenmiyor, bunu biliyorsun." "Hâlâ o benzin istasyonunda mı çalışıyor?"

"Evet."

Hawke iç çekti. "Bu kasaba berbat durumda. Bu kulüp berbat durumda. Yuri ve daha fazla sevkiyat talep eden lanet çetenin durumu da berbat."

"Abram'ı benden daha iyi tanıyorsun. Kızacak mı?"

"Yuri onun kendini sorumlu hissettiği aptal kuzeniydi. Abram çok kızacak."

Çünkü Abram Yuri'den de beterdi. Yuri gibi bariz bir deli değildi ama lanet olsun, o adam Hawke'ın bile düşünmekten ürperdiği şekillerde sadistti. İntikamını sabırla alır ve en beklediğiniz anda saldırırdı. Eğer onun pislik listesindeyseniz, bir fıçıya doldurulup bir hendeğe atılma ihtimaliniz vardı.

Gus gözlerini kaçırıp ensesini ovuştururken endişeliydi. "Savaşa gidecek kadar deli mi?"

"Evet," dedi Hawke kararlılıkla. "Öyle, işte bu yüzden bunun mümkün olan en kısa sürede onarılması gerekiyor."

"Siktir." Gus sessizleşti, düşünmeye başladı. "Yine de başka seçeneğimiz yoktu. Tyler'ı vuracaktı."

"Biz de ona öyle diyoruz."

Gus iç çekti. "Bak Hawke, bu konuda endişelenmeni istemiyorum. Borden için çalıştığın için yeterince işin var zaten. Yani, o adam zaten yeterince deli. Sadece... şehre geri dön

ve tüm bunları unut. Hector ve ben Abram'la ilgileneceğiz. Yuri'nin dengesiz davranışlarını açıklayacağız. Bu onun için sürpriz olmayacaktır."

Hawke ciddiyetle, "Bunu ben yaptım," diye cevap verdi. "Yuri'yi ben öldürdüm. Bunu düzelteceğim.

o."

Gus, Hawke'a bir adım daha yaklaştı ve mırıldandı, "Bunu birlikte düzelteceğiz.

Etrafta tek başına dolaşırken burada bulunma riskini göze alamam Hawke. Kasabadaki çoğu insan yardım etmek için yaptıklarımızdan dolayı ağzını açmaz ama... bizi mahvetmek için sadece bir kişi yeter."

Sakinleri sessiz tutan sadece korku değildi. Kulübün kasabada yaptıklarıydı. Ellerinden geldiğince yardım ediyorlardı. Bazen aileler gelip sağlık faturaları, kira ya da herhangi bir konuda yardım istiyorlardı. Kulüp o kadar da kötü değildi. Aslında bir zamanlar temizdiler, ta ki Hawke'ın yaşlı adamı Red açgözlülük yapıp daha iyi bir hayatın tadına bakmak isteyene kadar.

Yan gelirlerle uğraştı ve sonra daha da açlaşıp paranın gerçekte nerede olduğunu dağıtmaya girişti. Red, bu işi yapmanın daha iyi olacağına karar vermişti.

Sefalet içinde olmaktansa kirli paraya sahip olmak ve başka bir çetenin kasabaya gelip işleri berbat etmesini izlemek. En azından kasabada diğerlerinden çok daha iyi olan Savaş Lordları vardı.

Bildiğin şeytan daha iyidir, ya da öyle derler.

Ahlaki açıdan buna katılmayan tek üye Tyler'ın yaşlı adamı Dennis'ti ama o zamanlar bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ayrıca, ilgiden hoşlanmaya başlamıştı. Dennis eskiden kızlara bayılırdı ve bunu pantolonunun içinde tutamazdı. Güç erkeklerle bir şeyler yapıyordu. Sırf şu anın tadını çıkarabilmek için ahlaki saçmalıkları görmezden gelmelerini sağlıyordu. Ve bu zevk, bir torba kokain ve o yama olmasa Dennis'e göz kırpmaya bile cesaret edemeyecek koca dudaklı bir güzelin oral seksini içeriyordu.

Kadınlar kolay bir erkekle nasıl çalışacaklarını bildiklerinde kendi başlarına güçlüydüler. Ve Dennis çok kolay bir adamdı.

Gus sırtını sıvazlayarak, "Bunu sabah tartışırız," dedi.

Hawke'ı orada öylece bıraktı ve odasına döndü. Hector hâlâ ondan bir adım ötede üzüntüsünü içiyordu ve Hawke bunu doğrulamak için yüzüne bakmasına gerek kalmadan içindeki saldırganlığı hissetti.

"Burada olamazsın," dedi Hector ona dakikalar sonra, omzunun üzerinden ona bakarken, gözleri buğulanmıştı ve beklediği gibi öfkeyle doluydu. "Sen

diğer kardeşine geri dönmelisin, değil mi? Sana köpek yavrusu gibi emirler yağdırsa da uğruna kurşun yemeyi tercih ettiğin kardeşine."

Hawke buna cevap vermedi. Hatta ona doğru gözünü bile kırpmadı. Hector ağabeyine karşı her zaman kırılgan olacaktı. Bir ömür boyu süren kıskançlık insana bunu yaptırırdı. Tartışmak anlamsızdı.

Bir süre birbirlerine baktılar, aralarında hep bir gerilim vardı. Bu iş hiç kolay değildi. *Hiçbir zaman.*

Hector öfkeyle, "Sakın Ty'a takılmaya kalkma," diye çıkıştı. "Kız kalıyor. O yanımızdayken daha iyi çalışıyoruz. Herkesi rahatlatıyor."

Hawke sessizce, "Ateşle oynuyorsun," diye karşılık verdi. "Biliyorsun o güvende olması gerekiyor."

Hector aniden elini sertçe bara vurdu. "Buradan başka nerede daha güvende olabilir ki?! Ha? Şu lanet soruya cevap ver Hawke. Onu saklayabileceğin bir sığınağın var mı? Yirmi bir yaşına gelene kadar onu esir mi tutmak istiyorsun? Birkaç hafta içinde yirmi bir yaşına girecek, göt herif! Son sekiz yılda başına bir şey gelmediyse, o zamandan önce de başına bir şey gelmez!"

Hawke sırtıttı. "O zaman Yuri neden gelip onu sordu kardeşim?"

Hector başını salladı. "Dediğim gibi, bunu bilmesine imkân yok. Sadece onu istiyordu. Hepsi bu."

"Peki ya yanıliyorsan?"

Küçük kardeşi dişlerini sıktı. "Lanet olsun! Gitmeyeceğim, tamam mı? Gitmen gerekiyor. Buraya gelip beni ikinci plana atmandan bıktım artık. Bu işi bana bırakacağını söylemiştin. İstemediğini söylemiştin. yamayı geri al, ama sen her zaman dikkat dağıtıyorsun. Bu bölüm artık seni ilgilendirmiyor. Şimdi bırak da şeyler."

Eğer işlerle o ilgileniyor olsaydı, Hawke asla *bu* işi halletmek için aradı. Bundan bahsedebilirdi ama yine de Hector'la konuşmak anlamsızdı. Egosu tavan yapmadan hiçbir şey söyleyemezsiniz.

Hawke sonunda, "Gözlerini kapa, Hector," dedi. "Ve gitmeye karar verdiğimde gideceğim."

Bununla birlikte, arkasını döndü ve odasına geri dönmek üzere dışarı çıktı.

Yuri ile olan karmaşa konusunda ne yapması gerektiğini bilmiyordu ama uykuya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Tyler'ın kafasına silah dayayan ve ondan bir şeyler talep edebileceğini düşünen o amcık yüzünden aklı öfkeyle dolmadığı zaman bir şeyler düşünecekti.

Yatak odasının kapısını açtı ve Tyler'ı hâlâ yatağında uyurken buldu. Adımlarının ortasında durdu ve ona baktı. Üzerinde mor bir erkek şortu ve beyaz bir atlet vardı; Tyler'ın tatlı vücudunu giydirmek için acele ederken bulabildiği tek iki giysi buydu. Yorgan yumuşak bacaklarının arasındaydı, siyah saçları kısmen yüzünün üzerindeydi. Ama onun nefesini kesen şey bu değildi.

Yastık olarak kullandığı onun ceketiydi, yüzünü deriye bastırılmış, onun kokusunu içine çekiyordu.

Lanet olası ceketini oyuncak bir ayı gibi kucaklamıştı. Bu görüntünün bu kadar hoşuna gideceğini tahmin etmemişti ve hoşuna gitmesi onu çok rahatsız etmişti.

"Ne oldu sana?" diye fısıldadı yüksek sesle. Nasıl olmuştu da bu kadar kısa sürede bu kadar büyümüşü? Bu onun başını döndürüyordu. O kadar güzeldi ki, taşakları ağrıyor ve göğsü sıkışıyor. Ve daha önce ne göğsü sıkışmış ne de taşakları am için ağrımıştı. Kadınlar hayatı boyunca onun için hep aynı olmuştu. Sikişme eylemine karşı o kadar duyarsızlaşmıştı ki aylarca bir kadına dokunmamıştı... ve aylarca. Sanki seks arzusu ölmüş gibiydi. Bu bir şaka değildi. On dört yaşında kulüp hayatını yaşamaya başladığından beri tavşan gibi düzüşüyordu ve ancak başkan olduktan sonra kendini uyuşmuş bir kabuk gibi hissetmeye başlamıştı. Yine de Tyler'ın çıplak vücuduna bir kez bakınca, sikişmek için yanıp tutuştuğunu hissetti.

Belki de ona neleri kaçırdığını hatırlatıyordu.

Ya da belki de *onu* istediğini itiraf etmemek için kullandığı bahane buydu.

Bazen bir kişi, siz farkında olmadan hayatınız boyunca karşınızda durabilir. Sonra bir gün bir bara girersiniz ve o kişiyi hafızanızdaki bir çocuk olarak değil, yetişkin bir kadın olarak görürsünüz.

Tüm doğru yerlerde kıvrımlar ve gözlerini acıtacak kadar güzel bir yüz.

Hawke içini çekti ve başını iki yana salladı. O bir kol mesafesindeyken bu yatak odasında uyumak kötü bir fikir olabilirdi.

"Ne yapıyorsun?" dedi aniden halsiz bir sesle. Adam onu uyanık bulduğuna şaşırarak gerildi.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi sıkıca. "Biraz uyu."

Kendisine söyleneni yapmak yerine gerindi ve sırt üstü yattı. Atleti havaya kalktı ve kalçasıyla karnının bir kısmı göründü. Bacakları -

Küçük bedeninin geri kalanıyla kıyaslandığında orantısız derecede uzun olan saçları saten cenneti gibi görünüyordu.

Kahretsin, göğüslerini düşündü, küçük ve diri, kolayca kavranabilir. Kalçalarını düşündü, yumuşak ve tüm doğru yerlerde yuvarlaktı. Onun ıslak, çıplak vücudunun görüntüsünü aklından çıkaramıyordu.

Ona yavaşça göz kırptı. "Burada uyuyabilirsin. Burası senin yatağın."

Başını iki yana salladı. "Bu geceden sonra beni yanında isteyeceğinden şüpheliyim."

"Bu gece hakkında ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı, ciddi bir ifadeyle ona bakarak. "Ben... onun yüzünü aklımdan çıkaramıyorum, Hawke."

Sesi sonlara doğru kesildi ve bu onu çok üzdü. Kahretsin, bu durumla hiç de iyi başa çıkamayacaktı. Hızla ona doğru ilerledi ve koltuğuna oturdu. yatağın kenarına oturttu. Saçlarını yüzünden süpürdü ve yanağını kavrayarak kendisine bakacak şekilde çevirdi.

"Yaptığım şey için benden nefret ediyor musun?" diye sordu ona, bilmek istiyordu. Kadın başını salladı. "Hayır."

"O zaman benim hakkımda ne hissediyorsun?"

Gözünden bir damla yaş düştü. "Ben... Ben senden korkuyorum."

Ondan *korkuyordu*. Onun yerine kendisinden nefret etmesini tercih ederdi.

"Bir şey bilmek ister misin?" diye cevap verdi sessizce, göğsü ağırlaşmıştı. "Bazen ben de kendimden korkuyorum."

Kadının eli adamın elinin üzerine gitti ve adam kadının elini yüzünden çekeceğini düşündü.

Bunun yerine, onu sıkıca tuttu ve ağladı. Adam onun gözyaşlarını sildi ama gözyaşları akmaya devam etti. Diğer eliyle adamın kolunu kavradı ve kendini ona doğru çekerek kucağına tırmandı. Yüzünü onun göğsüne gömdü ve titredi.

Onu o manzaraya maruz bıraktığı için kendine kızması gerekirdi ama kendine karşı öfke hissedemiyordu. O anda yapmak zorunda olduğunu hissettiği şeyi yaptı ve Yuri'nin silahı kafasına dayadığında ne kadar dengesiz olduğunu gördü, Hawke bu kadar çabuk tepki vermeseydi, düşüncesizce havaya uçabilirdi.

Hawke kollarını ona doladı ve onu kendine doğru salladı. O da kirliydi - kıyafetleri hâlâ kurumuş kanla kaplıydı - ama onu terk edemezdi. Bu şekilde olmazdı.

"Bunu aklımdan nasıl çıkarabilirim?" diye yalvardı, sesi gergin çıkıyordu.

"Yapamazsın," diye cevap verdi sakince. "Bununla savaşmak durumu daha da kötüleştiriyor. Kendini bunu düşünmeye zorluyorsun."

"Çok fazla kan vardı."

"Evet."

"Kendimi çok kirli hissediyorum."

Kahretsin, göğsü onun için acıyordu.

"Evet." "Bununla nasıl başa

çıkıyorsun Hawke?"

Durakladı. "Kapatıyorum."

Aksi takdirde yıllar önce delirmiş olurdu.

Başını salladı ve ondan sonra konuşmayı kesti.

Elini omurgasında gezdirdi, ona asla her şeyin yoluna gireceğini söylemedi, aslında hiçbir şey söylemedi. Sikilmiş eli bacağından aşağıya doğru kayd ve tekrar yukarı çıktı, kığını tüm o aletlerle yuvarladı ve tekrar omurgasına geri döndü. Bir süre sonra sakinleşt ve adamın verdiği his hoşuna gittiği için sessizce nefes aldı. Bunun onu rahatlattığını hissetmişti. En çok da ona, birini öldürdüğü ellerinin aynı zamanda kendisini daha iyi hissetmesini sağlayabilecek eller olduğunu göstermek istiyordu.

En son beklediği şey kadının nefes alış verişlerinin azalması ya da vücudunun onun dokunuşu altında gerilmesi idi. Kız onun dokunuşuna karşılık veriyordu ama umduğu gibi rahatlatıcı bir şekilde değil.

Birden oda çok küçük, vücudu da çok iyi geldi. Kadının şampuanı - cennet gibi kokan bir tür kadınsı şey- adamın burnuna doldu ve daha fazlasını almak için kafasına doğru eğilmesine neden oldu.

Eli hareket etmeye devam ederken gözlerini kapattı, ama daha önce olduğu gibi hareket ediyormuş gibi hissetmiyordu. Klinik olmaktan çok uzaktı. Hayır, bu kez onun tenini *gerçekten* hissediyor, kalçasına doğru giderken her kıvrımı ezberliyordu.

Kız daha fazlası için kıvrandığı anda, adam aniden durdu ve gözlerini açtı.

Sikeyim.

Aniden geri çekildi ve elini tutup iç uyluklarının arasına soktuğunda onu yatağına geri koymaya başladı.

Tam amının üstüne.

Gerildi ve ona, parlayan muhtaç gözlerine ve ayrılmış dudaklarına baktı.

"Hawke," diye fısıldayarak sessizliği bozdu.

Onun ağzına baktı.

Gözlerini onunkilere dikti.

Yine sikeyim.

"Doğru düşünmüyorsun," dedi kaşlarını çatarak.

"Bana dokunmanı istiyorum."

"Dikkatini dağıtmamı istiyorsun,
bebeğim." "İkisini de istiyorum."

Elini neden orada tuttuğunu bilmiyordu. Ama
biliyordu işte.

Kumaşın üzücü bahanesinin içinden onun amını hissetmek hoşuna
gitmişti. Daha da önemlisi, *onu* hissetmek hoşuna gitmişti. Ve sonuç olarak
aleti sertleşti. Ne de olsa o bir erkekti; bu kimyasal bir şeydi.

Parmakları zar zor hareket ediyordu ama yine de hareket ediyorlardı.
Kıvrımlarını hissetmesine yetecek kadar.

Nefeslerini durdurmaya yetecek
kadar. *Zamanın* durmasına yetecek
kadar.

Siktir, çok seksiydi.

Nefesini içine çekti ve bir anlığına gözlerini kapatarak onu hissetti.
Bakışları onu hemen sarmıştı. Sıcaklık başından ayak parmaklarına kadar
yayıldı. Onu istiyordu.

Aranıyor.

En son ne zaman birini bu kadar çok istemişti? Hiçbir
zaman.

Bu şekilde değil.

Tekrar ve tekrar becer.

"Neden azgın olduğunu bilmek ister misin?" diye sordu ona, dişlerini
alt dudağının üzerinde gezdirirken seksi vücuduna baktı ve lanet olsun, bir
kıcı vardı. "Çünkü hâlâ adrenalinle ateşleniyorsun. Sıkıca sarılmışsın ve her
yerin hassas. Tüylerin diken diken ve tatlı amcığın serbest kalmak için
zonklıyor. Orgazm olduktan sonra ne olacağını bilmek ister misin,
sevgilim?"

Cevap vermedi. Sadece ona baktı, bekledi.

"Kendini kirli hissediyorsun," dedi. "Ve pişman oluyorsun. Çünkü o
zaman saatler önceki berbat durumun seni heyecanlandırıp
heyecanlandırmadığını ya da aklını kaçırmaya neden olup olmadığını
bilemezsin."

"Hawke -"

"Belki düzgün düşündüğün zaman emin olursun."

"Hawke -"

"Ama şu anda emin değilsin."

Elini bacaklarının arasından çekti ve onu yatağa yatırdı, yüzü tekrar
ceketine bastırıldı. Kadın hemen vücudunu ondan uzaklaştırdı. Utanmıştı.
Ya da hayal kırıklığına uğramıştı. Adam

Ne olduğunu biliyordu. Tek bildiği, önünde bir aleti öldürdükten sonra bir kızla yatmayacağıydı.

Hawke berbat durumdaydı,
evet. Ama *o kadar da* değil.

"Şimdi biraz uyu, Tyler," diye zorladı.

Arkasını dönüp gitmesi için şaşırtıcı miktarda irade göstermesi gerekti.

OceanofPDF.com

on bir

Hawke

Odasının dışındaki koridorda seksen yedi kez volta attı. Bu bir tahmin de değildi - saymıştı.

Seksen. Yedi. Times.

Yaralanmıştı. Aleti yumuşamamıştı, zihni hâlâ kızın savunmasız gözlerinin görüntüleriyle doluydu ve eli kızın amına dokunduğu için karıncalanıyordu.

Üstelik *yaralı* eli de vardı.

Hiç kimse -özellikle de bir kadın- onun yaralı eline ürkmeden dokunmamıştı.

Ty irkilmedi bile... ve bu onun başını döndürdü.

Bu Tyler'dı.

TYLER, SENİ SALAK!

Sikip atmak için iki kez düşünmeyeceği rastgele bir tüy parçası değil. Hepsinin istediği de buydu, değil mi? Bağlılık duymadan, sorgulamadan, daha fazlasını beklemeden kullanılmak.

Tyler öyle yapmazdı ama. Kız ona yapıştırdı - bunu bakışlarından anlıyordu - ve bu yüzden hemen buradan gitmesi gerekiyordu.

Onu her gördüğünde böyle oluyordu ve her seferinde onun ne kadar çarpıcı olduğu karşısında şaşkına dönüyordu. Bu çıldırtıcıydı ve kendini uzaklaşmaya ikna etmek için zihinsel adımlardan geçerken buluyordu ve onun tatlı isteyen gözlerinin onu alacak kadar zayıflamasına izin vermiyordu.

Ama bu gece özellikle zordu.

Çünkü bu gece hamleyi o yapmıştı.

Çaresizlikten ve savunmasızlıktan, elbette, ama yine de bunu yapmıştı, içindeki her ilkel dürtüyü tetikleyen cesur bir şekilde arzusunu ortaya koymuştu.

Kafasında canlandırmaya çalıştı. Tyler'ı tatmak ne anlama geliyordu? Ne kadar ileri gitmeye razı olurdu? Ama bunu her düşündüğünde, o lanet olası barikata çarpıyordu. Onu istemek kalmak demektir ve kalmak söz konusu bile değildi.

Sonunda, acı dolu bir saatin ardından gitti. Yuri ve Tyler'dan sonra uyku gelmeyecekti. Damarlarında çok fazla adrenalin dolaşıyordu. O

New Raven'a, Borden ve arkadaşlarına dönmesi gerekiyordu. Belki Abram'la bir şeyler ayarlayabilirlerdi. Borden'ın her zaman en iyi planları vardı.

Ama ana caddede ilerlerken, anılar akınına uğradı. Aşına olduğu dükkânların önünden geçti: babasının yanında onunla birlikte sık sık gittiği berber dükkânı; Gus'ın Hawke'nin ilk striptiz kulübünü Cherry adında çilek sarısı bir hatunla kucak dansı (ve Cherry bir yıl sonra aşırı dozda uyuşturucudan öldü); bir zamanlar lokanta olan bir salon, sahibi pastadan kendi paylarına düşen dilimi sıyırdığında vuruldukları bir lokanta (bu şiddetle ilk karşılaşmasıydı ve on dört yaşındaydı ve babasının ona "erkek olmayı öğren" talimatı üzerine verdiği bir tabancayla silahlanmıştı).

Hawke nostaljik hissetti. Burada kalmak hiçbir zaman planı olmamıştı. Genellikle kulüp binasına gelir ve hemen ayrılırdı ve Abram'la olan meselenin çözülmesi gerektiğini bilse de Tyler'la ilgili bir şey onu etkilemişti. Onu terk etme konusunda isteksiz hissediyordu ve içinden geçen duyguyu anlayamıyordu. Onunla ilgili merak mı?

Onu çıplak gördükten ve yatakta amına dokunduktan sonra ona yakın olmanın cazibesi mi? Ya da belki de sadece Yuri'nin isteği kafasını karıştırıyordu.

Emin değildi ama sessiz sokaklarda, mahallelerde ve parklarda dolaşırken bunu düşündü. Norwich küçük şirin bir kasabaydı. Şimdi. Artık o kadar da çöplük değildi, ancak güney ucunun hâlâ yol kenarındaki çadırlarda uyuyan evsizlerle dolu olduğunu fark etti.

Hayatının tuhaf bir hal aldığı motel odasının önünde bisikletini durdurmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu. Unutmak için çok uğraştığı bir geceydi ama Tyler'ı her düşündüğünde aklının bir köşesini kemiriyordu.

Bisikletine yaslanarak derin bir nefes aldı ve Dennis'in öldüğü odaya baktı. Kanında boğulup ölmeden hemen önce Hawke'a Tyler'a bakması için yalvardığı geceydi.

Kendine iyi bak.

Ona iyi bak. Ben aldım.

Ben aldım.

Güvenme.

Güvenme.

Yapma...

Hawke'ın bu sözleri düşünmediği tek bir gün bile olmamıştı.

Tyler zorla ve sorgusuz sualsiz hayatına girmişti ama şimdi onun dünyasına ne kadar yerleşmiş olduğunu anlamaya başlıyordu.

Çünkü yakın zamanda onun bu durumdan kurtulduğunu görmek istemiyordu.

OceanofPDF.com

on iki

Tyler

Dün gece sanki binlerce kilometre uzaktaymış gibi hissederek sessizlik içinde uyandım. Zihnimin bir duvar ördüğünden, yaşadığım kan ve korkuyu gömmek için istekli ve çaresiz olduğundan emindim. Bunu en son babam öldüğünde yapmıştı ve şimdi o kutunun içine asla yeniden açmak istemediğim başka bir olay koyuyormuşum gibi hissediyordum. Ne olursa olsun, beynim her ne yapıyorsa işe yarıyordu ve içinde bulunduğum sessiz huzuru terk etmek istemiyordum.

Kafam çok daha berraktı. Adrenalin ve gerginlik uzuvlarımdan temizlenmişti ve kendimi yumuşak ve gevşek hissediyordum. Bir süre yarı bilinçli bir şekilde yüzdüm, yüzüm hâlâ Hawke'ın ceketine yaslanmıştı.

Hawke.

Hawke seni reddetti.

Sonunda gözlerimi açtığımda aklıma gelen ilk net düşünce buydu. İkinci düşünce ise,

Tanrım, bana böyle dokunmasına neden olurken ne düşünüyordum?

Birden kendimden utandım. Bunu neden yaptığımı ya da dokunulma isteğinin neden her zamankinden daha güçlü olduğunu bilmiyordum. Yorganı üzerime attım ve yastığıma doğru inledim. Onun yüzüne nasıl bakacaktım? Bu öyle kolayca geçirilebilecek bir şey değildi.

Yorganın altında bir süre öylece yattım; bu benim içine girebileceğim bir kara delik versiyonumdu. Sonra kapının gıcırdayarak açıldığını ve ayak seslerinin yaklaştığını duydum. Gözlerim hemen açıldı ve Hawke olup olmadığını merak ederek gerildim.

"Sweets, uyandın mı?"

Gerginlik dağıldı. Jesse'ydi. "Hmm," diye inledim.

Yatak çöktü ve kolu yorganın altına girerek bedenimi buldu. "İyi misin?" diye sordu elini çıplak kolumda gezdirerek.

"Mhm," diye karşılık verdim, konuşma havasında değildim. "Bugün evde mi kalacaksın?"

"Ne?"

"Senin için işe geri dönmek demek," diye açıkladı usulca. "Ama bugün izin alabilirsin. Bunu anlayışla karşılarım. Sadece bilmek istedim çünkü ben de oradayım."

hazırlanıyor -"

"Geliyorum," diye araya girdim, sesim daha güçlüydü.

Yorganı üzerimden sıyırmadan önce durakladığını hissettim. Mavi gözleri benimkilerle buluştu ve tanrım, her zamankinden daha maviydiler. Saçları

Darmadağındı, sanki yataktan yeni kalkmış ve ilk önceliği benmişim gibi tökezleyerek odama gelmişti. Üzerinde sadece siyah külotu vardı, dövmele göğsü ve piercingli meme uçları yüzümden birkaç santim uzaktaydı. Bu İstenen bir dikkat dağıtıcıydı ama Hawke'ın yaptığı gibi içimde sıcak duygular uyandıran bir şey değildi.

Jesse bana dikkatle baktı, yüzünde şaşkın bir ifadeyle beni inceliyordu. "Emin misin?" diye sordu alt dudakındaki piercingi ısırarak.

Başımı salladım. "Otuz dakika içinde orada olurum."

O da başıyla onayladı. "O zaman hazırlanayım ve seni dışarıda bekleyeyim."

Ayağa kalktı ve omuzlarının üzerinden bana bir bakış fırlatarak yavaşça odadan çıktı. "O zamana kadar bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver," diye ekledi kaybolmadan hemen önce.

Jesse'nin yanımda olmak istemesi tipik bir davranıştı ve dün gecedan beri göğsümde taşıdığım ağır duyguyu açıklayabilmek için ondan kalmasını istemeliydim ama bu yükü ona yüklemek istemedim. Bana kalmamı emredecekti ve kulüp binası şu anda olmak istediğim son yerdi.

İşe ihtiyacım vardı.

Başımı öne eğip unutmaya ihtiyacım vardı.

Tüm bunları düşünürken telefonum çaldı. Tekrar inledim, komodinin üzerinden aldım ve ekrandaki ismi okumak için gözlerimi açtım.

Anne.

Kaşlarımı çattım ve telefon görüşmesini sonlandırdım. Beş saniye sonra tekrar patladı. Tanrım, çok ısrarcıydı. Günlerdir aylık görüşmemizden kaçıyordum ve gerçekten de yapılacak en iyi şey onu aradan çıkarmaktı.

Telefona ters ters bakarak sonunda cevap verdim. "Alo?"

"Tyler, ben annen," dedi, sesi zaten bulanıktı ve saat... sabahın sekizi miydi?

"Evet, biliyorum anne. Neden bana hep bunu söylüyorsun bilmiyorum."

"Sesimi unutursan diye."

"İnanın bana, kimse sesinizi unutmaz."

Acı ses tonumu duymazdan geldi. "Telefonlarıma çıkmıyorsun."

"Meşguldüm."

"Sadece ne zaman gelip Paul'le tanışabileceğini merak ediyordum."

"Kimle?"

"Benim diğer yarım. Onunla kilisede tanıştım ve aradığım kişi o, Tyler." "Kiliseye mi gidiyorsun?"

"Ücretsiz bir pişirme etkinliği vardı ve ben o dindar kaltağın kekler getirdim. Herkesi içeri almaları harika, değil mi? Sadece haç işareti yapmam gerekiyor ve beni affediyorlar."

"Bu ahlaki açıdan doğru değil, biliyorsun değil mi?"

"Ahlakın canı cehenneme. Bizim böyle yaşamadığımızı herkesten iyi biliyorsun."

"Babam asla bir kiliseyi basıp bedava pişmiş bok almak için haç işareti yapmazdı."

"Tatlım, Gandhi o kekler için bir orospuyu keserdi. Bu arada, lanet olası baban itibarımı gerçekten mahvetti."

"Onunla tanıştığında striptizciydin anne."

"Ve sonra yeniden başlamak ve zarif bir hayat yaşamak için High Gate'e taşındım." "Onun parasıyla kulüp için çalışıyordum."

"Bakın, şikayet etmiyorum. O kadar da kötü değil. İnsanlar görmezden geldiğinde hırsızlık yapmak daha kolay oluyor, haksız mıyım?"

Diğer uçta kıkırdadı ve ben tek kelime etmedim. Sanki... ne söylenebilirdi ki?

İnsanlar aşağılık bir babanın sperm donörü olduğundan bahsedip durdular ama umurlarında bile olmayan anneler için eşdeğer bir terim duymamıştım.

"Rahim donörü mü?" Bunun işe yarayıp yaramayacağını merak ederek nefesimin altında fısıldadım. Ya da... "Yumurta donörü? Fallop tüpü donörü?"

"Ne?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Sarhoş musun sen?"

"Hayır, çünkü sabah sekizde sarhoş olursam bu benim alkolik olduğum anlamına gelir, değil mi anne?" İşaretle söyledim. "Sadece ebeveynliğinizi tanımlamak için her şeyi kapsayan bir kelime bulmaya çalışıyorum. Nitelikleriniz üzerine düşünüyorum, sadece çocuklarını düşünen ve onlara bakmayan bir anne olmak gibi şeyler.

Tekilasını önemsiyor ve iyi haberlerini duyurmak için beni arıyor ama asla hayatımda neler olup bittiğini sormuyor. Böyle bir şey işte. Herhangi bir önerin var mı anne?"

"Siktir git Tyler Wilson, tıpkı baban gibisin." Başımı salladım. "İltifatların her zamanki gibi çok tatlı."

"Bu bir iltifat değil. O sadakatsiz bir ahmaktı."

"Karate hocamı becerdin."

"Sen bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü sen onu yan odaya götürürken beni karate kıyafetimle lanet Maury'yi izlemeye zorladın!"

"Neden benimle böyle konuşuyorsun?" İçinden çıkamadığı bir konuda onu köşeye sıkıştırdığım anda aniden kurban kartını oynadı. "Ben mücadele eden bir anneydim. Yaslanacak bir omzum yoktu! Bu ne cüret?"

O kulüpteki diğer şempanzeler gibi bir hayvana dönüşmek." "Harika,

vay canına, bu harika bir sohbetti. Dört gözle bekliyorum

"Gelecek ay Patrick yerine Christopher'la tekrar yapalım."

"Paul!" diye bağırdı.

"İyi günler, sevgili anneciğim."

Telefonu kapattım ve öfkeyle komodinin üzerine fırlattım. Kaydı ve yere düştü. Ahh.

Sonunda yorganı üzerimden atıp yataktan kayarak çıkmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti. Hızlı bir duş aldım, her yerimi keseledim ve bacaklarımın arasında hala hassas ve zonklayıcı bir his olduğunu görünce dehşete kapıldım. Yarı yarıya kendime bakmaya meyilliydim, ama tam parmaklarımı klitorisimin üzerinde gezdirirken, mide bulantısıyla birlikte zevk de oluştu. Bunu yapamazdım.

Yapamazdım.

Vücudum hala olayın etkisiyle titrerken mastürbasyon yapmak. O hareketsiz bırakan korkudan kurtulmaya çalışarak birkaç damla gözyaşı döktüm ve kaslarımın çok fazla gerilmemesi için suyu daha sıcak hale getirdim. İşim bittiğinde gri iş tulumumu çıkarıp üzerime geçirdim. Tezgahın üzerindeki pembe paçavraya bakmaktan kaçındım, onun yerine aynada kendime bakmayı tercih ettim. Rakun gözlerime bakıp ürperdim. Artık sadece kendimi çaresiz hissetmiyordum, aynı zamanda öyle de görünüyordum.

Acınacak haldeydi.

Hepsi Yuri'nin suçuydu. Eğer o silahı çekmeseydi. ve ben de travma yaşamayacaktım. Bencil piç. Yine de onunla ilgili bir şey kafamı kurcalıyordu. Bana sahip olma talebi mantıklı gelmiyordu ve Hawke'ın bunun farkında olduğunu biliyordum.

Yine reddediliş aklımdan geçti ve bir iniltiyi yuttum.

Aşağılayıcı. Çok, çok aşağılayıcı.

Devam et, Ty. Seni reddetmişse ne olmuş? O bir kaçak ve sakalı çok saçma.

Bu moral konuşması işe yaradı ve kendimi biraz daha iyi hissetmeye başladım.

Yüzüme orta kapatıcılıkta bir fondöten sürmeyi denedim ama iki saniye içinde vazgeçtim. Nasıl görüldüğüm umurumdaymış gibi davranamazdım. Bu yüzden bu adımı atlardım ve tembelce pembe ojelerimi çıkardım ve Neredeyse hiçbir şey kalmayana kadar kısa tırnaklar. Bu her zaman en kötü kısımdı: sınıfta bir teori bloğunu daha bitirmek ve sonra oto tamirhanesinin kirine geri dönmek. Her zaman ellerimin ipek gibi pürüzsüz hissetmeye geri dönmesine yetecek kadar uzun süre gitmişim.

Makyajımı yaptım, saçlarımı topladım ve sonra çok uzun bir süre klozete oturdum, kalbimi sıkıştıran sıkıntıyla nefes almaya çalıştım. sıkıyor ve nefeslerim kısa ve hızlı.

Yuri öldü ve sen yaşıyorsun. Olan oldu. Bitti artık. Hayatına devam et.

Yatak odasından çıktım. Kulüp binası hareketsizdi. Günün cehennem kadar gürültülü olmayan tek saatiydi. Önünden geçtiğim bütün yatak odalarının kapıları kapalıydı. Hector'un odasında durdum ve kapıyı çaldım. Cevap alamayınca kapıyı açtım ve içeri baktım.

Gördüğüm manzara karşısında gözlerimi devirmiştim: Hector çırılçıplak yüzüstü yatmış, Shay'in çıplak bedeni sırtına yayılmış, onu can simidiymiş gibi kucaklıyordu. Biriyle yatmak için yanıp tutuşuyor olmalıydı çünkü Shay'in ne kadar yapışkan olduğunu biliyordu ve birden fazla kez onun damarına basmak için çok az şey yaptığını iddia etmişti. Yine de ne yapacağımı biliyordum: Gözlerini açar açmaz onu odadan dışarı atacaktı, ama o bebeklerini istemeye devam edecek ve adam sikini tekrar ıslatmak için çaresiz kaldığında ona saldıracaktı.

Burası bazen bozuk bir plak gibiydi.

"Hector," diye fısıldadım ona, hâlâ kapı aralığında duruyordu.

Kıpırdamadı. Sessizce parmak uçlarıma basarak odaya girdim. Etraflarına amaçsızca savurdıkları giysilerinin üzerinden geçtim. Çok fazla gözetlememeye çalıştım ama gerçekten de kullanılmış prezervatifleri gelişigüzel ortalığa saçılmışken ve bir tanesine bile basmak istemezken bu çok zordu.

Bu bok için tehlikeli madde kıyafeti giymeliydim.

"Hector," diye fısıldadım tekrar, omzundan tutup sarsarak. "Merhem için sana gelmemi söylemiştin."

Onu birkaç kez daha sarstım ama hâlâ uyanmadı, kıpırdamadı bile. Tanrım, ne kadar içmişti?

İç çekerek banyosuna gittim (lanet olası bir bomba yeriydi) ve onun yerine dolaplarını aradım. Lavabonun altında bir merhem kabı buldum ve nasıl uygulayacağımı merak ederek cebime attım

Kendim. Jesse yapmak zorunda kalacaktı. Birkaç saniye sonra aceleyle dışarı çıktım ve koridorda ilerledim.

Jonny artık oturma odasında değildi, şükürler olsun, ama kulübün yıllar önce evlat edindiği siyah köpek Mercy'nin başını fark ettim. Hırçın bir orospu çocuğuydu ve adının kişiliğiyle pek ilgisi yoktu. Mercy yabancıların yanındayken ve kendini tehdit altında hissettiğinde en son gösterdiği şey merhametti, ama sanırım şaka buydu. Mutfağa giderken bir kez başını okşadım ve o da tembelce kuyruğunu sallayarak karşılık verdi. Bizim

Acımasız canavarın bana karşı yumuşak bir noktası vardı, muhtemelen ona izin verilenden daha fazla kaçakçılık yaptığım için.

"Nereye gidiyorsun?" diye bir ses duyuldu.

Sıçradım ve etrafımda döndüm. Karanlıkta bulmam bir anımı aldı Hawke'in sesinin geldiği yerde. Köşedeki koltuğa oturmuş, kollarını kavuşturmuştu. Çok yorgun görünüyordu, sanki o da dün gece gözünü bile kırpmamıştı.

"Seni burada görmedim," dedim sessizce, dün geceyi düşündükçe yanaklarım hızla ısınıyordu. "Kanepede yatabilirdim."

Başını Mercy'ye doğru salladı. "O köpek yüzümü parçalamak istedi."

"Seni çok iyi tanımıyor."

"Evet, o lanet olası bir pislik."

Gülümsedim ve gerçek hissettim. Tanrım, onu görmek bile tüm korkularımı yok ediyordu. "O zaman işini iyi yapıyor."

Hawke'in ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. Birkaç dakika boyunca garip bir şekilde durdum, bunun konuşmanın sonu olup olmadığından ya da farklı bir şekilde bitirmem gerekip gerekmediğinden emin değildim. Gerçek şu ki, onu burada gördüğüme çok sevinmişim. Bir yanım dışarı çıktığımda bisikletin de onunla birlikte gittiğini göreceğimi düşünüyordu.

Bununla birlikte, başka bir parçam gitmiş olsaydı tamamen iyi olurdu. Demek istediğim, dün gece muhtaç olduğumda vajinama dokunmasını sağladıktan sonra onunla yüzleşmek zorunda kalmak - ve şu anda hala muhtaçtım - beni dehşete düşürdü.

Aynı şeyi düşünüp düşünmediğimizi merak ettim. Dün gece hakkında. Onun eli oradaydı ve ben bir porno yıldızı gibi nefes nefese kalmıştım ve ona onu istediğimi söylemişim. Ama o normal davranıyordu, ben *de* normal hissediyordum.

Birden bana sorduğu asıl soruyu hatırlayarak tulumumu işaret ettim ve "Oh, ben de işe gidiyorum. Derslerden sonra dükkâna döneceğim."

Bir kez başını salladı. "Tamam. İş yerinde iyi eğlenceler."

İşte *bu* konuşmayı bitiren bir şeydi. Ben de başımı salladım, onun bu umursamaz tavrı karşısında biraz hayal kırıklığına uğramıştım. Evet, benden tamamen soğumuştı. Ve bu *kesinlikle* vajina okşaması yüzünden. Ya da daha doğrusu, *zorla* lanet olası kıyametin vajina ellemesi.

Bütün ağlamaların anasını ağlattım ve mutfağa girdim. Mutfak dolabından bir kahvaltı çubuğu almadan önce bir süre orada durdum, gariplikten titriyordum. On iki kişilik kutum ikiye düştüğü için neredeyse lanet okuyacaktım. Piçler asla yediklerini yerine koymazlardı, *asla*.

Birkaç dakika boyunca bara baktım, nasıl yapabileceğimi merak ediyordum.

onunla yüzleşmek. Normal davranmazsam durumun daha da kötüleşeceğini düşündüm. Sadece rahatlamam gerekiyordu.

Derin bir nefes aldım ve başımı salladım. Evet, rahatla ve normal davran.

Dışarı çıktım ve sadece onun seksi yüzünü görüyordum ve aklımda kıyametin zoraki vajina okşaması vardı.

Lanet olsun, neyim var benim?!

Olduğum yerde durdum ve bir an için ona döndüm. Hâlâ bana bakıyordu, dikkatle baktığını da eklemeliyim ve buna dayanamadım. Arkamı dönmek üzereyken tekrar durdum ve ona döndüm. Lanet olsun, döner kapıya benziyordum. İşleri daha da kötüleştiriyordum ve -

"Bir şeye ihtiyacın var mı, Ty?" diye sordu bana.

Sorusunu kafamda evirip çevirirken kalbim göğsümde hızla çarpıyordu. Sadece hayır demeli ve uzaklaşmalıydım, ama sonra... ya geri döndüğümde gitmiş olsaydı ve bu fırsatı onunla konuşmak için kullanabilirdim ve...

Emin olamadığımı hissederek cebimden merhemi çıkardım ve ona doğru kaldırdım.

"Hector uyanmayacak," diye açıkladım gözlerini kaçırarak. "Bana yardım edebileceğini düşünüyor musun?"

"Sana sürmemi ister misin?" diye sordu, sesi öncekinden daha alçaktı.

Her gün etrafımda iğrenç insanlar oluyordu ama söz konusu Hawke olunca yüzüm yanmadan edemiyordu. Ve ben onun pis olmaya çalıştığını bile düşünmedim.

"Evet, Hawke," diye cevap verdim, yüzümün kızarmasına karşı koyarak, "merhemle yaptığın şey bu."

"Sadece açıklığa kavuşturmanı istiyorum, Tyler."

Sadece ona baktım çünkü kafam boştu ve kekeleyerek bir sürü "*ımm*" diyebilirdim. Bu yüzden elimi kaldırdım ve baş parmağımla onu işaret

ettim.

Bir başparmak yukarı.

Bu ne lan?

Ayağa kalktı ve yüksek sesle esneyerek kollarını uzattı. Bu hareket göğsünün genişlemesine neden oldu ve tanrım, geniş ve sertti ve o siyah dar gömlek vücudunu bir tişört gibi sallıyordu. Yanıma geldi ve elimdeki merhemi aldı. Arkamı dönüp tulumumun düğmelerini açarak kalçalarımın kadar indirdiğimde biraz titriyordum.

En azından gözlerinin içine bakmıyorsun.

"Atlet de öyle," dedi, sesi hâlâ alışılmadık derecede kısıktı.

"Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Üstün. Çıkar onu."

Doğru.

Kumaşı göğsümde tutarak soydum. Kendimi yeniden açıkta hissettim ve garip bir şekilde ona bakmamak beni anında rahatlatmıştı.

"Şimdi de bana soyunmamı mı söylüyorsun Hawke?" Durumu hafifletmeye çalışarak arsızca sordum.

Parmaklarını sırtımda hissettim, soğuk merhemi dövmemin üzerine sürüyordu. "Sadece kana bulandığında ya da dövmenin yağlanmasına ihtiyaç duyduğunda Tyler," diye cevap verdi.

"Hepsi bu kadar mı?" Her şeyden çok merak ettiğim için üsteledim. "Çünkü dün gece vücuduma nasıl baktığını gördüm ve bu bana hiç de klinik bir his gibi gelmedi."

"Güzel bir kadın gördüğümde ona hayran olmayı severim." "Oh, ben artık bir *kadınım*."

"Kesinlikle öyle görünüyorsun."

Alt dudağımı ısırdım ve dün geceyi düşünerek, "Ama dokunmaya değer biri değil mi?" diye sordum.

Parmakları yavaşladı ve yumuşak bir kıkırdama çıkardı. "Lanet olsun, burada biraz taşak büyütmüşsün, değil mi?"

"Etrafım erkeklerle çevrili. Bu da işin doğasında var."

"Evet," diye mırıldandı. "Bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum."

Birkaç saniyelik bir sessizlik oldu.

Odadaki bariz feli kabul etmeliydim, yoksa bu gariplikten asla kaçamazdım.

"Hawke" - *işte başlıyoruz* - "dün gece elini tutup arasına koyduğum zaman hakkında -"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye araya girerek daha başlamadan ömrümü sonlandırdı.

Onu gömdüğü için şükrederek kendi kendime gülümsedim.

"Şimdi senin mesleğin ne? Motosiklet tamircisi mi?

Bu da nereden çıktı şimdi?"

Güldüm. "Jesse. Ciddi olduğunu sanmıyorum. Muhtemelen dalga geçiyordu. Liseden sonra ne istediğimi bilmediğim için zorlanıyordum ve o da şakayla karışık beni araba dükkanına davet etti. Sırf yüzündeki o bok yiyen sırıtışı silmek için kabul ettim."

"Sonra ne olacak?"

"Ve sonra denemeye karar verdim çünkü sıkılmıştım ve kaybedecek bir şeyim yoktu."

"Kızlar genelde bunu

yapmaz." "Neyi yapmazlar?"

"Arabalar üzerinde çalışmak."

"Evet, sanırım artık diğer kızlar gibi olmadığımı biliyoruz." Düşünceli bir şekilde, "Hayır, değilsin." diye mırıldandı.

Birkaç sessiz dakikadan sonra elini bıraktı ve kabı geri vidaladı.

Çabucak tankımı geri taktım ve ona döndüm.

Ruh halini ölçmek için.

"Orada çalışmamı onaylamıyor musun?" Ona merakla sordum.

Bana tekrar baktı, bu sefer tulumumun düğmelerini ilikleyen parmaklarımda oyalandı. "Pembe tırnakları sevdim."

Parmaklarım yavaşladı ve ojeyi çıkardığım için biraz pişmanlık duyarak kısa tırnaklarıma baktım. "Evet, çıkardım -"

"Yağlı görünümü ben de severim," diye araya girdi, dudakları kalp durdurucu bir yarı gülümsemeyle yukarı fırladı. "Ellerini kirleten kadınlar beni kızdırır, sevgilim. Sen yeteneklisin ve bu çok seksi."

Yüzüme bir sıcaklık yayıldı. "Beni seksi mi buluyorsun?"

"Neden kabız gibi görünüyorsun? Ben de öyle dedim, değil mi?"

Gülümsememek için dudaklarımı bir köşeye sıkıştırdım. Onun sözlerini kullanarak, "Sadece açıklığa kavuşturmanı istiyorum," diye cevap verdim.

Bana sırtıttı ve bu manzara karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bana ne yaptığını biliyordu. O lanet sakallarıyla bile ne kadar güzel olduğunu düşündüğümü biliyordu.

Bana bir adım daha yaklaştı ve elini kalçamda hissettim. Bu dokunuş o kadar beklenmedikti ki hareketsiz kaldım. Bana yaklaşıırken gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona baktım,

Gözleri benimkilerdeydi ve hiç ayrılmıyordu. Aramızdaki boşluğu kapattı ve yanıma sert bir şey çarptığında ne yapacağını merak etmeye başlamıştım. Sinsi piç, kabı yavaşça cebime geri soktu. Ağzını kulağıma dayayarak boğuk bir sesle, "Evet, çok seksisin Tyler. Aynı zamanda benim yanımdan taşınması gereken bir kulüp veledisin. yatak odası."

Bana son bir kez baktı - yemin ederim gözlerinde nötr olmaktan uzak bir şeyler vardı - ve sonra yanımdan geçip gitti, kolu benimkine değdi. Odadan çıkıp aşağıya doğru yürürken arkasından bakakaldım. Koridorda.

Onun peşinden gitmek, zorla vajina elleme olayını tekrar denemek için bir dürtü hissettim, ama Jesse'nin dışarıda beni işe bırakmak için bekleyeceğini ve... bir başka aşağılayıcı reddedilmeye daha dayanamayacağımı bildiğimden direndim.

Odanı çıktım ve koridorda durdum, yatak odamın kısmen açık olduğunu fark ettim. Parmak uçlarımla odaya doğru ilerledim ve hemen dışında durarak içeri baktım ve Hawke'ın sırtı bana dönük, telefonu kulağında durduğunu gördüm.

"Abram'a ulaşmam lazım. Bunu alır almaz beni arasın."

Sonra telefonu kapattı ve kirli gömleğini çıkarıp banyoya doğru yürürken yere attı. Tanrım, yapılıydı ve seksi bir yapılıydı, erkeklerin patlattığı iğrenç türden değil steroidler ve kasları şişirilmiş balonlar gibi görünüyordu.

Kahretsin, kendimi yeniden azgın bir ergen gibi hissediyordum. Heyecan, sadece onun seksi görüntüsünün getirdiği çıldırtıcı karıncalanmalar, hepsi çok fazlaydı.

"Duşta bana katılmak üzere değilsen, başka ne isteyebileceğini anlamıyorum Tyler,"
Hawke seslendi.

Kahretsin!

Kalbim yerinden fırladı ve dönüp hızla oradan uzaklaşırken yeterince hızlı hareket edemedim.

Dışarı çıktığımda Jesse oradaydı. Beni görünce Harley'sini çalıştırdı ve binmemi bekledi. Hawke'la arama daha fazla mesafe koyarak ona doğru ilerlerken hareketlerim yavaş ve zorlayıcıydı.

Bana kaskımı uzattı ve ben de dikkatlice taktım. Kayışları bağladım ve Hawke'ın park yerinde kendi yerinde duran bisikletine baktım.

Ŗimdi üzerinde olmak istediğim bir bisiklet vardı, Jesse olmayan bir adama sarılmış.

"İyi misin?" Jesse endişeli gözlerle bana bakarak sordu.

Başımı salladım ve isteksizce kollarımı ona doladım. Gözlerimi kapatarak birkaç saniyeliğine Hawke'mış gibi davrandım.

OceanofPDF.com

on üç

Tyler

Sabah sincap işi yaparak geçti. Kölelerin yapması gereken işler; birkaç ekipman üreticisinden parça almak için başka bir ayak işine gönderilmeden önce çocuklara kahve ve kahvaltı getirmek gibi. En azından diğerleri gibi sıcakta kirlenmediğim için kendimi teselli ediyordum.

Öğleden sonra döndüğümde çocuklar Jesse'nin beni ofisinde görmek istediğini söylediler. Onu sandalyesinde arkasına yaslanmış, gözleri kapalı, son "asistanı" sikine yardım ederken buldum.

"Lanet olsun!" Yüksek sesle küfrettim ve başını aşağı yukarı sallayan kıza tiksintiyle arkamı döndüm. Önce Jonny, şimdi de o mu?! Bunu daha önce hiç yapmamıştı.

Jesse'nin sandalyesinin gıcırdadığını duydum. "Gitme zamanı," diye emretti ona. "Seni bitirebilirim," diye ısrar etti.

Jesse öfkeyle, "Git dedim," diye tekrarladı.

Hızla ayağa fırladı ve bluzunun düğmelerini ilikledi. Kızarmış yüzünde bir sırılsıklam ofisten dışarı çıktı. Kapıyı çarpıp çıktım.

Gittiği anda kapıyı gürültüyle kapattı ve ona ters ters baktı. "Kapıyı kilitleyebilirdin, Jesse."

"Kapıyı çalabilirdin," diye karşılık verdi, takım elbisesinin kollarını düzeltirken.

"Kapıyı hiç çalmadım. Seni görmeye her geldiğimde bu lanet kapıyı açtım ve hiçbir zaman bir sorun olmadı."

Gözlerini devirdi ve pantolonunun içine geri soktu. Sadece benim hayal gücüm mü bilmiyorum ama sikinde bir dövme gördüğümü sandım. "Pekâlâ, sakın ol Tyler," diye mırıldandı. "Bu konuda bu kadar tutucu olacağını düşünmemiştim."

"İffetli mi?" Kollarımı kavuşturdum, katlanmak zorunda kaldığım bu saçmalığa inanamayacağım kadar sinirlenmiştim. "Bu benim olduğum son şey ve bunu sen de biliyorsun. İş sırasında gözlerimin o pisliği görmesini istememem yanlış değil. Bu profesyonel olmakla ilgili, Jesse."

"Patron benim," diye sertçe sözünü kesti. "Kulübe katılmadan çok önce buranın sahibiydim. Ne istersem ve *kimi* istersem yapabilirim. Benimle patronun değilmişim gibi konuşamazsın, anladın mı?"

Kendimi kaybetmemek için birkaç nefes aldım ve ona dikkatle baktım. Yorgun ve sinirli görünüyordu. Bu görmeye alışık olduğum bir kombinasyon değildi. Jesse her zaman gülümser ve şakalaşırdı. Onu neyin kızdığını merak ettim.

Tam bir dakika sonra yüzündeki öfke kırılganlıkları kayboldu ve bana pişmanlıkla baktı. "Özür dilerim tatlım, kafanı koparmak istememiştim. Sadece biraz gerginim, anlıyor musun? Bir rahatlamaya ihtiyacım vardı."

"Dün gece almadın mı?"

"Hayır." Yüzü kısa bir an için tekrar karardı. "Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Bana ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum. Kafam bulanık ve sanırım yeterince uyumadım."

Anlayışla başımı salladım. "Hepimizin kötü günleri olur. Şimdi ne istiyorsun Jesse? Çocuklar beni istediğini söyledi."

Düşmanca bir tavır takınmadığım için omuzları gevşedi ve yüzü yeniden parladı. "Bana kalsa, seni Miranda'nın birkaç dakika önce olduğu gibi yapardım."

Ah, evet, komik şakalar geri döndü.

Gülümsemekte direndim. "Bana kalsa aletini keserdim, böylece *Miranda* gibi sürtükler ortalıkta olmazdı."

Gözleri parladı. "Kıskandın mı?"

"Zerre kadar değil."

"Ona ihtiyacım var."

"Onun sana hizmet etmesine ihtiyacın var." "Hayır, o benim kişisel asistanım." "Kişisel döl kovanı demek istiyorsun."

Sadece gülümsedi. "Genelde hoş a gideni ben yaparım, Tyler. Bu şekilde daha çok hoşuma gidiyor, ama o bunu benim için yapmıyor. Dudaklarının bana yardım edebilecek kadar dolgun olduğunu düşünmüştüm. Ama emişi bozuldu ve dişlerini Jaws gibi gösterdi."

"Çok fazla bilgi, dostum."

"Bunu benim için ne yapardı biliyor musun? *Sana* hizmet etmek."

Bu adam. "Sadece sakso çektiren bir adamla birlikte olmaktan daha fazla kendime saygım var."

"Başımı sallayacak halim yok, Ty. Bir bok başardığı yoktu. Ama sen... Tanrım, birbirimizin dünyasını sarsardık. Hâlâ teslim olmanı bekliyorum."

Gözlerimi devirdim. "Eğer doksan yaşında ikimiz de bekâr olursak bunu düşünmeme ne dersin? Şu anlaşma gibi şeylerden birini yapalım."

"Doksan mı?"

"O zaman tecrübeli olacağım. Dişlerim olmadan emişimin ne kadar iyi olacağını bir düşünün."

"Siktir, bu gerçekten bir yere gidiyormuşuz gibi geliyor. İple çekeceğin bir şey olsun diye hemen şimdi tadıma bakmak ister misin?"

"Az önce gördüklerimden sonra aletin tadının ahududu salyası gibi olduğuna eminim."

Hayır."

"Bunu bir ölüm cezası gibi anlatıyorsunuz ve bunu anlamak çok zor. Kızlar beni istiyor ama sen istemiyorsun."

Sözlerindeki kasveti fark edince içimi çektim. "Tamam, bu konuya girmeyeceğim. Bana ne istediğini söyle Jesse, ben de işime döneyim."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve yüzüme dikkatle bakarken gülümsemesi kaybolmaya başladı. "Bak, ciddi olmak gerekirse, Ty, nasıl hissettiğini görmek istedim."

"Ne demek istiyorsun?"

Kaşları havaya kalktı. "Yani Hawke'ın senden bir adım ötede bir adamı öldürdüğüne şahit oldun ve bu konuda kendini kaybetmek yerine ertesi sabah işe geliyorsun."

"Oh, *duygular* hakkında konuşmak istiyorsun. İçinde bir terapist olduğunu düşünmemiştim."

"Tyler, ciddi."

Müdahaleci gözlerinden uzaklaşıp duvardaki bir noktaya baktım. Kendimi tutmam çok zor oldu. "Dürüst olmak gerekirse Jesse, Yuri'nin bana silahı vardı. kafa."

"Evet, biliyorum, ama... lanet olsun, tatlım, bu çok ağır bir şeydi. Adamları kavga ederken gördüğünü biliyorum. Orada burada biraz kana alışkınsın ama dün geceki gibi değil. Akıl sağlığın için endişeleniyorum. Bu kolay kolay geri dönebileceğin bir şey değil."

"İyiyim," diye yalan söyledim, Yuri'nin gözleri görmeyen yüzünü bir saniye daha hatırlamamaya çalışarak. "Endişelenmene gerek yok."

"Tabii ki biliyorum," diye hararetle cevap verdi. "Sen bizden birisin! Ailenin bir parçasısın. Bu da birbirimize göz kulak olmamız gerektiği anlamına gelir. Kulüp binasına asla getirmedığımız tek şey bu tür bir şiddetti. Milyon yıl geçse de o pisliği görmeni istemezdik. Ne sikim olduğunu bilmiyorum."

Hawke düşünüyordu. Silahı elinden aldığı anda durmalıydı."

"Hawke beni koruyordu," diye cevap verdim kararlılıkla, dün geceki sözlerini düşünerek. "Yuri gibi adamlar değişmez. Sadece geri gelmeye ve sınırlarını zorlamaya devam ederler. Hawke'ın bunu yapması gerekiyordu ve bunu anlıyorum."

Jesse şaşkınlıkla bana baktı. "Çok vahşiceydi!"

"Gerekliydi."

Şimdi bir an durakladı. "Sen... ona karşı bir şeyler hissediyor musun?"

Tekrar duvara baktım. "Hayır."

"O zaman neden bu konuda bu kadar soğukkanlısın?"

"Ben değilim. Ben sadece... bu bokla başa çıkma konusunda diğer insanlardan daha yetenekliyim."

Yalan. Bu bokla başa çıkabilecek kapasitede değildim, bu yüzden Hawke beni lanet bir bebek gibi ileri geri sallamak zorunda kaldı. Ama lanet olsun, yeterince önemsiyordu, değil mi? Elini bacaklarımın arasına sokarak her şeyi berbat etmeden önce. Hatta her yerime dokunmuştu. Belki benim hayal gücümdü ama kıcımda diğer yerlerden daha uzun süre kaldığına yemin edebilirdim.

Vay canına.

Kesinlikle vardı.

Bu, reddedilmeyi daha katlanılabilir hale getirdi.

Jesse tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. Aslında dehşete düşmüş görünüyordu. "Kimse bu bokla başa çıkamaz!"

"Jesse -"

"Seni çok düşünüyorum, bunu biliyor muydun?" diye araya girdi, sesi şimdi daha yumuşaktı. "Hayatı senin için burada ve kulüpte nasıl daha iyi hale getirebileceğimi düşünüyorum, tüm bunlar olup bitenler karşısında tepelere kaçmaman için. Gitmenden korkuyorum."

"Bunu biliyorum ve minnettarım. İyi bir arkadaş oldun."

"Arkadaş mı?" diye alay etti, yüzündeki gülümseme sahteydi. "Bu boku *arkadaşın* olmak için yapmıyorum Tyler. Lanet gözlerini açman ve her gece Hawke'ın yatağında uyumak yerine benim yanımda olup *benim* yatağımı paylaşırsan seni güvende tutabileceğimi anlamam için yapıyorum."

Ellerimi birbirine kenetledim, her geçen saniye daha da rahatsız hissediyordum. Jesse'nin saçmalıklarıyla uğraşmak yerine işime dönmek ve Hawke'ın ellerinin kıcımda olduğunu düşünmek istiyordum.

"Buna ne dememi istiyorsun Jesse? Burada tamamen zorlanıyorum. Şu anda başımda bir sürü iş var, bir de senin davetini ekleyince

senin yatağın benim ihtiyacım olmayan bir şey."

Masasının üzerine eğildi ve sertçe bana baktı. "Senin için Yuri'yi de öldürebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

Kaşlarımı çattım ve ona dönüp baktım. "Bu bir yarışma değil -"

"Hawke'a olan kız öğrenci aşkını herkes biliyor. Ben de gördüm. Dün gece kulüp binasına girdiği anda yüzün kızarmıştı. Şimdi bile bununla mücadele ediyorsun."

"Şu anda işleri gerçekten zorlaştırdığınız için tebrikler."

"Açık konuşuyorum ve Hawke hakkında kulağınızı gıdıklayacağım. Kulübümüzün *tarihinde* hepimizin öldürdüğünden çok daha fazla insan öldürdü Tyler. Bunu biliyor muydun? O acımasızdır. O Borden'ın lanet olası tetikçisi. Onu zihninde olmadığı bir şeymiş gibi büyüttün ve gözünün önündekini unuttun. sen."

Beni bu şekilde zor durumda bıraktığı için Jesse'den nefret ediyordum. Cidden şu anda kendini Hawke ile kıyaslamaya mı çalışıyordu? Çünkü bu portakalla elmayı karşılaştırmak gibi bir şeydi ve ben aptal kızları ofislerde beceren ve onların sakso dişlerini Jaws'a benzeten bir portakal yerine kara kara düşünen elmamı istiyordum.

Gözlerimi ona diktim. "Karşımda duran Jesse, dakikalar önce sakso çekmiş bir adam. Sürekli çıplak göğüslü sürtüklerin etrafında olan ve iyi dostu Hector'la birlikte sikini sürekli onlarla ıslatan bir adam. Bu yüzden samimiyetine inanmadığım ve yarım akıllı bir şıfırtı gibi seninle yatağa girdiğim için beni affet."

"Ben sadece sana nasıl olduğunu anlatıyordum."

"Bunu duymak istemiyorum! Hawke beni istemiyor bile ve ben bunu zor yoldan öğrendim, tamam mı? Utanç vericiydi ve hâlâ aşağılanıyorum ama bu *beni ilgilendirir*, seni değil. Ve başka bir paralel evrende beni istese bile, ne *istediğime* kendim karar verebilirim."

Suratını astı. "Bunu biliyorum, tamam mı? Ama aynı zamanda geçmişimi de biliyorsun, yatağın benim tarafımda olmasını isteseydin başka kızlarla hiçbir şey yapmayacağıma inanacak kadar, o yüzden bu boku da yüzüme vurma."

"Bizim bir *arkadaşlığımız* var Jesse. Sana o gözle bakmıyorum. Seni becerme fikri bana ensest gibi geliyor."

Omuz silkti. "Eğer fantezi tarzında hareket edersek bu hiç de seksi olmaz."

"Sadece bu tür şeylerle ilgileniyorsan harekete geçersin ve ben uzaktan yakından ilgilenmiyorum. Bu berbat bir şey ve sana bir daha asla aynı gözle bakmayacağım."

"Sen tek çocuksun, bu yüzden belirli bir kardeşi düşünecek değilsin, Tyler."

Ne oluyor lan? "Neden bunun hakkında konuşuyoruz ki? Bu iğrenç."

"Bilmiyorum amına koyayım. Bir nokta vardı ve ben onu unuttum. Hatırlamam için bana bir saniye ver."

Birkaç saniye beyin fırtınası yaptı ve ben ona gerçekten bir şans verdiğime inanmadım.

Sonunda pes ederek iç çektim. "Jesse, dur, aptallık ediyorsun."

"Hawke'ın bana hiç benzemediğini anlamayı sağlamaya çalışıyorum ve bu iyi bir şey. Ben senin yanındayım. Senin yanında birini öldürürken dikkatli olurum, biliyor musun? En azından başka tarafa bakmanı sağladım."

"Çok nazıksınız," dedim kuru bir sesle.

"Daha iyiyim."

"Neden ikiniz de kendi yollarınızda iyi olamıyorsunuz?"

"Lanet olası bir manken yüzü var, Ty. Etrafında olduğun zamanın yarısını hissedip hissetmediğini bile bilmiyorsun. Ayrıca sakalı da gittikçe Artık gülünç. Bir motorcu klişesini yerine getiriyor ve Hector ve benim gibi güzel çocukları yumuşak gösteriyor."

"Jesse -"

"Bak, ben gerçeğim ve buradayım," diye sözümü kesti ve ne kadar *burada* olduğunu vurgulamak için masasına vurdu. "Ona yaklaşma. O bir kaçak ve yakında ayrılacak. Hawke çıkmaz sokak, tatlım."

Ve böylece, iki satırlık acımasız gerçek karşısında nutkum tutuldu. Birinin yüzüne gerçek böyle tokat gibi çarpılırdı.

Simpsonlar'daki Ralph'in Sevgililer Günü'nde Lisa tarafından kalbinin kırılması gibi hissettim. Onu *seçmediğinde* yüzünün acıdan çatladığını düşündüm.

Lanet Lisa.

Lanet Jesse.

Bir sürü kalp kırıcı var.

Jesse beni inceledi, açıkça sergilediğim yıkım karşısında yüzünü buruşturdu. "Tyler," dedi sessizce, ipek gibi bir sesle, "Hıyarlık ediyorsam özür dilerim. Sadece birlikte olamayacağın birini isteyerek zamanını boşa harcamanı istemiyorum."

Gözlerimi ondan kaçırdım ve boğazımı temizledim. "Evet, elbette," diye karşılık verdim, rahat görünmeye çalıştım ama başaramadım.

"Zorlanıyorsun," dedi üzüntüyle. "Belki de eve gitmelisin -" "Ben iyiyim."

"Bu zırhı nereden buldun? Hiç senin gibi bir kız görmemiştim."

Zırhım plastik gibi kırılgan ve ucuzdu. Jesse gibi insanlar beni rahat bıraksın diye sertmiş gibi davranıyordum.

"İşe dönmem gerek Jesse," dedim ona, sesimdeki canlılık gitmişti. "Sonra görüşürüz."

Ona beni durdurma şansı vermedim. Ofisten kaçtım ve uzun bir süre çalışma masamda oturup neden kendimi kaybetmiş gibi hissettiğimi düşündüm.

Hawke benim bile değilken.

OceanofPDF.com

on dört

Hawke

Öğlen olmuştu ve Hector hâlâ aşağı inmemişti.

Çocuklar barın arkasındaki toplantı odasında toplanmışlardı.

Abram'ı tartışıyorlardı ve şu anda Abram'ı tartışmıyorlardı çünkü Prenses Hektor'un Uyuyan Güzel'in odasından çıkmasını bekliyorlardı.

Hawke sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını kavuşturdu ve şu anda kardeşinin oturuyor olması gereken masanın başına baktı.

Hayır, oturması gereken yerde.

Bu düşüncenin aklına gelmesine engel olamadı.

Hawke dişlerini sıktı ve Jonny'ye döndü. "Bu da ne böyle?"

Jonny bileğindeki saate bakarak başını salladı. "Evet, genellikle şu sıralarda kalkar. Belki de normalde içtiğinden daha fazla içmiştir..."

Gus, Hawke'ın karşısına oturmuş, beklentiyle ona bakıyordu. Kahretsin, ona *öyle* bir bakış atıyordu ki: *Gördün mü Hawke? Kardeşin bu işte berbat ve masanın başında sen olmalısın.*

"Marshall," diye konuştu Hawke, "git onu uyandır. Bu saçmalık için daha fazla bekleyemeyiz."

Marshall başıyla onayladı ve gitti.

On dakika daha beklediler ve bu boktan bir on dakikaydı çünkü Hawke her saniyesini Tyler'ı düşünüyordu. Buraya adımını attığı anda aklına takılmıştı ve onu düşünmeden edemiyordu.

O küçük sıkı vücut. O

dudaklar.

O ruh emici gözler. İşte bu.

Anne. Lanet olası. Bakış.

Sonra bu sabah. Neredeyse inleyecekti. Tanrım, çok güzel görünüyordu. O çirkin tulumun içinde çok lezzetliydi. Yarı yarıya oradan uzaklaşmak ve onu bir bisikletin önünde diz çökmüş, ellerini kirletirken görmek istiyordu. Eğer bu onun bisikleti olsaydı, onu çırılçıplak soyar, sırtını ona yaslar, kışını dışarı çıkarır, o seksi küçük elleriyle çalışırken dövmesini sergilerdi. Yine de ojesini sürmeye devam ederdi, çünkü pembe tırnakları sikine dolanırdı.

çok seksi ol.

Kahretsin, aslında bu boku *hayal* ediyordu, aletini sertleştirmeye yetecek kadar.

Siktir. Siktir. Siktir.

Hawke yüzünü ovuşturdu, kadın kafasını bulandırmadan bir şey yapamamaktan bıkmıştı.

Önce o kukuya sahip olmadan kuku kırbaçlanamazsın, salak.

Ona sahip olmak istiyordu. Tyler'ın her türlü şekilde bükülmesini istiyordu. Bu çok açıktı, ama karşısında durup güçlüymüş gibi davranırken çok kırılgan görünüyordu. Tyler onun dış görünüşünün içini görüyordu ve gitmiş olması onu endişelendiriyordu. En başta gitmesine izin vermişti.

Kapı sonunda açıldı, şükürler olsun. Hector'un odaya sendeleyerek girişini izledi, saçları dağınık, yüzü asık, gözleri yorgunluktan kararmıştı. Yamasını bile takmamıştı. Hayır, aptal kardeşi gömleksizdi ve elinde yeni açılmış bir şişe birayı sıkı sıkı tutuyordu.

Bu harikaydı, değil mi?

Sarhoş, alkolik bir başkan, şu anda burada olmak umurunda değilmiş gibi görünerek içeri girdi.

Masanın etrafından dolanırken Hawke'a sırtıttı ve masanın başına oturmak için acele etmedi. Hawke bu kibirli ifadeye tepki vermedi ama Brad Pitt gülümsemesini suratından yumruğuyla söküp atmak için her şeyini verebilirdi.

"Leon nerede?" Hector odaya bakarak sordu. "Yol Kaptanımızı kaybettik ve bu toplantıyı onsuz yapamam."

Gus uzun bir iç geçirdi. "Leon geçen Cuma'dan beri yolda ve bir ay daha dönmesini beklemiyoruz, Hector."

"Prez," diye düzeltti Hector. "Toplantıdayken bana resmi olarak böyle hitap ediyorsun, Gus. Bunu biliyorsun."

Gus cevap vermedi. Sadece Hawke'a baktı. Yine yüzüyle o şeyi söyledi.

Hawke dişlerini alt dudağında gezdirdi ve kardeşine döndü. "Pekâlâ, Prez, konuşmamız gereken bir konu var -"

Hector birasından uzun bir yudum alarak, "Sana hitap etmedim," diye araya girdi. "Ben sana hitap etmedikçe konuşmuyorsun Hawke ve dürüst olmak gerekirse, neden burada olduğundan bile emin değilim. Artık kulübün bir parçası bile değilsin."

Gus ellerini yumruk yaptı. "Hâlâ sarhoşsun, Hector," dedi, öfkesini sesinden uzak tutmak için elinden geleni yaparak. "Çünkü bizim

Hawke'ın istediği her an senin yerini alabileceğini hatırlatırım."

Hector en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu, yine o Pitt gülümsemesini takınmıştı. "Ama Hawke bunu istemiyor. Değil mi, kardeşim? Buna cevap verebilirsin çünkü şu anda size hitap ediyorum."

Hawke yemi yutmadı. Bunun yerine sakince, "Tam Abram'a ulaşmaya çalışacaktık ki siz kapıdan içeri girdiniz." dedi.

Hector birasından bir yudum daha aldı. "Neden uğraştığımızı anlamıyorum. O herifi vurup sevkıyatı başkasına satmalıyız. Piyasada bir sürü alıcı var."

"Onlarla bir yılı aşkın süredir konuşmuyorsun," diye tersledi Gus. "Bizim işimizi isteyeceklerini nereden çıkardın? Şu anda onlarla iletişim kurmadığımız için bir boşluk var ve biz bu konuda bir şey yapmazsak daha da büyüyecek olan diğer küçük zaman piçleri tarafından kapatılıyor."

Hector Gus'a karanlık bir bakış fırlattı. "Evet, bunu zaten söyledin, Gus."

"Ve bu konuda bir şey yapılmasını talep etmiyorsunuz. Para kaybediyoruz! Lanet olası hamamböcekleri daha fazla para için geri gelmeye devam ediyor ve daha fazla satmaya başlamazsak yakında onlara verecek hiçbir şeyimiz kalmayacak."

Hawke parmaklarını masaya vurarak gözlerini Hector'dan ayırmadan, "Abram sahip olmak isteyeceğimiz bir düşman değil. Acımasız ve dokunulmaz biri."

"Evet, işkence görmeden önce Borden da öyleydi. Hatırladın mı?" Hector karşılık verdi.

Kahretsin, bu imkânsız bir görevdi. Hawke kardeşinin bu kadar APTAL olduğuna inanamıyordu.

Alkolik *başkanını* daha fazla şımartmamak için telefonunu çıkarıp Abram'ı tekrar ararken, "Bu işi halledelim," dedi. Telefonu hoparlöre aldı ve masanın üzerine koydu.

Biri telefonu açana kadar dört kez çaldı.

"Benimle uğraşmak mı istiyorsun Hawke?" Abram öfkeyle diğer uca bağırdı.

Odadaki herkes şaşkınlıkla sustu ama Hawke bunu bekliyordu.

"Seninle uğraşmak istemiyorum Abram," diye cevap verdi. "Bunun bir nedeni vardı."

"Bunun bir nedeni mi vardı?!" Abram her geçen saniye daha da sinirlenerek tekrarladı.

"Açıklamama izin verin -"

"O lanet kışını kapımın önünde görmek istiyorum, beni duyuyor musun? Kuzenime yaptığın her şeyi *yüzüme karşı* duymak istiyorum, bir korkak gibi telefonda değil. Anladın mı?"

"Evet," diye yanıtladı Hawke. "Anladım."

"Ve eğer kaçarsan, o pis kulübünün peşine düşeceğim.

Onları paramparça edeceğim, beni duyuyor musunuz? Hamamböceklerinize iki kat para vereceğim, böylece kışlarınızı hapse atacaklar ve oradaki her bir kafaya bir fiyat koyacağım! Sonra da orada yaşayan o orospu kıza arkadan sikerken kurşun yedireceğim."

Tyler.

Hawke ellerini yumruk yapmış, patlamamak için kendini zor tutuyordu.

"Orada olan biten *her şeyi* biliyorum. Eğer düzgün bir bahanen yoksa bu iş çirkinleşecek Hawke. Bağlarım var, seni aptal Aptallar. Kiminle uğraştığınızı bilmek ister misiniz? Bilmek istemezsin."

Hawke cevap verirken sesini sabit tuttu: "Hayır, bilmek istemiyoruz."

"İki gün içinde döneceğim ve sen de benim evimde olsan iyi edersin ve sakın o başkan bozuntusunu oraya getirmeye kalkma. Sonunda o işe yaramaz amcık herifi vuracağım."

Hat kesildi ve oda sessizliğe gömüldü.

Hawke tepkisini ölçmek için kardeşine baktı. Hector daha solgun görünüyordu, gözlerini ondan uzak tutarken dudakları mühürlenmişti. Söyleyecek bir şeyi yoktu, ki bu Hawke'ı şaşırtmamalıydı, ama lanet olsun, küçük pislik onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Bunu aşmıştı.

Onun saçmalıklarına lanet olsun.

Hawke ayağa kalkarak Hector'un şişesini aldı ve ters çevirerek Hector'un sandalyesinin yanındaki yere boşalttı. "Ve bu," diye homurdandı Hawke, kardeşinin çatık kaşlı yüzünü izlerken, "işte bu yüzden Abram'a bulaşmıyoruz. Ayıl artık, *Prez.*"

Sonra birayı masaya fırlattı ve diğerlerine döndü. "Abram hakkında her şeyi biliyorum. O savaş istemiyor. O sadece gerçekten

Aptal kuzeninin tozunu yuttuğu için çok kızgın. Onunla ilgileneceğiz ama silahla ateş ederek değil. Dikkatli olmalıyız. Bir savaşa girecek durumda değiliz çünkü bu lanet kulüp

Lanet olası karmaşı. Bu arada güvenlikle ilgilenin, silahlarımızı stoklayın ve şu kapıdan giren herkesi arayın. Bu bariz talimatla başa çıkabilir misin?"

Hepsi başını salladı.

"Güzel, Tyler'a da göz kulak ol, olur mu? Bu herif az önce kıza tecavüz etmekle tehdit etti ve inan bana, bu onun karşı olduğu bir şey değıl. Anladın mı?"

Hepsi tekrar başını salladı.

Bardan dışarı çıktı, hava almaya ihtiyacı vardı. Göğsündeki stres sarmalını hafifletmek için sert bir likörden başka bir şey istemeyerek dışarıda volta attı.

O pislik sadece kulübü değıl, Tyler'ı da tehdit etmişti, sanki... sanki onun hakkında her şeyi biliyormuş gibi. Muhtemelen biliyordu. Muhtemelen dışarıda gözleri vardı ve Hector'un insanları içeri alma hızına bakılırsa, belki içeride de birileri vardı.

İşler aniden kızışmıştı. Hawke şehre öylece geri dönemezdi. şimdi büyük bir savaşın çıkmasını engellemek zorundaydı.

Çünkü aptal kardeşleri basit bir vücut muayenesi yapmamıştı. "Lanet olsun,

Hector," diye mırıldandı nefesinin altında, başını sallayarak. Kardeşi

liderlik için uygun değıldi ve kimse bu pozisyonu istemiyordu.

Herkes rolün ne kadar büyük olduğunu biliyordu. Ne yaptığınızı bilmiyorsanız bu kaçınılmaz bir ölüm cezasıydı. Ayrıca, Hawke'ı geri istiyorlardı ve o... o bulunduğu yere gelmek için çok fazla şey yaşadı.

Artık bunu yapabileceğinden emin değıldi.

on beş

Tyler

Gün sonuna doğru daha da kolaylaştı. Çalışmak dikkatimi güzelce dağıttı ve biraz iyi müzik ve çocuklarla küçük sohbetlerle kendimi tekrar oldukça normal hissediyordum.

Kulüp binasına döndüğümüzde Hawke'un buralarda olmasını beklemiyordum. Motosikletini park yerinde görünce çok şaşırdım - ve çok sevindim. Bir anda eskisinden daha fazla canlandım ve vücudum hayata geri döndü. Bisikletten atladım ve neredeyse koşarak girişe gittim. İçeri girdim ve duraksadım, oturacak bir yer bulmadan önce etrafı inceledim.

Kardeşler odanın karşı taraflarına oturmuşlardı; Hector barın ön tarafında, Hawke ise arka taraftaydı. Bu çok maksatlı görünüyordu, özellikle de Hector'u şu anda Hawke'a ters ters bakarken yakaladığımda. Hawke her zamanki gibi bunu tamamen görmezden geliyordu.

İkisini de incelerken aralarındaki gerilimi hissettim. Biliyordum ki Hawke'nin Yuri'yle ilgilenmesi ve sevkiyatlarla ilgili anlaşma yapması Hector'un kulüpteki gücünü zayıflatıyor gibi görünse de bunu yaptığı için minnettardım. Yuri onun yerine Hector'la pazarlık yapıyor olsaydı ne olurdu emin değildim ve bu Hector'un beni eve götürmesine izin veremezdim çünkü bunu kabul etmeyeceğini biliyordum. Hayır, kafama doğrultulan silaha ne kadar hızlı tepki vereceğinden emin değildim.

Bu Hector'u kızdırmak için yeterli bir sebep olabilir miydi? Yoksa ben yokken başka bir şey mi oldu?

Bir süre geride durdum ve Jesse'nin Hector ve Marshall'a katılmasını izledim.

Sonra yanında Gus, Jonny ve Kirk olan Hawke'u gözlemledim. Üyelerin geri kalanı ortadaydı, iki kardeş arasındaki bariz ayrılıkla yüzleşmek istemiyorlardı.

Çok garip olduğu *belliydi*.

Birkaç dakika sonra Hawke ve Hector aynı anda bana baktılar. Psişik kardeş bağlantısı gibi bir şeyden bahsediyorum. Hawke'ın yüz ifadesini okuyamadım ama Hector'un yüzünde beklenti dolu bir ifade vardı. Benim de ona katılmamı bekliyordu ve ben sadakatim sorgulanıyormuş gibi arada kalmış hissettim.

Tereddüt ettim ve Hector'a doğru ilerlemeye başladım. Yapılacak en doğru şey buydu. Benim sadakatim *mevcut* başkana idi, bacaklarımın arasına zorla sokmaya çalıştığım adama değil.

Değil mi?

Ancak... yolun yarısında vücudum aniden döndü ve kendimi Hawke'a doğru ilerlerken buldum. Bunu sorgulamam gerektiğini bildiğim halde bir kez bile durup sorgulamadım. Çünkü sadece onlar değil, herkes bana bakıyordu.

başka bir şey de. Ama kendimi durduramadım.

Hawke ben ona doğru ilerlerken dikkatle beni izliyor, vücudumun her santimini hafızasına kazır gibi alıyordu. Onun önünde durdum. ve beni oturmaya davet etmesini bekledim.

Bira şişesinden bir yudum aldı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. Sonra onu masaya bıraktı ve yavaşça, "Geri dön Tyler," dedi. "Ne demek istiyorsun?" Boş boş sordum.

"Bana gelerek ne yaptığını bilmiyorsun," diye cevap verdi, sesi bir uyarı gibiydi. "Onun yerine benim şirketimi seçiyorsun ve Hector'un egosu hakkında her şeyi biliyorsun. Bu yüzden ne yaptığınızı çok iyi düşünün. nereye oturmak istediğinize karar vermeden önce."

Durdum ve omzumun üzerinden baktım. Hector ve Jesse bana bakıyordu ve pek de mutlu görünmüyorlardı. Mantık bana onlara gitmemi söyledi çünkü gemiyi sallamak istemiyordum ve Hawke zaten sadece geçici olarak buradaydı. Onları kızdırmamak en iyisiydi, değil mi?

Ama sonra Hawke'a baktım ve Tanrım, ona yakın olma düşüncesi kalbimi yerinden oynattı. Kendime engel olamadım. Karşısındaki sandalyeyi kaptım ve oturdum.

Kıçım sandalyeye çarptığı anda Hawke şişesinin arkasından gülümsedi. "Hector bunu atlatacaktır," dedim, bana ulaşmayan gülümsemesine karşılık vererek.

Gözlerim.

Kahretsin, ne yaptım ben?

Jonny kıkırdadı. "Kulüp hayatının saçmalıklarından sağ çıkabilen tek dişi bu Hawke."

Hawke başını salladı, düşünceli bir şekilde alt dudağını yaladı. "Bunu fark etmeye başlıyorum. Ona bir bira getirmeye ne dersin, Gus?"

"Bunu yapabilirim," diye yanıtladı Gus masadan kalkarken.

Tamam, bu cesaret verici bir başlangıçtı. Arkama bakmadığım sürece ortam mutluymuş gibi davranabilirdim.

Gus döndüğünde bana bir bira verdi ve ben de biramı yudumlayıp onlarla takıldım. Çok heyecanlı değildi çünkü erkekler konuşmuyordu ve Hawke bütün zamanını beni izleyerek geçiriyordu. Kadınlar kapıdan içeri doluşmaya başladığında bardaki herkes canlandı ve gerçekten eğlenmeye başladı. Zavallı Kirk bile etrafta uçuşan göğüslerden etkilenmiş ve masadan kalkmıştı.

Bir süre Hawke'la konuşmadık ama bana bakmaktan vazgeçmedi. İlgiyle beni ürküttü. Bu ilginin derinliği içimi ısıtırken aynı zamanda paniğe kapıldım. Büyürken, babam ölmeden çok önce, onun dikkatini çekmek benim için çok zordu çünkü durmadan koştururdu ve Sonuç olarak, iş batağına saplanmıştı ve kızlar aç kedi yavruları gibi etrafında dolanıyordu. Ve kızlar şu anda onun ilgisinden bir parça almak için ona yaklaşıırken, o bunu onlara vermiyordu.

Hayır, o *bana* veriyordu.

Dün geceki acımasız, dehşet verici, iliklerinizde hissettiğiniz türden bir reddedilmeden sonra bile.

Akıl. Patladı.

"Az önce ne yaptığının farkında değilsin, değil mi?" diye sordu aniden, şimdi düşünceli görünüyordu. "Az önce herkese bir açıklama yaptın, Ty. Bunun sonuçları olur."

Tereddütümü omuz silkerek gizledim. "Her şey bitti. Şimdi kalkıp geri dönemem."

Cevabımdan etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Sadece kendine dikkat et," dedi bana acımasızca. "Ve bir dahaki sefere başkanını seç."

"Ben de öyle yaptım," diye mırıldandım kendimi durduramadan.

Kıpırdamadan durdu ve sonra çenesini gerdi. "Lanet olsun Tyler, buralarda böyle şeyler söyleme, tamam mı?"

"Söylemiyorum. Onları *sana* söylüyorum." Öne doğru eğildim, yumuşakça gülümsedim. "Ve bu gizliden gizliye hoşuna gidiyor, değil mi?"

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Sen şeffafsın, Tyler. Ne yapmaya çalıştığını biliyorum. Beni kışkırtmaya çalışıyorsun."

"Onu özlemeni sağlamaya çalışıyorum."

"Neden? Unvanımı geri alabilmek için mi?"

"Teknik olarak hâlâ senin. Sen hapse girdiğinde Hector senin yerine geçiyordu. Kimse bunu resmileştirmede ve kulüp o zamandan beri arafta."

Kıkırdadı. "Her şeyi bildiğini sanıyorsun, ha?"

"Yıllardır bir şeyler görüyorum Hawke, ve kimse bilmediğinde Etrafınızda olurlarsa, kendilerini size gösterirler. Yani, evet, her şeyi bildiğimden oldukça eminim."

Hawke bana yandan bir bakış attı. "Masaların altında saklanıyorlar." "Dolaplarda da."

"Bir sürü kirli şey görüyor musun?" "Sadece en kirli olanları."

Yüzü aydınlandı ve bu manzara karşısında kalbim kabardı. Bir adamın dün geceki kapkara halinden bu gece nasıl olup da bembeyaz kesilebildiği bir muammaydı.

"O zaman bana Hector'dan bahset," dedi, beni geçip ona bakarak. "Rolünü nasıl idare ediyor? Dürüst ol."

Başımı yavaşça salladım. "Bununla başa çıkamıyor Hawke. Ya şiddet uyguluyor ya da ne yapacağını bilmiyor. Belli etmiyor ama bir şeyi nasıl halledeceğini sorduklarında elleri titriyor."

"Ne sıklıkla titriyor?"

Kaşlarımı çattım. "Yeterince sık."

"Hmm." Hawke söylediklerimi düşünürken şimdi merak içindeydi. "Bugün para kaybettiklerini öğrendim."

"Evet. Hem de çok. Hamamböcekleri. Elebaşları Duggard sürekli gelip pazarlık yapıyor. Sürekli daha fazla para istiyorlar."

"Kan emiciler."

"Oh, evet. Bu Hector'u strese sokuyor ve Gus da onlara daha fazla para aktarıyor ki bu da yanlış bir yol."

"Haklısın."

"Sen olsan ne yapardın?"

"Diğerlerine bir mesaj göndermek için birinin kanını kurutun" diye cevap vermekte gecikmedi.

"Bu sizin kurallarınıza aykırı."

"Eski kurallar," diye düzeltti beni. "Borden için çalıştıktan sonra korkunun en büyük silah olduğunu anladım. Silahlardan ve şiddetten daha kötü. Korku bütün bir kalabalığı susturabilecek bir araçtır. Tıpkı şu anki kasaba gibi. Korkuyorlar ama Hector yakında bir şey yapmazsa çeteler ayaklanıp sokakları ele geçirmeye çalışacak ve hamamböcekleri de bundan faydalanmaya devam edecek."

"Belki de şu anda sana her zamankinden daha çok ihtiyacımız var." "Belki de o gemi beş yıl önce kalkmıştır."

Özlemle gülümsedim ve ona yakından bakarak, "Ama özlüyor musun Hawke?" diye sordum.

"Başkan olmak mı?"

"Hayat, başkan olmak, hepsi."

Bana tuhaf tuhaf baktı. "Neden? Oradan ayrılmayı ve dışarıda başka neler olduğunu görmeyi mi düşünüyorsun?"

"Tanrım hayır, kendimi buradan çıkarken göremiyorum. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Hiçbir amacım olmazdı."

Gülümsemesi düzleşti ve ne söylediğimi fark ettiğimde bir an için gözlerimi kapadım ve irkilerek, "Kahretsin, üzgünüm Hawke. Senin bir amacın olmadığını söylemiyorum -"

"Ne istersen ya da ne hissedersen söyleyebilirsin," diye araya girdi yumuşak bir sesle. "Benim yanımda kendini sansürleme, tamam mı?"

Başımı salladım, göz göze gelmedik.

Sonra sessizce dedi ki, "Özlüyorum Tyler. Evet, yalan söylemeyeceğim. Bazı günler çok özlüyorum."

Sesi acı dolu geliyordu.

Başımı kaldırıp ona baktım, itirafı karşısında şaşırmıştım. Söyleyeceği tek şey buydu; içkisini yudumlayıp birayı olması gerekenden daha sert bir şekilde devirdiğinde bunu zaten anlamıştım.

Onu kelimelerle nasıl daha iyi hissettireceğimi bilmiyordum. Zaten ne kadar samimi geleceklerinden de emin değildim.

Hiç düşünmeden masanın üzerine eğildim ve elimi yaralı elinin üzerine koydum. Ona bakarken nasırları, yara izlerini ve kalınlaşmış eti nazikçe ovaladım. Gözleri benimkilere kaydı, yüzü artık acı çekmiyordu. Ama meraklıydı. Sonra hareketlerimi, parmaklarımın onun elinde nasıl gezindiğini izledi. Aralarında çok keskin bir fark vardı. O öyle bir adamdı ki, elleri çok büyük ve vahşi görünüyordu, benimkiler ise yumuşak ve küçüktü.

Hawke gözle görülür bir şekilde rahatladı ve beni içine çekip her santimetre kareme bakarken yüzüne sıcaklık yayıldı. O bunu yaptıkça tenim daha çok tutuşuyordu.

İçtik. Belki birayı fazla kaçırmıştım ama kafamdaki o hoş bulanıklığı hissetmem için yeterliydi.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi aniden, dilini düşünceli bir şekilde dudağında gezdirerek.

"Ne?" Bakışlarımı onun ağızına yöneltirken sesim kısılmıştı. "Sana dokunsaydım pişman olur muydun?"

Dudaklarım aralandı ve kalbim hızla çarpmaya başladı. Nihai reddedilişten bahsediyordu ve dün geceki yüzsüzlüğümü düşününce yüzümün kızardığını hissettim.

"Evet," diye kararlılıkla itiraf ettim. Çünkü o haklıydı. Doğru ruh halinde değildim.

"Peki ya şimdi?" diye sordu, sesi daha boğuk ve alçaktı. Hafif bir nefes verdim. "Hayır."

Bakışları ağzıma düştü ve bir süre bana baktı, merak ve istekle. Üzerimde lanet olası tulumum vardı, hiçbir şey giymeyen kızlar vardı ve o *bana bakıyordu*.

Midemin çukurundaki o nokta çırpındı ve çekiştirdi. Onu çok istiyordum. Teklif etse seve seve kabul ederdim. Etrafımdaki sürtükler gibi oyun oynayacak vaktim yoktu. Ne kadar uzun süre mahrum kalırsam, o kadar acı çekiyordum.

Ya Hawke?

Beni büyük bir şeyden mahrum bıraktı ve ben bunu anlamak için o. çabalıyordum.

"Bana yine o şekilde bakıyorsun," diye hırladı dişlerini gıcırdatarak Sanki bir duygusunu dizginlemeye çalışıyordu. "Beni öldürüyorsun, Ty." "Güzel."

Islak dudaklarında bir gülümseme hayaleti vardı ve onu öptüğümde tadının ne kadar güzel olacağını merak eden bir yanımın biraz daha zonkladığını hissettim.

Alkolün etkisiyle odadaki garip bölünme azaldı ve herkes birbiriyle kaynaşmaya başladı. Çocuklar, alkolün Etrafımıza toplandıklarında Hawke'ın dikkati aniden benden uzaklaştı.

Elimi hızla çektim, masanın altına sakladım ve onun etkileşimini izledim. Ateşe üşüşen pervaneler gibi ona üşüşeceklerini düşündüm. Hawke saygı duyulan biriydi. Ağzını zar zor açıyor ve birkaç dakikada bir beni arıyordu ama anımız sona ermişti. Uzaklaştığını, tekrar çekingenleştiğini hissedebiliyordum.

Lanet olsun.

Hawke çetin bir mücadeleleydi, değil mi? Bir kelebek gibi, bir tanesini yakaladınız ve o bebeği avuçlarınızın içine aldınız ve avuçlarınızı birazcık bile açtığınız anda uçup gitti.

Masadan kalkmak için bir bahane ararken biramı bitirdim ve kalkıp boş şişeyi bara geri getirdim. Şişeyi Shay'e uzattım.

Bana dikkat kesilmiş, aval aval Hector'a bakıyordu. Barda bir masaya geçmiş, kollarını kucağında oturan ve kasıklarının okşayan bir müdavime dolamıştı.

Hector farklı bir kelebek türüydü; uçmadan önce ısırarak bir kelebek.

"Üzgünüm Shay," dedim sempatik bir şekilde.

Gözleri benimkilere kaydı ve kısıldı. "Ne sikim için?"

"Hector'un davranışı için -"

"Umurumda değil," diye araya girdi omuz silkerek. "Bana öyle bakma. Benim için sorun değil. Yaşlı bir kadın olmak bunu gerektirir."

"Dün gece seni becerdikten sonra bu gece başka birini becermesi senin için sorun değil mi?"

"O böyle biri ve ben onu değiştirmeyeceğim. Kalbinin derinliklerinde beni istediğini biliyorum. Sadece henüz bunun farkında değil."

Kaşlarımı çattım ama üstüne gitmemeye karar verdim. Shay bugünlerde kontrolden çıkacaktı ve bu manzara hiç de hoş olmayacaktı.

Barda Jesse'nin koca bir bardak viskiyi devirdiği yere doğru ilerledim. Yaklaştığımda bana bakmadı ama hâlâ normal halinden uzak olduğunu söyleyebilirdim.

"Onu kullanmaya devam edecek," dedi benim duyabileceğim kadar sessiz bir şekilde. "Hector da yavaşlamaya niyetli değil."

"Dürüst olmak gerekirse, bu konuda endişeli görünmüyordu," diye cevap verdim.

Shay'e baktı. "Yalan söylüyor. O kız ona uyuşturucu gibi bağlanmış."

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Ama yapacak bir şey yok. Öğrenmek için yanması gerekecek. O zaman bile... Anlayacağını hiç sanmıyorum."

Bardağından bir yudum aldı ve sonra bir kolunu belime dolayarak beni yanına çekti. Yüzünü bana çevirdi ve fısıldarken nefesindeki viski kokusunu alabiliyordum, "Onun yerine bizi seçmeliydin, Tyler."

Haklı olduğunu çok iyi bildiğim için yutkundum. "Herkes izliyordu, tatlım."

"Öyle bir şey demek istemedim."

Dudağındaki piercingi çekiştirerek beni inceledi. "Yanıldın, biliyorsun. Sana seni istemiyormuş gibi bakmadı. Aslında hâlâ sana bakıyor. Bakışlarındaki yanmayı hissediyor musun? Çünkü ben hissediyorum. Şu anda sana dokunduğum için sırtımda kocaman bir X işareti varmış gibi hissediyorum."

Başımı çevirip kendim görmek istedim ama o zaman Hawke'a ondan bahsettiğimiz belli olacaktı.

"Eğer Hawke seni istiyorsa," diye devam etti Jesse, zorlukla yutkunarak, "o zaman buna karşı koyamam. Ama bir kız bir erkek kardeşle birlikte oldu mu, geri kalanımız için o iş bitmiştir. Ömür boyu uzak kalırız. Kendini biz pisliklerden birine teslim etmeye karar vermeden önce bunu düşünmelisin."

"Buraya birinin bisikletinin arkasında olmak için gelmedim." Sert bir şekilde kıkırdadı. "Bu gerçekleşene kadar."

Bize bir içki daha vermesi için Shay'i çağırdı. Bize iki bira uzattı ve ben Jesse'nin yanına oturdum, kolu tabureme dolanmıştı, gözlerimi devirmeme neden olan bariz bir sahiplenme gösterisiydi.

İçkimi hazırlarken, barın etrafındaki bakışlarımı sıradan göstermeye çalıştım. Hawke'ı gördüğümde başarısız oldum ve durdum.

Bana doğru bakıyordu.

Tehdit edilmiş gibi görünmüyordu, kızgın görünmüyordu, Jesse'nin bana dokunmasından dolayı hiç üzgün görünmüyordu. Etrafımızdaki diğer her şey önemsizmiş gibi gözlerini benimkilere dikmişti. Sanki bana sahip olabileceğinden ve hiçbir şeyin onu durduramayacağından çok emindi.

Kesinlikle bölgeseldi.

Holly aniden görüş alanımda durdu, gömleğinin yakasını uzatırken sıkıntılı görünüyordu ve "Tyler, başka bir gömleğe ihtiyacım var" dedi.

Jesse kıkırdadı ve göğüslerinin üzerindeki su birikintisine baktı.

"Kahretsin, yine mi Holly?"

"Bu çok saçma, değil mi?" diye bağırdı kızgınlıkla.

"Gus'ın Kirk'ün yanına gitmeni engellemesini sağlamalısın."

Öfkelendim. "Kirk o kadar bunamış ki, kimse yanına yaklaşmak istemiyor. Onu üzerlerse düşüp öleceğini düşünüyorlar."

"Herkesten uzun yaşadı. O artık lanet bir süs eşyası." "Süs eşyası her gün Holly'yi taciz ediyor."

Jesse daha sert güldü. "Belki de Holly'nin kendi savaşını vermesi gerekiyordur."

Holly kaşlarını çatarak Jesse'ye baktı ve "Bunu *senin söylemen* komik," diye karşılık vermesi beni şaşırttı.

Aralarına baktığımda kaşlarım kalktı. Keskin bakışları vardı ve melek gibi kadını ilk kez kızgın görüyordum. Jesse'nin kahkahası azaldı ve dikkatini bardağına verip bir kadeh daha aldı.

Bu sefer büyük bir yudum. Onu susturmuştu.

Tamam o zaman.

Tabureden kayarak indim ve Holly ile birlikte yürümeye başlarken Kirk'ün masasının yanında durup, "Bu saçmalığı yapmaya devam edemezsin Kirk! Kes şunu yoksa Hector'dan kışını burada oturmaktan men etmesini isteyeceğim."

Kirk neredeyse boş olan kupasına doğru gülümsedi.

"Hoşuna gitti." "Ben sevmiyorum," diye tısladı Holly.

"Oh, biliyorsun ve bunu biliyorsun," diye geçirdi, kupasının kenarını yalarken sinsice gülümsedi ve ona lanet bir sürüngen gibi baktı. Dürüst olmak gerekirse,

O bir kaçıktı ve bu konuda bir şeyler yapılması gerekiyordu.

Odama geri döndük ve ona fırlatmak için başka bir gömlek çıkardım. Üstünü değiştirirken bana "Bunun için sana borçluyum" dedi. Yaşlı piçten uzak durmaya kararlı bir şekilde tekrar ayrılmadan önce ona bunun önemli olmadığını söyleyerek el salladım.

Şimdi odamdaydım ve aşağı inmek isteyip istemediğimi bilmiyordum. Hawke önümde sallanan dev bir alay konusu gibi görünüyordu. Kendimi tekrar ona atmayacağıma gerçekten güvenmiyordum ve ikinci kez reddedilme düşüncesine katlanmak zorunda kalacağımı düşündükçe içim cız ediyordu.

Tulumumun düğmelerini açtım ve belime kadar indirdim. Sonra botlarımı tekmeledim ve bir havlu aldım, yağ ve gres gibi kokmamak için hızlı bir duş almanın en iyisi olacağını düşündüm.

Kapıyı kapatmak için dönene kadar Hawke'ın kapı aralığında dikildiğini görmedim. Donup kaldım, iri gözlerle ona baktım. Ne kadar zamandır orada duruyordu?

Tavırları farklı görünüyordu. Bana öylesine dikkatle, öylesine açıklıkla bakıyordu ki, daha önce karnımda yarattığı düğümler daha da kötüleşti. Gözleri yine boylu boyunca üzerimde gezindi, atletimin üzerinde durdu ve boynuma doğru ilerledi.

Gözlerime ulaştığında, "Beni baştan çıkarıyorsun Tyler," derken sesi kalındı.

Bunlar rüyalarımdaydı duyduğum kelimelerdi ama aynı tutkuyla uygulanmamışlardı. Acı çekiyor gibiydi, sanki burada olmak için kendisiyle savaşıyordu.

"Dün gece sana dokunduktan sonra koridorda neredeyse yüz kez volta attım," diye devam etti sessizce, itirafıyla içimi açtı.

"Üzerimde alışık olmadığım bir etkiniz var gibi görünüyor ve bunu buraya girdiğim anda hissettim. Beni sinirlendiriyorsun ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Daha da kötüsü, sana durmanı bile söyleyemiyorum çünkü bunu yaptığının farkında bile değilsin."

Nefes alamıyordum. Onun konuşmasını dinlerken hava ciğerlerimde sıkışıp kalmıştı. Kalbim her türlü berbat durumdaydı, bir saniye çok sert atıyor ve sonra sıkılıp gevşiyordu. Sağlıklı olmadığından emindim.

"Ben yapıyor olsaydım bile durmak istemezdim," diye devam ettim, son kelime ağzımdan çıktıktan sonra kendimi muzaffer hissettim.

Dudakları yukarı doğru irkildi. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Benim için yanıp tutuşuyorsun. Bunu gözlerinde görebiliyorum."

Şaşırmıştım. Çaresiz mi?

Whoa, whoa, whoa.

Çaresizlik *zavallılıktır*. Acınacak halde olmak *acımak* demekti ve ben onun acımasını istemiyordum.

Kendimi aşağılanmış hissettim.

Gözlerimi sertçe kırıştırdım, bu kelimenin içimde bir sıkıntı yarattığını hissettim. "Çaresiz mi?

Sence... senin için çaresiz olduğumu mu

düşünüyorsun?" "Evet."

"Hayır," diye karşılık verdim. "Sana karşı olduğum tek şey korkmak ve bunu sana zaten söyledim."

Başını yavaşça salladı ve odaya girerek aramızdaki boşluğu kapattı.

"Hayır, bak, *kendinden* korkuyorsun çünkü bir polisi dövdükten ve gözünün önünde bir adamı öldürdükten sonra bile beni hâlâ istiyorsun. Bu da kafanı karıştırıyor ve kendinden iğrenmene neden oluyor ve şimdi sende bir sorun olup olmadığını merak ediyorsun. Eğer sende *hep* bir sorun varsa. Çirkin bir motorcuyu bu kadar çaresizce isteyen bir kız görmemiştim. "Ben motorcu bile değilim" diye alay etti. artık."

"Çaresiz değilim Hawke," dedim buz gibi bir sesle, o yaklaşırken ayaklarımı sabit tutmaya çalışarak. "Sen burada olmadan da hayatımı gayet iyi yaşıyorum. Parti yapıyorum, çalışıyorum ve lanet olsun, *sevişiyorum* da."

Eli aniden dışarı fırladı, ensemini kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Göğsüm göğsüne çarptı ve tepkisi karşısında nutkum tutulmuş bir halde ona bakakaldım.

Nefeslerini yüzümde ve ağzımda hissettim. "Bebeğim, *bir* erkekle birlikte oldun ve o da neredeyse iki yıl önceydi. Buraya geleceğimi bildiğinde her şeyi bırakıyorsun ve başkanın yerine beni seçtin ve ben daha iki gündür buradayım. Şimdi bile bana yine o şekilde bakıyorsun. *Yıllardır* bana bakıp duruyorsun. Baktığım şey korku değil.

Bu istemek. Küçük, sıkı bedenine sarılmamı istiyorsun. Kendine engel olamıyorsun."

Ona bakakaldım, cevap vermedim.

"Yanılıyor muyum?" diye bastırdı. "Yanılıyorsam söyle ve bu sefer ikna edici olmaya çalış."

Önce yüzünü, sonra da şişkin kollarından aşağı doğru inen dövmelelerini inceledim.

Kalın ve güçlüydü. Kendine çirkin diyordu ama bana bir Viking'i hatırlatıyordu, sert ve vahşiydi. Hayır, çirkin değildi. Öyle olsaydı, kızlar ona bu kadar bakmazdı ve ben de... ne, onun için nefes nefese kalmazdım. Evet, kesinlikle öyleydin çünkü nefeslerim kısa ve hızlıydı, kalbim sıkışıyordu ve ağzım kir gibi kuruydu.

Gözlerimi kapadım ve "Haksız değilsin" diye mırıldandım.

Kıpırdamayı kesti ve gözlerimi açtığımda, verdiğim yanıt karşısında tamamen şaşırılmış bir halde bana baktığını gördüm.

Yalan söylememi mi bekliyordu?

Sessizliğe anlam veremeyerek, "Bir şey söyle," diye yalvardım.

"Şu anda seçeneklerimi değerlendiriyorum Tyler," diye mırıldanırken dudakları büküldü ve kaşları şaşkınlıkla bir araya geldi.

"Ne hakkında?"

"Seni becermem mi yoksa çekip gitmem mi gerektiği hakkında."

Lütfen, sik beni.

Arzuyla dolup taşıtığını hissettim. Hem şehvetten hem de içtiğim alkolden dolayı başım dönüyordu. Kararsızdı, sanki onu hareket etmemeye zorlayan bir şey varmış gibi arada kalmıştı.

Ne olduğunu merak ettim.

Aynı zamanda umurumda da değildi.

Kendimi cesur hissederek başımı yukarı kaldırdım ve ona doğru eğildim, dudaklarım onunkilere dokunmaya niyetliydi. Ben bunu yapamadan saçımı kavradı ve sertçe geriye çekti. Beni ağzından bir santim uzakta tutarken kafa derimin ağrıdığını hissederek irkildim.

"Ben senin şövalyen değilim," dedi, sesi ayak parmaklarıma kadar titreyerek. "Yaptığım öyle şeyler var ki beni asla affetmezsin. Ben bir katilim ve ölüyüm. Benim bir amacım yok, sevgilim. Ben varım, başka bir şey değil. Seni istememe neden olma. Seni istersem benden hoşlanmayacaksın Tyler."

Beni *gerçekten* trajik bir şekilde uyarıyordu ama yine de umurumda değildi. Amım ona olan ihtiyacımın kasılırken değil

Dokun bana. Bunu ne zamandır istiyordum?

Sonsuza kadar. Bir parçam fısıldadı.

Saçımı çekmeyi bıraktı ve beni dikkatle izleyerek bir sonraki hamlemi bekledi. Düşünmedim bile. Hawke'ı o aptal uyarısını umursamayacak kadar uzun süredir istiyordum.

Ateşin yanında durup sıcaklığın tenimde nasıl bir his yaratacağını merak etmektense yanmayı tercih ederim.

Tekrar ağzına baktım ve doğruca eğildim.

OceanofPDF.com

on altı

Tyler

Dudaklarımı onunkilere değdirdim. Gözleri açıktı ve ben onları nazikçe tadarken beni izliyordu. Tanrım, yumuşacıktı, hayal edebileceğimden bile daha yumuşaktı.

Kısa bir an için onu inceledim, bunun iyi olup olmadığını merak ediyordum. Kayıtsız görünmüyordu. Hatta tam o sırada dilini alt dudağında gezdirdi, sanki bana karşılık veriyormuş gibi.

Kahretsin, bu bana bir şeyler yaptı. Dizlerimi zayıflattı ve nefeslerimi eskisinden daha hafifletti. Düşünmeden tekrar içeri girdim. İkinci öpücük daha uzundu. Biraz daha sertçe bastırdım, uzaklaşırken dilimi dudaklarının kenarında gezdirdim. Bu sefer öne doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarımda tuttu. Eli yine saçlarımda sıkılaştı ama beni uzaklaştırmak yerine daha da yaklaştırdı, dudaklarımız çarpıştığı anda ağzı canlandı.

Vücudumun nasıl hissettiğini kontrol edemiyordum. Kendimi tutamıyordum ve tüm enerjim onun ağzıma yaptıklarına ve bana verdiği lezzetli zevke odaklandığı için aklımdan tek bir düşünce bile geçmiyordu.

Saniyeler içinde, nazik öpücük daha acil, daha... ateşli bir hal aldı. Hiçbiri mekanik değildi. Özensiz ve muhtaçtı ve... Tanrım, inanılmazdı. İri elleri her yerdeydi, vücudumun her yerinde geziniyordu. Sonra aniden beni kaldırdı, elleri dış uyluklarıma saplandı. Bizi koridoru doğrudan gören en yakın duvara taşırken bacaklarım ona sarıldı. Dillerimiz çarpıştı ve ben onun ağzına doğru inledim. Dili benimkiyle buluştuğu anda tüm vücudum sarsıldı ve kollarımı boynuna dolayarak ona doğru inlemeye başladım.

Vay, vay, vay.

Sadece bir öpücüktü. Seks değildi. Yine de... çok ateşliydi ve daha şimdiden yaralanmıştım, dokunulma ihtiyacıyla içim kasılıyordu.

Ağzı benimkinden ayrıldı, boynumu hararetle öpüyor ve emiyordu. Bacaklarım iyice açılmıştı ve ön tarafı amıma sürtünüyordu. Kot pantolonunun içinden ne kadar sert olduğunu hissettim ve gözlerim başımın arkasına yuvarlandı, sürtünmeye ihtiyacım vardı, ama daha çok, içimde ona ihtiyacım vardı.

"Hawke," diye inledim, vücudum artık yanıyordu.

Ağız tişörtümün kumaşından göğsümü kapladı ve gergin ve sert olana kadar meme ucumu emdi. Tanrım, bu bile iyi hissettirdi. Her şey iyi hissettiriyordu. Sanki her yerim hassaslaşmıştı.

"Kahretsin, çok seksisin Tyler," diye inledi. "Bu benim lanet kafamı yapıyor içeri."

Yüzünü kavradım ve ağzını tekrar benimkine doğru zorladım. Öpücüğü O kadar tüketici, o kadar acil ve istekliydi ki zar zor geri çekildim. Ciğerlerim ağrıyana kadar oksijensiz kalmıştım ama onu öpmeyi bırakmadım. Umurumda değildi. Buna ihtiyacım vardı.

Ona ihtiyacım vardı.

İçime doğru sallandı ve o ağrı tam bir zonklamaya dönüştü. Öpüşmeyi kesti, bana doğru hareket ederken inledi ve dişleriyle dudağımın altını çekiştirirdi. Yine de bu yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Bana dokunmanı istiyorum Hawke," diye nefes nefese kaldım, kendimi durduramıyordum.

"Lütfen, dokun bana. Patlayacağım."

Bana bakarken gözleri şehvetten sarhoş olmuştu. Ne yaptığını merak ettim. gördüm. Korkusuz değildim.

Hareketlerimde yumuşak değildim.

Duyguları elinden alınmış ve arzulayan muhtaç bir kadın gibi hissediyordum. Tanrım, haklıydı; onun için *çaresizdim*.

"Evet, etrafımda patlayacaksın," diye söz verdi sinirli bir şekilde, yalayıp

ağzımın köşesinde. "Tanrım, şu dudaklara bak. Sikimi sarmaları için neler vermezdim, Tyler. Bunu ister miydin?"

Başımı salladım, inliyordum - ve hayatımda hiç inlememiştim.

Eli atletimin altına kaydı ve göğsümü avuçlayarak alnını benimkine vurdu. "Kahretsin, ve senin mükemmel göğüslerin. İzin verseydin onlarla karşılaşardım. Sen de ister misin?"

Tekrar başımı salladım, inanılmaz derecede tahrik olmuşum.

"Peki ya kışın Tyler?" diye sordu, eli kışının bir kısmını avuçlamak için kayıyordu. "Büyük bir kışın var. O götü kavrayarak seni becermemi ister misin?"

"Evet," diye fısıldadım.

Eli tekrar ön tarafımda dolaştı ve tulumumu daha da aşağı çekerek elini içeri doğru yönlendirdi. Parmağını cinsel organımda gezdirip elini iç çamaşırlarımın altından geçirdiğinde nefesim kesildi.

"Kahretsin, ıslanmışsın," dedi inanamayarak, başını bana doğru sallayarak. "Bunu gerçekten istiyorsun."

Buna bu kadar şaşırması beni ürküttü. Sanki üzerimde böyle bir etkisi olduğuna inanamıyordu.

Açıklığımı sıyırdı ve ben inledim. Yavaşça yarığımı aşağı yukarı okşadı, dudaklarımı emerken tepkimi izledi.

Parmağı içimde hareket ettiği anda, elim saçlarını sertçe çekiştirdi.

Ağzıma karşı sıırttı. "Kahretsin, Tyler. Çok sıkıydın."

Parmağını yavaşça içime pompaladı ve duvarlarımın onu sıkıtiğini hissedebiliyordum, beni doldurma şekli için çaresizdim.

"Tanrım," diye fısıldadı. "İyi hissediyorsun. Bunu benden nasıl isteyebilirsin bebeğim? O kadar güzelsin ki, o kadar tatlısın ki..."

Bir parmağını daha soktu ve nefesim kesildi, içimde kıvılcımlar çakarken onu zar zor öpebildim. Tanrım, iyi hissettirdi. İyiden de öte. Kirliydi ve ben kirliliğı severdim.

Parmaklarını girebildiğı kadar içeri soktu ve beni kendisine karşı titreten bir noktaya sürttü. Ben titrerken beni yerimde sabit tuttu, kendimi kontrol edemiyordum. Beni dikkatle izledi, sanki etrafındaki gelişimimi görmeye ihtiyacı varmış gibi.

"Bu iyi mi?" diye sordu, sesi o kadar kısıktı ki zar zor duydum. "Evet, evet, evet," diye mırıldandım. "Daha fazla, Hawke."

Göğsünün derinliklerinde kıkırdadı. "Evet."

İçime girip çıkarken başparmağını klitorisime sürttü. Kalçalarımı salladım, zevk yavaş yavaş artarken kendimi kaybettim. O çaldı Benden öpücükler, dilinin benimkini okşadığı ateşli kısa patlamalar. Bir noktada ağzımı açık tuttum ve o da inlemelerimi yuttu. Boşalmaya ne kadar yakın olduğumu hissetmişti çünkü daha hızlı hareket ediyor, beni mükemmel bir şekilde çalıştırıyordu.

Tanrım, evet.

İnanılmaz bir histi.

Gözlerimi kapadım ve sınıra yaklaşarak inledim. "Boşalacağım Hawke."

İnledi. "Evet, sıkılaşıyorsun. Zonkladığını hissedebiliyorum. Sikeyim."

Daha fazla itiş, daha fazla inleme. Sonra kelimeler ağzımdan aceleyle çıkmaya başladı. "Seni istiyorum."

"*Bunu* istiyorsun. Mükemmel küçük amcığına ne yapacağımı istiyorsun."

Zevkin şiddeti ikiye katlanırken düşünmeden başımı salladım. "Seni istiyorum. Sadece... Sadece seni."

Tam bunu söylediğimde, onun etrafında boşaldım, duvarlarım parmaklarını sıkıca kavradı ve dışarı çıktım. Başım geriye düşerken titriyordum. Onun elinden gelen his alışılmadık derecede iyiydi. Tüm bu deneyim yepyeni bir şeydi. yeni ve kesinlikle bayıldım.

Gözlerimi açtığımda Hawke'ın hareketleri aniden durmuştu. Boşalırken aptalca ne söylediğimi fark edene kadar yüzündeki ifadeyi anlamamıştım ve sonra uyarısını hatırladım.

Onu kızdırmıştım ve her ne kadar öyle görünmese de gözlerindeki şehvet kaybolmuştu. Parmakları içimden çıktı ve beni yavaşça yere bıraktı. Ayaklarım yere değdi ve kendimi dengesiz hissettim.

Az önce ne oldu öyle?

Bir saniye önce içimdeydi ve parmaklarının etrafına boşalmıştım ve şimdi bir adım geri çekilmiş, bana karanlık bir şekilde bakıyordu.

Dudaklarımı yaladım ve "Hawke -" dedim.

"Yapma," diye araya girdi, sinirli bir elini saçlarında gezdirdi.

"Öyle demek istemedim."

"Sen yaptın."

"Hayır."

"Bebeğim," diye durakladı, bana sertçe baktı. "Sen yaptın."

"Beni boşalmaya zorladın ve ben de o anın heyecanıyla bir şey söyledim.

Bu seni gerçekten istediğim anlamına

gelmez." "Çok kötü bir yalancısın."

Yutkundum, saçlarım yüzümün kenarına yapışmışken birden terlediğimi hissettim. Saçlarımı fırçaladım ve tekrar ona baktım.

"Ciddiysem ne olmuş yani?" Sesim sertleşerek sordum.

Kuru kuru kıkırdadı. "Çok safsın, Ty."

"Ben yirmi yaşındayım Hawke. Artık on beş yaşında değilim. Ciddi olmak zorunda değil. Bağlılık yok, hiçbir şey yok. Ben büyük bir kızım, dokunulmayı kaldırabilirim ama yapışmayı değil."

Ne demek istediğimi kanıtlamak istercesine aramızdaki mesafeyi kapatmak için hamle yaptım ama o başını salladı. "Sakın kımıldama," diye emretti. "Şu anda gerçekten çok gerginim Tyler. Boşaldın ve ben bunu hissettim ve senin inlemen ve başını böyle arkaya atman çok seksiydi. Hiç bu kadar sertleştiğimi hatırlamıyorum."

Tereddüt ettim, yaklaşmak için can atıyordum. "Hawke -"

"Dur."

Hareket etmeyi bıraktım ve ona bakıp bekledim. Sıkıntılı görünüyordu, şimdi bana farklı bakıyordu. Aklından binlerce düşüncenin geçtiğini söyleyebilirdim, bu da onun çelişkili görünmesine neden oluyordu. Kızarmış halime, göğsümün hızla inip kalkmasına bakarak beni süzdü. Yüzümün ve vücudumun her yerinde "az önce sertleşmişim", bundan emindim.

"Siktir!" diye tısladı, yüzündeki ağır kaşları ovuşturarak bana suçlayıcı bir ifade fırlattı. "Siktir, Ty."

Ben daha öfkesini anlayamadan elini bıraktı ve tam başka bir şey söyleyecekti ki cebinden bir çınlama sesi geldi. Sövdü ve kaşlarını çatarak telefonu çıkardı. "Buna bakmalıyım, Tyler."

Ben sertçe başımı salladıktan sonra ekranı kaydırды ve telefonu eline aldı.

Kul

ak. "Ne istiyorsun Linda?" diye kırptı sabırsızca.

Diğer uçta bir kadın sesi duyabiliyordum ama tek bir kelime bile duyamıyordum.

söylüyordu. Hawke yüzünü ovuşturdu, dinledikçe gözlerinin etrafında gergin çizgiler oluşuyordu.

"Bana deli bir orospu gibi bağırma," dedi ona. "Yemin ederim Linda, benden kibarca istemezsen seni asıp kuruturum."

Dur.

"Bundan daha güzel. Senin içinde var."

Bir duraklama daha.

"Bu çok daha iyi. Gözünü ondan ayırma ve onu gözden kaybetme.

Yola çıkıyorum."

Yolda mı? Öylece gidiyor muydu? Paniğe kapıldım. Ona daha çok ihtiyacım vardı. Kalmasını istedim.

Telefonu kapattı ve cebine koydu, şimdi düşünceli bir şekilde bana bakıyordu. "Benimle bir gezintiye çıkmak ister misin?" diye sordu.

"Nereye bırakayım?" Davetine şaşırarak cevap verdim.

"Şehre. Orada halletmem gereken bir şey var ve... aramızda kalsın, bu her neyse henüz işimiz bitmedi."

En azından düşünüyormuş gibi yapmalıydım çünkü dürüst olalım, tüm o çaresiz konuşma olayı gerçekten sinirime dokundu.

Ama...

Kendimi durduramadım. Beni boşalttı ve ben tamamen gevşemişim. Hemen cevap vermem kaçınılmazdı. Ne de olsa Hawke'dı.

"Tamam," dedim sessizce, kendimden birazcık nefret ederek.

OceanofPDF.com

on yedi

Tyler

Gezintinin sonunda Hawke'ın motorunun arkasında olmak anlamına geldiğini sanıyordum ama yanılmışım.

Kirk'ün eski kırmızı kamyonetini almak anlamına geliyordu.

Ayrılmadan önce Hawke arabanın arkasındaki plakayı sökmüştü, bu konuda dikkatli olmalıydım ama kulüpteki adamlarla ilgili hiçbir şey artık beni şaşırtmıyordu. Onlar kanun kaçağıydı ve Hawke'ın yapmaya niyetlendiği şey yasadışı olacaktı. Bu kısım çok açıktı.

O direksiyona geçerken ben de kamyonetin içine atladım. Külüstür arabayı çalıştırdı ve park yerinden çıktı, yola girmeden hemen önce durup eğildi.

Eli kucağıma değdiği anda gerildim ve emniyet kemerini kavradım. Tanrım, küçücük bir dokunuş ve her yerim hâlâ hassas.

Bilmiş bir sırıtışla çekiştirdi ve "Bunu tak Ty" dedi.

"Takılmıyor," diye cevap verdim, ona göstererek. "Benim takmadığımı mı sanıyorsun?"

Daha önce onun boktan arabasını kullandın mı? Başka birinin arabasını almalıyız. Jonny gibi. Çok güzel bir yarış arabası var."

"Mütevazi görünmeliyiz." "Ne yapmayı planlıyorsun?"

Köşeyi döndü ve hızlandı. Kamyon ayağımın altında metal çalkalıyormuş gibi ses çıkarıyordu. Ugh, iyiye işaret değil.

Hawke kaşlarını çatarak, "Her Cuma kulübe gelmeye başlayan bir adam var," diye açıkladı. "İçki içip kızları eve götürüyor ve sonra da onları ara sokaklara atıyor."

Kalbim yerinden fırladı. "Onları öldürmek mi?"

"Hayır, hayattalar ama morarmışlar, yaralanmışlar ve... belli ki tecavüze uğramışlar. Her neyse, son birkaç haftadır birkaç kız gelip Borden'a bundan bahsediyor."

"Umurunda olmaz."

Hawke bana sert bir bakış fırlattı. "Tabii ki umurunda. Borden tecavüzü hoş görmez, Tyler. Acımasız bir orospu çocuğu olabilir ama yine de vicdanı var."

Kahretsin, Hawke'ın onu kulüpten ve benden uzaklaştıran piçi savunmak konusunda bu kadar tutkulu olacağını düşünmemiştim.

"Peki neden daha önce onun üzerine gitmediniz?" Borden konusundan uzaklaşarak sordum.

"Kimse onun neye benzediğini bilmiyor. Kızlarla sohbet etmez. Aslında onlara yaklaşıyor. Sadece yanlarından geçerken bir şeyler atıştırıyor ve bir yerde bayılına kadar onları takip ediyor."

"Sürüngen."

"Evet, Linda bu gece çok iyiydi." "Linda mı?"

"Kulüp müdürü. Bir kadının içkisine pudralı bir şey koyan bir adam gördüklerini söyledi. Geride durup bekliyormuş."

"Neden onu durdurmuyorlar?"

"Çok çabuk ayrıldım, sorumlu kimseyi bırakmadım. Güvenlikle ben ilgileniyorum ve iki gece yoktum ve bu bok yüzüme patladı. Ayrıca, o herifin icabına kendim bakmak istiyorum."

"Ona ne yapacaksın Hawke?"

Hawke'ın direksiyonu tutuşu sıkılaştı ve dişleri kenetlendi. "Ona bir ders vereceğim, Ty."

Hawke'ın kadınlarla ilgilenme konusunda zayıf bir noktası vardı. Bunun annesiyle bir ilgisi olduğuna emindim. Ona çok yakındı. Hala zaman zaman Hector'la birlikte onu görmeye giderdik ve Tanrım, inatçı ve güçlü bir kadındı, Hawke'a Hector'dan daha yakındı. Her zaman Hector'a Hawke'un neyin peşinde olduğunu sorar, cevap vermesini beklerken son derece tedirgin görünürdü. Hector her seferinde Hawke'ın iyi olduğuna dair güvence verirdi ama o yine de kıpırdanır ve nefesinin altında dualar mırıldanırdı.

Duyduğuma göre, babamdan yıllar önce kötü giden bir anlaşma yüzünden ölen eski başkan Red ile çok zor bir hayatı olmuş. Red çok acımasız bir adamdı, kulübe karşı hiçbir zaman yumuşak davranmamıştı çünkü bana kalırsa, onun yumuşak bir noktası olduğuna asla inanmamıştım. Ancak

Küçük Hector bana annesi Adella'nın sokaklarda büyüdüğünü söylemişti, hatta Red gelip onu kendine almadan önce fahişelik yaptığını bile ima etmişti.

Hiçbir zaman doğru dürüst bir hikâye öğrenememiş olsam da, Hawke'ın kadınlara neden saygısızlık etmediğini anlamıştım. Başkan olduğu dönemde, kasabada çok fazla fuhuş yapılıyordu ve kadınlar genellikle vahşice dövülmüş olarak bulunuyordu ve sadece müşterileri tarafından değil, pezevenkleri tarafından da dövülüyorlardı.

kazançlarını kendileri için kullanıyorlardı. Kasabada bu konuda konuşmayan tek bir köşe bile kalmamıştı ve olay Hawke'a ulaştığında çok öfkelenmişti.

Dışarı çıkıp "icabına bakmaya" hazırlandıklarında babamın yüzünü hatırladım. Onu hayatımda hiç bu kadar karanlık görmemiştim.

Hawke'a "Bu kadınların korunmaya ihtiyacı var," demişti. "Hepsi uyuşturucu bağımlısı değil; anne ya da evsizler, kıt kanaat geçiniyorlar. Onlara yardım edebiliriz."

Kulüp ilk kez, kâr elde etmeye çalışmadığı bir şiddet çemberine dahil olmuştu.

Hawke'yi kendisinden önceki tüm başkanlardan farklı kılan ve kulübün ona gösterdiği saygıyı pekiştiren şey buydu... ve kasabanın da.

Pezevenkleri ortadan kaldırdılar ve kadınları sahip oldukları bir motele yerleştirdiler. Kadınlara tehlikeli müşterilerin kaydını tutturdular ve her şikayet olduğunda onları çözdüler. Zarar görmemelerini sağlamak için bütün bir sistem kuruldu ve sistem işe yaradı.

Hawke gidene kadar.

Hector'un kontrolü altında dağıldı ve pezevenkler geri döndü, kadınları et parçaları gibi satarken gölgelerde saklandılar. Sorun artık daha sabitti ve kadınlar artık kulübe başvurmuyordu, çünkü kulüp onları hayal kırıklığına uğratmıştı (ve Hector bu konuda endişelenmiyordu).

Bu düşünce beni biraz buruklaştırdı. Kaşlarımı birbirine çatarak ona baktım ve "Burada da kurtarılmaya muhtaç kadınlarımız olduğunun farkındasınız," dedim.

Yüz ifademi yakaladı ve iç çekti. "Tyler, belki de o hayata geri dönmekle ilgilenmediğim hiç aklına geldi mi? Kurallar değişti ve kulüp yumuşadı. Erkekler özensiz. Hector sadece havalı olduğunu düşündükleri için arma taşıyan en az bir düzine pisliği işe aldı, ama kafalarının yanından mermiler geçtiği anda geri çekilecekler."

"Bunu düzeltebilirsin."

"Bunun peşini bırakamıyorsun, değil mi?" "Hayır."

Bana tuhaf bir bakış fırlattı. "Neden bana inanıyorsun Tyler?"

Pencereden dışarı baktım, onlar hızla geçip giderken sokaklarda kayboldum.

Ona neden inandım ki? Emniyet kemerini kavradım ve omuz silktim.

"Çünkü

Sen tanıdığım en iyi adamsın ve... ve diğer şeylerin yanı sıra, kendimi güvende hissetmemi sağlıyorsun."

Gözlerinin sıcaklığını üzerimde hissedebiliyordum ama onlarla buluşamadım. Mümkün değildi. Ona çok değer verdiğimi görecekti. Ona her zaman değer vermiştim. Bu kadar savunmasız olmak istemiyordum. Dehşet vericiydi.

"Ty, buna geri dönersem neye dönüşeceğimin farkında olduğunu sanmıyorum," dedi sonunda, sesi anlaşılmıyordu. "Bu sefer başkan olarak beni sevmezdin."

"Neden?"

"Başkalarının bize karşı gelmemesi için affetmemem ve şiddet içeren şeyler yapmam gerekirdi."

"Anlıyorum."

"Hayır...anlamıyor
sun."

Bunu düşündüm ve kaşlarımı çattım. Kulübün kötü şeyler yaptığını görmüştüm. Hawke ne kadar kötü olabilirdi ki?

"Bu pisliğin yakıtı ihtiyacı var," diye homurdandı dakikalar sonra, bizi çoktan boş bir benzin istasyonuna sokmuştu. "Hemen döneceğim, bebeğim."

Dışarı çıktı ve içeri girdi. Onu dikkatle izledim, sert sırtını ve güzel kalçalarını kontrol ettim. Kapıyı açmak için elini kullandığında bile, parmaklarının içimde ne kadar güzel hissettirdiğini düşünmeye devam ettim ve bunu düşünürken yüzüm yandı.

Onun tadına bakmanın arzumu biraz olsun dindireceğini düşünmüştüm ama bunun yerine arzumu daha güçlü ve daha acil hale getirdi.

Giriş kapısına bakıcılık yapmamak için dikkatimi dağıtacak bir şey ararken, beklerken torpido gözünü açtım ve kağıtları, ambalajları ve... kadın iç çamaşırlarını mı karıştırdım? Bu ne lan?

"Ew, Kirk," diye fısıldadım tiksintiyle, kompartımanı hemen kapattım.

O yaşlı adamın arabasında iç çamaşırı vardı.

Buruşuk görünümlerine bakılırsa kullanılmış iç çamaşırı. İç çamaşırı!

Birinde güller, diğerinde kalpler var.

Ew. Ew. Ew.

Bu, kulüp hayatında özlemeyeceğim türden rahatsız edici bir şeydi.

Parmaklarımı tulumuma sildim ve ani bir çarpma sesi duyduğumda oturduğum yerde titredim. Dükkâna dönüp bakarken nefesim *bir* anda dudaklarımdan kaçtı.

Giriş kapısı yok edilmişti. Yerde yaralı bir adam vardı. Hawke onun üzerinden geçti ve iki adamla birlikte arabaya doğru yürüdü.

Elinde enerji içeceği kutuları.

"Ne oluyor Hawke?" Koltuğuna oturduktan sonra bağırdım. "Ne oldu?"

"Onunla ilgilenmem gerekiyordu," diye cevap verdi, içkilerimizi bardak tutucularına yerleştirirken o soğukkanlı yüzüyle bana zar zor bakıyordu. "Bu fırsatı kaçıramazdım."

"Sen neden bahsediyorsun? Neden bir adamla ilgilenmek zorundaydın?"

"Çünkü o pislik seni paketlemekle övünüyor bebeğim ve bu artık kabul edilemez."

Tüm vücudum hareket etmeyi bıraktı. Dehşet ve şaşkınlıkla ona baktım, sonra bakışlarımı tekrar yerdeki yavaşça ayağa kalkan adama çevirdim. Yüzünü gördüğümde bir inilti çıkardım ve alnımı cama vurdum.

Lisedeki dangelak eski erkek arkadaşımdaydı.

Benim hakkımda konuştuğunu bile bilmiyordum. Hawke - artık bu kasabada bile yaşamayan biri - bu kadar kişisel bir şeyi nasıl biliyordu?

Neden şaşırdın ki Tyler?

Hawke arabayı tekrar çalıştırdı.

"Doldurman gerektiğini sanıyordum," dedim boş boş, cevabı zaten biliyordum.

"Gerek yoktu bebeğim," diye cevap verdi ve bizi tekrar yola çıkardı.

*

On dakika sonra bana "O örümcek bakışlı çocukta ne buldun ki?" diye sordu.

İçkinin verdiği enerjiden biraz almıştı ve çok daha uyanık, daha az karanlık ve düşünceli görünüyordu. O sorduğunda hâlâ olanları sindirmeye çalışıyordum. Gözlerimi gökyüzünden ayırıp ona baktım. "Belki de ilginç olduğunu düşündüm."

Hawke alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Lanet olsun, anlamama yardımcı olmak için bundan daha fazlasını yapmalısın. Bekaretini o bok çuvalına kaybettin, Ty." Dudakları sertçe aşağı bastırdı ve burnu alevlendi. "O pislik bunu hak etmedi."

Parmaklarımı gösterge panelinin boyasına daldırdım ve boyayı sıyırdım. "Ne söylememi bekliyorsun?"

"Seni zorladı mı? Çünkü sen böyle bir çocuk için fazla tatlısın."

"O tür bir çocuk mu?"

"Muhtemelen arabasının arkasında bir dakika geçiren azgın bir tip."

Gözlerimi devirdim. "Hayır, kendini bana zorla kabul ettirmedi. Sanki. Zorlasaydı taşaklarını koparırdım. İyi biriydi."

"Güzel mi?" Hawke kuşkuyla tekrarladı. "Kulübe girmeye çalışmak için seni kullandı. Bu kulağa *hoş geliyor mu?*"

"Hayır, Hawke, kesinlikle değil."

"Dikkat çekmek için çaresiz miydin? Anlamıyorum."

"İşte yine o kelime," diye tersledim öfkeyle. "*Çaresiz*. O adam için çaresiz olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Evet -"

"Siktir git, Hawke. Çaresiz değildim. *Merak* ediyordum. Bir erkeğe karşı belli bir şekilde hissedip hissedemeyeceğimi bilmek istiyordum..."

Merakla bana baktı. "Bu ne değildi?" Tereddüt

ettim ve başımı salladım. "Fark etmez."

"O ben değil miydin?" diye merakla dürtükledi. "Söyleyeceğin şey bu muydu?"

Cevap vermedim.

"Sanki sen söyleyecekmişsin gibi geliyor. Bendim, değil mi?" "Bu kadar egoist olma."

Hafifçe güldü. "Kahretsin, ben egoist değilim, ama senin bana bakışın Tyler, kendimi Tom Hardy gibi hissettiriyor."

Gülümsememi gizledim ve "Hiçbir fikrin yok"

diye mırıldandım. "Peki o zaman neden o?"

Cevap vermedim.

"Tyler," diye bastırdı, "sadece anlamaya çalışıyorum, bebeğim. Bunu gerçekten bilmek istiyorum. İki yıldır kafamı kurcalayıp duruyor. Bir süredir bana aşık olduğunu biliyorum ve sonra birdenbire Liseli bir sporcuyla birliktesin. Bunun hep tuhaf ve sana yakışmayan bir şey olduğunu düşünmüşümdür. Sadece çocuklar yerine senden duymak istedim."

Ellerimi gösterge panelinden indirdim ve teslimiyetçi bir tavırla iç çektim. "Büyüleyici bir hikâye değil. Erkekleri merak ediyordum, tamam mı? Ergenlik çağındaydım ve... kız olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun Hawke. Şişmansan sana gülerler, zayıfsan anoreksik derler, çok makyaj yaparsan çirkin olduğunu söylerler, makyaj yapmazsan yine çirkin olduğunu söylerler. Asla kazanamazsın.

o kalabalıkla. Dışlanmışım ve kulüp dışında bir bağ kurmak istiyordum. Rohan'la takıldığımında kendimi iyi hissediyordum ve gerçekten kendimi o sıralarda keşfettim."

"Kendini keşfet," diye tekrarladı merakla.

"Ben... kendime dokundum... ve bunu yaptıkça, başka biri tarafından öpülmeyi ve dokunulmayı daha çok istedim. Bir erkek arkadaş istedim. Bir erkek arkadaş istedim.

İçimde birinin olmasının nasıl bir his olduğunu biliyordum ve... Rohan yeterince tatlı görünüyordu."

Şaşkınlıkla başını salladı. "Bu basit bir cevaptı."

"Çünkü benim ihtiyaçlarım basitti."

"İyi miydi? Seni o yatak odasında inlettığım gibi inletti mi Tyler?"

Yutkundum ve ona baktım. O da bana bakıyor ve bekliyordu. "Hayır," diye fısıldadım acı acı. "Onu çöpe attım, tamam mı? Ucuzlaştırdım Çünkü *benden* hoşlanmadığını bilmem gerekirdi. Sadece kulübün peşindeydi."

İlk defa resmi olarak kullanıldığımı hissettim. Geriye dönüp baktığımda. onun niyetleri konusunda temkinli davrandım. Benim için erkekleri mahvetmişti ve artık kulüp binasının dışındaki ya da içindeki erkeklerle de ilgilenmiyordum.

Olağanüstü bir pislikti.

Hawke öfkeyle, "Siktiğimin kalem siki," diye mırıldandı.

"Gerçekten de bir kalem siki vardı."

"Öyle mi?"

"İçimde hissetmedim bile."

Sert bir kahkaha atarak beni şaşırttı. "Gerçekten mi?" "Evet, ona sürekli 'İçeride mi?' diye sordum."

Kendini kaybettiğinde göğsü titredi. "Biliyordum amına koyayım."

Ben de gülmekten kendimi alamadım. "Belki de hâlâ bakireyimdir." Eğlenerek bana baktı. "Boşalmanı bile sağlamadı mı?" Başımı salladım. "Bir kere bile."

"Kahretsin, bu çok sert bebeğim," dedi bana. "Bir kadına böyle davranılmaz."

Gülümsedim. "Tüm saçmalıklar bir yana Hawke, bana dokunuşun muhteşemdi. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

O da gülümsedi. "Buna tecrübe denir, Ty. İnan bana, benim ilk seferim tam bir felaketti."

"Sen bir yalancısın! Kulaklarımı gıdıklama." "Asla, yalan

söylemiyorum!"

"Siktir git."

"Siktir git. Gus bana bir striptizci ayarladı ve ben on dört yaşında azgın bir çocuktum, bu ahlaksızlığı sorgulayamayacak kadar gençtim. Dünyanın tepesinde olduğumu düşünerek gözlerim parlamakla meşguldü."

"Ne oldu?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Evet." Başımı salladım, bunu duyduğuma şaşırmıştım.

Kıkırdadı ve sakalını ovuşturdu. "Gerçekten genç ve seksiydi, senin kadar seksi değildi ama çok seksiydi, hakkını vermeliyim. Benim için kucak dansı yaptı ve soyundu. Sonra bana doğru dans etti ve aniden kot pantolonum çıktı ve ayak bileklerime dolandı ve her yerine dokunuyordum. Dokunmamı istemediği bir yer yoktu."

"Peki sonra?"

"Sonra kucağıma oturdu ve gösteri bir dakikadan kısa sürede bitti." "Bir dakikanın altında mı?"

"O zamanlar hayatımın en güzel dakikasıydı. Yaşım ilerledikçe bir dakikanın o kadar da etkileyici olmadığını fark ettim."

Gülerken kollarımı karnıma doladım. Beklediğim bu değildi. Hayır, kafamda, o en başından beri bir profesyoneldi.

Hüzünle gülümsedi. "Her neyse, sanırım demek istediğim bebeğim, ilk seferin o kadar da önemli değil. Değiştiremeyeceğin şeyler için pişmanlık duymanın bir anlamı yok."

Başımı koltuğa yasladım, onu izliyordum. "Senden hoşlanıyorum Hawke," dedim kendime saklayamayarak. "Senden çok hoşlanıyorum."

"Evet," diye dikkatle karşılık verdi, "Bunu fark etmeye başlıyorum Tyler."

onsekiz

Tyler

Kulüp kasabamızdakilerin hepsinden daha büyüktü ve oda loştu, ışıklar ve dans eden bedenlerle yanıp sönüyordu. *Her yerde* insanlar vardı.

Hawke elimi tuttu ve odanın içinde ilerlemeye başladık. Beni barın olduğu bölüme götürdü ve etrafı kolaçan etti, gözüne uzun boylu, dar kırmızı elbiseli bir kızıl geldi. Ona doğru ilerlemeye başladığımızda, ona şaşkın bir bakış attım.

Elbette bu model Linda değildi.

Kulüp yöneticileri *bu kadar* ateşli değildi, değil mi?

Hawke'ın bakışlarını yakaladı ve kırmızı dudakları büzüldü. Ona sevgiyle değil, öfkeyle bakıyordu.

"Neredeydin lan sen?" Uzun kırmızı tırnağını adamın göğsüne saplamadan önce sordu. "Kırk beş dakika mı, Hawke? Ne oluyor lan?"

Hawke sadece ona baktı. "Bana adamın nerede olduğunu söyle, Linda."

"Artık hiçbir şey bilmiyorum Hawke. Bu iş için yeterli personelimiz yok ve burada izin verilenin iki katı ceset var. Bu dangalağın nerede olduğunu artık bilmiyorum çünkü kırk beş dakika boyunca bebek bakıcılığı yapmak zorundayım! Ve arkada durup bana sanki ben sikik biriymişim gibi bakan köylü de kim? Mona Lisa mı?!"

Hawke bana işaret etti. "Bu Tyler." Bana tiksinti dolu bir bakış fırlattı. "Bir erkek mi?" "Belli ki o bir kadın."

"Lanet olası bir erkek ismiyle! Ve neden lanet olası tulum giyiyor?"

"Bunlar benim iş kıyafetlerim," diye tersledim.

"Bu kulüpte giyinme standartları vardır, bu yüzden bir dahaki sefere burada görüldüğünüzde, sizi yod söyleyen bir hödük gibi göstermeyecek bir şeyler giymeyi deneyin."

"Senin derdin ne?"

"Benim sorunum küçük kız, kulübümde serbest dolaşan bir tecavüzcü var ve eğer Borden onu bulursa

Kral Hawke buraya gelirken benim işe yaramaz götveren işçilerim ona göz kulak olamazlarsa, kafayı yiyebilirim!"

"Linda," diye araya girdi Hawke, "sesini alçaltmalısın -" "Senin için söylemesi kolay! Neredeyse bir saattir volta atıyorum, Hawke."

Hawke ona bir adım daha yaklaştı ve elini kemikli omzuna koydu. "Hey," dedi nazıkçe. Bir karıncanın bir aslanı evcilleştirmeye çalışmasını izlemek gibiydi. "Sakin ol, tamam mı? Eminim hâlâ harekete geçmek için bekliyordur. Nefes almalısın çünkü deli bir kadın gibi davranmanın hiçbir faydası olmayacak."

Gözlerini hızla kırpıştırdı ve zorlukla toparlanmış bir yüzle ona baktı. "Bu stres beni mahvediyor Hawke. Bu saçmalıkla daha fazla başa çıkamam. Burnumun dibinde bir erkek tarafından ellendiğini söyleyen bir kadın daha kapıdan içeri girerse kendimi kaybedeceğim. Bu benim hatam zaten -"

"Bu senin hatan değil," diye sertçe araya girdi Hawke. "Kes şu saçmalığı. Sen zayıf değilsin. Zayıfmış gibi davranmayı bırak, Linda. Adamlar o pisliği aramaya devam etsinler. Onun icabına bakılana kadar hiçbir yere gitmiyorum, tamam mı?"

Başını salladı, yüzünü tekrar sertleştirmeden önce kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. "Tamam, pekâlâ. Burada olduğunuzu haber vereceğim. Belki bu şempanzelerden biri onu bulmuştur."

Adam başını salladı ve kadın uzaklaştı, bu sırada ben orada öylece durmuş, ağzım açık bir şekilde ona bakıyordum. Tabureye oturup beni kolumdan yakaladığında bana aldırış etmedi. Beni kendisine doğru çekti, böylece vücudum onun yanına yaslanmış oldu.

Alnımdan öptü ve "Yakınımda kal. Yanımda olmanı seviyorum."

Sıradan sözlerinin üzerimde yarattığı etkiyi fark ettiğinden emin değildim.

Ona doğru eğildim. "Bu kadın deli."

"Linda tam bir baş belası," diye onayladı Hawke başını sallayarak, dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. "Ama yaptığı işte çok iyi."

"Bana köylü ve erkek dedi." "Aslında sana karşı yumuşak davranıyordu."

"Böyle giyindiğim için cinayet işlemişim gibi davrandı."

"Çünkü bu iş onun için kişisel. Kulüp Borden'a ait olabilir ama onun da bebeği. O yaşıyor ve nefes alıyor."

Vay canına, kızıl saçlı sürtüğü çok savunuyordu.

Bir an için onu şüpheyle inceledim. "Onunla yatıyor musun?"

Şaşkınlıkla bana baktı. "Ne dedin?" "Sorumu tekrar ettirme bana."

"Geri çekmeniz için size fırsat veriyorum." "Ama bilmek istiyorum."

Sırıttı. "Kıskandın mı Tyler?"

"Hayır," diye yalan söyledim, kızgınlığımı bastırarak. "Sadece cevap ver."

"Çalıştığım yerde sevişmem bebeğim ve standartlarım var."

Ondan uzaklaşıp bara döndüm ve gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Tanrım, benim neyim vardı? Güzel bir kadın onunla samimi bir şekilde konuşuyor ve ben otomatik olarak onunla yattığını mı varsayıyorum?

Aptal. Aptal. Salak.

Eli çenemi kavradı ve yüzümü ona çevirdi. Yan tarafıma doğru eğilip "Az önce kimin dilini emiyordum?" diye fısıldarken eğlenmiş görünüyordu.

"Senin," diye fısıldadım.

"Peki kafanı duvara vuracak kadar sert boşalmanı kim sağladı?"

Bakışlarım onun ağzına kayarken yüzüm kızardı. "Yaptın, ama... sonra beni ittin."

"İstedığimi mi sanıyorsun?"

"Evet. Belki de."

Gözlerini bana dikti. "Bebeğim, bu yeşil atık topundaki varlığım boyunca dokunduğum en ateşli şeysin. O kadar ateşli, o kadar tatlısın ki, şimdiden seni bu barın üzerinde domaltıp herkesin önünde becerme fantezileri kuruyorum. Bu kulüp hayatına geri dönmek için iyi bir sebep olurdu, değil mi? Herkesin önünde seni benim yaparım ve dölleriyle işaretlenmeni sağlarım ve bundan zevk almanı izlerim."

Onun sözleri.

Vay anasını.

Böyle şeyler söyleyemezdi.

Tişörtünü tuttum ve dudaklarımı ağzına yapıştırdım. O da beni öptü, dilini benimkine çarptırdı, ta ki her bir santimim yandı ve karıncalandı. Bir öpücük beni nasıl bu kadar tahrik edebilirdi? Ona doğru bastırdım, bacaklarımın arasındaki o aç noktaya karşı sıcaklığını istiyordum.

Geri çekildi, şimdi ciddi görünüyordu, "Ve bir kızın beni bu kadar çok istediğini hiç görmemiştim. Bu beni mahvediyor, Tyler."

Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve çekiştirdim. Ağzımın içinde hırladı ve beni ısırdı.

"Beni şimdiye kadar alabilirdin," dedim acı içinde. "Canım yanıyor, Hawke."

Elini saçlarımda gezdirdi, düşüncelere daldı. "Belki," diye mırıldandı, benden çok kendi kendine. "Belki bir şey vardır."

Olabilir mi?

"Senin için bu kadar ıslak olduğumda belki de değildir," dedim ona.

Kahretsin, yüzsüzdüm. Ama Hawke'la aramızdaki ilişkinin ilerlemesinin tek yolu tamamen dürüst olmak olduğu için içimdeki bu parçayı ortaya çıkardı.

"Tanrım," diye mırıldandı kendi kendine, bana bakarak. Başparmağı dudaklarımda hafifçe gezindi. Yine kendini tutmaya çalıştığını görebiliyordum ama yapamıyordu. Onu çok fazla yaralamıştım.

Linda aniden geri döndü, onun büyük kolunu avucunun içine alırken kızarmış görünüyordu. "Onu bulduk," dedi. "Gel hadi."

on dokuz

Tyler

Hawke durumu halletmek için ortadan kaybolurken bana barda beklememi söyledi. Tabureye oturdum ve lüks görünümlü kızlarla polo tişörtlü ya da pahalı ipek düğmeli gömlekli adamların süslü, renkli içkiler sipariş etmelerini izledim. Kulüp binasında bira ve sert içkiler içilirdi, bu gökkuşağı renkli şeyler değil.

Yine de burası harika ve şık görünüyordu. Neden şehrin en popüler kulübü olduğunu anlamıştım. Etrafıma bakındım ve sonra kırmızı bir halat bariyerle kapatılmış olan ikinci kata çıktım. Birkaç tane vardı önünde duran korumalar sohbet ediyordu. Belli ki orası VIP alanıydı.

Tam başımı çevirmek üzereydim ki, orada, korumalardan bir adım ötede, kollarını kulübe bakan balkona dayamış bir adamın gözleriyle karşılaştım. Kıpırdamayı bıraktım, sayısız gazetenin ön yüzünde gördüğüm sert adamın temiz tıraşlı yüzüne bir an için hayran kaldım.

Marcus Borden.

Sert bir yüzü vardı. Gülünç derecede muhteşem, ama aynı zamanda korkutucu

aynı anda. Sabit bir şekilde bana bakıyordu - kim olduğumu biliyormuş gibi bakıyordu - ve asla başka tarafa bakmıyordu. Tanrım, Hawke'ın onun yanında durduğunu hayal ettim.

korkunç bir ikili olacaklarını biliyordu. Herkesin onlardan korkmasına şaşmamalı. Öyle bir bakışları vardı ki - benden saklayamazsın türünden bir bakış.

Sonunda bakışlarımı ondan kaçırdım ve vücudumu tekrar bara bakacak şekilde çevirdim. Onun beni izlediğini görmek istemiyordum. Bu adam muhtemelen toplu mezarları keşfedecekleri kadar ceset gömmüştü. Yüzlerce yıl geçecekti ve ben bu keşiflerden birinin yirmi yaşında bir moronun bir kralla göz göze gelmeye çalışırken ölmesi olmasını istemedim. Melodramatik olabilir ama bu tür şeyleri enine boyuna düşünmek zorundaydınız.

Dakikalar geçmişti ki Linda yeniden yanımda belirdi ve "Hillbilly, seni almaya geldim" dedi. Eskisi kadar stresli görünmüyordu ama içindeki orospu suratı hâlâ güçlüydü.

Ona ters ters baktım. "Ben Tyler."

"Umurumda değil, sadece kıcını kaldır ve beni takip et."

"Hawke'ı beklemem gerekiyor."

"Peki, seni kime götürdüğümü sanıyorsun?" "Neden beni yakalayamıyor?"

"Çünkü kendini temizliyor."

Bir an ona baktım, ne demek istediğini anlamaya çalıştım. Ama kaltak suratı her zamanki gibi bozulmamıştı.

"Hareket edecek misin yoksa seni sürükleyerek mi çıkarayım?"

İsteksizce tabureden kaydım ve daha dik bir şekilde ayağa kalktım. Linda'ya sert bir bakış attıktan sonra, "Bana amcıklık yapmayı kes, tamam mı? Senin

Bu tavır çok saçma. Henüz kimsenin seni dövmemesine şaşırdım."

"Kimin için çalıştığımı unutuyorsun."

"Evet, ben Savaş Lordları'nın bir parçasıyım ve hakaretleri hoş karşılamam.

Yüzünüzün asitle dolmasını istemiyorsanız, bana karşı daha nazik olmaya çalışın."

Durakladı, bana şaşkınlıkla bakarken gözleri orospu suratını ele veriyordu. Sonra yavaşça bana gülümsedi. "Oh, şimdi anlıyorum," dedi düşünerek. "Sen onun hakkında konuştuğu kızsın. Şimdi mantıklı geliyor."

Benim hakkımda mı konuştu?

Merak ettim. Eğer bu kadar sürtük olmasaydı, ona ne dediğini sorardım, ama ses tellerini koparmakla tehdit etmediğiniz sürece size söylemeyeceğini hissediyordum.

Döndü ve yürümeye başladı, ben de isteksizce onu takip ettim.

Bana dönüp bakmadan, "Kulübünüz bir keresinde iş için buraya çıkmıştı," dediğini duydum. "Buranın içine ettiler."

"Kulüpteki son üyeler pek saygılı değil," diye açıkladım.

"Birbirleriyle sırf bunun için dövüştiler."

"Bunu bazen yaparlar."

"İçlerinden biri uyuşturulmuş ağlayan bir kaltağı sürüklüyordu."

"Ellen'dan bahsediyorsun ve kafası güzelken çok ağlıyor."

"Ve beni başkanınız hakkında konuşturmayın. O adam beni tamamen açabileceğini düşündü."

Bir gülümsemeyi bastırdım. "Duyduğum kadarıyla Hector bu işi iyi yapıyor.

Belki de kaçırmışsınızdır."

Linda bana tuhaf bir bakış fırlattı. "Tüm bunları bildiğine göre gerçekten de onların bir parçasısın, değil mi?"

Başımı salladım. "Her şeyi biliyorum."

"Kulüp
veledi."

"Evet."

O kadar alçak sesle konuştu ki zar zor duyabildim, "Evet, bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim" diye cevap verdi.

Odanın içinde ilerlerken, hâlâ beni izliyor olabileceği aklıma geldi. Kendimi gergin hissederken gözlerim tekrar balkona kayd ve rahatlayarak iç çektim.

Borden çoktan gitmişti.

*

Linda beni dışarı çıkardı ve engelli yerine park etmiş kırmızı kamyonun yanına götürdü çünkü Hawke böyle bir hödüktü. Durup iğrenerek baktı. "Neden bu çöp tenekesini kullanıyor?"

"Görünüşe göre mütevazı görünmek için," diye cevap verdim.

Alay etti. "Ne, birinden mi saklanıyor?"

Kanun. "Evet."

Dudaklarını büzdü ve temkinli görünmesine rağmen, "Doğru, bunu unutmuşum," dedi.

Sırtımı kamyonun ön tarafına yasladım ve kollarımı kavuşturdum. "Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen onun bisikletinin arkasına binmemek için bir bahaneydi."

Linda bana tuhaf tuhaf baktı. "Bu sadece lanet bir bisiklet. Siz sürtüklerin neden bu kadar çok sembolizm peşinde koştuğunuzu anlamıyorum. Bu çok acınası."

"Çünkü bu bir tür reddetme."

"Zihinsel ve naif."

"Bu bizim için çok önemli." "Kaç yaşındasın sen, 12 mi?" "Hayır, on iki değilim!"

Kulübe el salladı. "Seni buraya getirdi, değil mi? Bu da bir ilk. Hawke kızları *içeri* getirmez, genellikle *dışarı* çıkarır."

Gözlerimi ona diktim. "Vay canına, teşekkürler, bu beni *harika* hissettirdi." "Hissettirmeli, seni kendini bilmez aptal," diye karşılık verdi sabırsızca. "Yapamam

Senin gibi moronlar hayat hikâyelerini bana anlattığında umurumdaymış gibi duruyorum. Umurumda değil, o yüzden onun aptal bisikletinin arkasında olmamakla ilgili dertlerini kendine sakla."

Aman Tanrım, haklıydı. Dramatik davranıyordum.

Shay'e dönüşüyorsun.

"Yemin ederim," diye devam etti, "Borden'in sonu lanet bir Eğer sen de onun gibiyse ve ben iki melodramatik kaltakla uğraşmak zorunda kalırsam, birinin boğazını keserim."

"Borden'ın kızını sevdim," diye mırıldandım nefesimin altında, bir an için onunla neredeyse iki yıl önce tanıştığım zamanı düşündüm. Duygusal bir karmaşa içindeydi ama yine de tüm bu karmaşa içinde beni fark etmeyi başarmıştı. Hayatımın o döneminde duygusal bir gençtim. "Destansı biriydi."

Linda dişlerini sıktı. "Senden şimdiden nefret ediyorum."

Tam o sırada ayak sesleri duydum ve Hawke'ın bize yaklaştığını görmek için döndüm.

Linda'ya gözünü bile kırpmadı ama "Ben hallettim" dedi.

Tavrı dikkat çekici bir şekilde değişti. Yüzü yumuşadı ve ona başını salladı. "Teşekkürler Hawke," dedi tatlı bir sesle.

Şaşkınlıkla ona göz kırptım. Bu hatun bipolar falan mıydı? Garip bir acıma ifadesiyle bana kısa bir süre baktı. "Kendine iyi bak Tyler," dedi bana. Sonra arkasını dönüp kulübe doğru yürüdü ve beni tamamen şaşkın bir halde bıraktı.

"Her şey yolunda mı?" O kaybolduktan sonra Hawke'a sordum.

"Kahretsin Ty, bin şu arabaya" dediğinde şoför kapısını açmaya başlamıştı bile.

Bir yandan onu izliyor, bir yandan da yüzünün neden berbat görüldüğünü merak ediyordum.

Sessizce sürüyordu ama direksiyonu sıkıca tutuyordu. Yolda biraz fazla hızlı sürüyor, insanların önünü kesiyor ve sonra sanki onlar hatalıymış gibi nefesinin altında küfrediyordu. Keskin dönüşlerinden rahatsız olarak koltuğu iki yanından kavradım ve "Emniyet kemerimin çalışmadığını unutma Hawke, o yüzden sakın ol" dedim.

O yapmadı.

"Hawke," diye tısladım, omzum cama çarptı. "Yavaşla!" Arabayı aniden yoldan çıkardı ve frene bastı, koltuğumda sarsılmama neden oldu. Lanet olsun, onun sorunu neydi?

Karanlıkta direksiyonu yumrukladı ve korna sesi duyuldu. Sonra arabadan indi, kapıyı öyle sert çarptı ki bütün araba sallandı. Şaşkınlıkla, kapalı işyerleri kümesini çevreleyen kısa toprak şeridin üzerinde yürümesini izledim. Göğsü inip kalkıyor, saçları yüzünün bir kısmını örtüyordu. Uzun boylu ve yapılıydı, gecenin karanlığında kesinlikle korkutucu görünüyordu.

Linda bu yüzden mi bana acıyan bir bakış attı? Hawke'ın ruh halinde olduğunu bildiği için mi?

İçimi çektim ve kapıyı açtım. Dışarı çıktım ve ona doğru yürüdüm, şu anda durduğu yerden bir adım ötede durdum, boş gözlerle önüne bakıyordum.

"Sende ciddi bir yol öfkesi var," diye fısıldadım ona, sesim hafifti. "Yolunu kesen o genç adam yüzünden bu kadar kötü olduysan, dürüst olmak gerekirse bu bir çeşit karmaydı."

Gözleri benimkilere kaydı ve dudakları kıpırdamadı çünkü komik değildim. "Şu anda kendimi pek iyi hissetmiyorum, Ty."

"Anlayabiliyorum."

Nefesini uzun ve yavaş bir şekilde verdi. "İçimde adrenalin ateşi var. Ellerimde hâlâ kan var."

Bir dakika boyunca onu inceledim, titremesinden endişelendim. Sabit duramıyordu.

Bu bana Yuri'nin canını aldığı anda hissettiklerimi hatırlattı. Tüm o adrenalin vücudumda dolaşıyordu ve ben buna sadece *tanık olmuştum*. Onun beni incitmemek için böyle bir şey yapmak zorunda kalmasının nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordum.

"Bu kulüpteki adamla mı ilgili?" Ben sordum.

"Bunu hak etti," diye homurdanırken gözleri düştü ve burun delikleri şişti.

Anlayarak başımı salladım. Bu Hawke'ın yaptığı şeyle ilgiliydi ve bu noktaya kadar onu bu kadar etkilediğini bilmiyordum.

Yine kendini kaybetmek üzereydi. Yüzündeki karanlık ifade daha da yoğunlaştı. Hızla ona yaklaştım ve elini kendi elime aldım. Ağzıma götürdüm ve nasırlı tenine nazikçe bir öpücük kondurdum. Hareketime şaşırarak kaskatı kesildi ve bana baktı.

Bir süre hiçbir şey konuşmadık ama içindeki gerilimi pek de azaltmadığımı söyleyebilirdim. Sonunda elimi bıraktı ve arabaya döndü. Ben de onu takip ettim ve ikimiz de arabaya bindik, aramızda tek bir kelime bile konuşulmadı.

Arabayı çalıştırmadı, sadece parmağını direksiyona vurdu. "Bu bir kısır döngü," diye mırıldandı. "Kötü bir adama zarar vermek zorundayım ve

Sonra öfkeleniyorum ve unutmak için tek yapmak istediğim tekrar tekrar acı çekmek. Kafam yaptığım şeylerin görüntüleriyle dolu. İçimde kötü kan dolaşıyor. İnsanlardan aldım - iyi insanlardan bile - ve çok uzun süre tanrıyı oynadım. Bazen o hapisanede kalıp çürümem gerektiğini düşünüyorum."

Tam bunu söylerken pencereden dışarı baktı ve vücudu yeniden titremeye başladı. Hızla yerimden kalkıp ona doğru ilerledim ve tekrar gitmeyi düşünmesine fırsat vermeden kucağına yerleştim. Hareketime şaşırarak kaskatı kesildi ve bana baktı. Dizlerimi iki yanına koyarak vücudumu yüz yüze gelecek şekilde gevşettim. Bu pozisyon beni onun yanında küçük hissettirdi, ama hoşuma giden bir şekilde küçük.

Gözleri ağzıma kaydı. "Ne yapıyorsun Tyler?" "Dikkatini dağıtıyorum," dedim.

Yüzü biraz berraklaştı, öfkesi yerini ihtiyaca bıraktı. Beni kendine çekti, göğsüm onun göğsüne çarpıyordu. Yüzümü hafifçe okşadı ve saç tellerimi kulaklarımın arkasına attı, merakla bana baktı. "Sana dikkat dağıtıcı şeyler hakkında ne demiştin?" diye sordu, sesi alçaktı.

"Sonra pişman oluyorsun." Tam o anda durakladım ve dikkatle ona baktım. "Şu anda seni daha iyi hissettirsem pişman olur musun?"

Parmağı alt dudağımda gezindi ve tam o anda kendi dudağını yaladı, sanki benim tadımı hayal ediyormuş gibiydi. Gözlerinin derinliklerinde hâlâ gizlenen karanlığı görebiliyordum ve buna ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Dürüst olmak gerekirse," diye mırıldandı, "seninle ilgili tatlı bir şey bana seni tatmaktan tek bir an bile pişman olmayacağımı söylüyor."

Saçlarımdan bir tutam tutup ağzını ağzıma yapıştırdığında gülümsedim. Beni sertçe öptü. Diğer eli tulumuma gitti ve daha önce olduğu gibi düğmelerini açıp belime kadar indirdi. Sonra elini gömleğimin altına kaydırды ve göğüslerimi buldu. Birini geniş avucunun içine aldı ve diğerine geçmeden önce sıktı. Sırtımı dikleştirdim ve vücudumla ona yaptığı şeyi sevdiğimi söyledim. Daha önceki gibi değildi, çünkü bu sefer altımda sertleştiğini hissedebiliyordum ve yavaşlamıyordu. Bir sonraki hamleyi yapmamı beklemiyordu. Beni içine *alıyordu*.

Tüm vücudu sarsıldı ve ağzını benimkinden ayırıp yüzünü göğüslerime gömerken inledi. Ellerini omurgamdan aşağıya doğru sürükledi, dudaklarını meme ucumun etrafına sarıp doyumsuzca emerken derin bir baskı uyguladı. İnledim ve saçlarından bir tutam tutarak kendimi onun sert aletine doğru ittim.

Onu çıkarmak
istedim. Elime almak
istedim.

Pantolonuna uzandığım sırada yakınlarda aniden çalan bir siren sesi duydum. Durdum ve başımı kaldırıp baktım.

Önümdeki manzara.

Yanıp sönen

ışıklar.

Kırmızı, sonra

mavi.

Arabayı çekerken elleri arasında donup kaldım ve dikiz aynasına baktım. "Arkamızda bir polis arabası var," dedim aptalca, bariz olanı söyleyerek.

"Evet, bunu görebiliyorum," diye

yanıtladı. "Kaçalım mı?" "Yarış

arabamızla mı?"

Kaşlarımı çattım. "Sana Jonny'nin arabasını

almanı söylemiştim." "Gerçekten de öyle

dedin."

Tam o sırada bir polis arabaya yaklaştı ve içeride sinir bozucu el fenerini yaktı. Gözlerimi kısıtım ve başka tarafa baktım. Hareket etmek istedim ama Hawke'ın eli kalçamı sıkıca sararak beni yerimde tuttu. Polis el fenerini kullanarak cama vurdu ve Hawke elini yavaşça çözerek polise baktı.

"Ehliyet ve ruhsat," diye emretti polis tam o sırada.

"Ne için?" Hawke karşılık verdi.

Polis Hawke ile bana baktı. "Buraya park edemezsiniz."

Hawke umursamaz bir tavırla sırtıttı. "Bunu söyleyen bir tabela yok."

"Önünde bir tane var." Polis park etmek yasaktır tabelasını işaret etti.

Açık görüş.

Hawke kıkırdadı. "Lanet olsun."

Polis bakışlarını bana kaydırdı. "İyi misin?"

Göğüslerim görüldüğü için ona bakmaktan kaçındım.

Hawke'ın eli şu anda bir tanesini kavırıyordu. Aslında hâlâ sertti ve en ufak bir hareketi bile içimin titremesine neden oluyordu.

"Ben iyiyim," dedim ona.

"Bu adamın ehliyetini ve ruhsatını alabilmesi için inebilir misiniz?"

"İkisi de bende yok," diye karşılık verdi Hawke kayıtsızca.

"O zaman sizden araçtan inmenizi istemek zorundayım -" "Dışarı

adım atmıyorum ve senin için en iyisinin ne olduğunu bilseydin

arkanı dön ve arabana geri dön ve başka biriyle hırsız polis oyunu oyna."

Polis kızgın görünüyordu. "Bayım," dedi hararetle, "sizden bir kez daha araçtan inmenizi istemek zorundayım -"

"Adım Hawke," diye sertçe sözünü kesti, gözlerini ona dikti. "Ve bana kalırsa, diğer yanağını çevirip lanet arabana geri dönmen için sana para ödüyoruz. Borden'a kelepçelendiğim ve sabah ortadan kaybolacağın haberi ulaşır."

Gözlerinde tanıma parıltısı beliren polisin yüzü düştü. "Kahretsin," diye mırıldandı, geri adım atarak. "Kahretsin, seni tanıyamadım Hawke. Gidebilirsin. Diğer çocuklara kırmızı bir kamyonu bindiğini söylerim. Özür dilerim."

Hawke arabayı çalıştırarak onun sözünü kesmeden önce yedi ya da sekiz kez daha özür dilemeye devam etti. Polis uzaklaştı ve o sırada Hawke'ın kalçamdaki tutuşu gevşedi. Koltuğuma geri döndüm, eli kırımını okşuyordu. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bizi tekrar yola çıkarırken güldüm ve elini çektim.

"Buradaki herkes Borden'ın cebinde mi?" Bir dakika sonra sordum.

"Onlar da benim cebimde," diye yanıtladı Hawke. "Teknik olarak hâlâ Başkan, ne de olsa."

*

Her şey ayarlanmıştı. Hawke döndüğümüzde beni becerecekti, bundan emindim. Aramızdaki gerilim çok yoğundu. Birbirimize her baktığımızda gözlerindeki ateşi görüyordum. Bunu yapacaktı.

Nasıl sonuçlanacağını merak ettiğim için gergin hissediyordum. Beni yatağa atıp çırılçıplak soyacak mıydı? Üzerime çıkıp -

Dizlerim içgüdüsel olarak kapandı. Kahretsin, bir duşa ihtiyacım vardı. Bana zaman tanıyacak mıydı? Yoksa banyo yaparsam bu işleri bozar mıydı? Her yerim kızarmıştı, içimde heyecan fokurduyordu.

Başımı cama yaslayıp kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Beklediğim son şey, yoldaki tümsekler tarafından uyuşturulmak ya da yolculuk olduğundan daha uzun hissettirdi.

Gözlerim kapandı ve onları açık tutmak için - içimdeki her şeyle - savaştım, ama bu kaybedilmiş bir savaştı.

Hawke beni becermeyecekti. Çünkü uyuyakalmışım.

Aptal vücudum beni hayal kırıklığına uğrattı.

yirmi

Tyler

Beni içeri taşıdı ve onun odunsu kokusuyla sarmalandım. Gus'a bir şeyler söylediğini duydum ve sonra beni merdivenlerden yukarı yatak odasına taşıdı. Beni yatağa yatırdı ve o zamana kadar Gözlerimi zar zor açtım, elimi onunkine uzattım.

"Gitme," diye mırıldandım yorgunca. "Onu düşünmek istemiyorum."

"Kimi düşünmek bebeğim?" diye sordu bana.

"Yuri."

Durakladı ve sonra geri çekildi. Hareketlerini duydum ve birkaç dakika sonra yatağın alçaldığını hissettim. Beni soydu, tulumumu ve çoraplarımı çıkarıp yakın bir yere attı. Sonra beni çıplak göğsünün içine aldı ve bir kolunu belime dolayarak beni kaşıkladı.

Tamamen uyumamıştım ama yarı yoldaydım. Öpücüklerini omzumda hissettim; dişleriyle tenimi sıyırması kollarımdan aşağı tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Çok rahatlamıştım, ıslak öpücüklerine devam ederken ona gömüldüm.

Karanlığa gömülmeden hemen önce fısıldadı, "Kimin yatağındasın? içer

i Dudaklarımı yaladım ve "Senin" diye nefes verdim.

mi? "Evet," diye inledi, eliyle göğsümü kavradı. "Siktir, senden

" hoşlanıyorum Ty.

Bu benim için gerçek bir sorun."

Gerçekten cevap veremeyecek kadar yorgundum.

Nedenini sormayı bile düşünene kadar çoktan gitmişim.

*

Huzursuz bir uyku çektim. Daha fazla kan, Yuri'nin daha fazla görüntüsü, daha fazla tedirgin edici duygu içimden geçiyordu. Güçsüzdüm ve bu lanet olası olayı zihnimden silmek için kalıcı bir yol bulamıyordum. Sonuç olarak, onun cansız yüzü bana işkence ederken uykumda çırpınıyor, inliyordum.

"Hey," dediğini duydum Hawke'ın, "Buradayım, Ty. Rahatla."

Onun sesini duymak içimdeki korkuları susturdu. Bedenim hemen gevşedi. Üzerime daha fazla öpücük yağdırırken beni tekrar içine çekti.

Ondan sonra bir daha kâbus görmedim.

Gözlerimi açtığımda ve yatağın yanında duran figüre baktığımda ancak sabah olmuştu. Ne kadar zamandır orada durduğunu bilmiyordum ama gözlerimi açar açmaz Hawke, "Gitmeliyim hayatım. Abram'la ilgilenmek zorundayım."

Karanlıkta zar zor görünen çekingen yüzüne bakarken üzüntümü göz kırparak bastırdım. "Yakın zamanda gelmeyecek misin?"

"Bir süre için değil."

İsteksizce başımı salladım.

Yaklaşmak istedi ama yaklaşımadan önce durdu. Uzun bir süre bana sertçe baktı, yüzünde kısa süreli bir çelişki ifadesi belirdi, sonra bunu gizledi ve arkasını döndü.

"Hawke," dedim kendimi durduramadan aceleyle.

Arkasını döndü ve bana baktı.

Boğazım konuşamayacak kadar tıkanmıştı ama ona dün gece hakkında, yaptıklarımız hakkında soru sormak istiyordum. Gözlerinde anlayış belirdi ve bana doğru ilerleyip yatağa oturdu. Eliyle yüzümü şefkatle okşadı, başparmağını ağzımın üzerinde gezdirmeden önce yanağımı okşadı.

"Ne zaman bu kadar güzelleştin?" diye fısıldadı nefesinin altından, daha önce yüksek sesle sorduğu sorunun aynısını.

Başparmağını öptüm, tepkisini izlerken nefesim kesildi. Birkaç saniye gözlerini kapattı, göğsü daha hızlı inip kalktı. Başparmağını tekrar öptüğümde dilimi çıkardım ve hafifçe tenine sürttüm.

Gözlerini açtı ve hırlarken vahşi görünüyorlardı, "Beni kışkırtma, Ty. O tarafımı görmek istemezsin. Ben yumuşak değilim.

Anladın mı? Ben alırım, hem de çok *sert* alırım."

Tüylerim diken diken oldu ve içimde derin bir sıkışma hissettim. Geri çekilmesini bekledim ama elini çekmedi. Elini orada tuttu ve bir sonraki adımda ne yapabileceğimi hastalıklı bir hayranlıkla izledi.

Uyarısını dikkate aldım ama açıkçası umurumda bile değildi. Ağzımı açtım ve başparmağının etrafına sarıp hafifçe emdim. Nefes alıp vermesi durdu ve elini tuttuğum yerden çekti ve ben daha ne olduğunu anlamadan ağzı benimkinin üzerine indi. Beni kabaca öptü, dilimi ve dudaklarımı çılgınca, ani bir telaşla tattı. Kolları bana dolandı, öpücüğü derinleştirirken beni göğsüne doğru sıkıştırdı, beni tüketti. Ereksiyonunu kalçamda hissettim, ağzındaki ihtiyacı hissettim.

İnledim ve bu ses onu teşvik etti. Elleriyle bacaklarımı ayırdı ve külotumun üzerinden amımı okşayarak altında sarsılmama neden oldu. Beni becermesi, acıma son vermesi için ona yalvardığımı ya da bu konuda özellikle yüksek sesle konuştuğumu daha sonraya kadar bilmiyordum.

Ne kadar sinirli olduğunu hissedebiliyordum. Kendini kontrol edemiyordu, eli saçlarımı kavradı ve sertçe çekti, başımı eğerek ağzımın onunkinde kalmasını sağladı ve bacaklarımın arasına yerleşti. Her santimim yanıyordu. Elim gömleğinin yakasını kavradı, uzaklaşması ihtimaline karşı onu yanımda tutuyordu.

Tahrik olmanın ötesindeydim.

Boşalmayı istemek nefes almaktan sonra geliyordu. Bu hayati bir şeydi.

Tamamen gerekli. Hayvani, gerçekten.

Hawke da aynı şekilde hissediyordu. Sıkıca sarılmıştı, içime öfkeyle ihtiyaç duyuyordu.

İç çamaşırlarımı çıkaracak kadar geri çekildi. Ona karşı tamamen açılmıştım ve eğer oda daha aydınlık olsaydı, onun için ne kadar ıslak ve parıldadığımı görebilirdi.

Ellerim hemen kot pantolonunun düğmelerine gitti, titriyorlardı ve pürüzsüz değillerdi. Ne halt ettiğimi bilmiyordum. Karşımdaki Hawke'tı, etkilemeyi umursamadığım liseli bir moron değil. Düğmelerini çözdüğüm süre boyunca kalbim boğazıma düğümlendi ve düğmeleri çözer çözmez pantolonunu yırtıp attı.

Bu gerçekten oluyordu. Ya da

ölmüştüm ve cehennemdeydim.

Çünkü cennet bu kadar havalı olamazdı.

Beni tekrar öptü, bu sefer sert bir şeyin hassas etimi dürttüğünü hissettiğimde yavaşça. Ağzına karşı inledim, ellerim omuzlarında sıkıca kenetlenmişti ki sikinin ucunu yarığım boyunca gezdirdi, beni yatakta tutan sinir demetine hafifçe süründü.

"Ağzından bal damlıyor," dedi, sesi huşu içindeydi. "Kahretsin Ty, beni bu kadar çok istemene bayılıyorum."

Gözlerimi kapattım, endişeyle içime girmesini bekliyordum, ama tepkimi yakından izleyerek sikini bir süre içime sürttü.

"Üstünü çıkar," dedi.

Başımın üzerinden kaydırdım ve amaçsızca yere attım.

"Göğüslerini avuçla."

Yaptım ve eğildi ve diğerine geçmeden önce bir meme ucunu emdi. Tüm bu süre boyunca, boğazım nefes almaktan kuruyana kadar işkencesine devam etti. Yine de sorun değildi, çünkü bu arada gömleğini de çıkardım ve ellerimi onun gülünç derecede etkileyici gövdesinde gezdirdim.

"Çok ateşlisin," dedim ona, ağzımı kapalı tutamıyordum. "Seni istiyorum Hawke."

Bu sefer kelimeler onu kızdırmadı. İnanılmaz bir şekilde aleti bana karşı sertleşti. Tekrar aşağı indi ve beni tekrar öptü, dilinin sert ve ritmik darbeleriyle ağzımı ele geçirdi. Sonra kalçalarımı kavradı, beni daha geniş açarken tırnaklarını geçirdi.

"Beni sıkı tut Tyler," dedi bana sıkıca.

Onu olabildiğince sıkıca kavradım ve gözlerimi kapattım. "Hayır, bana bak bebeğim."

Onları açtım ve gözlerinin içine baktım. Keşke ışıklar açık olsaydı da gözlerindeki ihtiyacı görebilseydim.

İçime doğru sallandı, uzun başını yavaşça içime soktu. Etrafında gerildiğimi hissettim ve içeri kayacak kadar ıslanması birkaç dakika sürdü. Bekleyiş acımasızdı. İkimiz de doğru düzgün nefes alamıyorduk.

Kendimi yeniden bakire gibi hissediyordum ve öyle de olabilirdim çünkü adam kalındı. Ne kadar büyüktü? Daha iyi görebilmek için başımı kaldırmaya çalıştım çünkü hâlâ içeri giriyordu. Bu his neredeyse dayanılmazdı ve çok gülünç derecede yabancıydı.

Kasıtlı olarak yavaş davrandığını, sarhoş gözlerle hissin tadını çıkardığını biliyordum. İnç inç beni doldurdu ve beklediğim için çok hassastım, bu his kesinlikle patlayıcıydı. Diğer eliyle göğsümü kavrayarak kendini ileri geri yönlendirmeye devam etti, beni bir dakika doldurdu, bir sonraki dakika boşalttı.

O devam ederken gözlerim başımın arkasına yuvarlandı. Duvarlarım onu sıkıca kavradı, içimden kıvılcımlar fııskırdı.

Vücudum onun sikine uyum sağladıkça, daha hızlı hareket etmeye başladı, sikini içimde daha derine ve daha sert sürdü. İlk başta kontrollü hareketlerdi, sanki suları test ediyor, nasıl tepki vereceğimi izliyordu. Altında çırpındım, daha yüksek sesle inledim, zevk artıyordu.

Beni uyarmakta haksız değildi.

Sert bir şekilde aldı.

Elini saçlarıma doladı ve içime girerken yüzümü olduğu yerde tutmaya zorladı. Diğer eli kıçıma dolandı ve onu kavradı. Homurdandı, nefesinin altında bana ne kadar iyi hissettiğimi söyleyerek küfretti.

Yatak başlığı duvara çarptı. Tekrar tekrar.

Alçının çıkacağından emindim.

Ellerim sırtından aşağı kaydı, keşke görebilseydim dediğim dövmesinin yanından geçti ve içime girerken kıçını kavradım, yol boyunca klitorisime sürtündü.

Birdenbire patladım, vücudum bu kontrolsüz patlamayı beklemiyordu. zevk içimde yükseliyordu. Bağırdım ve çığlıklarımı ağzıyla yuttu, içimde kabaca hareket etmeye devam ederken geri inledi.

"Bunu hissettim Ty," diye homurdandı hareket ederken. Hiç durmadı.

O kadar güzeldi ki dayanamadım.

Bana vurmaya devam etti, bacaklarımı inanılmaz derecede açtı ve göğsünü benimkinden uzaklaştırdı, böylece kendisinin içimde kaybolmasını izleyebildi.

"Aman Tanrım, Hawke, durma!" Yalvardım. "Lütfen, böyle. Daha fazla, Hawke."

Aleti benim döllerimle kayganlaşmıştı. Zevki tırmanmaya başladığında dudaklarını sertçe bastırmasını izledim. Başparmağı aramızda hareket etti, klitorisime sürtünerek daha fazla kıvılcım oluşmasına neden oldu.

Neredeyse çok fazlaydı.

Beni başka bir orgazma zorlarken tekrar haykırdım. "Siktir Tyler," diye homurdandı ve son bir kez daha soktu.

İçimde nabzının attığını hissettim ve beni boşalmasıyla doldururken vücudu sarsıldı. Üzerime yığıldı, göğsü hızla inip kalkıyordu. Bir süre içimde kaldı, alnı benimkine yaslanmıştı, acı içinde mırıldandı, "Lanet olsun, Tyler."

Kalbim hızlı ve sert atıyordu. Ağzım hâlâ açıktı ve hava emiyordu. Onun tarafından tekrar dokunulmak için her santimim ağrıyordu.

Sonunda çekildi ve son bir kez içimden çıktı. Kot pantolonunu ve tişörtünü toplayıp tekrar giyerken şaşkın görünüyordu. Sonra sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdirdi. Bir kez bile kıpırdamamıştım ama kendini kontrol etmek için savaşıırken onu izlemeye devam ettim.

"Sen ve o lanet olası gözlerin," diye homurdanarak ayağa kalktı. "Bu bakıştan bıktım, Ty. Beni soyuyor."

Tek kelime etmeden devam ettim. Nasıl olsa söyleyeceklerimi dinlemeyecekti. Az önce aramızda yaşananların karmaşasına kendini fazla kaptırmıştı.

Volta atmayı bıraktı ve gözleri tekrar bana ve vücuduma döndü. Bacaklarım hâlâ açıktı ve çenesi kilitlenmişti. "Siktir," diye inledi. "Lanet olsun Tyler. Gitmek zorundayım ve seni becerip bırakan bir sik kafalı gibi görüneceğim!"

Birkaç dakika daha kararsızlık içinde geçti.

Suçluluk duygusu onu yiyip bitiriyordu. Önce kapıya sonra bana baktı, ne yapması gerektiğinden emin değildi.

Öylece bakakaldım.

"Benden nefret mi ediyorsun?" diye sordu aniden, çığ bir sesle. Başımı salladım.

"Az önce yaptıklarımızdan pişman mısınız?"

Tanrım, çok kırılmış görünüyor, sanki vereceğim tepkiden korkmuş gibiydi. Başımı tekrar salladım.

Omuzları gevşedi ve kalın bir şekilde yutkundu. "Ben de pişman değilim Tyler, sadece... lanet olsun, kötü zamanlama."

Gitmesi ve Abram'la olan fırtınanın icabına bakması gerektiğini bilerek beklemeye devam ettim. Hareket etmek için çok isteksiz görünüyor, sanki yapması gerektiğini biliyordu ama vücudu isteksizdi.

"Seni gördüğümde görüşürüz," dedi sonunda, bana bakmamaya kararlıydı, sanki bir bakışı bana geri dönmesine neden olabilirmiş gibi. Derin bir nefes alarak kendini kıpırdamaya zorladı ve sonra aceleyle odadan çıktı.

Geriye bak.

O gittikten çok sonra bile kalbim hala çarpıyordu.

Öylece çekip gittiği için üzgün olmalıydım. Onu çalıştırma yeteneğim vardı; bu konuda açıkça mutsuzdu. Kontrolünü elinden almış gibiydim ve bu görülmeye değer bir manzaraydı! Hawke'ın böyle çözüldüğünü görmek.

Sadece... ne üzgündüm ne de kullanılmış hissediyordum. Onun yerine, dilinin tadı beni ele geçirirken yüzümde aptalca garip bir gülümseme belirdi. I

Bacaklarımın arası yumuşak ve lezzetli bir şekilde ağrıyordu ve Tanrım, parmaklarımı içime sokmak ve kulağımdaki homurtuları ve içime vuran aletiyle tekrar boşalmak istedim.

Yaptığı şey tekrar tekrar içime işledi ve beni dokunulamayacak kadar sıcak hale getirdi.

Oldu işte.

Beni becerdi!

Hayal ettiğimden, umduğumdan çok daha iyiydi! O gecelerde bile kendimi ne kadar vahşi hissettirebileceğini düşünerek beklentilerimin ötesine geçtim.

O daha iyiydi çünkü sonunda yüzü bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Beni tatmıştı ve daha fazlasını istemişti. Ve onu almak yerine kaçıyordu, bana karşı hissettiklerini yenmeye kararlıydı. Aptal adam işe yaramayacağını anlayınca odamın karanlığında ısıltı ısıltı gülümsedim.

Hawke geri dönecekti. Bundan emindim.

OceanofPDF.com

yirmi bir

Hawke

Koştı.

Bunu şekerle kaplamak
yoktu. Evet, kaçtı.

Bu arada Tyler'ı ilgilendirmeyen sebeplerden dolayı. Sadece... kaçtı
çünkü yükümlülükleri vardı. Şehre geri dönmesi gerekiyordu. Borden'a.
Kulüp binasında kalmak çizgileri bulanıklaştırdı.

Tyler'la değil.

Kulüple.

Evet, işte buydu. Hector onun yanında kendini tehdit altında
hissediyordu ve böyle hissetmekte haksız da sayılmazdı. Çocuklar
Hawke'a gerçekten saygı duyuyordu.
Onun liderliğini özlemle bekliyorlardı ve bu durum kardeşiyle arasında
zaten var olan gerilimi on kat daha kötü hale getiriyordu.

Demek bu yüzden aday
oldu. Evet.

Ayrıca... Tyler'ın amına dokunmakla ilgili bir sorun vardı. Çok büyük
bir şey değildi ama Hawke'ın anında taşaklarının morarmasına, başının
ağrımaya ve... sikiinin ucunda sürekli onu görmesine yetiyordu.

Sikeyim.

Evet, tamam, yani *biraz* daha Tyler'la ve onun ne kadar seksi çıplak
olduğuyla ve geçen gece elini bacaklarının arasına koyup sessizce onu
sikmesi için yalvardığında ne kadar muhtaç olduğuyla ilgisi vardı.

Ve dün gece vardı.

Göğüslerini hissediyordum.

İnlerken dilini emiyordu.

Amının duvarları parmaklarının etrafında sertçe boşalırken
parmaklarının etrafında kenetleniyordu. Kahretsin, onun yüzünden
ıslanmıştı. *Onun yüzünden!* Kendini tanrı gibi hissediyordu.

Ve sonra bu sabah vardı.

Bu beklenmedik bir şeydi. Gitmeye hazırdı, ona uzun bir süre lanet bir
sürüngen gibi bakmaya değil. Sadece... bacaklarını hareket ettiremiyor
gibiydi ve kız gözlerini açıp ona baktığında? Hiçbir şekilde gidemezdi.
Gidiyordu. En *azından* ona biraz dokunmalıydı. O da

Beklediği son şey başparmağını emmesiydi, Tanrı aşkına. Daha da ötesi, kanın sikine bu kadar hızlı hücum edeceğini tahmin etmemişti.

Kendini ilkel hissetmişti.

Sahiplenici.

Kesinlikle hayvani. O kadar şehvetliydi ki.

Amının duvarlarının onu o kadar sıkı kavradığını unutamıyordu ki, neredeyse hemen içine üfleyecekti.

Onun ağır nefeslerini ve içine girip çıkarkenki yalvarışlarını unutamıyordu.

"Becer beni Hawke," diye soludu, onun altında kıvrılırken onu sıkıca kavradı. "Lütfen, böyle. Daha fazla, Hawke, lütfen. Lütfen."

Onun için çok ıslaktı. *Onu!*

Bunu anlayamıyordu. Yıllardır ona bu şekilde bakılmamıştı. Lanet sakalı ve sürekli gölgede kalma alışkanlığıyla değil. Yine de Tyler, elinin parçalanmış ve iğrenç görünmesini ya da evsiz bir adam gibi görünmek için tek ihtiyacının lanet bir trençkot ve para için sallayacağı bir teneke olduğunu hiç umursamadan bunu doğrudan görmüştü.

Ona Emma'nın Borden'a baktığı gibi bakıyordu: şehvetli, arzulu, *İhtiyacım var.*

Yapmayı dilediği tek şey onun tadını daha fazla çıkarmaktı. Onun amının tadına hiç bakamamış, onu arkadan becerememiş ya da sikini ağzına sokamamıştı - ve lanet olsun, o görüntüyü hayal edin, küçük dudakları onun etrafına sarılmış, yükünü yutuyordu.

Neredeyse kendini ona gümüş bir tepside sunmuştu. Onu istiyordu ve aklı başında her erkek bu teklifi kabul ederdi - çünkü ne tür bir salak o kabarık göğüslere ve daha fazlasını isteyen yalvaran ağza sahip Tyler'a hayır diyebilirdi ki?

Hawke.

Hawke aptalın tekiydi.

Çünkü ona sahip olamazdı ve neden böyle pes ettiğini bilmiyordu.

Bu.

Aslında yaptı.

Karşısında oturmuş, gözlerini dikmiş ona bakarken kendini öyle bastırılmış hissetmişti ki

derin kahverengi gözleriyle onun lanet olası kasap elini ovuyordu. Hatta sadece

hatırası elinin karıncalanmasına neden oldu.

Bunun Dennis'in melek kızı olduğunu hatırlamaya çalışmıştı. Dennis'in Kulüp binasının etrafında sinir bozucu pembe üç tekerlekli bisikletini süren biriydi ve bunu ne ona ne de başkasına itiraf ederdi ama Kirk'e o aptal üç tekerlekli bisikletten kurtulması talimatını vermişti çünkü bu bisiklet sinir bozucuydu ve silah çantalarının, alkol şişelerinin ve muhtaç çıplak orospuların arasına ait değildi. Gerçi çoğunlukla paslı bir menteşe gibi gıcırıyor ve herkes duvara tırmanacak.

Bir de şu bakışları vardı.

Kahretsin, ona öyle bir bakıyordu ki. Tüyler ürperticiydi. Neredeyse kafasına bir torba geçirecekti, böylece o kadar çok görmeyecekti.

Bu sürekli bir **bakıştı** - istek ve ihtiyacın tehlikeli bir kombinasyonu olan bu bakışlar adamın aklını başından alıyordu. Bu lanet olası kıyamet bakışını bırakması gerekiyordu çünkü göğsündeki buz kütesini parçalamaya devam ediyordu.

O azılı bir suçluydu; bir katil; bir kaçak. Neden lanet bir *bakış karşısında bir piliç* gibi yapış yapış hissediyordu ki?

Yani, evet, özetle, bu yüzden gidiyordu. Bakışlar yüzünden.

Ve diğer şeyler.

yirmi iki

Hawke

"Şu parlak hikâyeyi doğru anlayalım, olur mu? Kuzenimi öldürdün, on yıl boyunca sadık bir hizmetkâr olarak güvendiğim bir adamı, çünkü o... bir kız *becermek* istedi?"

Abram şu anda yemekle kaplı devasa yemek masasının karşısından Hawke'a baktı. Yanında oturan ruhsuz görünümlü bir kız -ruhsuzdu çünkü gözlerinde kesinlikle hayat yoktu- boş bir tabağa bakıyordu.

Avram'ın birçok kölesinden biri.

Malikanesinin etrafında onlardan çok fazla vardı. Hepsi rengarenk elbiseler giymişti. Hepsi hayal edilemeyecek kadar güzeldi.

Hepsinin gözleri de ölü.

Hawke, Abram'ın bu kadınları nasıl bulduğunu ya da onlara sahip olmaktan nasıl kurtulduğunu bilmiyordu. Açıkçası, soracak kadar da meraklı değildi.

Gus onun yanında kıpırdanıyor, ne yapacağını bilemez bir halde Hawke ve Abram'a bakıyordu. Abram geldiğinde onu susturmuş, Gus ya da Jesse'yle değil Hawke'la konuşmak istediğini söylemişti (o sırada yüzünde şaşkın bir ifadeyle ruhsuz kıza bakıyordu).

Hawke sabahın erken saatlerini (Tyler'a ürkütücü bir şekilde bakmadan önce) koltukta oturarak geçirmişti ve o korkunç köpek ona çok yakın nefes almak dışında görünürde hiçbir neden olmadan hırılıyordu. Abram Hawke'ı arayıp onu hemen görmek istediğini söylediğinde saat sabahın altısı olmamıştı.

Daha sonra kulüp binasından gizlice çıkmak zorunda kalmışlardı ki bu hiç de zor olmamıştı çünkü Hector dün gece odasına götürdüğü ne idüğü belirsiz bir jenerik kuşla yatağa gömülmüştü.

Ve şimdi üçü de tamamen silahsız bir şekilde Abram'ın alanında idi. Hawke sorun çıkarmak istemiyordu, bu yüzden Abram'ı yatıştırmak için savunmasızdı. Piç kurusuna kontrolün kendisinde olduğunu hissettirmesi gerekiyordu ve Hawke yalan söylemeyecekti, şu anda kendini güçsüz hissediyordu.

Hawke ona sakince, "Yuri geri çekiliyordu," diye açıkladı. "Taleplerinde çok agresifti ve ben de samimi olmaya çalıştım."

"Samimi mi? Onu *ÖLDÜRDÜN!*" Abram kükreyerek yumruğunu masaya vurdu. Yanındaki ruhsuz kız zar zor göz kırptı.

Hawke, "Deli gibi davranıyordu," diye karşılık verdi.

"Bir kız için mi? Bunun ne kadar çılgınca olduğunu biliyor musun? Benim çatım altında istediği kıza sahip olabilir ve onlar senin kulüp farelerinden daha iyidir. Seninkilerden biri için neden bu kadar çaba harcasın ki?"

Hawke?"

Hawke bir an için Rus'u inceledi. Adam aldatıcı derecede yakışıklıydı; güzel kızları cezbetmek için gücünü göstermesi gerekmeyen türden bir adamdı.

Onu okumak da imkansızdı.

Öfkesi bile insanları başından savmak için kullandığı bir maskaralıktı.

Hawke yüzünü nötr tuttu, neredeyse sıkılmış görünüyordu, "Az önce söylediğim gibi, geri çekiliyordu ve agresifti. O olabilirdi herhangi bir kız için benimle kavga etti. Tesadüfe bakın ki istediği kız dün gece başka bir üye tarafından çoktan kapılmıştı."

"Eylemleri çok aşırıydı."

"Senin ona onay verdiğini söylemesi işe yaramadı."

"Eğlenmesini söyledim. Bırakın bir kızı kaçırmayı, belirli bir kızdan bile bahsetmedim."

"Oldukça hevesli görünüyordu."

Abram sandalyesinde arkasına yaslandı, öfke çizgileri azalıyordu. "Bu hiç mantıklı değil. İsteddiği kızın adı neydi?"

Hawke, Gus ve Jesse'nin bakışlarının kendisini delip geçtiğini hissetti ve onların zar zor gizledikleri endişelerine rağmen yalanına ara vermeden, "Shay," diye cevap verdi.

"Güzel mi?" Abram sormaya devam etti.

"Bu göreceli bir şey."

"Çok güzel olmalı, değil mi Hawke?" "Sanırım öyle."

Abram alay ederek başını salladı. "Şimdi bu konuda ne yapmam gerekiyor? Aileyi öylece öldürebileceğini ve benim de bunun peşini bırakacağımı mı sanıyorsun? Arkama yaslanıp kulübünüzün yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin verirsem zayıf görünürüm."

"Bunu kulüp değil, ben yaptım. Tüm sorumluluğu üstleniyorum." "İşte bu yüzden hâlâ liderlik vasıflarına sahipsin. Senin aksine talihsiz kardeş, yatak odası içinde

Dışarı. O kesintiyi gerçekten geri almalısın. Yetkinin sende olduğunu bilseydim o hayvanlara karşı çok daha samimi olurdu."

"Ben bir kaçağım."

"Bunu yok edebilirim."

Hawke'ın yüzü sertleşti. "Kimse bunu yok edemez."

Abram gülümsedi. "Para *her şeyi* yok edebilir Hawke. İyi dostun Borden da aynı fikirdeydi."

Hawke cevap vermedi. Bu bok fırtınasına davet etmek istediği bir konu değildi. Şu anki gerçekliğiyle çoktan barışmıştı, geriye dönüp bakmanın bir anlamı yoktu.

"Bunu halletmek için ne yapmamı istersiniz?" Hawke sordu.

"Göze göz," diye cevapladı Abram.

"Peki bu ne anlama geliyor?"

"O pis kabilenizden birinin toz olup gitmesini istiyorum." Jesse homurdandı ve Gus küfrederek hareketsiz kaldı. "Ne oluyor lan?" Abram onu işaret etti. "Sen kapa çeneni ihtiyar."

Hawke elini Gus ve Jesse'ye doğru kaldırarak Abram'a dönmeden önce sessizce sakın olmalarını söyledi. "Böyle bir şey olmayacak."

"O zaman kulüp binanı içindeki herkesle birlikte yakarız." Bu herif ciddi miydi? Yoksa sadece saçmalıyor muydu?

Hawke alaycı bir şekilde kıkırdadı ve gözlerini Abram'a dikti.

"Gerçekten daha fazla düşman edinmek mi istiyorsun? Özellikle de Marcus Borden'la bağlantıları olan biriyle, bütün bir şehrin sahibi olan bir adamla ve onun emrindeki haydutlarla? Bir başkasını aramak için şimdi tedariki keserek işinizin satışlarını sabote etmek mi istiyorsunuz? Peki ya diğeri boktan bir şeyse ve alıcılarınız siktir olup giderse ya da daha kötüsü, içinde bulunan boktan şey yüzünden çok geç ölürse ne olacak?

O zaman ölü bedenlerin size ne getireceğini bir düşünün: suçlayacak birini arayan bir sürü hamamböceği sokağınızı koklayacaktır."

"Bu doğru mu?"

"Evet, bu çok doğru ve bunun ne kadar doğru olduğunu sana kesin bir dille söyleyecek kadar çok şey yaşadım. O yüzden benimle oyun oynama, Abram. Dürüst ol ve uyuşturucu bağımlısı bir adamın olduğu gerçeğini kabul et, aynı zamanda bir insan için kötü bir bahaneydi. varlık."

Abram birkaç dakika sessiz kaldı, düşüncelere daldı. Hawke bu fırsatı değerlendirerek aralarında duran iki et kafaya ve onların

Çıkış yolu. Eğer işler boka sararsa, onlarla savaşmak zorunda kalabilirlerdi ama eğer silahlılarsa... işler çirkinleşirdi.

İşin o noktaya gelmesini gerçekten istemiyordu ama Abram'ın ne yapacağı belli olmazdı ve daha azı için bile adam öldürürdü.

"Savaştan korkmuyorum," diye başladı Abram düşünceli bir şekilde. "Daha büyük bir tedarik talebim çok önemli değil. Bunu bir ağ kurmak için yapıyorum, sen ve Borden gibi.

Tehdidin benim için boş Hawke, çünkü kulübün bana sırtını dönerse işim için hayati önem taşıyan hiçbir şeyi kaybetmem, ama... Ben düşman edinmeye inanan biri değilim. Senin gibi ben de düşüncesiz değilim."

Bu pislik hiç sadede gelecek miydi?

"Yuri'nin sadakati hiçbir zaman sorgulanmadı," diye devam etti. "Ama" - sinirli bir şekilde içini çekti - "uyuşturucu bağımlılığıyla o da bir sorumluluktur. Ve adamlarım onun saldırganlığı hakkındaki hikayenizi destekledi, bu yüzden... belki de bu gerekliydi."

Bok fırtınası önlendi.

"Ama bu benim kulüple olan ilişkilerimi değiştirmez. Anlaşmaların sizinle yapılmasını istiyorum."

"Abram, bunu Hector'la halletmelisin."

"Hector'un hiçbir şeyden haberi yok Hawke! Yüzlerindeki ifadeye bakılırsa buradaki adamların da bunu biliyor. Şu anda o adama bakmak isteyeceğimi düşünmek bile bana hakaret etmek olur. Dağınık ve sorunlara gereksiz şiddetle ya da hiçbir şey yapmadan cevap veriyor. Ne yaptığını bilmiyor. Cebinde insanlardan oluşan bir ağ var ve bu ağ kurmak sizin ve babanızın yıllarını alırdı. onları nasıl kullanacağımı biliyorum."

Hawke ona ciddi bir ifadeyle baktı. "Bizi mi gözetliyordun?" "Ara sıra insanlar kulağıma fısıldar. Ve topladığım şey oldukça siyah ve beyaz. Kimse Hector'a saygı duymuyor. *Sana* saygı duyuyorlar."

Lanet olsun. "Beni sık sık kulübe dönmeye zorlayacak bir duruma sokuyorsun."

Abram omuz silkti. "Ve boğazını kesip temizlemeden önce kuzenimin yüzündeki gözbebeklerini çıkardın. Olabileceklere kıyasla lanet olası koşullarımın oldukça hoş olduğunu söyleyebilirim."

Kahretsin, böyle söyleyince...

Hawke isteksizce başını salladı. "İyi bir noktaya değindin." "Ama hâlâ kızla ilgili bir sorun var."

"Herhangi bir kızla ilgili bir sorun yok. Yuri uçmuş, sarhoş ve azgındı.

Sorun da buydu."

Abram birkaç dakika cevap vermedi. Gözlerini Gus ve Jesse'ye dikmiş, onları dikkatle inceliyordu. "Yani bana söylemen gereken başka bir şey yok mu Hawke?"

"Ne gibi?"

Abram tekrar omuz silkti ve Hawke'ı dikkatle inceledi. "Sadece... *herhangi bir şey.*"

Piç kurusu onun peşindeydi. Hawke bunu hissedebiliyordu. "Sadece *dürüst* bir ilişkimiz olduğu için mutluyum," diye dikkatle cevap verdi.

"Evet." Abram sırtıttı. "Dürüstlük de görecelidir, değil mi Hawke? Bir sonraki teslimatta görüşürüz. Bu arada Borden'a saygılarımı ilet."

Borden'ın sikinde bile olmaz.

Bunun üzerine Abram başıyla adamlarına işaret etti ve onlar da yolu açtılar.

Hawke, Gus ve Jesse başka bir şey söylemeden arkalarını dönüp dışarı çıktılar. Malikânenin bir ucundan diğer ucuna gitmeleri beş dakika sürdü. Yol boyunca kameralar, erkekler ve ruhsuz kızlar yollarını kesti.

Jesse nefesinin altından, "Siktiğimin zenginleri," dedi.

Malikâneneden çıktıklarında Gus, "O tam bir pislik," diye tısladı. "Onu anlamıyorum."

Hawke onu anladı.

Abram gibi adamlar sadakatlerini çalışmak zorunda kalmadan satın alabileceklerini düşündüler ve sonra neden motorcuları bu kadar kolay satın alamadıklarını merak ettiler.

Bir topluluk -daha çok bir aile- olduğunuzda sadakat kazanılırdı, satın alınmazdı. Avram bundan etkilenmişti, bu yüzden kafalarına kurşun sıkmadı.

Siyah demir kapıların dışında duran bisikletlerine ulaştıklarında Gus yavaşladı. "Bizimle geri gelmek istemediğine emin misin?" diye sordu Hawke'a.

Hawke başını salladı. "Hayır, geri dönmem gerek." "Abram Hector konusunda haklıydı."

Jesse bile isteksizce bunu kabul ederek başını salladı. Sabahtan beri Hawke'ın gözlerinin içine bir kez bile bakmamıştı. Hawke bunun Tyler'la bir ilgisi olduğunu biliyordu, dün gece onun üzerinde kendi bölgesini işaretlemeye çalışmış ve başarısız olmuştu. Yine de Hawke kendini bir kez bile tehdit altında hissetmemişti. Bir Navarro istediğini alırdı. Ve eğer Tyler'ı istiyorsa, ona sahip olacaktı.

"Geri dönmeniz gerekiyor," dedi onlara. "Hector'u otobüsün altına atmakla ilgili bu konuşmayı yapmayacağım. Kesik onun."

Gus omuz silkti. "Sen ne dersen de Hawke, ama bunun Abram'ın sonu olmadığını biliyorum. Misilleme *yapacaktır*."

Sözünden dönmek Abram'ın doğasında yoktu ama Hawke geçmişte pek çok konuda yanılmıştı.

"Güvenliği yüksek tutun," dedi onlara ciddiyetle. "Bu sefer hata yok, Gus."

Gus artık hata yapmayacağına dair ona güvence verdi. Hawke onların bisikletlerine atlayışlarını izledi ve uzun, yuvarlak araba yolundan aşağı inmeden önce son bir kez başlarını sallayarak ona selam verdiler. Toz duman yatıştığında ve Motor sesleri yerini mutlak sessizliğe bıraktığında Hawke kendini motorunun yanında durmuş, gökyüzüne boş boş bakarken buldu ve bir sonraki adımının ne olacağını merak ediyordu. hamle oldu.

İşinin başına dön, orospu çocuğu.

Göğsündeki yorgunluğu hissetmeye başlamıştı bile. Dehşet ağırdı, göğüs kafesinin içine doldurulmuş bir cüruf gibi. Sakalını ovuşturdu ve çekti. Kahretsin, korkunç bir şekilde kaşınıyordu. Sakalını çoktan kesmeli ve bir korkak gibi sakalının arkasına saklanmayı bırakmalıydı. Ama bu onun için bir tür zırhtı. A

Onu eski halinden ayırmanın sembolik bir yolu çünkü gerçekçi olalım, eski Hawke ölmüştü.

Ve sorun da buydu: birdenbire onu canlandırmak ve ona geri dönmek istedi... ona.

Artık resmen amcığı kırbaçlanmıştı.

Bisikletine atladı ve motorun kükremesine izin verdi. Sonra çok uzun bir sürüşe çıktı ve bir süre her şey eskisi gibiymiş gibi davrandı: kardeşleriyle birlikte, onun liderliğini takip ederek.

Yüzüne vuran şiddetli rüzgâr.

Önünde boş bir yol.

Burnuna deri kokusu geliyordu.

Ata bindiğinde yaşadığını hissediyordu.

Kendini *bütün* hissetti.

Daha da iyisi, kendini huzur içinde hissediyordu.

Sadece durduğunda ve hayat akmaya başladığında nerede olduğunu hatırladı ve... bundan *nefret* etti.

İçindeki yalnızlık yavaş bir çürüme gibiydi ve zamanla ruhunu çürütecekti.

OceanofPDF.com

yirmi üç

Hawke

Hawke motosikletini küçük beyaz bir evin önüne park etti. Dışarıdan bakıldığında sessiz, eski sokaktaki herhangi bir ev gibi görünüyordu. Bahçenin budanması gerekiyordu ve çitin beyaz boyası çoğunlukla soyulmuştu.

Hawke bisikletinden inip etrafına bakınırken kaşlarını çatı. Durum yıllar önce olduğu gibi değildi. Her şey yanlış görünüyordu. Evin önünü çevreleyen beyaz beton sararmıştı ve evin yanında duran ağaç aşırı büyümüş, devrilmişti.

Kim bilir ne zamandan beri olukları tıkayan yapraklar.

Kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açıp verandaya giden patikadan aşağı inerken menteşeleri gıcırdadı. Ön tarafa vardığında kapı ziline bastı ama ses gelmedi. Tekrar bastı, bu sefer daha sert. Hâlâ ses gelmeyince sinirlenerek homurdandı ve ön kapıya vurarak paravan kapıyı açtı.

Çok kızgındı.

Burası böyle görünmemeliydi.

Siktiğimin Hector'u.

Kapı gıcırdayarak açıldı, bir av tüfeğinin kafası dışarı fırlayacak kadar.

"Arazimden defol," diye homurdandı bir ses. "Satmıyorum!"

Kızgın olmasına rağmen Hawke'ın ağzı yukarı doğru kıvrıldı. "Benim ve bu evi, duvarlara çizimler yapan ve zeminde delikler açan pislikleri tanıyarak satın almadım."

Bir anlık durgunluk oldu. Silahın düşmesi ve kapının yavaşça gıcırdayarak açılması için saniyeler geçti. Esmer ve beyaz başlı bir kadın başını dışarı çıkardı ve kocaman kahverengi gözleriyle ona baktı. Ağzı açık kaldı ve bir anda gözleri sulandı.

"Hawke," diye bastırdı, kokladı, ona yukarıdan aşağıya baktı. "Ön verandamda uyuşturulmuş bir berduş gibi görünen gerçekten benim küçük oğlum mu?"

Aynı eski mizah.

Hawke boğazının derinliklerinde kıkırdadı. "Küçük olduğumu söyleyemem, uyuşturucu da kullanmıyorum."

Hemen onu kolundan yakaladı ve kendisine doğru çekti. Ufak tefek bir vücudu vardı ama görüldüğünden daha güçlüydü. Onu gömdü

Yüzünü göğsüne gömdü ve kollarını ona doladı, sanki yetişkin bir adam değil de küçük bir çocukmuş gibi saçlarını ve yüzünü okşadı.

Hawke uzun bir nefes vererek ona sarıldı. Kadının kokusu onu dünyasının siyah ve kanla dolu olduğu zamanlara geri götürdü.

Yalnız kaldığında ve içinde hasta, çarpık bir canavarın dolaştığını hissettiğinde buraya geldi.

Ve üç yıldır buraya gelmemişti.

Adella o içeri girer girmez kapıyı kapattı. Geceliğinin koluyla gözyaşlarını sildi ve onu küçük oturma odasından geçirerek aynı derecede küçük olan mutfığa götürdü.

"Otur oğlum," diye emretti ona, çoktan dolapları karıştırmaya başlamıştı.

Mutfak sandalyesine çöktü ve onun hareketlerini izledi. Mutfak tam bir bomba yeri idi. Yerler ve tezgâhlar pislik içindeydi. Annesi her zaman bir istifçiydi ve düpedüz dağınıktı. Her zaman düzenli bir kaos olduğunu iddia ederdi ama bu düzenli kaos ayak bileklerine kadar pislik içindeydi.

"Sana bir şeyler hazırlayayım," dedi, yüzü çoktan kızarmıştı. "Aç mısın? Ne istersin? Sana Gringas yapabilirim ya da dün akşamdan kalan yahniyi yiyebilirsin -"

"Oturmanı istiyorum," diye araya girerek yanındaki sandalyeyi işaret etti. "Burada uzun süre kalamam anne."

Sandalyeye varıp oturduğunda titriyordu. Küçük elini onunkine uzattı ve şaşkınlıkla ona bakarak sıkıca kavradı.

"Seni özledim, seni özledim," diye tekrarlardı üzüntüyle, diğer eliyle kolyesinin etrafındaki haçı tutarken ona bakıyordu. "Senin için dua ediyorum. İsa'ya oğluma göz kulak olmasını söylüyorum ve her zaman kalbimde bir sıcaklık hissediyorum, sanki bana iyi olduğunu söylüyormuş gibi. Şimdi buradasın, tek parça halinde, tıpkı benim Dualarımız kabul oldu. Sen nasılsın oğlum?" "Her şey yolunda," diye yanıtladı kararlılıkla. "Kendine iyi bakıyorsun kendin mi?"

"Gayet iyi idare ediyorum."

"Ev pek harika görünmüyor."

"Altmışma merdiven dayadım ve hareket ettiğimde uzuvlarım ağrıyor. Taze tavuk değilim, Hawke. Buraya bakmak bugünlerde daha zor."

"Hector bunun neresinde anne? Sana yardım etmesi gerektiğini sanıyordum."

Başını salladı. "Öyle, öyle. Bana para veriyor, şeker hastalığım için beni doktora götürüyor ve çamaşırlarımı yıkamak ve bana yiyecek almak için gelen bir kadın var. Temiz kıyafetlerim, yemeğim ve ilacım var ve önemli olan da bu."

"Ama ev -"

"Evler eskir Hawke," diye araya girerek tartışmayı eliyle savuşturdu. "Sonsuza kadar dayanmazlar. Her gün her dakika bir tanesine bakabilirsin, ama bu hayatı yaşamamanın bir yolu değildir ve asla üstünden. Her şey sağa sola dağılıyor. Bu hiç bitmeyen bir savaş ve ben sadece kısa bir süre için buradayım. Tüm bunların sonunda hiçbir anlam ifade etmeyen bir stres."

Hawke iç geçirdi, cevap verme zahmetine girmedi.

Adella da onun gibi inatçıydı ve asla şikâyet etmezdi. Babası sadakatsizliği ve şiddetli öfkesiyle ona cehennemi yaşattığında bile, kendini savundu ve asla geri adım atmadı. Bu yüzden çoğu gece eve zar zor geliyordu; öfkeli bir eşle uğraşmak istemiyordu.

Hawke birdenbire babasının, kulüp hayatına katılmak için annesini terk etmesine nasıl izin verdiğini merak etti. On dört yaşında her şeyi geride bırakmak istemesine neden olacak ne görmüştü ki onda?

Adella kısa bir süre sonra tekrar ayağa kalktı, ona bir şeyler yedirmeye kararlıydı.

Buzdolabından yemek artıklarını çıkararak ona biraz güveç ısıttı ve yüzüne ıslak bir öpücük kondurdu.

"Bu kürkten kurtulmalısın," dedi elini sakalında gezdirerek. "Yuva gibi görünüyor. Nasıl evleneceksin ve bana torun vereceksin? Bu haldeyken hiçbir kız sana ciddiyetle bakmaz."

Hawke sıırttı. "Şaşıracaksın. Kadınlar buna bayılıyor."

"Evet, çünkü onlar küçük fahişeler. Ben iyi bir kız istiyorum. Dennis'in kızının ne kadar büyüdüğünü görmelisin."

Hawke'ın göğsü daraldı ve ona garip bir şekilde baktı. "Bugünlerde Tyler'ı nereden biliyorsun?"

Düşünceli bir şekilde gülümsedi. "Her zaman Hector'la birlikte gelir, bana sevdiğim ama buralarda bulamadığım o güzel zambakları ve naneli çikolataları verir. Kendini idare edebilen bir kız mı istiyorsun? Onda her şey var ve hâlâ tam bir hanımefendi. Ne göbeği var ne de şortundan dışarı sarkan kıcı. Bir kadının gerçekte ne olduğunu not almalısın

hoşlanıyorum. Mütevazı ve uysal, ama aynı zamanda istediğinde alıngan ve seksi. Çalıştığın kulüpten eve artık striptizci götürme."

Hawke Tyler hakkında konuşmak istemiyordu ama lanet olsun, kız kafasını kurcalıyordu ve annesinin onun hakkında konuşması da işe yaramıyordu. Annesi sert biriydi ve gerçekten bir kızdan mı hoşlanıyordu? Hem de sadece *bir* kızdan değil.

onu yatakta ıslak bıraktığı andan beri Hawke'a musallat olmuştu.

Ne oluyor lan?

Ama belki de Tyler'ın gücü sadece buydu. İnsanlarla arası çok iyiydi. Kimse ondan nefret etmezdi. Sinsi değildi, arkadan bıçaklamazdı, kendi işine bakardı ve hataya yer bırakmayacak kadar sadıktı.

Kahretsin, onun dudaklarının tadını şimdiden özlemişti.

"Eve striptizci götürmüyorum," dedi Hawke belli belirsiz, konuşmayı Tyler'dan uzaklaştırarak. "Borden'in kucak dansçıları var ve bir direkte sallanırlar, tabii ki, ama bir şey almadığınız sürece tamamen soyunmuyorlar. özel gösterim."

"Bilmek istiyor muyum, seni bok kafalı?"

Hawke sırtıttı. "Beni bir erkek olarak yetiştirdin anne, bir rahip olarak değil."

Kaseyi ona yaklaştırdı ve bu kez yemesi için işaret ederek, "Senin erkek olmaktan sorumlu olamam Hawke.

Bunu baban yaptı ve seni uzak tutmak için daha fazla mücadele etmeliydim _."

"Hiçbir şey yapamazdın," diye araya girdi ciddiyetle. "Bazı şeyler senin kontrolün dışındaydı ama yine de bana bir şeyler öğrettin."

Vicdanını pişmanlıkla ağırlaştıran şeyler.

Gözlerini ondan kaçırdı, onunla göz göze gelmedi. "Keşke ben de öyle hissetseydim."

Annesi ona ve Hector'a düzgün bir hayat vermeye çalışmıştı. Bir süre için, babasının haberi olmasın diye onları kendi parasıyla özel bir okula göndererek iyi bir iş çıkarmıştı. Onlar da iyi iş çıkarmışlardı. Hector'un sayılarla ilgili bir yeteneği olduğu ve Hawke'ın elleriyle her şeyi inşa edebildiği ortaya çıktı.

Ne yazık ki işler annesinin istediği gibi gitmedi.

Babası bunu öğrendi ve onları okuldan aldı. Yumuşak olduklarına ikna olarak onları kulübe getirdi ve Hawke on dört yaşındayken kapalı kapılar ardında neler olup bittiğinin farkındaydı.

Ama Hector?

On iki yaşındaydı ve etkilenmeye açıktı.

Kulüp binasının içinde Red ona erkek olmasını söyleyen bir kız fırlatmıştı.

O zamandan beri Hector amcıkdan vazgeçemiyor, Hawke ise nabzı atan her şeyi çıplak elleriyle öldürebiliyordu.

Tyler'ı hak etmemesinin nedenlerinden biri buydu. Diğer sebep onu mahvedecekti.

"Beni istiyor, biliyorsun," dedi kendini durduramadan.

Adella durdu ve şaşkınlıkla ona baktı. "Bir striptizci seni mi istiyor?"

Kuru kuru kıkırdadı. "Hayır, anne, Tyler."

"Benimle kafa buluyorsun."

"Hayır, o... o beni çok istiyor. Bana bu şekilde bakıyor ve..." Durakladı ve ensesini ovuşturdu. Annesiyle ya da herhangi biriyle hiç kızlarla konuşmamıştı. Bu çok garipti.

Birkaç dakika onun sözlerini düşündükten sonra ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Birinin seni istemesine neden bu kadar şaşırdın?"

"Sıradan biri değil, burada Tyler'dan bahsediyoruz. Gülünç derecede tatlı ve bu benim kafamı karıştırıyor. Onun yanındayken doğru düzgün düşünemiyorum ve bu işimi zorlaştırıyor."

"Bu kadar zor olan ne? İkiniz de birbirinizi istiyorsunuz ve bunun peşinden gitmelisiniz."

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde, ona ciddiyetle bakarken başını sallayarak. "Yalanlardan sonra olmaz. Eğer öğrenirse beni asla affetmez..."

"Yalan söyledin çünkü mecburdun."

"Bu yeterince iyi değil."

Annesi kaşlarını çattı. "Sen bir Navarro'sun," diye cevap verdi.

"Navarro çocukları affedilmeyi umursamazlar. Kendilerine ait olduğuna inandıkları şeyi alırlar."

"Bu gerçekten kötü bir tavsiye."

"İstedikleri kadının gitmesine izin vermezler, Hawke."

"Babam böyle mi yaptı? Ondan nefret edene kadar seni aldı. Bak, ben bunu istemiyorum."

Adella başını yavaşça salladı. "Güç ve yozlaşma babanın ruhuna girmenin yolunu buldu ve her şeyi değiştiren de bu oldu. Eğer buna bir son vermezsen Hector'a da olacak olan bu. O çocukla gurur duymuyorum. Bir kadına ihtiyacı var."

"O öyle biri değil."

"Her erkeğin dışarıda onu dizlerinin üstüne çökertmeye hazır bir kadını vardır." Hawke hafifçe güldü. "Belki de."

Belki *hayır* demektir.

Hector asla ama asla uzlaşmazdı. O serseri bir mayındı, Hawke'ın nasıl düzeltceğini bilmediği dev bir soru işaretiydi.

"Geri mi dönüyorsun?" diye sordu annesi tam o

sırada. "Evet, Borden bekliyor -"

"Tyler'dan bahsediyordum."

Hawke sessizleşti.

"Geri dönecek misin?" diye sordu, ona dikkatle bakarak. "O kızın kalbini kırmazsın, değil mi?"

"Anne, bana kalırsa Tyler'ın kalbi kırılmak için yaratılmış. Bunun olmasını engelleyemem."

"Senden nefret edecek ama onun için güçlü olmalısın. Onun yanında durmalı ve senden nefret etmesine izin vermelisin. Bu onu daha iyi hissettirecektir."

"Belki."

Belki anlamı...*belki*.

*

Akşama kadar burada kaldı ve annesini yatağına yatırıp alnından öptü.

"Buraya nasıl geldik Hawke?" diye sordu Adella üzüntüyle, uykuya dalmadan hemen önce onun hasarlı eline bakarak. "Neyi farklı yapabilirdik?"

Onun sorusunu düşünerek kaşlarını

çattı. Ona hiç seçim şansı verilmemişti.

"Hiçbir şey," dedi sonunda, boş gözlerle ona bakarak. "Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu anne."

Bir damla gözyaşı bıraktı ve başını salladı, hâlâ ona küçük çocuğuymuş gibi bakıyordu.

Oğl

um. Yıkıcıydı.

Geçen gece bir adamı öldürmüş, gözlerini çıkarmış ve neredeyse Borden'ın sahibi olduğu limanda ip kesmek için kullandığı kör bir bıçakla kafasını kopardı.

Ve bu gece yumuşacıktı ve lanet annesini bir beyefendi gibi yatağa yatırdı.

Yaşadığı farklı hayatlar onu şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Güçlü iradeli bir kadının sevgi dolu bir oğluydu.

Şehrin en acımasız adamının emir eri.

Ve dağılmakta olan kötü şöhretli bir MC'nin hayalet başkanı.
Bir gün bu işi yürütmek için hayatını basitleştirmesi gerektiğini
biliyordu. Sadece ne istediğini bir türlü bulamıyordu.

OceanofPDF.com

yirmi dört

Hawke

Hawke ertesi sabah içeri girdiğinde Borden kulübünün ofisindeydi. Diğer yarısı Emma onunkinin yanındaki masasında oturmuş, jambonlu ve peynirli bir sandviç yiyordu. Özellikle kızarmış görünüyordu, üstteki iki

Bluzunun düğmeleri açıktı, sabahları genellikle tertemiz olan siyah saçları dağınıktı.

Hawke kapıyı arkasından kapattıktan sonra durup onlara bakmak zorunda kaldı. Önündeki resim her zaman sabitti.

Emma Borden'ı görmezden geliyor.

Borden klasörlerini karıştırırken onu dikkatle izliyordu. Emma onun bakışlarını yakalıyor ve sinsice gülümsüyordu.

Borden, ofiste tavşanlar gibi sevişmelerine neden olacak bir talepte bulunmanın eşiğindeydi.

Hiçbir şey değişmemişti ve bu kötü bir şey değildi. Minyon, ateşli Emma tüm hataları ve sıkıntılarıyla Borden'ı dengelemişti, böylece her beş saniyede bir herkese hırlamıyordu. Borden istediğinde hâlâ saldırgan bir orospu çocuğu olsa da, bu daha keyifli bir çalışma ortamı sağlıyordu.

Bir zamanlar Hawke ona karşı temkinliydi. Borden için (ve hatta çok güzel olduğu için kendisi için de) dikkat dağıtıcı, baştan çıkarıcı bir şeydi ve öncelikleri yerine başka şeylere odaklanmasına neden oluyordu. Borden gibi bir adam düşman edinirdi; Yuri'yi küçük bir kedi yavrusu gibi gösteren düşmanlar.

"Bakın kim bizi varlığıyla şerefleştirmiş," diye mırıldandı Borden, Hawke'a doğru kaşlarını çatarken ağzına bir fıstık (kızdığında yediği şey) attı. "İşinize geldiğinde boktan şeylere ara verebilmenize sevindim prenses."

Hawke, "Kulüpte işim vardı," diye cevap verdi.

"Kulüp işi," diye yavaşça tekrarladı. "Benim için mi yoksa o motorcular için mi çalışıyorsun Hawke? Çünkü şimdi kafam karıştı."

Hawke kaşlarını çattı. "Bir limanın var Borden ve onlara mal satmak için mallarımızı getiriyoruz. Bir müşteri için mal yetiştirmem gerekiyordu. Adamların bana ihtiyacı vardı."

Emma, Borden'a sessizce, "Teknik olarak hâlâ onların başkanı," dedi.

"Doll, eğer onların başkanı olsaydı burada olmazdı, değil mi?"

Borden ona dönüp bakarak cevap verdi.

Gözlerini devirdi ve bilgisayarına geri döndü. "Hawke için durum biraz karışık. O bir kaçak. Geri dönemez."

"Evet, olabilir. Sözde ölümünün üzerinden beş yıl geçti ve kokladığım kadarıyla kimsenin radarında değil. Kendine bir kimlik bulabilir, yasal bir kimlik, aptalın birinin garajında yaptığı sahte bir kimlik değil.

Kirli bir yere. Bu ona birkaç yüz bine mal olur ama bu onun imkanları dahilinde."

"Onu tanıyacaklar," diye yakındı.

"Bir alpaka gibi görünmeye devam edebilir ya da o boku tıraş edip eski haline dönebilir, fark etmez. Tek yapman gereken yetkililere rüşvet vermek. Alttan. Bunu zirveye taşıması gerektiğinden bahsediyorum, bu da kulübünün zaten sahip olduğu bir ağa ihtiyaç duyacağı anlamına geliyor, çünkü hepimiz biliyoruz ki

Yetkililer de o kadar masum değil, ha?"

"Bu işe yaramaz," diye karşı çıktı. "Burada şok edici miktarda bir paradan bahsediyorsunuz."

"Eğer sende olsaydı, işe yarardı."

"Kulağa bir filmde çıkmış gibi geliyor."

"Ama ben yaptım."

Emma durakladı ve çenesi düştü. "Siktir git."

"Siktir git. Ben yaptım. Tabii ki bir kol ve bir bacak alıyorum.

Birkaç yüz bin mi? O parayı faizden

kazanıyorum." "Seni pislik."

"Ben bir sikiciyim ve sen bu boku

seviyorsun." Sırıttı. "Seviyorum."

Lanet olsun, bu ikisi.

Borden sırıttı. "Demek istediğim şu ki bebeğim, eğer Hawke geri dönüp vahşi kulübünü yönetmek isteseydi, bunu yapabilirdi. Ama istemiyor, bu yüzden burada."

Meraklı bir bakışla Hawke'a baktı. "Neden istemiyorsun Hawke?"

Hawke çenesini gerdi. "Çünkü bu seni hiç ilgilendirmez." "Agresifiz,

öyle mi? Sana ne oldu da

bu soruya geçelim mi?"

"Kusura bakma ama Emma, bu Days of our fucking Lives dizisinin bir bölümü değil, tamam mı? Duygularımı boşaltmak ve senin anlamanı sağlamak zorunda değilim. Bu benim işim."

"Endişelendiğim için soruyorum."

"Meraklı olduğun için soruyorsun."

"Bu da bir parçası, yalan söylemeyeceğim. Sadece... Kardeşinden hoşlanmıyorum. O amcığa tapan bir pislik."

"İş yaptığınız insanları sevmek zorunda değilsiniz, tıpkı benim uğraşmak zorunda kaldığım şerefsiz gibi. Yuri'ydi."

Borden irkildi. "O heriften nefret ediyorum.

Sürüngeenin teki." "Onun nesi var?" Emma merakla sordu. "Hastalıklı fetişleri var."

"Bunu nereden biliyorsun ki? Bu saçmalığı hep sen buluyorsun."

"İş yaptığınız insanlar hakkında bilgi edinmek mi istiyorsunuz? Nelerden hoşlandıklarını anlamak için cinsel tetikleyicilerinin neler olduğunu öğrenirsiniz. Köhne piçler şiddeti sever, o kaçık da su işkencesini seviyordu. Görünüşe göre onu hortum gibi boşaltmış."

"Bu çok vahşi, Borden. Tanrım, yiyorum!"

"Soruyu sen sordun, Emma. O hasta bir pislik." Hawke çenesini sıktı. "Onu ben öldürdüm."

Emma dondu kaldı ve Borden'ın ısırıkları yavaşladı, şimdi Hawke'a merakla bakıyordu. "Birkaç günlüğüne gidiyorsun ve ölüm arzusuyla geri mi dönüyorsun?"

"Abram'la bu işi hallettim."

Borden kuru kuru kıkırdadı. "Abram'la aranı düzelttiğini sanıyorsan tam bir aptalsın. O bir yalancı. Elini sıkacak ve seni bıçaklayacak. aynı anda gırtlakta." "Selamlarını gönderdi."

"İstesem de sikimde değil." Borden sandalyesinde arkasına yaslandı ve Hawke'a sertçe baktı. "Az önce kendine bir düşman edindin Hawke. Yuri o pislik için bir şey ifade ediyordu."

"Yuri dengesizdi ve bana bir şey söyledi." "Ne gibi?"

"Tyler."

Borden'ın gözleri anlayışla parladı. "Şaka yapıyorsun."

Emma şaşkınlıkla ikisinin arasına baktı. "Neler oluyor?"

Borden cevap vermedi. Hawke ve o birkaç dakika boyunca birbirlerine baktılar, sessizce iletişim kurdular ve Borden'ın ifadesinde gördüğü tek şey, "*Boku yedin*" oldu.

"Emma, Hawke ve bana birkaç dakika izin verir misin?" diye sordu usulca.

Başını salladı ve ayağa kalktı. Tam gitmek üzereydi ki adam, "Bir şey unutuyorsun, bebeğim," dedi.

Gözlerini devirdi, sinirli görünmeye çalışıyordu ama Hawke onun yanaklarındaki kızarıklığı fark etti, arkasını döndü, onun hizasına eğildi ve onu yanağından usulca öptü. Sonra da dışarı çıktı.

Borden düşünceli bir şekilde, "Şunu bir gözden geçirelim," diye söze başladı. "Yuri Tyler'ı nereden biliyor olabilir?"

"Yapmamalı."

"Belli ki yapmış."

Hawke kaşlarını çatı. "Hector'dan, benden, senden ya da annemden gelmiş olmalı. Bunu bilen tek insanlar onlar."

"Bu listedeki en olası kişi kim?"

Tereddüt etti. "Hector."

Borden başını salladı. "Mantıklı olan tek şey bu."

Hawke yüzünü ovuşturdu ve ofiste volta atmaya başladı, olasılıkları düşündükçe göğsünün sıkıştığını hissediyordu. "Bu hiç mantıklı değil," diye karşı çıktı. "Bana bu şekilde ihanet etmek Hector'a göre değil."

"Belki de başından beri sana ihanet ediyordu. Bir düşünün. Siz başkan olmakta çok başarılısınız ve o sizin başarınızın gölgesinde kalmış durumda. Adamların

size saygı duyuyor ve sonra birdenbire çatıya kadar uzanan kanıtlarla bir cinayetle suçlanıyorsunuz -"

"Hector'un videoyu yetkililere verdiğini mi ima ediyorsunuz?" "Bu sadece bir öneri."

"İnandığım bir şey değil. Beni neden dışarı çıkarsın ki?"

"Çünkü senin bir kaçak olduğunu ve asla geri dönemeyeceğini biliyordu."

Hawke başını sallamaya devam etti, gittikçe daha da sinirleniyordu. "Buna inanamıyorum Borden. İşe yaramıyor."

"Buna inanamıyor musun, yoksa inanmak mı *istemiyorsun*?"

Hawke durdu, Borden'a baktı, bu noktayı tartışmaktan başka bir şey istemiyordu ama onun haklı olduğunu çok iyi biliyordu.

Hala.

Kendini bunu düşünmeye ikna edemedi.

"Bakın," dedi Borden sakince, "bunun için o erkek fahişeyi suçlamayacağım. Değerini defalarca kanıtladı ama... bunun için kazıyorum."

Hawke bıkkın bir ifadeyle, "Kazıyorduk," diye vurguladı.

"Kullanabileceğim daha fazla kaynak var Hawke. Her şeyi öğreneceğiz ve cevabın bu bilginin içinde olduğunu biliyorum. Bu yüzden sıkı durun ve o kasabaya hemen geri dönmeyin."

*

Ofisten çıktı ve koridorda durup alnını duvara vurdu. Derin nefesler aldı ve kardeşinin bu bok çukurunun ortasında olduğuna dair şüphelerini uzak tutmaya çalıştı.

Hector yapmazdı.

O

sadece...yapmaz.

Sırtında bir el hissetti ve Emma'nın parfümünün kokusu yanına gelip sırtını okşarken burnuna geldi.

"Sende bir değişiklik gördüm," diye fısıldadı. "O kasabadan daha önce hiç bu kadar sarsılmış olarak dönmemiştin. Bir şeyler oldu, değil mi?"

Hawke başını sallayarak sertleşti. *Tyler oldu.*

"Geri döneceksin, biliyorum." "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü sonsuza dek kaçmaya devam edemezsin. Sona ulaşana kadar sadece çok fazla yol kalır."

Emma bilirdi. Zor bir hayatı olmuştu.

Başını çevirdi ve ona baktı. "Borden olduğunu nereden biliyordun?" diye sordu merakla.

Düşünceli bir şekilde gülümsedi. "Çünkü ben onu ne kadar uzaklaştırmak istesem de o içime girdi. Bir gecede olmadı. Zaman aldı ve sonra... bir gün beni vurdu. Onun yokluğu benim için ne ifade ettiğiyle yüzleşmemi sağladı."

Buna cevap vermedi. Kafası Tyler'ı ve onun yıllar içinde gözlerinin önünde nasıl büyüdüğünü düşünmekten bulanıktı. Onun varlığını hafife almış, ona odaklanmamaya karar vermişti çünkü onun içinin ve dışının ne kadar güzel olduğunu biliyordu.

Emma haklıydı. Tyler'ın yokluğunda duyduğu acı onu hızla yıpratıyordu.

Eğer ona dokunmamış olsaydı belki de bu kadar saplantılı olmazdı. Ama... sadece bir kez tattıktan sonra, Hawke bağımlısı olmuştu.

Tyler sarhoş ediciydi.

OceanofPDF.com

yirmi beş

Tyler

Hawke gideli beş gün olmuştu ve Hector eskisi gibi değildi. Herkes bunu hissetti. Daha önce olduğundan daha sertti ve öfkesi bir düğmeye basmakla uçup gidiyordu.

Hamamböceklerinin onu bir kez daha ziyaret etmesi de işe yaramamıştı. Orta yaşlı, sağlam yapılı ve motorcularla mücadele etmeye uygun bir adam olan arabulucuları Duggard, Hector'a herkesin önünde saygısızlık etmiş ve konuşmaya "Elimde uymanız gereken emirlerin bir listesi var" diye başlamıştı.

Savaş lordlarının başkanına emir mi? Bu sik kafalı ciddi miydi?

Ama Hector, ne kadar kızgın olsa da, kendisine saygısızlık ettiği için o pisliği cezalandırmadı. Bunun yerine, her şeye verdiği cevap şiddetken otoritesini nasıl göstermesi gerektiğinden emin değilmiş gibi çelişkili görünüyordu. Bu yüzden başıyla onaylamakla yetindi ve Duggard'ı toplantı odasına götürdü.

Gus dışarıda fırtınalar koparıyor, Hector'un arkasından onun ne kadar zayıf olduğundan bahsediyordu.

Duggard yarım saat sonra kendini beğenmiş, gözleri neşeli, tavırları rahat ve gevşemiş bir halde oradan çıkmıştı. Kimseden en ufak bir korkusu yoktu. Aslında buranın sahibi gibi görünüyordu ve bu durum Marshall'ın kanını kaynatıyor, Jesse de hamamböceğinin kafasını koparmak için kaşınıyordu.

Yüzleşin.

Herkes öfkeliydi ve Hector, o gittikten sonra toplantı odasındaki bir sandalyeyi kırmaya başvurdu.

O zamandan beri Hector kontrolden çıktı. Daha fazla içiyor ve Holly'yi bir yırtıcı hayvan gibi gözleriyle takip ediyordu. Zavallı kız bunu mümkün olduğunca görmezden geliyor ve vardiyası biter bitmez işten ayrılıyordu. Bazen dakikalar önce çıkıyordu ve Hector nerede olduğunu soruyor, gittiğini öğrenince de küfürler savuruyordu.

Bu yüzden Shay'i çok sikti ve Shay yatağının yarısına sahip olmak yerine sadece onu ısıttığını fark etmeye başlamıştı.

Boşaltmak için yanımda durduğunda yalnızlığımın tadını

çıkarıyordum. "O kaltak onu oyalıyor," dedi karanlık bir sesle. "Ona söylemen gerek

Hector, Holly'nin bir amcık olduğunu söyledi, Ty. Benim için değil ama onun için."

"Drama hakkında bir konuşma yaptığımızı sanıyordum," diye cevap verdim, asık suratına bakarken gerçekten kafam karışmıştı; bugün ekstra turuncuydu. "Mesela..."

Sana drama yarattığını söylediğimde oradaydın, değil mi?"

"Bu ciddi bir durum."

"Tencereyi karıştırıyorsun sevgili Shay ve tencere devrilip seni yakmadan önce geri çekilmen gerekiyor."

Bana bir bakış attı. "Bu hiç mantıklı değil Tyler." "Holly hakkındaki mantığın da öyle. O yanlış bir şey yapmadı." "Ondan nefret ediyorum. Gerekirse onu öldüreceğim, yemin ederim."

"Şimdi aptallık ediyorsun." "Ama yapacağım."

"İçindeki karavan serserisine kanalizasyon olmayı bırak."

Shay barın üzerine eğildi, bana eşit bir şekilde bakarak yavaşça karşılık verdi, "Ama o. Bir. Bir Fahişe!"

Gözler üzerimize çevrildi ve ben de ona yumruk atmak istedim çünkü - *ughhhhhh* - bu lanet olası Hector takıntısından ve Holly'ye saldırmaktan gerçekten bıkmaya başlamıştım. Sadece içkimin tadını çıkarmaya çalışıyordum!

Bara bir göz attım ve sonra ona doğru eğilerek homurdandım, "Sürtük, kendini Hector'a pazarlayan sensin, Holly değil. Ve o ağzını çok dikkatli kullanmalısın çünkü eğer başka birine bir garsonu öldürmekle ilgili bu şekilde konuşmaya başlarsan, kışın bir kırbaç direği olarak kullanılacak ve aşağıdaki o iki delik? On tane sosisin geçebileceği kadar büyük olacaklar, anlıyor musun? O yüzden sikini tut. Ağzını. Kapa çeneni!"

Dondu kaldı, gözleri büyüdü ve sanki onu kalbinden bıçaklamışım gibi bana baktı. "Beni umursamadığını sanıyordum," diye fısıldadı.

Ne oluyor lan? "Bilmiyorum."

"Ama benim iyiliğimi önemsiyorsun, sanki ben de... Ben de kulübün bir parçasıyım." "Uyuşturucu mu kullanıyorsun?"

Gözleri yaşlarla parlıyordu ama gülmeye başladı ve şimdi cidden kafam karışmıştı. "Sen altın kızsın ve altın kız aslında beni kulübün bir parçası olarak görüyor."

"Aman Tanrım, sen delisin."

"Seni seviyorum, Tyler."

İğrenerek homurdandım. "Hayır, Shay, değilsin."

Tekrar kıkırdadı ve önüme bir bira daha koydu. "Bu bizden, tatlım."

"*Hepsi* müesseseden."

Daha fazla içki servisi yapmak için bara doğru ilerledi, ama bana göz kırpmadan önce değil.

Tanrım, burnum korkunç bir şekilde karıncalandı. Havadaki keskin kokuyu alabiliyordum.

Ufukta *dram* kokusu var.

"Hey, iyi misin?" Jesse yanıma sokularak sordu. Shay'in önüme koyduğu birayı kaptı ve uzun bir yudum aldı.

"Evet," diye basitçe cevap verdim.

Ofiste yatağını ısıtmakla ilgili o konuşmadan beri Jesse'ye karşı büyük bir geri adım atmıştım. O benim arkadaşımı -tabii ki seksi, takım elbiseli motorcu arkadaşım- ve aradaki çizgileri bulanıklaştırmak istemiyordum. Konuyu bir daha hiç açmadı; tahminimce Hawke etrafta olmadığı ve kendini tehdit altında hissetmediği içindi. Her şey normalmiş gibi davrandı ve beni hâlâ işe götürüp getiriyordu ama... evet, çok çekingendim.

"Shay neden sana bağıyor?"

"Bağırmıyor."

Omzunu benimkine çarptı. "Hey, sorun ne?" "Yok bir şey, Hector'u bulmaya gidiyorum -"

"O zaten odasında."

Birdenbire barı aradım ve onu bulamayınca kalbim durdu. "Holly?"

"Ne?"

Bakışlarımı ona diktim. "Holly ile birlikte mi?"

Bana tuhaf bir bakış atarak başını salladı. "Hayır, Holly değil. O çoktan gitti. Ben de onu kimseyle görmedim."

Oh, Tanrı'ya şükür. Omuzlarım çöktü. "Tamam, güzel." "Neden iyi?"

Çünkü son zamanlarda Holly'ye karşı aşırı korumacı hissediyordum ve bazen Hector'dan kaçmak için onu bardan kaçırmaya yardım ediyordum.

Evet, o kadar kötüleşmişti.

Kadın onu ittikçe, adam onu daha çok istiyordu.

Bunları söylemek yerine sadece başımı salladım. "Sebebi yok."

Bana doğru eğildi. "Birazdan kulübe gideceğim ve senin de peşime takılmak isteyeceğini düşündüm."

"Bu gece olmaz."

"Sadece benim geleceğimi düşündüğünüz için cayıyorsanız, sizi temin ederim ki diğerlerinin çoğu da geliyor."

Kaşlarım kalktı. "Kulüp binasının yüksek güvenli li olması gerektiğini sanıyordum."

"İyi gidiyoruz."

"Ben kalıyorum. Sanırım Çin yemeği sipariş edeceğim ve biraz Netflix izleyeceğim."

Göz kırptı. "Netflix ve chill?"

Tanrım, ne kadar mesafemi korumak istesem *de* yüzüme bir gülümseme yerleştirmeden edemiyordu. "Hayır," dedim gülmemek için kendimi zor tutarak. "Soğuk olmadan Netflix olacak."

Kıkırdadı, mavi gözleri parlıyordu. "Tamam, seninle kanepede yatarım."

"Jesse -"

"Gizli bir gündemim yok, Ty-phoon. Barış için geldim."

Yumuşak bir iç geçirdim ve ona ciddiyetle baktım. "Jesse, yalnız kalmak istiyorum."

Kısa bir duraklama oldu. Birisi bir şeyi düşünürken yaşanan türden bir duraklama. Gözlerinde acı parladı, sonra bunu gizledi ve bana başını salladı. "Evet, tabii," dedi, neşeli görünmeye çalışarak. "Sorun değil. Yalnız kalabilirsin."

"Kızgın değil misin?"

"Neden sinirleneyim ki? Sonunda kafayı bulup başka bir mankafayı becereceğim. Yapacağımı düşündüğün şey bu değil mi? Yeni olan ne?"

"Jesse..."

Hareket etmeye başladı ve ben de takım elbisesinin gömleğinden tutup onu geri çekilmeye zorladım.

Ben.

"Hey," dedim sertçe. "Öyle demek istemedim, tamam mı? Geldiğimi biliyorum soğuktan."

"Seni yatağımda istediğimi söylediğimden beri soğuk davranıyorsun Tyler," diye karşılık verdi kaşlarını çatarak. "İstemediğini anlıyorum, tamam mı? Yine de yanına her geldiğimde seni becermeye çalışmıyorum."

Kaşlarım kalktı. "Ciddi misin?"

Gözlerini devirdi. "Bak, eğer isteseydin elbette hayır demezdim, ama istemediğine saygı duyuyorum. Beni kendinden uzaklaştırmandan bıktım. Lanet olası arkadaşımı geri istiyorum, bana dehşetle bakan bu kapalı kaltağı değil."

şimdi yaralanmış hissetme sırası bendeydi. "Sen... benim bir sürtük olduğumu mu düşünüyorsun?"

Yüz ifademi gördü ve sertçe iç çekti. "Kahretsin, Tyler, hayır. Sen bir sürtük değilsin. Demek istediğim... ne demek istediğimi biliyorsun."

Cevap vermedim.

İnledi ve bana yaklaştı. "Özür dilerim, tatlım." "Ben daha çok üzgünüm."

"Hayır, bu çok aptalca, üzülmemelisin. Ben daha üzgünüm."

"Hayır, gerçekten üzgünüm, Jesse -"

"Ah, şu özür dileme saçmalığını keser misiniz!" Marshall bağırdı. "Oyun alanı saçmalıklarınızı duymak bile migrenimi azdırıyor."

Gözlerimi Jesse'den ayırmadan gülümsedim. "Benimle kanepede yatabilirsin."

O da gülümsedi. "Evet, ama gerçekten azgınım ve seni gerçekten cezbedebileceğimi düşündüm -"

Omzuna bir şaplak attım. "Biliyordum!"

Güldü. "Sonra görüşürüz, tamam mı?"

Başımı salladım. "Evet, evet."

Bir süre sonra adamların yarısını da yanına alarak ayrıldı. Akşamı kanepede 10 kilo sığır eti Chow Mein yiyerek geçirdim. Jonny bir kızla çıkageldiğinde ona hırladım. "Siktir git Jonny. Senden sonra bir kanepeyi dezenfekte etmek kolay mı sanıyorsun?"

"O lanet memelerini sakınleştir, Tyler," diye karşılık verdi, tekrar aşağı inerken.

Kulüpte kendine ait bir odası olan tek kız olmak güzeldi.

Ta ki Hector bir saat sonra odasından çıkana kadar. Üzerinde sadece kot pantolonu vardı ve vücudunun üst kısmı açıktaydı. Dövmeler arasında boşluk olan tek kişi oydu ve göğsü tamamen çıplaktı. Güzel bir vücudu vardı.

Hawke gibi zayıf ve kaslı, bronz tenli ve yine onun gibi uzun boyluydu ama ağabeyi kadar iri değildi.

Yanımdaki kanepeye çöktüğünde perişan görünüyordu, tembelce atkuyruğumu çekiştiriyordu. "Neden bu kadar sessiz?" diye sordu, sesi yorgun ve boştu.

"Çocuklar dışarı çıktı," diye cevap verdim.

Hector kaşlarını çattı. "Bana haber bile vermeden dışarı mı çıkmışlar? Güvenlikle kim ilgileniyor lan?"

"Jesse sorun olmayacağını söyledi." "Jesse burada mı?"

"Hayır."

Hector'un gözleri seğirdi, öfkesi artık hissediliyordu. "Beni ciddiye almıyorlar, değil mi? Toplantılar yapıyoruz, bu çöplüğün etrafındaki güvenliği artırmayı kabul ediyorlar ve parti yapmak istedikleri anda unutuveriyorlar. Tanrım!" Şakağını ovuşturarak inledi. "Hawke bunu nasıl başardı? İki savaşı karşı karşıya kaldılar Ty ve o her seferinde ne yapacağını biliyordu!"

"Dürüst olmak gerekirse, herhangi bir krizle karşı karşıya kalmadık."

"Abram da bir tane olabilirdi," dedi başını ileri geri sallayarak. "Ve bu sadece Hawke yüzünden düzeltildi. Boğuluyorum Ty, ben..."

Arkama baktım. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey."

Bana hiçbir şey olmamış gibi bakmadı. Fark ettim ki baskı onu yiyip bitiriyordu. Bu yüzden bir öfke vakası gibi davranıyordu.

Gözlerini benden ayırmaya zorlayarak uzun bir nefes verdi ve duygularını düzeltti.

Sonra televizyona odaklanarak "Ne izliyoruz?" diye sordu. Onu anlamaya çalışarak inceledim. "Şey, Orange is the New Siyah."

Dudakları yarım bir gülümsemeyle yukarı kalktı ve odadaki hava bir anda değişti. "Kız kıza mı?"

"Evet."

"Holly buralarda mı? Belki o da izlemek ister." Sorduğuna şaşırmış olmama rağmen rahat davranıyormuş gibi yaptım. Benim dışımda bir kızla takılmak mı? Bu bir ilkti.

"Hayır," diye cevap verdim. "Eğer unuttuysan, Holly bir anne, yani..." Merakla başını salladı. "Oğlum mu?"

"Kızım."

"Kaç yaşında?"

"Dört."

"Nerede yaşadığını biliyor musun?" Kaşlarımı çattım. "Hector -"

"Onu becermek istediğim için sormuyorum Ty. Sadece merak ediyorum." Bu konuda şüpheciydim. "Nerede yaşadığını bilmiyorum," diye yalan söyledim.

Onu yakaladı ve alay etti. "Siktiğimin yalancısı. Bazı geceler onu evine bırakıyorsun."

"Bu biraz doğru."

"Onu becermeye çalışmıyorum," diye kararlı bir şekilde tekrarladı.

"Onun yerine Shay'i davet etmeye ne dersiniz? Etrafta dolaşıyor, bundan kesinlikle *eminim* -"

"Shay olmaz," diye sözünü kesti kararlılıkla, sanki duvarlardan fırlayacakmış gibi etrafına bakınıyordu. "Ona katlanamıyorum Tyler. Bir türlü çekip gitmiyor."

"O zaman onu yatağa götürmeyi bırak."

"Kendini içeri atıyor ve yatağıma çıplak giriyor. Aklını kaçırmış, Tyler. Ondan kurtulmak için ne yapmalıyım?"

Ona bir lider olmasını ve onu kapı dışarı etmesini söylemek istedim ama... bu benim haddim değildi.

Konuyu değiştirerek battaniyemin yarısını onun üzerine attım.

"Rahatına bak. İstersen biraz yiyecek de getirdim."

Başını salladı ve elimden çatalımı aldı. "Evet, buna ihtiyacım var."

"Sadece hepsini yeme, tamam mı? Burada iki kişi var."

"Yapmayacağım. Lanet olsun, çok otoriter." "Siz çocuklara karşı otoriter olmalıyım." "İçecek bir şey var mı?"

"Sprite."

"Bu çok zayıf."

Gözlerimi devirip alaycı bir şekilde mırıldandım: "Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim lordum."

Yarım sezon izledik, tüm yemekleri yedik ve bir şekilde alkol aniden ortaya çıktı. Konuşmayı kısa tutarak, Hector kanepede uyuyana kadar içti ve ben gece yarısına çeyrek kala ayık bir şekilde odama döndüm.

Sıcak dayanılmazdı, bu yüzden kıyafetlerimi çıkardım ve yatağa çıplak girdim, bu arada Hawke'ın tişörtünü yerden kaptım. Yuri'yi öldürdükten sonraki sabah çıkarmıştı. Yuri'yi öldürdüğü tişörtün aynısı olduğu ve onun kanıyla kaplı olduğu için iğrenmem gerekirdi. Ama olanlardan sonra akıl sağlığımı tamamen yitirmiştim ve Hawke'tan yoksun ve iç karartıcı derecede yalnızdım.

Ben de onu bir top haline getirip yastık olarak kullandım ve Hawke'ın kokusu burnumdayken kolayca uykuya daldım, kabuslar peşimi bırakmadı.

yirmi altı

Tyler

İki saat geçmeden yanımda şıpırdayan suyun sesiyle uyandım. Yorgunluktan ve yarı açık banyodan gelen ışığın sızısından gözlerim yanıyordu. Doğruldu ve yorgun bir şekilde odaya baktım, kapının yanında düzgün bir şekilde duran siyah botları gördüm. Yanlarında bir kot pantolon ve... siyah bir deri ceket vardı. Hawke'ın kokusu artık sadece burnumda değil, her tarafımdaydı.

Kalbim göğsümde sıkıştı. O

buradaydı.

Duş alıyorum.

Elimi hızla saçlarımın üzerinde gezdirip düzeltiltim. Sonra bir anda yatağa uzandım ve gözlerimi kapattım. Belki de uyuyormuş gibi yapmam gerekiyordu.

Gözlerim yirmi saniye sonra açıldı ve tekrar doğruldu. Tedirgindim. Dışarı adımını atarsa irkildiğimi görecekti ve eğer uyku numarası yaptığımı anlarsa, havada o garip his olacaktı ve onunla *başka bir garip* karşılaşma istemiyordum.

Su kesilip de bir beden dışarı çıkana kadar sanki bir ömür geçmiş gibi geldi. Çıplaktı. *Besbelli*. Ve yan durmuş, aynada kendine bakıyordu. O göğsünün bir kısmına odaklanmış gibiydi, ben ise kışının dışarıya doğru çıkıntısına odaklanmıştım.

Vay canına.

Bu sefer onu gerçekten çıplak görüyordum. Dehşet içinde hareketsiz kalmamıştım ve suyun altında onun kollarında sallanmıyordum. Karanlıkta göğsüme bastırılmış halde de değildik.

Tamamen görünür durumdaydı ve lanet olsun ki çok kaslı bir kış ve kalın, kordonlu kalçaları vardı.

Yüzünü açtı ve dışarı çıktı ve kutsal lanet...

Vay anasını.

Ağzım tamamen kurudu. İnanılmaz görünüyordu. Hayır, inanılmazdan da öte; yatak odamın etrafına astığım erkek posterlerini süpürge sopası gibi gösteriyordu.

Vücutundaki her kasın çizgisini ve şeklini görebiliyordum: trapları, bicepsleri, karın kasları ve diğer tüm V'leri utandıran bir V.

Ama şu anda baktığım yer orası değildi.

Hayır, bana utanmadan bağırın ya da daha doğrusu sallanan onun devasa lanet paketi idi.

Gavin'in sikine hiç benzemiyordu. Aslında, onun aleti Hawke'inkine kıyasla bayat Cheeto. Hawke güzeldi. Evet, sikine *güzel* dedim.

Bu seksi, kocaman sikli canavar beni becermişti ve ben basit bir ışıık düğmesini açmayarak neredeyse bunu hafife almıştım.

Beni görünce hareket etmeyi bıraktı. "Uyandırdım mı seni?" diye sordu, bariton sesi midemde dalgalanmalara neden oldu.

Başımı iki yana salladım ve gözlerimi onun güzel dudaklarından ayırmaya çalıştım. "Hayır, bütün gece kıpır kıpırdım."

"Pembe olmayan bir havlun var mı, bebeğim?" "Hayır."

Başını salladı ve bu, saçlarındaki damlaların etrafına dökülmesine neden oldu. Banyoya geri döndü ve askıdan kabarık pembe havlumu çekip saçlarından ve göğsünden geçirdi. Tekrar dışarı çıktı ve yatağın kenarına doğru ilerledi, ağır bir nefes vererek yatağa yığıldı.

Sonra bir süre orada oturdu, sırtı bana dönüktü, hareket etmiyordu.

Kaşlarım çatıldı. Tam ona iyi olup olmadığını soracaktım ki sırtında yumruk büyüklüğünde devasa morluklar gördüm. Gözlerim büyüdü ve sessizce ona doğru süründüm. Beni duyduysa bile umurunda değildi. Arkasında durdum ve avucumu yumuşak bir şekilde bir yaranın üzerine koydum; kasları dokunuşumun altında esnedi ve nefesi ciğerlerini bir anda terk etti.

Nefesim kesildi. "Hawke?"

"Hmm?" diye

homurdandı. "Sırtın..."

"Evet."

İki elim de sırtında gezindi. Teni sıcak ve nemliydi ve titreyişinden çok acı çektiğini anlayabiliyordum. "Ne oldu?"

"İş, sevgilim."

"Kulüp mü?"

"Hayır."

"Borden?"

"Mm. Bazı adamları sertleştirmek
zorunda kaldım." "Seni incittiler."

Küçümseyerek kıkırdadı. "Onları görmelisin."

Aniden arkasını döndü ve ben de geriye doğru kaydım, o bana bakarken kolumla göğüslerimi kapattım. Banyonun ışığını kapatmamıştı, bu yüzden odanın içine bolca ışık doluyordu. Kesik bir dudağı ve kaşının üzerinde derin siyah bir morluk vardı. Bu izleri görmek hoşuma gitmemişti. Bu bana

yok edilemez değildi.

Üzgün hissettim. "Bok gibi görünüyorsun."

Dili keşiği yaladı. "Her zaman bok gibi görünüyorum, bebeğim."

Sakalına hafifçe dokundum ve sonra elimi hızla bıraktım. "Belki de sakalını kesmelisin o zaman."

"Sana göre değil mi?"

Omuz silktim, gözlerine bakmadım. "Hoşuma gitti. Sadece... yüzünü özledim." "Bir keresinde bana Chewbacca dediklerini biliyor musun?"

Dudaklarım yukarı kıvrıldı ve gülümsemeye

karşı koydum. "Oh?" "Benim bir Wookiee

olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Wookiee, hayır. Ama Gandalf? Yolu yarılamışsın."

Sırıttı. "Harika."

Gülümsemesiyle kalbim yerinden fırladı. Bembeyaz dişlerini gösteriyordu ve yüzünü açıyordu. Tanrım, onu tekrar istiyordum.

"Neden bu kadar erken döndün?" Daha sonra, bana öyle olduğumun söylenmesini isteyen salyalı, egoist bir aptal gibi görünmemek için soğukkanlı davranmaya çalışarak ona sordum
Sebebi.

"Nedenini biliyorsun," diye cevap verdi, gözleri üzerimdeydi. Nefesim kesildi. O bendim.

Tamamen bendim.

"Buraya gelirken pisliğimi temizledim ve çok kirliydim. Senin bok kokulu vücut yıkamanı kullandım."

"Biliyorum."

"Piliç gibi kokuyorum."

"Şey, hoşuma gitti."

Sırıttı, gözleri şimdi benimkilerdeydi. Kahretsin, çok sert bakıyordu ve benim her yerim kızarıyordu. "Genelde çıplak mı uyursun, Tyler?"

"Hayır."

O gözler yine *her yerde* titreşiyordu. "Yapmalısın."

Alt dudağımı çiğnedim, cevap vermedim.

"Yatağına dön, Ty."

Ayağa kalktı ve banyoya doğru ilerledi. Işığı kapattı ve karanlık çöktü. Biraz daha geriye çekildim ve başımı yastığa yasladım. Onun hareket ettiğini zar zor görebiliyordum. Yatağın etrafında yürüdü ve içine düştü. Tam yanıma. Hâlâ birkaç adım ötedeydik ve kilometrelerce uzakta olsalar bile.

Hala.

Benim yatağımdaydı. Yani, *onun* yatağında.

Yüzümü ona çevirdim, gözlerim karanlığa alışmaya çalışıyordu. O da başını çevirip bakışlarıma karşılık verdi. İkimiz de tek kelime etmedik. Sadece atlayacağını umuyordum ve gerginliği azalttı ama bir milim bile kıpırdamıyordu. Yutkundum ve yorganı kaptığım gibi üzerime attım. Sonra sırtımı ona döndüm ve gözlerimi kapattım.

Uyumam gerekiyordu. Lütfen, Tanrım, uyumaya ihtiyacım vardı. Yanımda iki metre boyunda çıplak bir canavar vardı ama tek düşündüğüm onun gülümsemesiydi. Kıvrandım, alt karnımın çırpındığını ve zonkladığını hissettim.

"Hey Ty?" dedi bir dakika sonra.

"Evet?" Zar zor ses çıkardım.

"Neden benim pis gömleğim seninle yatakta?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve donakaldım. *Hay sikeyim.*

Yavaşça vücudumu ona doğru çevirdim. Hâlâ mükemmel bir topa sarılmış gömleğini tutuyordu. Korkunç bir an boyunca ona baktım... ve sonra aniden onu kaptım, yatağın üzerine eğildim ve yatağın altına attım. Tekrar uzandığımda hâlâ bana bakıyordu.

"Orada olduğunu bilmiyordum," diye yalan söyledim, sesim gergin çıkıyordu. Sessizliği beni öldürdü.

Beni yargılıyordu.

Garip bir durumdan kaçınmak için çok fazla. Doğruca o boktan kasabaya gitmiştim.

"Onunla mı uyuyordun?" diye sordu aniden.

İliklerime kadar ürperdim.

Biri beni öldürsün.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Kokusunu almıyor muydun?"

Nabzım artık kulaklarımda atıyordu. "Hayır," diye tekrarladım. "Sen korkunç bir yalancısın, bebeğim."

Kafama bir balta. Kahretsin, beni ateşe at, umurumda değil.

HERHANGİ BİR ŞEY ama BU.

Benim sorunum neydi?

Ondan kurtulmak ya da en azından *yıkamak* için o kadar çok fırsatım vardı ki. Şimdi, giyim mağazalarından külot çalıp evde kirli ellerini pantolonlarının içine sokarak koklayan sürüngenlerden daha kötüydüm.

Yatak kaydı ve o daha da yaklaştı. Ona bakmamaya çalıştım. Hareket bile edemeyecek kadar aşağılanmışım. Sonra...

Parmaklarını ağzımda hissettim, parmaklarının şeklini izliyordu. Nefesim kesildi ve daha düşünmeden yüzümü ona çevirdim. Beni izledi, devam ederken gözleri ağzımın üzerindeydi, beni dudaklarımı ayırmaya zorladı. Dudaklarımı araladığımda parmağını içeri soktu ve parmak ucunu dilime değdirdikten sonra geri çekilip dudaklarımı ıslattı. Nefesleri daha uzun ve derindi.

"Kimin yatağındasın?" diye sordu hışımle.

Nefesimi içime çektim, zar zor hareket ediyordum. "Senin." Sessizlik.

Sonra, "Evet."

Parmaklarını boynumdan aşağı ve omzum boyunca gezdirirken çenesi sıkıştı. Sonra tekrar yukarı, ağzıma, dilime gitti, dudaklarımı ıslattı ve ıslaklığı boynumdan aşağı kaydırıldı. Her yerim yanıyordu. Bu yaz sıcağından daha kötüydü; içimdeydi, damarlarımda dolaşıyor, kalbimi yakıyordu.

Ne oluyordu?

Bir şey bekledim ve beklentim öldü çünkü o *hiçbir şey* yapmıyordu.

Elimi kaldırdım ve parmak uçlarımı dudağındaki kesiğin üzerinde gezdirdim. Yumuşak dudakları vardı; muhtemelen tereyağı gibi içinde eriyeyeceğiniz türden öpülesi. Onu öpmek istedim, hem de çok. Elim sakalının üzerinde, göğsünde ve karnında gezdirmek istedim. Aletini avuçladığımı ve avucumun içinde şiştiğini hissettiğimi hayal ettim.

Hawke ile nasıl olurdu?

O da benim için dudaklarını ayırdı ve parmak ucumu yaladığında tüm vücudum karıncalandı. Kalın bir şekilde yutkundum ve dudaklarını, boğazını, adem elmasını ve tekrar yukarı doğru izledim. Üçüncü turda kendimi daha cesur hissettim ve parmaklarım boynundan aşağıya, göğsüne doğru ilerledi. O kadar yapılı ve kaya gibi sertti ki, elim daha aşağıya, karın kaslarının hız tümseklerine ve saçlarının izine gitti.

İpek gibi pürüzsüz ve gevşek olmaktan çok uzak olan sikiinin başlangıcına zar zor dokunmuştum. Gözlerim onunkilere kaydı ve yüz ifadesi karardı. Şehvet dolu ve ihtiyaçla yüklü bir şekilde ona doğru ilerledim ve ağzını yakaladım. Hızlı bir öpücüktü, sadece dudaklarının tadına bakmama ve ne kadar yumuşak olduklarını hissetmeme yetecek kadar. Tanrım, onları özlemiştim. Geri çektiğimde gözleri hâlâ açıktı ve derin derin benimkilere bakıyordu.

Ne düşündüğünü bilmiyordum.

Ondan uzaklaşmak üzereydim ki eli aniden boynumu kavradı. Sıkı bir tutuştu; sıkmadı ve acıtmadı ama tutuşu beni ona geri dönmeye zorladı. Gözlerine. Nefesim kesildi, yüzüm onunkinden birkaç santim uzaktaydı, bana bakarken.

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Sen benim için bir belasın, Tyler. Seni düşünmeden duramıyorum. O küçük tatlı amcığının içinde olmayı düşünmeden edemiyorum. Dudaklarına, tadına doyamıyorum. Doyamıyorum sana dönem."

Beni kendine çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırdığında konuşmak için ağzımı açtım. Hemen gözlerimi kapattım ve ağzımı ona açtım. Beni nefessiz bırakan bir ivedilikle, sertçe öptü. Hızla üzerimde hareket etti, elini boynumdan saçlarıma götürdü ve öyle sert yumrukladı ki kafa derim ağrıyordu.

"Ağzını benim için daha geniş aç, Ty," diye buyurdu, sesi boğuklaşmıştı.

Yaptım ve dilinin hızla benimkiyle çarpıştığını hissettim. İnledim, bedenim şimdiden ihtiyaçla kıvranmaya başlamıştı. Alt dudağımı emdi ve elinin göğsümü kavradığını, yoğurduğunu ve meme ucumu sertçe sıkıldığını hissettim. Bir zevk şimşegi doğrudan merkezime doğru fırladı ve tekrar inledim, her santimimi kaplayan devasa çerçevesinin altında kıvranıyordum.

Hiç düşünmeden elimi göğsünden aşağıya, sikine doğru uzattım. Elimi ona sardığım anda ağzımın içinde tısladı ve alnını benimkine yaklaştırdı.

"Siktir, Tyler, evet," diye nefes nefese kaldı. "Daha sert sık, bebeğim."

Kalın uzunluğunun etrafını sıktım, parmaklarım bile tüm yol boyunca buluşmaya kadar daha da kalınlaştığını görünce şok oldum. Onu pompaladım ve o bana daha hızlı gitmemi söylemeye devam etti. Elleri saçlarımdan ayrıldı ve karyolayı kavradı. Ben onu memnun ederken, uzunluğunu keşfederken ve ucunda bir nem damlası hissederken ağır ağır nefes aldı, gözleri kapalıydı.

Onu yalamak istedim.

Aman Tanrım, çıkardığı sesler arzumu daha da körüklüyor, içimde hararetle büyüyordu. Demek onu memnun etmek böyle bir şeydi. Sıcak ve terliydi, yüzüme vuran nefesleri bile bana garip şeyler yapıyordu.

Beni tekrar öptü, bu sefer o kadar sert değildi. Yumuşak bir öpücüktü, durgun ve tatlı. Alt dudağımı hafifçe ısırды ve sonra emdi. Hâlâ onu okşarken, diğer elim boynunun arkasını kavradı ve onu bana doğru tuttu. Kalçalarım kendi kendine hareket ediyordu; onu öpmem yetmiyordu, bedenim kendi kendine düşünüp zevk almaya çalışıyordu.

Anlamış gibi görünerek elinin bacaklarımın arasındaki hassas deriye doğru kaydığını hissettim. Parmağını yarığım boyunca gezdirip açıklığımla alay ederken başım geriye düştü.

"Kahretsin, sırlıklam olmuşsun," diye mırıldandı, boynumu öptü ve aşağı doğru indi.

Tüm vücudum onun dokunuşuna ve öpücüğüne karşılık verdi. Çıldırmadığım bir santim bile yoktu. Parmağını yukarı ve aşağı kaydırırken içimi zevk dalgaları kaplıyordu. Aşağıya doğru inip bacaklarımın arasına yerleştğinde onu bırakmak zorunda kaldım. İçgüdüsel olarak bacaklarım hızla kapanmaya başladı ve ellerim başını iterek onu uzaklaştırmaya çalıştı.

"Rahatla Tyler," dedi bana, bacaklarımı ayırmaya zorlayarak. "Hoşuna gidecek."

Ağzının sıcaklığı klitorisimin etrafında yoğunlaştığında parmağı açıklığımla kızdırmaya devam etti. Rahatlamaya çalışarak hareketsiz kaldım ve bunu hissettiğimde, dilinin o sıcak kayışını, sert bir nefes verdim. Daha fazla zevk sarsıntısı içimde yırtıldı. Tarif edilemezdi. Parmaklarım tekrar saçlarının arasına girdi ve bu sefer onu orada tutmak için sıktım.

Yumuşak ve yavaştı, beni bu duyguya ve hıza alıştıırıyordu. Sertçe sarsıldım ve beni sabit tutmak için kalçamı kavramak zorunda kaldı. Tüm vücudum titredi ve utanmadan inleyerek kendimi onun ağzına doğru sürtmeye başladım. Zevkim tırmandı ve tüm bedenim ona boyun eğdi, yalnızca ağzına ve diline odaklandı.

"Lütfen."

İşte yine yalvarmaya başladım. Ağzımdan döküldü, havaya karıştığı anda unutuldu ve bana tekrar tekrar söyledi.

"Lütfen, lütfen."

Hawke daha da hızlandı, sonuna doğru hassas sinir yumağımı hararetle emdi ve ben donakaldım, orgazm olurken nefesimi tuttum.

içimden geçti. Bir ilahi gibi, onun adını nefes nefese fısıldayarak defalarca tekrarladım.

Kıkırdadığını hissettim ve bu ses hassas tenimde titreşerek daha fazla zevk dalgasına neden oldu.

Tekrar üzerime geldi ve ağzımı kendi ağzına götürdü. Dudaklarındaki yoğun tadım karşısında irkildim ve göğsünü terli bedenime bastırarak tekrar kıkırdadı.

"Bu iyiydi," diye mırıldandı. "*Tadın çok güzel.*"

Kabalığın her türlüsüne varım ama bu o kadar kişiseldi ki utancımdan yandım. Bir yanıt vermekten kaçınarak, elimi tekrar uzunlamasına kavradım ve sıktım, o da dirseklerinin üzerine yerleşti. Elime baktı. "Bacaklarını benim için aç Tyler," dedi sıkıca. "Gerçekten geniş."

Onun için kendimi açtım.

"Beni amına sürt bebeğim," diye talimat verdi. "Dölünle ıslat beni."

Onun parlayan başını kendime doğru sürttüm ve tekrar ürperdim, zevkten gözlerimi kapattım. Göz kapaklarımı öptü ve güldü. "İyi, ha?"

Başımı salladım. Oh, evet.

"İçine girip seni tekrar becerene kadar bekle Tyler." Sesi sinirli bir hal aldı. "Beni her yerinde hissedeceksin, ayak parmaklarına kadar. Kahretsin, içinde olmak istiyorum. Tek düşündüğüm bu. Her deliğine sahip olmak istiyorum. Her deliğine sahip olmak istiyorum. Seni dizlerinin üzerine çöktürüp, küçük amını parmaklarımla sikerken beni emmeni sağlayacağım."

Tanrım, sözleri seksin başka bir biçimi gibiydi.

"Şimdi beni içine al."

Gözlerimi açtım ve aramıza baktım. Başını girişime bastırdım ve onu içeri çekmeye çalıştım. Daha önce olduğu gibi, kendimi son derece küçük hissediyordum,

Sanki bir körfez topunu toplu iğne genişliğindeki bir delikten geçiriyordum. Yardım etmek için kalçalarını öne doğru itti ve aniden geri çekildiğinde vücudumun ona uyum sağlamak için gerildiğini hissetmeye başlamıştım.

Soru sorarcasına ona baktım ama o bana bakmıyordu. Yüzü kapıya dönüktü, konsantre olmuştu.

"Hawke?" Ben sordum.

"Şşş, bebeğim," diye fısıldayarak cevap verdi.

Nefesimi tuttum, bir şeyler dinlediğini çoktan anlamıştım. Dinlemeye çalıştım ama benim sesimden başka bir şey duymadım.

kalp atışları.

Kaşlarını çattı ve aniden yataktan kaydı. Dirseklerime yaslandım ve kapıya doğru ilerleyişini izledim. Bir aralık açtı ve kulağını açıklığa dayadı.

Sonra...

Ben duydum.

Mercy'nin havlamaları ve yakınlarda bir yerden tekrar tekrar bir şeylerin çarpması.

OceanofPDF.com

yirmi yedi

Tyler

"Bu da ne?" Ben sordum.

Tam sorduğum anda koridordan sesler yükseldi ve kapılar gürültüyle açılıp çarpıldı. Hawke hızla kot pantolonunu kaptı ve giydi, kapıyı sonuna kadar açıp "Nereden geliyor bu ses?" diye bağırırken üstünü başını düzeltmeye zahmet etmedi.

"Dışarı!" Jonny'nin bağırdığını duydum.

Hawke bana bakmadan, "Burada kal Tyler," dedi.

Sonra odadan kayboldu ve saniyeler sonra başka bir beden hızla içeri girdiğinde başım hâlâ dönüyordu.

"Tyler?!" Hector sesinde panikle bağırdı.

Donakaldım ve sonra bedenimi yorganla örtmek için çabaladım. "Ben buradayım! Çık dışarı!"

Hector bana kısa bir süre baktı, yüzü yumuşadı. "Çok şükür." "Neler oluyor?"

Ama cevap alamadım. Çoktan aceleyle çıkmıştı.

Yataktan kalkıp tişörtümü ve şortumu giydim ve dışarı çıktım. Shay'i Hector'un kapısında durmuş, vücudunu bir çarşafı örterken yakaladım.

"Oraya inmen yasak," dedi.

Onu görmezden geldim ve merdivenlerden aşağı indim. Arkamdan tekrar seslendi, ama ben çoktan birinci kata çıkmış, adamların bağırışlarını ve küfürlerini dinliyordum. Kargaşa dışarıdan geliyordu ve yavaşça bar alanına girdiğimde keskin bir şeye bastım ve ayağıma bir acı saplandı. Sıçrayarak aşağıya, odanın her tarafına dağılmış cam izlerine baktım ve bakmaya devam ettiğimde camların dört pencereden de geldiğini ve cehenneme kadar kırıldığını fark ettim.

Sikeyim.

Birden silah sesleri duyuldu ve kırık camlardan içeri girdi. Yere düştüm ve kollarımı başımın üzerine attım. Yakınımdaki camlar kırıldı ve etrafımdaki havada daha fazla parça uçuştı. İstedim ki

Hareket etmek, oradan çıkmak istiyordum ama yere yapışmıştım, vurulmaktan korktuğum için bir santim bile kıpırdıyamıyordum.

Saniyeler sonra sona erdi ve nihayet başımı kaldırıp kızgın sesler duyduğumda kalbim göğsümde çarpıyordu.

Bitti mi?

Ürpererek ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve kırık camların üzerinden sürünerek giriş kapısına ulaştım.

Kapıyı açıp dışarı baktığımda adamların çoğu dışarıdaydı. Sokaktan hızla geçen bir kamyonu doğru küfürler ve tehditler savuruyorlardı, kahkahalar ve yuhalamalar da onunla birlikte kayboluyordu.

"Siktiğimin sikleri," diye homurdandı Gus, uzun zamandır onu hiç görmediğim kadar karanlık görünüyordu.

"Ne diye bağıryorlardı?" Kirk öfkeyle havladı. "Yeni bir tehdit mi var?"

"Bunlar Abram'ın adamlarıydı! Onları o gönderdi, biliyorum. Rus'a bile benziyorlardı."

"Onlarla ilgili istihbaratımız var mı?"

Gus, Kirk'e bir surat ifadesi takındı. "Abram'ın kim olduğunu biliyor musun, seni yaşlı pislik?"

Kirk'ün kafası karışmış gibiydi ve Gus etrafa bakıp incelemeden önce alay etti. "Yaralanan var mı? Şerefsizler çok fazla mermi sıkmış."

Hepsi birbirine bakarak görünür bir yara olup olmadığını araştırdı.

"Hector, iyi misin dostum?" Marshall aniden yanına koşarak sordu.

Hector titriyordu, silahı hâlâ kamyonun kalktığı yöne doğrultulmuştu. Diğer kolu kıpkırmızıydı ve kan damlıyordu. Durduğum yerden bile kanlı bir manzaraydı.

"Beni vurdular ve üzerime şişe fırlattılar," diye homurdandı, nefes nefese kalmıştı. "Sadece kolum. İyileşeceğim."

"Siktir," diye tısladı Jesse, otoparkın kenarından Hector'a doğru yürürken. "Güneye doğru gidiyorlar, dostum. Onlara yetişebiliriz."

Hector cevap vermeyince herkes başka bir figüre döndü ve onun talimatını bekledi. Bakışlarını ön tarafta duran Hawke'a doğru takip ettim. Sırtı bana dönüktü, kulübün amblemi teninde görünüyordu. Yüzünü göremiyordum.

"Hawke," diye bastırdı Jesse, "ne yapmamızı istiyorsun dostum?"

Sanki beni hissetmiş gibi omzunun üzerinden baktı ve göz göze geldik. Kalmamı söylediği halde geldiğim için beni azarlamasını bekleyerek kaskatı kesildim.

Sadece... bana hiç havlamadı. Sadece birkaç dakika baktı, gözleri artık sıcak ve istekli değildi. Hayır, şimdi sadece soğuktu, buza bakar gibiydi.

Sonunda, "Bisikletlerinizi kontrol edin, kurşun delikleriyle dolu olup olmadıklarına bakın. Hemen yola çıkıyoruz. Silahlanın. Altmış saniyeniz var yoksa sizi almadan gideriz."

Hemen herkes dağıldı, hazırlanmak için acele ediyordu. Bir telaş içinde yanımdan geçtiler, tekrar doğrulup ona bakmadan önce beni bir adım geriye düşürdüler.

Hector'a doğru ilerledi ve bir elini ensesine kilitledi. Ona doğru eğilip yüzüne bir şeyler fısıldadı ve Hector başını sallayarak gözlerinden taşan duygularla kardeşine baktı. Hawke teselli edici bir hareketle sırtını sıvazladıktan sonra ona geri dönmesini işaret etti

Barda. Hector kımıldadı ve yanımdan geçerken bana bakmadı.

"İçeri gir Tyler," dedi Hawke bana, daha birkaç dakika önce duyduğu ihtiyaçtan tamamen yoksun bir şekilde.

Ona baktım, bir şey söylemek istiyordum ama... hiçbir şey söylemedim. Dışarı.

Ben de onun yerine başımı salladım ve içeride kayboldum.

*

Gecko bir saat sonra yanında tıbbi çantasıyla geldi. Hector'u arka tarafta bir masada otururken buldu, gömleği çıkarılmıştı, boz kolu dışarıdaydı ve hazırды. Yanına gidip yanına oturdu ve hasarı incelemek için kolunu tutmaya başladı bile.

Kesikler derin ve dağınıktı. Hector son bir saatini ağır likör içerek ve cam parçalarını çıkararak geçirmişti.

Gecko kaşlarını çatarak, "Bunun için dikiş atılması gerekecek," diye açıkladı. "Kurşunu çıkarmam ve bölgeyi temizlemem gerekiyor ve bu da biraz zaman alacak.

bir süre."

Hector'un yanına oturdum ve sağlam kolunu okşadım. Acıdan terliyordu ama bir kez bile şikâyet etmemişti. Gecko far ışığını kullanarak yaralara baktı ve cımbız görünümümlü bir aletle kalan camları çıkardı. Her bir cam parçasını bir böbrek kabına yerleştirdi ve devam etti, etrafı dezenfekte ederken bana bez getirmemi söyledi.

Kurşun en zor kısımdı. Gecko, Hector'un acı içinde tıslamasına ve inlemesine neden olacak şekilde derine sokmak zorunda kaldı.

Ondan sonra gözle görülür bir şekilde rahatladı.

"Dondum kaldım," diye mırıldandı bir süre sonra, uzaklara bakarak. "Kamyonlarının arkasında durup ateş ettiklerinde, şişe fırlattıklarında donup kaldım. Ve sonra her şey bittiğinde, herkes benden onlara ne yapmaları gerektiğini söylememi istedi ve elimde hiçbir şey yoktu. Kafam bomboştu."

"Sorun değil," diye aptalca cevap verdim. Başka ne demem gerekiyordu ki? Bana baktı ve çenesi gerildi. "Değil ve bunu sen de biliyorsun."

"Hector -"

"Sıçıp batırdım."

Hector yüz ifademi görmesin diye dikkatimi yarayı temizleyen Gecko'ya verdim. Haklıydı ve bunu kabul etmekten nefret ediyordum. Ama... evet, çok haklıydı.

Dişlerini sıkarak, "Bu her olduğunda, her şeyi berbat ediyorum," diye devam etti. "Borcunun ödenmesini mi istiyorsun? Bunu halledebilirim. Dengeyi sağlamamı mı istiyorsun?

Kitaplar mı? Bunu yapabilirim. Derini boyamamı mı istiyorsun? Bu konuda mükemmelimdir. Ama sipariş vermemi istersen donup kalırım."

Elini tuttum ve sıktım. "Kendini hırpalamayı bırak, Hector."

"Anlamıyor musun?" diye tersledi, bana sertçe baktı. "Bu işte iyi değilim.

Neden biliyor musun? Çünkü bunu öylece öğrenemezsiniz. Lider olmak için kablolu olmalısınız. Sert olmalı ve kararları hemen orada vermelisiniz. Bir avuç şişeye vurulmamalı ve kulübünüzün en güvenli hissetmesi gereken yerde adamlarınız terör estirmemeli."

"Bu adamlardan kimsenin haberi yoktu."

"Anlamıyorsun, Tyler. Etrafta her zaman bu tür adamlar olacak ve ben bunun olmasına hazır olmalıydım. Saf ve küstah davrandım. Herkesin dokunulmaz olduğumuza inanmasına izin verdim ve sonra Bela kapımızı çalıyor ve her şey boka sarıyor." "Hector -"

"Güvenlik kameralarının yaşanmasına izin verdim. Nöbet tutan adamlarım yok.

Sokaklarda dolaşan paralı adamlardan oluşan bir ağım var ve onları kullanmaya hiç zahmet etmiyorum çünkü onlara ne yapmalarını emredeceğimi bile bilmiyorum. Bu içimde yok, bu yüzden kendimi bırakıyorum ve sonra anlamsız bir am *sikiyorum* çünkü serbest kalmak beni sakinleştiriyor!" Öfkeyle boş bir şişe kaptı ve yere vurarak Gecko'nun yaptığı işi durdurmasına neden oldu.

Hector birkaç dakika gözlerini kapadı, burnundan nefes aldı ve bir ara fısıldadı, "Navarro ailesi, Navarro ailesini taşımak için yaratıldı. Bu kulüp gelecek nesillere aktarılacak ve başarısız olan ben olacağım."

Bunu söylemek ona yardımcı olmuş gibiydi, sanki onu yatıştırmıştı. Yüzü berraklaştı ve içindeki öfke azaldı. Nefesleri uzun ve sakindi; elini tutmaktan ve diğerleri için endişelenmekten başka bir şey yapamıyordum.

Neredeydiler? Hawke
güvende miydi?

Neden her şey birdenbire boka sarmıştı? Abram'la her şeyin yolunda olduğu izlenimine kapılmıştım.

"Onunla yatakta mıydın?" Hector durup dururken sessizce sordu. "Bu yüzden mi sen yatağın üzerinde çıplaktın ve onun üzerinde sadece kot pantolonu vardı?"

Acı dolu sözlerinden sonra bu soruyu beklemediğim için gerildim. Ona bakamadım bile.

"Eğer öyleysen sorun değil Tyler, sadece soruyorum."

"Saygısızlık etmek istemem Hector, ama... senin fetihlerini sormuyorum," diye cevap verdim.

"Biliyorum, ama Tyler, burada bahsettiğimiz kişi benim kardeşim." "Biliyorum -"

"Ölmüş olması gerekiyordu."

"Biliyorum, Hector!"

"Buna karşı değilim ama sen benim için bir kız kardeş gibisin.

Sadece dikkatli ol." Bu konuda söyleyeceklerinin bu kadar olmasına şükrederek başımı salladım.

"Sana ne söyledi?" Ona doğru bir bakış atma riskini alarak yüksek sesle merak ettim.

Hector dudaklarını büzerek düşündü. "O adamla ödeyeceğini söyledi. canımı yaktıkları için. Daha yükseğe nişan alsalardı daha fazla zarar verebilirlerdi."

"Birini öldürebilirlerdi." "Evet."

"Canavarmışsınız gibi bizi çamurda sürüklüyorlar ama biz kışkırtılmadığımız sürece harekete geçmiyoruz."

"Sadece kışkırtıldık ve su kendi seviyesini bulur. İnanın bana, Hawke sözünü tutar ve teslim eder."

Umarım haklıydı.

Gecko, Hector'un kolunu sarmayı bitirdiğinde parasını aldı ve gitti. Aradan on dakika geçmeden motorların gürültüsü duyuldu.

Ön tarafta. Çocuklar dönmüştü. Kapıdan akın akın içeri girdiklerinde içimi bir rahatlama kapladı, hiçbirisi mutlu görünmüyordu. Son gelen Hawke oldu, yumrukları kanla kırmızıya boyanmıştı. Odanın dışında kaybolurken kimseye bakmak için durmadı.

Jesse'ye baktım ve "Ne oldu?" diye sordum.

Jesse başını salladı ve "Bilmek istemezsin" diye karşılık verdi.

Bazılarının yüzündeki solgun ifadeye bakılırsa, zorlamasam daha iyiydi ama ertesi gün haberlerde her şeyi duyacaktım.

Kasabanın hemen dışındaki silahlı saldırı ve yanan bir kamyonun içinde cayır cayır yanan beş ceset hakkında.

OceanofPDF.com

yirmi sekiz

Hawke

Kanın ellerinden lavaboya damlamasını izledi. Çiğ parmak eklemlerine, üstlerindeki et tabakasının yok oluşuna baktı.

"Dokuz," diye mırıldandı kendi kendine, içi boş bir şekilde.

Dört saat içinde dokuz adam öldürmüştü. Bu kişisel bir rekordu.

Birincisi, Borden'ın üç işyerini soyan şehirdeki dört serseri. Büyük adamlardı ve daha da kötüsü ayık tiplerdi. Borden'ın tüm parasının kanepenin üzerinde düzgün bir yığın halinde durduğu, saklandıkları küçük dairenin kapısını yıkmak zorunda kaldı.

Hawke olduğu boyutta olduğu için hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

Bir adamın kafasını tekmeledi. İki numaraya bıçakla vurdu.

Kalbi; hızlı ve zahmetsiz. Üç numara zorluydu, hepsinden daha büyüktü ve Hawke köklerine geri dönmek zorunda kaldı, ona bir düzine vuruş kazandıran bir dövüşte üstünlüğü ele geçirmek için gücünün her zerresini kullandı

Vücudun her tarafına.

Dört numara en acınası olanıydı. Kaybedeceği bir savaş olduğunu anladığında, bütün parayı kollarına toplayarak adamları terk etmeye çalışmıştı. Hawke kapıya doğru giderken onu yere düşürmüş ve adamın çalmak için hayatını tehlikeye attığı kâğıtların üzerinde boğularak ölmesini uygun bularak kafasını yüz dolarlık banknotların içine gömmüştü.

Her şey bittiğinde Hawke ayağa kalktı ve heriflerin kanepesine yığıldı. Sonra dirseklerini dizlerine dayayarak orada oturdu ve çok garip bir şey oldu.

Korktuğunu hissetti.

Korku çünkü eğer başarısız olursa onu bir daha göremeyecekti.

Tyler her gün her dakika aklıdaydı ama hiçbir zaman o koltukta olduğu kadar saldırgan olmamıştı. Hawke bundan son derece rahatsız olmuştu.

Ve büyüledim.

Kıza karşı giderek artan saplantısı konusunda mantıklı olmaya çalıştı. Bu sadece onun güzelliğiydi, değil mi? Kendini onun göz kamaştırıcı bir güzellik olduğuna ikna etmeye çalıştı ve hiçbir erkek hayatında bir tür

uğruna her şeyi bırakabileceği bir güzellik. Fiziksel olarak, bir kadında hayal ettiği her şeye sahipti, içine girerken kavrayacağı doğru ete sahipti.

Evet, sadece fizikseldi.

Ama... lanet olsun, sadece fiziksel değildi, çünkü onun sesini seviyordu. Yaptığı yüz ifadelerini sevmiştir. Söylediklerini sevmiştir. Ona o merhemi verdiği ve o da lanet olası dövmeyle sürdüğünde, "Bu kadının sesini bütün gün duyabilirim" diye düşündüğünü hatırlıyordu.

Bir kızıdan bu kadar çok hoşlanmak tehlikeliydi.

Onun farklı olduğunu her zaman biliyordu ama hiçbir zaman onu *istemesine* neden olacak şekilde değildi.

Ve onu istemek onu paranoyak yapmıştı.

Ne yapıyordu?

Jesse yine onun bacaklarının arasına girmeye mi çalışıyordu? Hector onu yakından izliyor muydu?

Düşünceler onu aşağı çekiyordu, ta ki sessizlikte hırlayana ve bulunduğu yerden o kadar rahatsız olana kadar... Sonunda daireyi arşınlamaya ve sırf içinden atmak için ölü sikiklerden birini tekmelemeye başladı.

Onu istiyordu.

Evet, en azından bu konuda kendine karşı dürüst olmak iyiydi ama... onu istemek ne anlama geliyordu? Ona *sahip olmak* için yeterli mi?

Birdenbire kadının sözleri adamın içine doldu ve onu kışından ısırdı: *Ya bir gün beni istersen? Ya istediğinde çok geç olursa?*

Lanet kız ona bu soruyu sorduğunda on beş yaşındaydı ve Şimdi düşününce, kulağa daha çok bir tehdit gibi geliyordu. Ciddi öfke sorunlarına neden olan bir tehdit.

Asla çok geç değildi. Biriyle birlikte olsa bile - boş kafalı Jesse'yle - onu kendisine zorla getirecekti ve bu düşünce onu rahatsız bile etmiyordu. Ahlaki açıdan sorgulanabilir hiçbir şey onu rahatsız etmiyordu. Hayatta bu kadar ilerleyebilmesinin tek yolu buydu. Borden, tüm berbatlığına rağmen Hawke kadar ileri gitmemişti ve Borden gerçek hedefi gözden kaçırdığında zor kararları Hawke vermek zorunda kalıyordu.

Hawke hemen o anda Borden'ı aradı. "Ne?" Borden telefonun diğer ucundan havladı.

"Özgür müsün?"

"Saat gece yarısı oldu Hawke," diye karşılık verdi. "Beni gece yarısı aramaktan daha önemli işlerin yok mu senin?"

"Soygunları yapan pislikleri buldum."

Borden iç çekti. "Lanet olsun Hawke, sabah onların icabına bakacağız, tamam mı?"

"Ben çoktan hallettim." "Ne zaman?"

"Yirmi dakika önce." "Yalnız mı?"

"Evet."

Borden bir küfür daha mırıldandı. "Senin lanet olası bir hayata ihtiyacın var Hawke. Gece sürünen bir kanunsuz gibi sokakları temizlemeye çalışıp duruyorsun. Süper kahraman mı olmaya çalışıyorsun?"

"Süper kahramanlar suçluları öldürür mü?"

Hawke arka planda Emma'nın yumuşak sesinin Borden'a neler olduğunu sorduğunu duydu. "Hiçbir şey, kedicik, uykuna geri dön," diye mırıldandı ona.

Sonra, "Hawke, öldürülenleri çağır, biz de adamlara icabına baktıralım. Başka bir şey var mı, seni lanet psikopat?"

"Evet, yola çıkıyorum," dedi Hawke. "Sevkiyatı halletmek için Norwich'e geri dönüyorum."

"Bunun üç hafta daha süreceğini sanıyordum." "Evet," diye cevap verdi.

Borden diğer uçta sessizleşti. Hawke onun ayaklarını sürüyerek dolaştığını ve bir kapının kapanma sesini duydu. Hawke'ın Borden'ın dışarı çıktığını anlamasına yetecek kadar rüzgâr telefonun içinden geçti.

"Her şey yolunda mı, kardeşim?" diye sordu, ses tonunda bir endişe notu vardı.

Hawke, "Onun iyi olduğundan emin olmalıyım," diye cevap verdi. "Bir kız için yumuşamak mı?"

"Alt tarafım sert diyor." Borden kıkırdadı. "Seni lanet olası amcık."

Hawke gülümsedi.

"Onu kulüpte gördüm," dedi Borden düşünceli bir ifadeyle. "Çok güzel bir kız Hawke, ama bana bakarken korkudan altıma sıçıyordu."

"Bu doğru mu?"

"Ah, evet. Onu toplu mezarlıklarımdan birine falan ekleyeceğimi düşündüğünden oldukça emindim."

"Bu Tyler'ın düşüneceği bir şey."

"Git ve onu gör Hawke, ama beni uzun süre yalnız bırakma, tamam mı?"

"Birlikte olduğumuzu düşünmemiştim Borden."

"Siktir git," diye karşılık verdi Borden. "Ben ciddiym. Beni bırakamazsın dostum. Sana hayatımda ihtiyacım var. Birlikte cehennemi yaşadık, değil mi?"

"Evet, beni hapisten çıkarmak için kendini riske attın."

"Bunu para için yaptım. O zamanlar para kazanıp kazanmaman umurumda bile değildi. Ben bundan bahsetmiyorum. Yaşadığımız diğer her şeyden bahsediyorum. Sana borçluyum."

"Evet."

"Öyleyse git ve... kardeşine biraz terbiye ver." "Pekâlâ, dostum."

Hawke düşünerek sakalını ovuşturdu. "Yeni bir şey var mı?"

Bu arada, kaynaklarınızdan bilgi aldınız mı?"

Borden durakladı. "Bu hiç kolay değil. Bu, içine girmesi çok zor bir dünya. Yeraltında bu kadar gömülü bir şey görmemişim."

"Gömüyü açabilir misin?"

"Lanet olsun dostum, bir zamanlar kızımın mezarını açmıştın, bunu da açabilirim." Hawke minnettarlıkla başını salladı. "Teşekkürler, Borden."

"Diğer tarafta görüşürüz."

Hector telefonu kapattıktan sonra bisikletine atladı ve Norwich'e doğru yola çıktı. Beklediği son şey daha fazla belaydı - daha fazla *ceset*.

Onlar gerçekten Avram'ın adamları mıydı? Bunu anlayamıyordu. Bu kadar aptalca bir şey yapmak Abram'ın tarzı değildi ama eğer yapsaydı...

Bu savaş anlamına gelir.

Savaş çünkü onun aptal kuzeni öldü çünkü o bir keşti.

Hawke nefesinin altından küfretti ve kanı temizledi. Tyler'ın pembe sabununu aldı, meyvemsi kokusu burnuna çarpmaya başlamıştı bile ve bir kahkaha attı.

Çılgınca bir kahkaha.

Daha yeni dokuz adam öldürmüştü ve burada, her tarafı pembe bokla kaplı bir banyoda durmuş, elleri *meyve* gibi koksun diye kanı yıkıyordu.

Ve sonra, aynen böyle, kahkahası kesildi ve eğildi, hastalıklı safrayı boğazında tutmak için gözlerini kapatarak derin nefes aldı.

Engellemeden önce bir düşün, orospu çocuğu.

Havayı içine çekti ve göğsü yanana kadar ciğerlerine oturdu. Havayı yavaşça dışarı verdi ve işlemi tekrarladı.

Kendini, bu gece öldürdüğü her cinayeti, her damla kanı, her çift gözden akan her hayat bakışını yeniden yaşamaya zorladı.

İçinden adrenalin fışkırdı. Vücudu gevşemeye başlayana ve zihni yeterince yorulana kadar havayı içine çekip çıkardı ve bu görüntüler hiçlikte diğerlerine katılmak üzere sürüklenip gitti.

Parmakları sırtında gezindi ve gözlerini açtı, ne kadar zamandır lavabonun üzerine eğilmiş olduğunu merak ediyordu. Aynaya baktı ve Tyler'ın arkasında durup onu rahatlatmaya çalıştığını gördü.

Yansımalarında onun gözleriyle karşılaştı. "Hey," diye fısıldadı, "iyi misin?" Hayır, demek istedi.

"Ben iyiyim bebeğim," diye mırıldandı onun yerine, bitkin hissediyordu. "Bana dön."

Çok yavaşça yaptı. Elini yüzünde ve çıplak gövdesinde gezdirerek kurumuş kan damlalarını parmaklarıyla sildi. Dokunduğu her yer yanıyordu ve o devam ederken adam dikkatle onu izledi.

"Bunların hepsini yıkamalıyım," diye fısıldadı ona.

Ondan uzaklaştı ve duşu başlattı. Sonra geri döndü ve adamın kot pantolonunun kemerini çözmeye başladı. Bu sanki ilk gecenin rol değişimi gibiydi, *onunla* ilgileniyordu. Güzel şey bakıma ihtiyacı olmadığını fark etmemişti.

Bu Hawke'ın boktan hayatındaki başka bir gündü.

Fermuarı indirdikten sonra kot pantolonunu aşağı çekti ve sonra dondu kaldı.

Gözleri ona dikildi. "Neden..." diye başladı ama sözünü bitirmedi. "Neden ne?" diye bastırdı. "Neden *sertleştim*?"

Yanakları kızararak ona baktı. "Bu gece bir şeyler yaptın." "Hiçbirini görmedin."

"Dikkatini dağıtacak bir şey arıyorsun."

Ona yaklaştı ve başını onunkine doğru eğdi. "Belki."

Önce adamın ağzına, sonra gözlerine baktı ve daha ağır nefes almaya başladı.

"Doğru düşünemiyorsun Hawke. Hiçbir şeyden pişman olmanı istemiyorum."

Sözlerini sanki günlerdir analiz ediyormuş gibi ona geri fırlatıyordu. Muhtemelen öyleydi de.

Cevap vermek yerine elini tuttu ve aletine götürmeye zorladı. Kadın elini etrafına sardı ama okşamadı.

"Hawke -"

"Bana şimdi yardım etmek mi istiyorsun?" diye araya girdi, sesi sertti.

"O zaman

sık beni. Yap şunu Tyler, çünkü yapmazsan aklımı kaçıracağım."

Tyler'ın ihtiyacını hissetmiş olmalıydı çünkü onun sikini sıktı ve Tyler sertçe tıslayarak alnını onunkine vurdu. "İyi, çok iyi, Tyler. Şimdi elini hareket ettirmeye başla."

O yaptı.

Yukarı.

Aşağı.

Kafanın etrafını sıkıyor.

Tekrarlıyorum.

Hızını kontrol etmek için kalçalarını ileri geri hareket ettirerek inledi.

Yumuşak küçük eliyle onu beceriyordu ve adam daha da sertleşti, kalınlaştı, sadece ona bakarak onu pompalamasını izliyordu. Diğer eli adamın sert karnında geziniyor, göğsünü yokluyor, bakışlarındaki sarhoş ifadeyle parmaklarını göğüs uçlarında gezdiriyordu.

Kız onu istiyordu, ama kafasındaki bu sisle bunu düzgün bir şekilde yapamazdı.

Hawke tam olarak kendisi gibi hissetmiyordu çünkü kadın haklıydı, dikkatini dağıtacak bir şey arıyordu. Yanan bedenleri ya da bir avuç paraya bastırılmış bir yüzü hatırlamak istemiyordu. Tyler'ı istiyordu ve onun ağzını sikinin etrafına sarıp, dilinin üzerine boşalana kadar emmesini istiyordu.

Zevkten çılgına dönmüş bir halde kızın ensesini kavradı ve yüzünü kendi yüzüne çevirmeye zorladı. Sonra o tatlı ağzı öptü, tadına bakmak için diliyle dudaklarını ayırmaya başlamıştı bile. Kadın hafifçe inleyerek adamın sikini daha sıkı kavradı.

O da inledi, diğer eliyle memesini kavradı ve üstünden sıktı. O kadar seksiydi ki, onun içinde olmak, duvarlarının sikinin etrafına sarıldığını hissetmek onu öldürüyordu.

"Kahretsin Tyler, mükemmelsin. Seni aklımdan çıkaramıyorum..."

Kızın ne kadar hızlı nefes aldığını, sikine bakarken dudaklarını nasıl yaladığını gördü. Kolayca boşalabilirdi ama... lanet olsun, onu reddedemeyecek kadar güçsüzdü.

Onu becermek yanlış olurdu.

Bunu biliyordu.

Daha sonra ondan nefret edecekti. Bundan emindi.

Ama... onu şiddetle istiyordu. Üstünü tutup yırttığında, her şey - bu gecenin tüm saçmalıkları, geçmişin suçluluk duygusu - arka plana çekildi.

Adam onu

istiyordu. O da

onu istiyordu.

Önemli olan tek şey buydu.

Gerisi başka bir günün tren kazasıydı.

Üstü çıkar çıkmaz ağzını meme ucunun etrafına kapadı ve sertçe emdi. Kadın onun altında kıpırdandı ve bu his karşısında sertçe hava emdi. O kadar hassastı ki, üzerine üfleyebilirdi ve boşalırdı.

"Şortunu çıkar," dedi ona, nefes nefese.

İtaatkâr ve istekli bir şekilde hemen soyundu. Kot pantolonunu indirdi ve içinden çıktı. Kadın çıplaktı ve adam gözlerinin onu bütünüyle içine çekmesine engel olamadı. Ona doğru geri döndü ve onu öptüğünde, bu öncekinden daha sert, daha şehvetliydi. Eli bacaklarının arasında gezindi, klitorisine dokundu, yavaşça daireler çizerek onu zevkten güçlkle öpene kadar ovdu.

Hawke yavaşlığı korumak, istediği şekilde sert olmamak için elinden geleni yaptı ve birkaç kısa dakika boyunca onun zevkine, mükemmel göğüslerini emerken sırtını dikleştirmesine odaklandı.

Ve sonra.

Cansız gözler ve kan gördü... O

kadar çok kan vardı ki.

Dokuz. İnsanoğlu.

Canavar

.

Canavar

.

Canavar

.

Kalbi boğazına kadar geldi ve ağır yumruyu yuttu. Doğrudan göğüs kafesindeki o lanet olası cürufun içine battı.

"Arkanı dön," dedi kısık sesle, sesindeki sızıyı engelleyemiyordu.

Yüzündeki ifadeyi görmeden önce onu döndürmeye yardım etti.

Hassasiyet zayıflar içindi.

Bu ona yakışmayan bir duyguydu.

Sadece sevişmek istiyordu, geçmişinden kaçmaya çalışan bir adam gibi hissetmek değil.

Gerçekten durmalıydı. Kolunu ona dolamamalı ya da elinin tekrar o güzel çıplak amına kaymasına izin vermemeliydi. Daha sert bastırmamalı, kızın kışını kaldırıp sikine sürtünmesine neden olmamalıydı.

Ama o yaptı.

Aletini kadının girişine dayadı ve içine girmek istedi. Tüm vücudu titremeye başladı, bunun için hazırды ama...

Onu kullanıyor olacaktı.

Hawke onu kullanmak istemedi. Kendini asla affetmeyecekti. Onu geri döndürdü, geniş gözleri onunkilerle buluştu.

"Elin," diye homurdandı, onun dar amcığından mahrum kalmıştı.

"Sadece elin, Tyler."

Beklemeden elini tekrar sikine doladı ve daha önce olduğu gibi pompalamaya başladı, bu sefer gözleri onunkilerin üzerindeydi, onu inceliyordu. Onun bunu görüp görmediğini merak etti: kaçmak, unutmak, *hissetmek* için duyduğu çaresizliği. Diğer eli yüzüne gitti ve onu nazıkçe okşadı.

Onu tekrar öptü ama bu öfkeyle değildi. Adrenalin güçlüydü ama aynı zamanda kontrol altındaydı. Tyler bunu katlanılabilir hale getirdi.

Adam onun büzülmüş meme ucunu sertçe çekip parmaklarının arasında yuvarlarken, kadının dili alt dudağını emiyordu. Her yeri sıcak ve sıkı hissediyordu... o kadar sıkı ki kaslarını zorlukla hareket ettirebiliyordu. Nefes almayı bıraktı ve...

Geldi.

Sert.

Elinin her yerindeydi ve adam zevkten titrerken hâlâ onu sıkıyor ve uzunluğunu itiyordu.

Sadece... hepsi zevk değildi.

İğrenme de vardı.

Kendisiyle ve ellerinin yapabilecekleriyle.

İniltisi bile işkence gibi geliyordu ve kadın sanki biliyormuş gibi ona bakıyordu. O da karşılık veremedi. Yüzünü yana çevirdi ve havayı içine çekti. Göğsü uzun zamandır bu kadar hafif hissetmemişti ve kafası... oh, şükürler olsun, kafası temizleniyordu.

Bu geçici bir soluklanmaydı, bunu biliyordu. Ama kalbinin etrafına bir yılan dolanmış ve onu sıkıyormuş gibi hissetmekten daha iyiydi.

"Yapış yapış oldum," dediğini duydu.

Ona baktı, kız burun deliklerini açmış, elini adamın menisine bulamıştı. İtiraf etmeliydi ki bu çok ateşliydi.

"Benim olsaydın, sana bunu yalamanı söyledim," dedi yarı ciddi, yarı eğlenerek.

Ty gülümsedi ve elini onun gövdesine sürttü. "İşte, hepsini geri al. Senin olduğuma karar verdiğinde, onu boğazımdan aşağıya alacağım."

Sen zaten benimsin.

Elini tutup yumuşak bir öpücük verdi ve konuşurken ciddiyetle ona baktı. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Benimle ilgilendiğin için. Dikkatimi dağıttığın için." Yere baktı. "Elbette."

Elini onun boynunda gezdirdi. "Neyin var?"

Dudaklarını büzdü. "Burada duran başka biri olsaydı onlara da aynı şeyi yapmalarını söyledin mi? Shay, Holly ya da yürüyerek gelen fahişeler gibi-"

Başka bir öpücükle onun sözünü kesti. "Kapa çeneni, Ty. Bunu yapmanı ben söyledim. Başkası değil."

Sertçe başını salladı, başka bir şey söylemedi. Onu duşa soktu ve duş çok berbattı çünkü duş uzun süredir açıktı ve sıcak su neredeyse bitmek üzereydi. Ama onu temizlemesi gerekiyordu ve bu onu garip bir şekilde tatmin ediyordu.

Her erkek ona dokunmak için sol testisini verirdi, kızarmış tenine boşalmayı bırakın.

Onun hâlâ istediğini biliyordu. Her yaklaştığında kalçalarının titrediğini gördü, bu yüzden spreyları ıslatırken onu göğsüne getirdi ve orgazm için onu ovuşturdu. Kadın ağladı ve dizleri büküldü. Onu kendine doğru çekti, boynuyla omzu arasındaki o güzel küçük noktayı emdi.

Daha sonra onu sırılıslam yatağa taşıdı ve ona doğru kıvrıldı. Yüzünün yarısı adamın göğsüne dayalı olan kız birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Hawke o kadar şanslı değildi.

yirmi dokuz

Tyler

Ertesi sabah uyandığımda Hawke hâlâ benimle yataktaydı. Parmaklarının çıplak omurgamda gezindiğini hissettim. Onun güçlü sesini duyabiliyordum.

Kalp atışları göğsünden geçiyordu ve bu beni rahatlatıyordu.

"Beni terk mi ediyorsun?" Tekrar gideceği düşüncesi boğazımı düğümlemişti.

"Hayır," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Rahatladım ve elimi onun geniş göğsünde gezdirdim, ona dokunmaya karşı koyamadım. Teni pürüzsüz, karın kasları sertti. Diğer elini kendi elime aldım ve elini öptüm. Altımda hareketsizleştiğini hissettim ve diğer eli de hareket etmeyi kesti.

"Sorun nedir?" Ben sordum.

"Bu benim kötü elim, bebeğim," diye cevap verdi belli belirsiz.

"O zaman kötü elin daha fazla öpücüğü hak ediyor." Tekrar öptüm, bu sefer etli yara izlerinin üzerinden, beni izlemek için başını kaldırdığında karın kasları gerildi.

Birkaç öpücükten sonra saçlarımı avucunun içine aldı ve beni kendine doğru çekerek ağzımı kendi ağzının içine aldı. Beni uzun bir süre öptü, ağzımı yavaşça keşfetti, dilimi onunkine karşı kandırdı. Beni çok iyi çalıştırıyordu ve bunu biliyordu.

"Uzun süre böyle mi kalacak?" O uzaklaştıktan ve yüzüm onunkiyle aynı hizaya geldikten sonra sordum.

"Ne gibi?"

"Bu kadar iyi mi? Yoksa zamanla köreliyor mu?"

Birkaç dakika boyunca bana baktı, şefkatli gözleri üzerimde gezindi. "Seni almanın sıkıcı olabileceğini hiç sanmıyorum. Göz kamaştırıcısın Tyler ve kişiliğin parlıyor."

Bir kahkaha attım. "Kişiliğim mi?"

"Bayıldım."

"Motorcu Bay Hawke beni kişiliğim için mi seviyor? Bunu kimse yutmaz."

Sırıttı. "Bu sadece senin kişiliğin değil."

"Hayır mı?"

"Büyük bir kıçın var, bununla bir ilgisi var ve göğüslerin o kadar güzel ki, her gün en az bir düzine kez üzerlerine boşalmayı hayal ediyorum. gün."

"Büyüleyici."

"Olabilirim."

"Yine de küçükler."

"Mükemmeller."

Yüzüm kızardı. "Kes şunu, yüzümü kızartıyorsun."

"Biliyorum ve bu seni aldatıcı bir şekilde masum gösteriyor." Kaşlarım havaya kalktı. "Aldatıcı mı?"

"Mm," diye inledi, o sırtış hala güçlüydü. "Komşu kızı gibi bir yüzün var ama güneşin altındaki her şeyi görmüşsün. Sanırım seksi daha çocukken öğrendin?"

Kıkırdadım ve içimden çıkan ses o kadar yabancıydı ki. "On tane dene."

"Hayır."

"Evet."

Bu kez dehşet içinde inledi. "Nasıl?"

"Bunu bilmek istemezsin."

"Bana bir ipucu ver."

"Dolaplarda saklanmakla ilgili bir şey."

Göğsünün derinliklerinde güldü, zengin ses dudaklarından kaçtı. "Lanet olsun Tyler, seni neden bu kadar uzun süre yanımızda tuttuk? Anlamıyorum. Bir sürü adamın çocuğu var ve buraya hiç adım atmadılar."

"Ben

farklıyım."

"Öyle mi?"

"Evet."

Gözlerimi aradı, bir nefeste anlaşıırken o memnun gülümseme gözlerime ulaştı. "Evet."

Kendimi her zamankinden daha sıcak hissederek ona sokuldum ve onu yavaşça öptüm. Ellerim göğsünde geziniyor, tenindeki morluklardan ve izlerden asla bıkmıyordu. Dilimi onunkine daldırırken kalbinin avucumun altında öfkeyle attığını hissedebiliyordum.

"Bunun senin için eskimeyeceğini mi düşünüyorsun?" diye fısıldadı aniden, beni incelerken sesi maskelenmişti.

Parmak uçları onun mutlu izini sıyırdı ve zaten yarı yarıya dikleşmiş olan boyu boyunca yumuşakça fırçaladı. Ona ciddiyetle bakarak, gözlerim parlak, gülümsemem gerçek, "Asla olmaz" diye cevap verdim.

Hawke tam o anda ürkütücü bir şekilde savunmasız göründü, cevabım üzerine başını sallarken boğazında kalın bir yutkunma oldu. Sonra bacaklarımı tuttu ve beni üzerine yerleştirdi, göğüsler göğsüne yaslandı, bacaklar iki yanında onun yanında. Her iki eli de sırtımdan aşağı inerek çıplak kıkırımı kavradı ve beni ona doğru sürttü. Çoktan sertleşmişti, sikinin çıkıntısı klitorisime sürtünyordu. Ağzının içinde ıslak ve muhtaç bir şekilde inledim.

"Gölünç derecede duyarlısın," diye mırıldandı.

"Sadece senin yüzünden."

Geri çekildi, ağzımın içine sıcak bir şekilde nefes alıyordu. "Beni istiyor musun, Tyler?"

Başımı salladım.

"Otur bakalım."

Yaptım. Bir eliyle sikini kavradı ve kalçamı tutarak beni üzerine oturttu. Gözleri çıplak bedenimde aşağı yukarı hareket etti, beni üstüne yatırırken dili alt dudağında gezindi.

"Vay anasını," diye inledi, içime girişini izlerken. "İşte bu çok güzel bir manzara, Ty."

Etrafında gerindim ve bu kez istilasını tanıdık ötesiydi. Beni bu şekilde üstüne sabitledi, içimi doldurdu ve hareket etmedi. Bunu tekrar yapması hoşuma gitti, içimde buldozer gibi ilerlemek yerine beni boyutuna alıştırdı.

Meme uçlarımla oynadı ve tembel bir sırıtışla bana baktı. "İçinde olup olmadığını merak etmiyor musun?"

Ben de gülümsedim. "Kahretsin hayır, seni her yerde hissediyorum Hawke. Saatler sonra nerede olduğunu bileceğim."

"Saatler sonra sikimden mi ağrıyacak? Bu gerçekten hoşuma gitti."

Aleti içimde zonkluyor, bu sestene ne kadar hoşlandığını kanıtlıyordu.

Ben hareket etmeye başladığımda klitorisimi ovuşturdu ve çıkardığı zevk dalgasıyla inlememe neden oldu. Nasırlı elleri vücudumda geziniyor, gözlerindeki huşu dolu bakışla her santimimi hissediyordu.

Beni çok güzel hissettirdi.

Yavaşça girip çıkarak onu çalıştırmama izin verdi. Ne kadar dolu hissettiğim dikkat çekiciydi, sanki içimdeki her sinire dokunuyor, karıncalanmalar oluşsun diye sürtüyordu. Gittikçe daha sert olmasını istedim. Üzerine kapandım.

Daha sonra bana g noktam olduğunu söyleyeceği patlayıcı bir zevk sarsıntısı. Kafamı fırlattım

geri çekildi ve ayağa kalktı, meme ucumu ağzına aldı ve içime öyle mükemmel bir açıyla soktu ki, o noktaya sürtündü...

"Sıkılaşıyorsun," diye fısıldadı, tenimi şiddetle emerek. "Becer beni, Tyler."

Kollarımı boynuna dolayarak ona doğru sallandım, her santimim yanıyordu. İnledim ve boşaldım, dün gece söylediğim gibi onun adını sayıkladım. Ağzını boynumda hissettim, yalıyordu, dişleri boynuma sürtünüyordu.

Çıplak et, iz bırakacak kadar sert.

"Çok iyi," diye inledi nefes nefese, boşalmadan önce son bir kez daha içime girdi, başı boynumla omzum arasına gömüldü.

Beni de yanına alarak sırt üstü yattı. Hâlâ içimde yarı ereksiyon halindeyken, nefeslerimizi tutarken elini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. Tanrım, bunu her gün yapabilirdim. Her günün her saati.

Hawke göğsümün dolmasına ve aynı zamanda ağrmasına neden oldu. Acaba ben de onun için aynı durumda mıydım? Bana bakışına bakılırsa, öyle olduğumu düşünmeye meyilliydim.

"Abram konusunda ne yapacaksın?" Bir süre sonra göğüs kasları boyunca daireler çizerek sordum.

İç çekti. "Henüz bilmiyorum bebeğim." "O adamları gerçekten o mu gönderdi?"

"Öyle görünüyor, ama... lanet olsun, onu hiç aptal yerine koymamıştım."

Kaşlarımı çattım. "Eğer tüm bunlar aptal kuzeninin intikamını almak içinse, başka bir şey olduğunu söyleyebilirim, bilmediğin bir şey."

Hawke sustu ve sonra, "Belki," diye mırıldandı.

Hawke

Yalan söyledi.

Eğer bunun arkasında Avram varsa, ne istediğini çok iyi biliyordu.

Tyler.

OceanofPDF.com

otuz

Tyler

Uykuya dalmıştım ve uyandığımda Hawke gitmişti. Çabucak duş alıp üstümü değiştirdikten sonra aşağıya, barın olduğu bölüme indim ve onu aramaya başladım. Arka planda müzik çalıyordu. Marshall, Shay ve Holly dağınıklıkla ilgileniyorlardı ve Jesse çoktan yeni pencereleri takmaya başlamıştı. Hawke, Hector ve Gus ortalıkta görünmüyordu.

"Neredeler?" Marshall'a sordum.

"Dün geceki rezaletten sonra, ortalığı toparlamak için toplantı odasındalar," diye yanıtladı dikkati dağılmış bir şekilde.

"Oh. Ne kadar süreceğini biliyor musun?"

"Hiçbir fikrim yok."

"İçeri girmeye de mi izin yok?"

"Hepsi berbat bir ruh halindeydi, Ty. Ben olsam o odanın yakınına bile adımımı atmazdım. Abram'a ulaşmaya çalışıyorlar ve şu anda pek iyi gitmiyor."

Kahretsin. İşler çirkinleşecekti.

Hepsi Yuri yüzünden.

Yuri!

Bu ne kadar aptalca?!

Kendimi sorumlu hissetmeden edemedim. O gece odama gitmiş olsaydım, bunların hiçbiri olmayacaktı. Göğsümde bir sızı hissettim.

Asık suratla etrafıma bakındım. "Yardıma ihtiyacınız var mı?" "Evet, bardağı taşımamıza yardım et tatlım."

Düşünmediğim için mutlu bir şekilde, başka bir el süpürgesi ve faraş aldım ve diz çökerek tüm gevşek cam parçalarını yığdım. Holly yanıma geldi.

"Kötü müydü?" diye sordu bana sessizce. "Daha kötü olabilirdi," diye cevap verdim.

"Hector'un yaralandığını duydum ama ne kadar kötü olduğunu göremedim." Sesi nötrdü ama ifadesindeki merakı yakaladım.

Başımı salladım. "Yine de iyi olacak."

Camın yüzeyini ve zeminini temizledikten sonra, odanın etrafındaki tüm fanları çalıştırmak için güvendedim. Hava korkunç derecede sıcaktı ve saçlarım

Cildim. Jesse de sıcakta pek iyi durumda değildi. Boxerlarına kadar soyunmuş, takım elbisesini düzgünce bir sandalyenin üzerine atmıştı. Holly beni dürttü ve kocaman bir gülümsemeyle onu işaret etti. "Göze hoş geliyor, değil mi?" dedi.

Ben de belli belirsiz gülümsedim. "Neden ona eşlik etmiyorsun?"

Gözleri büyüdü. "Oh, kesinlikle hayır. Jesse o zamandan beri bana bir pislik gibi davranıyor..." durakladı, yüzü düştü.

Daha fazlasını söylemesini bekledim. "Ne zamandan beri?"

"Daha az konuşun ve daha çok temizlik yapın, sürtükler!" Shay müziğin üzerine bağırarak bize sert bir bakış attı.

Holly gözlerini devirip uzaklaştı ve ardından Shay "Hector döndüğünde bir Advil'e ihtiyacı olacak." diyerek onun yerini aldı.

"Haber verdiğin için teşekkürler," diye alaycı bir şekilde cevap verdim.

"Çok ağrısı var. Ona biraz kahvaltı götürebilirim. Bunu da sevecektir, değil mi?"

Daha dik durdum ve ona bir bakış attım. "Az önce daha az konuşup daha çok temizlik yapmamızı söylememiş miydin?"

Holly'yi işaret etti. "Şuradaki küçük fahişeyle konuşuyordum. Şuna bak, bana kötü kötü bakıyor."

Holly ona bakmamıştı bile. "O hiçbir şey yapmıyor, Shay." Shay alay etti ve bana baktı. "Benim tarafımda olduğunu sanıyordum, Tyger."

İnledim.

Gülümsedi. "Ne yaptığımı gördün mü? Tyger." "Evet, evet, ne yaptığını anladım."

"Zekice, ha?"

"Evet, çok zekice."

Çok mutlu görünüyordu ve Jesse'ye biraz su vermem gerektiği bahanesini uydurarak aniden yanından ayrıldım ve bahanemin meşru görünmesi için gerçekten de öyle yaptım. Elindeki ölçüm aletini yere bıraktı ve şişeyi aldı, büyük bir kısmını yuttu, sonra da kalan suyu yüzüne fırlatmaya başladı. Çevremden Holly'nin özlemle iç çektiğini gördüm ve sırtıtmamak için kendimi zor tuttum.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Ona sordum.

Bana bakarak sırttı. "Oh, evet." "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Yüzüme otur."

"Kes şunu Jesse," dedim sinirlenerek. "Hiç havamda değilim."

"Kahretsin, suratın asık," diye cevap verdi şefkatle. "Neyin var tatlım?"

"Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?" Başını benim hizama indirdi. "Hiçbir şey gibi görünmüyor. Aslında... Bence senin biraz neşelenmeye ihtiyacın var, tatlım."

"Hayır, Jesse, hiç zahmet etme. Acıma partisi istemiyorum, bana ne kadar sert ve büyük olduğunu söylemeni ya da beni neşelendirmek için yaptığın şeylerden herhangi birini istemiyorum."

"Sikim hakkında konuşmayacağım, Ty. Sen istemediğin sürece."

"Jesse, dur."

"Konu neydi o zaman?"

"Üzgünüm çünkü Abram'la yaşadığımız tüm bu lanet olası drama benim suçum." Jesse bana şaşkın bir bakış fırlattı. "Nasıl senin suçun oluyor?"

"Çünkü Yuri beni istiyordu ve ben olmasaydım beni istemeyebilirdi."

"Bu çok aptalca, Ty. Bundan daha zeki olduğunu sanıyordum. Yuri pislüğün tekiydi ve bunların hiçbiri senin suçun değil. Şimdi seni neşelendirmem gerektiğini *biliyorum*."

"Yapma, Jesse."

Beni görmezden gelerek kızlara baktı ve "Üzerinize daha düzgün bir şeyler giyin! Şuradaki gökkuşağı kedisini neşelendirmem lazım."

"Metallica mı?" Shay heyecanla sordu, müzik setinin yanındaki CD'leri karıştırmaya başlamıştı bile.

"Hayır, lanet olası Metallica değil," diye tiksintiyle karşılık verdi.

"Yani, Metallica nasıl neşeli olabilir ki?"

"Bu bir öneriydi."

"Berbat bir öneriydi, Shay. Neyin var senin?"

Shay'in yüzü düştü. "Bu soruyu bana çok fazla insan soruyor," dedi kırık bir sesle.

"Ah, hayır. Gerçekten mi?" "Evet."

"Umurumda değil, Shay. *Tyler*'ı neşelendirmeye çalışıyorum, seni değil. Nasıl hissettiğin umurumda değil. Şimdi eğlenceli bir şeyler istiyorum. Dans edebileceğim bir şey. Çılgın yeteneklerim var, bayanlar. Bazı melodilere ihtiyacı olan bir canavarım."

Holly zaten düğmelere basıyor ve belirli bir şarkıyı arıyordu. Sonra durdu ve bize bir başparmak işareti yaptı ve ritimler akın etti.

Uptown Funk.

Jesse parmağını yüzümde gezdirmeden önce, "İşte ben de bundan bahsediyorum," diye bağırdı. "Hadi şu kaş çatmayı tersine çevirelim, çöreğim."

İlk başta bir şey yapıyormuş gibi görünmüyordu. Görmeden önce ona şaşkınlıkla baktım... ya da daha doğrusu *hissettim*. Gözlerim vücudunun hareket edişine, pelvisinin şarkının ritmine uyuşuna kaydı. Aynı anda parmaklarını şıklatmaya başladı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, bakışlarımı kaçırmıştım bile.

"Gerçekten mi Jesse?"

Jesse hızla görüş alanıma geri döndü ve dans moduna girdi, o kadar düzgün hareketler yapıyordu ki sanki prova yapmış gibiydi. Onlar aynı zamanda gülünç derecede seksiydi. Özellikle de kalçalarını sallayarak şarkı söylediğinde, yarı çıplak parıldayan vücuduyla bana doğru hareket ettiğinde.

Oh, Tanrım.

Gözleri çılgına döndü ve birkaç gülünç yüz ifadesi takındı ve ben de yüzündeki ciddi ifadeye gülmekten kendimi alamadım. Bu adam delinin tekiydi. Yaklaştığında göğsünü geriye ittim ve bu sadece onu cesaretlendirdi. Etrafımda döndü, bir ara saçımın bir kısmını tutarak kulağıma dudak senkronizasyonu yaptı.

"*Seni eğlendirmek* istiyorum," diye homurdandı.

Onu tekrar ittim ve bu sefer arkasını dönüp eğildi, kıçını karnıma dayayarak mükemmel bir şekilde twerk yaptı. Utanç içinde yüzümü kapattım ve kaburgalarım ağrıyana kadar kahkahalarla patladım.

"Aman Tanrım, sen delisin," diye bağırdım ona.

Tekrar ayağa kalktı, beni elimden tutup kendine çekmeden önce ellerini dövmeli vücudunda şehvetli bir şekilde gezdirdi. Hâlâ dudak senkronizasyonu yapıyordu. Yüzünde hâlâ o ciddi diva bakışı vardı. Kahkahadan kıpkırmızı olmuşum, kendi vücudumun da ritimle birlikte sallanmaya başlamasına bile şaşırmıştım. Herif bulaşıcıydı ve bana *her şeyi* unutturdu.

"İşte bu bir gülümseme!" diye tezahürat yaptı ve beni kalçalarımın kavrıdı. Haklıydı.

Beni çok neşelendirmişti.

İnanılır gibi değil.

Ona sarıldım, benimle neredeyse sevişmeye devam ederken bile kollarımı boynuna dolayarak ona teşekkür ettim. O da durdu ve bana sarıldı, beni boynumdan öptü, sonra çekildi ve duygusal dans hareketlerini Holly ve Shay'e doğru kaydirdi.

Kızlar onun içinde eridi.

*

Çocuklar bir saat sonra odadan çıktılar. O sırada bar odası neredeyse normale dönmüştü ama Jesse hâlâ camlarla uğraşıyordu. Kapıdan içeri girdiklerinde yanında durmuş, arka plandaki müzik eşliğinde ara sıra kalçalarını oynatmasına gülüyordum.

Hector bok gibi görünüyordu, Gus kızgındı ve Hawke... yani Hawke'tı. Odaya girdi, bakışlarını Jesse'ye ve bana ne kadar yakın olduğuna kaydırmadan önce beni çabucak gördü, hala kalçalarını sallıyordu, hala boxer'ından başka bir şey giymeden terliyordu.

En arkadaki masaya giderken bana sert bir şekilde "Mesafe," dedi. İçine çöktü ve Holly ona bir bira vermek için hemen yanına geldi. "Hector, bebeğim," diye yüksek sesle mırıldandı Shay, kollarını Hector'a dolayarak

tabureye otururken, "Sana Advil aldım. Advil ister misin?"

Hector zorla kollarını çekti ve onu geri itti. "Dur." "Ama eczaneye ugradım. Bekle de birkaç tablet alayım.

."

"Lanet olsun, Shay, sensiz nefes almak için biraz odaya ihtiyacım var. nefesimi ensemde hissediyorum!" Whoa, whoa, whoa.

Shay kollarını iki yana açmış, şaşkın ve patlak gözlerle bakıyordu.

Dürüst olmak gerekirse, ona bağırdığı için onu tokatlamasını istedim çünkü ona ne kadar saçma bir şekilde takıntılı olursa olsun, sadece yardım etmeye çalışıyordu.

Bunun yerine başıyla onayladı ve "Endişelenme bebeğim. Ağrın var ve nefes almak için odaya ihtiyacın var."

Kızın onun için omurgası yoktu.

Ben irkildim ve Holly bana geniş gözlerle baktı, Hawke'ın yanındaki sandalyeye yeni oturmuş olan Gus'a hizmet etmek için hareket ederken gülümsemesini gizledi.

"Yemek hazırlayan var mı?" Gus bana bakarak sordu. "Biraz yumurta ve pastırma belki? Sanırım buzdolabında siz hanımların pişirebileceği bir şeyler vardır. Kimse yok mu? Tyler?"

İçtenlikle başımı salladım. "Evet, adımı Paspas olarak değiştirirseniz seve seve yardımcı olurum."

Jesse ve Holly güldü, Gus ise ters ters baktı. "Tyler'ın üzerindeki o lanet dil bazen çok fazla oluyor."

"Senin yanında kendimi sansürlemeli miyim, Gus?"

"Çok ciddiym. Kesin şunu. Yorulduk artık. Ufukta bir savaş var. Kulübü yerin dibine soktun, şimdi de senin tavrın yüzünden. Yakında, bu kendini beğenmiş hamamböcekleri daha fazla para isteyecek ve kapıdan daha fazla para çıkacak! Sanki bundan yapılmışız gibi, ha?!" Yumruğuyla masayı yere vurdu.

Artık kimse gülmüyor.

"Ben bir şeyler hazırlarım, Gus," dedi Holly tatlı bir sesle, Shay'in de peşinden barın arka tarafına doğru aceleyle ilerlerken. Ondan uzak oldukları sürece tuvaletleri dış fırçasıyla temizlemeyi kabul edeceklerinden emindim.

Havadaki ani gerilim, Gus'ın içindeki öfke ve Hawke'ın Okunamayan bir ifadeyle, kendimi rahatlamak için Jesse'ye doğru ilerlerken buldum. "Mesafe hakkında ne demiştin?" Hawke aniden söyledi.

"Az önce *mesafe* kelimesini söylediniz..." Başının üstündeki duvara göz kırparak belli belirsiz cevap verdim. "Bu birçok şekilde yorumlanabilir."

Etkilenmiş görünmüyordu ve şimdi tüm bu düzene biraz sinirlenmiştim. Saldırgan Tyler günü müydü?

"Sanırım kızlarla birlikte arka tarafa gideceğim."

Hawke, "Tyler, buraya gel" diye seslendiğinde harekete geçtim.

Ona doğru ilerlemeye başladığımda yüzüm öfkeyle kızarmıştı, neler olduğunu anlamaya çalışarak Gus ve onun arasında gidip geliyordum.

Önünde durdum ve bekledim.

"Bunların hiçbiri senin suçun değil," dedi bana usulca. "Sadece sinirliyiz ve Gus istemediği şeyler söylüyor."

Omuzlarım gevşedi. "Ne oldu?"

"Abram çağrılarımıza yanıt vermediğine göre, dün gecedan muhtemelen o sorumlu. Bunun da ötesinde, başka bir saldırı ihtimaline karşı hazırlık yapmamız gerekiyor ki bu da gerçekten ihtiyacımız olmayan parayı harcamak anlamına geliyor.

Buranın ve deponun güvenliğini artırın. Bunun da ötesinde, hamamböcekleri daha fazla para istemeye çalışacaktır.

Kanımızı kurutmaya yetecek kadar."

Hector'a baktım, başını kollarının arasına gömmüş, kıpırdamıyordu.

"Peki," dedim yavaşça, "hamamböceklerini nasıl ayıklayacaksın?"

Hawke kolumu tuttu ve beni kendisine yaklaştırdı. Bu hareket doğrudan kalbime saplandı.

"İşler çirkinleşebilir, bebeğim."

Hector tabureden kayarak arkasından sertçe tekmelediğinde bar taburesi aniden yüksek sesle gıcırdadı. Tabure devrildi ve eğilip ayağa kaldırdı, ancak tekrar sertçe tekmeledi ve tekrar yere düşmesini izledi. Sonra, tekmelemekle yetinmeyip tabureyi tekrar yakaladı ve taburenin kenarına defalarca vurdu.

çatlayana ve koltuk her yere uçana kadar. Sonunda bir tahta yığınının dönüşmüştü ve o da yanında durmuş, sanki kendisine hakaret etmiş gibi ona bakıyordu.

"Sakin ol," dedi Gus ona.

Hector onlara bakarak, "Bu çok aptalca," diye homurdandı. "Keşke şimdiden söyleseydiniz! Ben berbat biriyim. Her şeyi berbat ettim. Söyleyin artık."

Kimse bir şey söylemedi.

Dişlerini sıktı. "Siktir et, ha? Bunu ben yaptım. Benden bu kadar dostum! Bu bokla işim bitti. Sadece...siktir et."

Ben yere saçılmış sayısız tabure parçasına bakarken, o hışımla odadan çıkıp Marshall'ın omzuna vurdu.

"Vay anasını," diye mırıldandı Jesse nefesinin altından ve dikkatimi çekti.

"Bir sabah o zaman, ha? Hector'un akli dengesi yerinde değil. Bir süreliğine sakinleşmesi için sterilizatöre ihtiyacı var gibi görünüyor."

Gus nefes verdi. "Bu konuda kendini hırpalıyor. Hector kendi kendini yok ediyor. Onu biraz rahat bıraksak iyi olur. Ama bunu yapmalıyız. Ne yapacağımıza karar vermeliyiz. Daha fazla para kazanmamız gerek Hawke. Eğer bir yol biliyorsan..." sözleri kesildi.

Hawke cevap vermedi. Düşüncelere dalmış, yüzü okunmaz haldeydi.

Komplocu adam geri dönmüştü.

Kafasının içinde dönen çarkları izlerken kendimi yeniden on üç yaşındaymışım gibi hissettim. Gözleri benimkilerle buluştu ve yüz ifademi, yüksek sesle söylemediğim şeyi anladı.

Bu büyük bir karmaşaydı ve ona ihtiyacımız vardı.

Çenesi gerildi ve yavaş bir nefes verdi. Sonra beni kendine çekti ve kucağına yığıldım, kolları beni sardı. Başımın arkasını öptü, çocukların hepsinin bize şaşkınlıkla baktığını umursamadan.

Hawke beni işaretliyordu.

"Kahretsin, Gus haklıymış," dedi Jesse dakikalar sonra, pencereden dışarı bakıp kaşlarını çatarken sesi kısıktı. "Hamamböcekleri burada çocuklar. Bir araba

ve o çirkin elebaşı Duggard dışarı çıkıyor. Ne yapmak istiyorsun?"

Hawke'ın elleri umursamadan kollarımda gezindi ve ağızını kulağıma götürüp nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden olan tek bir kelime fısıldadığını hissettim. "Tamam."

Sonra beni kucağından indirdi ve doğruca kapıya doğru yürüyerek ayağı kalktı. "Silahlarınızı alın çocuklar," diye emretti. "Yerimizi koruyoruz."

"Ne yapacaksınız?" Gus ve Marshall silahlarını geri çekerken Jesse bu kez telaşla tekrarladı.

Hawke, Hector'un oturduğu yerden büyük bir şişe rom ve bir akmak aldı ve homurdandı, "Bu işi sonsuza dek halledeceğim."

OceanofPDF.com

otuz bir

Tyler

Hawke kapıyı çarparak açıp hışımla dışarı çıktığında Duggard kapıya ancak varabilmişti. Çocuklar da onu takip etti. Pencerenin yanında durup dışarı baktım, ne olacağından emin değildim.

Duggard, Hawke'u görünce adımlarını durdurdu ve şaşkın şaşkın bakarak, "Hector'u arıyorum -" demeye başladı.

"Hayır!" diye kükredi Hawke, onu boynundan yakaladı ve yere düşmesine neden olacak kadar sert bir şekilde geri itti. "Daha fazla para istiyorsun ve alamayacaksın."

Duggard başarısız bir şekilde kaçmaya çalıştı. "Bizden beş cesedin üstünü örtmemizi istiyorsunuz!" diye titreyerek bağırdı. "Bu büyük bir iş ve daha pahalıya mal olacak -"

Duggard devam edemeden Hawke botunu göğsüne bastırdı, şişeyi açtı ve memurun üniformasının üzerine döktü. Arabadan inen başka bir polis olay yerine yaklaşmadı ama kollarını kaldırarak bağırdı: "Ne yapıyorsunuz? Onu rahat bırakın! Biz buraya sadece pazarlık -"

"Pazarlık yok!" Hawke bağırdı, Duggard'ın göğsüne daha fazla ağırlık verip diğer hamamböceğini işaret ederken yüzü ciddileşti.

"Bize emirler yağdırdınız, misafirperverliğimizden faydalandınız ve bir şey bilmek ister misiniz, sizi hasta küçük pislikler? Yıllardır elimizde siz pisliklerin bizden daha fazla para koparmaya çalıştığınız kasetler var. Cepler. Bu artık iki yönlü bir yol, sizi lanet kurtçuklar. Bizi satarsanız, bizimle hapisane hücrelerini paylaşırsınız ve biz de o kadar iyi davranmayız. artık."

"Bu sadece iş!" "Bu bir soygun!"

Hamamböceği kabul etti, onun haklı olduğunu ve daha fazlasını istemeyeceklerini haykırdı. Ama Hawke bunların hiçbirini duymuyordu. Altında kıvranan Duggard'ın vücuduna romun geri kalanını dökmeye devam etti.

"Hayır," dedi Hawke, sesinde karanlık bir ton vardı, "işin içine biraz hasar girene kadar kabul etmeyeceksin. Siz sikikler böylesiniz işte. Sen

İTİN VE SİKİN!"

Sonra eğildi ve çakmağı açtı. Duggard'ın üniforması anında alev aldı ve Hawke üzerinden inip kulüp binasına dönerek çakmağı barın üzerine atarken histerik bir çığlık attı.

Şok içinde ona bakakaldım ve o da bana ürkütücü bir kararlılıkla baktı.

"Beni geri istediğini söylemiştin," diye başladı, sesi derin ve yavaştı, "bunun için bu gerekecek, bebeğim. Seni uyarmadığımı söyleme."

*

Duggard iyiydi. Ortağının yardımıyla kıyafetlerini çıkarmış ve sonra tökezleyerek arabaya geri dönmüştü. Oradan ayrıldılar ve Warlord bölgesi o zamandan beri sessiz ve hareketsizdi.

Herkes Hawke'ın ne yaptığını biliyordu.

Korku yaratmıştı.

Bana korkunun güç demek olduğunu öğretti.

Bu korku bana da bulaşmıştı. Ondan ve yapabileceklerinden ürkmeye geri dönmüştüm. Bana zarar verecek bir şey yapmayacağını biliyordum ama yine de. Adam işi olabildiğince ileri götürmeye istekliydi, Hector'un yapmaya cesaret edemediği bir şeydi bu.

Hawke bana ciddiyetle, "İşlerin bu noktaya geleceğini söylemiştim," dedi. "Tekrar zirveye çıkmak için kötü şeyler yapmak zorundayım Tyler. Böyle olması gerekiyor. ol."

"Ne kadar süre için?" diye sormuştum. "Ne kadar sürerse."

Hawke, Duggard ile orada durmadı. O ve adamları ertesi gün yola çıktılar ve hamamböceği ile diğerlerini bir kez daha ziyaret ettiler. anlaşmalarını yeniden müzakere ettiler. Yıllar geçtikçe artmış ve kulübü koruyarak büyük bir vurgun yapmışlardı ve Hawke bu durumdan hoşnut değildi.

Onlara ne yaptığını bilmiyordum, ama çocuklar biraz yeşil görünerek geri döndüler, bu arada Hawke her zamanki gibi taş suratlıydı.

Yaptığı şey işe yaradı ve hamamböcekleri muhtemelen her şeyden çok zorla anlaşmaya razı oldular.

Şimdi haberler, beş "sarhoş" pisliğin (hepsinin şiddet yanlısı ezikler olarak sabıka kaydı vardı) bir araba soygunu nedeniyle öldürüldüğü yönündeydi. Bunu duyar duymaz yüzümü avuçladım. Bir araba soygunu

beş kişinin ölümüne ve bir aracın yanmasına neden oldu mu? Bu yozlaşmış polisler artık *denediler mi?* Ama olayın üstünü örttüler; medya suçları tamamen kararttı ve birkaç hafta sonra unutulmuş bir haber oldu.

Şu cinayetler mi? Evet, sadece sert davranmaya çalışan ve sonunda kafaları parçalanan bir grup şiddet yanlısı SOB! Önemli bir şey değil.

Hawke'ın o araba yolculuğundaki uyarısı içimde tekrar tekrar yankılandı ve şimdiye kadar buna pek dikkat etmemiştim.

"Buna geri dönersem neye dönüşeceğimin farkında olduğunu sanmıyorum Ty," demişti. "Bu sefer başkan olarak beni sevmezdin."

"Neden?"

"Başkalarının bize karşı gelmemesi için affetmemem ve şiddet içeren şeyler yapmam gerekirdi."

"Anlıyorum."

*"Hayır...anlamıyor
sun."*

O haklıydı. Anlamamıştım. O olaydan sonra her şey hızla değişti. Kulüp değişti.
Ben değiştim.

Hawke payını geri almış ve Norwich yeniden vahşi batıya dönüşmüştü.

OceanofPDF.com

otuz iki

Tyler

Hawke bana dokunmayı
bırakmadı. Ben de boşalmayı
durduramıyordum.

Klitorisimi emerken inledim ve onun etrafında patladım,
yumruklarımda demetlenmiş saçlarını sertçe çekiştirdim. Bütün vücudum
titredi.

Öpücükleri karnımdan yukarı, göğüslerimin üzerinden geçti ve tekrar
çiğ ağzıma geldi. Şişmişlerdi ve ısırılmışlardı ve şimdi onları kabaca tahrip
ederken uyuşmuşlardı.

Hawke bacaklarımın arasına yerleşti ve beni tekrar içine aldı, hareketleri
yavaştı, içime girip çıktıkça yorgunluğu belli oluyordu.

Tembelce hamlelerdi ama gece boyunca altı saat aralıksız seviştikten
sonra siki hâlâ her zamanki gibi sertti. Üç kez boşalmıştı. Ben sayısız kez
boşaldım.

Bir şeyler
homurdandı. Güzel
olduğumu söyledi.

Onu bütün hissettirdiğimi söyledi.

Bunları söylediğinin farkında bile olmadığını fark ettim.

Sanki kendini öldüresiye beceriyor, bir çeşit
Karanlık çünkü içimde iyi hissediyordu. Belki de kötülüğü ben yok ettim.

Tek bildiğim, bunun aşına olacağım bir döngü olduğuydu.
Ne zaman kötü bir şey yapsa -bu durumda, bir adamı ateşe vermek ve
kulübün yarısının midesinin bulanmasına neden olan o adamları ziyaret
etmek- içimde olması *gerekiyordu*.

Kulübü düzelttiği ve şehirde varlığını kabul ettirdiği için hayatım aylar
boyunca bu gerçeğin etrafında şekillenecekti.

Kaygan vücudu bana doğru hareket etti, seksimizin kokusu yoğun ve
kaçınılmazdı. Bunu tekrar tekrar yapmayı nasıl başardığını bilmiyordum
ama kendimi onun altında çırpınırken buldum, o benden bir orgazm daha
çıkarırken kontrolsüzce inliyordum. Hawke bu sesleri seviyordu, onun
etrafında sıkışmamı seviyordu, çünkü boğazının derinliklerinde hırlıyor
ve beni daha sert beceriyordu, içime vuruyordu, o lanet yatak başlığı
duvarlara çok gürültülü çarpıyordu.

Sonra boşaldı, beni daha fazla boşalmasıyla doldurdu.
Gözlerim ağırlaşmıştı, ağzım kuru ve açıktı, nefes alıyordum, güneş ışınlarının odaya süzülüşünü izlerken görüşüm bulanıktı.

*

Olayları takip eden hafta boyunca işe gitmeme izin verilmedi. Hawke yerimde kalmam konusunda kararlıydı çünkü saldırıların arkasında kim varsa hâlâ dışarıdaydı. Olay çözülene kadar gözetim altında tutulmam gerekiyordu ve bunun ne kadar süreceğini bilmiyordum ama emirlerine karşı gelecek kadar aptal olmayacaktım.

Burada olmanın getirdiği bir şeydi bu. Bunu yıllar önce kabul etmiştim.

Polislerin kaçtığı günün ertesi sabahı gerginlikle doluydu. Adamların çoğu toplantı odasında toplanmış, telefon görüşmeleri yapıyordu.

Bunlardan biri Abram'a aitti ve odanın dışından bağırıldığını duymuştum.

"Ne diye sizin evinize adam göndereyim ki, sizi aptallar!!!" diye bağırıyordu, öfkesi Holly'yi yirmi metre öteden bile ürkütmüştü. odaya. "Hepinizin ölmesini isteseydim, ölmüş olurdunuz! Korkaklık edip fare yuvanıza ateş etmezdim! Bu bir hakarettir. Lanet cehaletinle bana hakaret ediyorsun! Sakın bir daha beni bu bokla suçlamaya kalkma, yoksa bu sefer gerçekten bir şeyler yaparım!"

Peki o zaman.

Hawke düşünceli görünüyordu, Gus ise kızgındı ve Abram'a yalancı olduğunu söylüyordu.

Hawke ona basitçe, "O yapmadı," diyerek çenesini kapattı.

Aynı fikirde olmadığı açıkça belli olan Gus'ın yüzü öfkeden kıpkırmızı oldu. "Bunu o yaptı Hawke ve yapılacak en doğru şey o pisliğin evine gidip ona bir ders vermek."

Jonny ve Marshall başlarını sallayarak aynı fikirdeymiş gibi göründüler ama Hawke buna cevap vermedi. Odanın en arka tarafına oturdu, kafasında bir şeyler dönüyordu. Sonra bakışlarını bana çevirdi ve yüz ifadesindeki bir şey beni tedirgin etti.

Bir sorun vardı.

İçimin derinliklerinde hissettim.

Bana söylemediği bir şey vardı.

OceanofPDF.com

otuz üç

Hawke

Beş kişinin ölümünden bu yana bir hafta ve Borden Hawke'a bir mesaj gönderdiğinde hamamböcekleri kuyruklarını bacaklarının arasına kıştırıp kaçtılar.

Geri gelmeyeceksin, değil mi?

Hawke mesaja baktı ve yanıt vermedi. Her şey çok ani olmuştu. Hayatı ikiye bölünmüş gibi hissetmişti ve bir seçim yapmak zorundaydı: Borden ya da kulübü.

İkisini de seçmedi.

Sonunda, iş Tyler'a geldi. Onu yatağında şiddetle istiyordu. Ona hissettirdiği tek bir şey değil, hissedebildiğini bile hatırlamadığı bir dizi duyguydu.

Ayrıca kulüp hayatını da özlemişti. Burayı temizleyebilir, kaybedenleri dışarı atabilir ve sadakati geri getirebilirdi. Uyuşturucunun kulübe girmesini yasaklayabilirdi. Her yerde lanet olası kameralar olacaktı, ardından yapı gelecekti - Tanrım, buranın daha önce hiç görmediği bir yapıya ihtiyacı vardı.

Herkese bu hayatta parti yapmak, içmek ve sevişmekten daha fazlası olduğunu gösterecekti.

Bu düşünce ona bir amaç verdi.

Hector, kardeşinin payını geri aldığını öğrendikten sonra, "Dünyanın yükü üzerimden kalkmış gibi hissediyorum," demişti. Toplantı odasında ona yaklaşmıştı. Hawke maun masanın başında tek başına oturmuş, defterleri karıştırıyor, kulübün gelirlerini gözden geçiriyordu.

Başını kaldırıp Hector'a baktı; Hector onu gerçek sahibine geri veriyordu ama Hawke ona bir kez bile bakmadı. Odak noktası küçük kardeşiydi.

Hector sertçe yutkundu ve ona baktı. Bugün ayıktı ve bok gibi görünüyordu ama bu iyi bir şeydi, diye düşündü Hawke. İyileşmeden önce kendini bok gibi hissetmen gerekirdi.

"Unvanı hiçbir zaman istemedim," dedi Hector ona sessizce, kesik koluna bakarak. "Yıllardır ne söylediklerini biliyorum. Seni sattığıma dair söylentiler falan, egoist bir pislik gibi davranıp unvanımı senin önünde göstermem de işe yaramadı ama bunun nedeni unvanı çalmam falan değildi, senden daha iyi olmadığımı bildiğim halde senden daha iyi olmaya çalışmamdı. Asla da olamayacağım.

"Ama lanet olsun Hawke, o videoyu asla teslim etmezdim. Sırf sırtımda bu aptal deri şerit var diye gitmeni asla istemedim. Yıllarca suçluyu aradım ama asla bulamadım. Bu bir kanıt değil, biliyorum, ama... bu benim sözüm."

Hawke kitapları masanın üzerine bıraktı. "Bunu bana neden şimdi söylüyorsun, Hector?"

"Çünkü yıllardır kafamın içinde duruyordu ve sanırım bir parçam bunu sana yapacak kadar acımasız olduğumu düşünmeni istedi, böylece omurgalı olduğumu düşündün."

Hawke ciddiyetle, "Buna bir an bile inanmadım," diye cevap verdi. "Kabul etmesen de bana karşı çok büyük bir sevgi besliyorsun."

Hector yüzünü buruşturdu. "Evet, seni şu anda boktan bir durumda bıraktım. Bunda pek sevgi yok."

"Durum o kadar da kötü değil."

"Kanımız çekiliyor." Hector kitapları işaret etti. "Bu hızla gidersek, bizi uzun süre idare edecek pek bir şeyimiz kalmayacak."

Hawke başını yavaşça salladı. "Bu doğru değil."

"Ne demek istiyorsun?"

"Tyler."

Hector kıpırdamadan durdu ve yanındaki sandalyeyi kapıp oturmadan önce uzun bir nefes aldı. "Bunun olmayacağını sanıyordum," dedi kafası karışmış bir halde.

"Bir hafta içinde yirmi bir yaşına girecek."

"Ama o bilmiyor ve biz de o hesaba nasıl ulaşacağımızı bile bilmiyoruz."

"Borden üzerinde çalışıyor."

Hector başını salladı ve uzun bir nefes verdi. "Ona gerçeği söyleyemeyiz Hawke, bu onun kalbini kırar."

"Ne yapmam gerekiyor?" "Yalan

söyle. Daha az acımasız

görünmesini sağla." "Artık yalan

söyleyemezsin, Hector."

"O zaman sana aynı gözle bakmaz. Senden nefret edecek, dostum."

Hawke dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirerek göğsündeki paniği bastırdı. Başka ne seçeneği vardı ki? Onu istiyordu ama sır saklamak istemiyordu.

"O zaman benden nefret edecek," dedi, sesi donuklaşarak. "Ama o benim ve gitmesine izin vermeyeceğim. Bir Navarro istediğini alır ve ben Tyler'ı istiyorum, ne olursa olsun."

Sonra telefonunu kaptı ve Borden'a cevap verdi.

Hayır, geri dönmeyeceğim.

*

Kulüp binasını silahlandırıdılar ve kameralarla 7/24 gözetleme yapan adamlar yerleştirdiler. O zamandan beri bir saldırı olmamıştı ve sokaklarda kimin sorumlu olduğuna dair bir haber yoktu, ancak Hawke dışarıdaki her bağlantısının kanını kurutuyordu, bir tür ipucu umuyordu çünkü Abram olması mantıklı gelmiyordu.

Hawke'ın düşüncelerini toparlaması ve Tyler'a söylemesi birkaç gününü aldı. Bu çok korkunç bir şeydi çünkü sabah çok güzeldi ve kız yatakta huzur içinde uyuyordu, kıcı doğrudan Hawke'ın görüş alanındaydı.

Onu kaç kez sikmişti? Çok fazla.

Aleti de bundan bıkmamıştı.

Onunla sarmaş dolaş olduğunda dünya yok oluyor gibiydi. İçindeki canavarı uzak tutmak için mükemmel bir merhemdi.

Ama Hector'la konuşmasından beri ona dokunmamıştı. Mesafesini korudu, en başta ona dokunduğu için bile kendini suçlu hissediyordu. Kendini en büyük ihanet gibi hissediyordu.

Nasıl olduğunu ya da onu bunu yapmaya iten şeyin ne olduğunu bilmiyordu ama kendini aynanın önünde durmuş, sakalını keserken buldu. Lanet olsun, ne berbat bir şeydi. Tıraş etmedi ama yanaklarını bir santim geçecek şekilde kesti. Sonra saçlarını arkadan bağladı ve yatağa dönerek onu uyandırdı.

"Hey," diye fısıldadı, o güzel yüzü okşamaktan kendini alamadı.

Tyler yavaşça gözlerini açtı, birkaç kez gözlerini kırptırdı ve sonra ona baktığında durdu. Şok olmuştu ama daha çok şaşkınlık içindeydi, sanki kime baktığını bilmiyordu.

"Hawke?" diye mırıldandı inanamayarak.

Gülümsedi. "Kafan karışık ve çok güzel görünüyorsun."

"Sen de Khal Drogo'ya benziyorsun ama göz kalemsiz," diye cevap verdi, eli çoktan onun yüzünde gezinmeye başlamıştı.

"Bu da edebi kahramanlarından biri mi?"

Kadın kahkahalara boğuldu. "Evet, tabii."

"Tıraş olmam gerektiğini düşündüm."

"Süs mü? Tanrım, Hawke, senden çok şey görebiliyorum. Ben sadece...vay canına."

Kızın ona bakarken göğsünün hızla inip kalkmasına bayılıyordu.

O lanet bakış; Tanrım, hiç eskimeyecekti, değil mi?

Kızın elini tutup ağzına götürdü ve avucuna yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra şöyle dedi: "Bir gezintiye çıkabiliriz diye düşündüm. Seni motorumun arkasında istiyorum, Tyler. Hem de çok istiyorum."

Yanakları kızardı ve ona ıslıl ıslıl gülümsedi. "Bunu ben de istiyorum."

O da gülümsemeye çalıştı ama göğüs kafesinin içinde duran o taş parçası içten içe bükülerek sertleşmesine ve başka tarafa bakmasına neden oldu.

"Aşağıda seni bekliyor olacağım," dedi ve elini yanına bıraktı.

Sonra Hawke ayağa kalktı ve mutlak korku hissinden kurtulamayarak dışarı çıktı.

Tyler birkaç saat içinde paramparça olacaktı.

otuz dört

Hawke

Kahretsin, neden bu sabah özellikle seksi görünmek zorundaydı ki?
Kendi kendine homurdanarak başını arkaya attı, böylece kulüp binasından sadece küçük bir jean şort ve dar beyaz bir atletle çıkan kız yerine gökyüzüne bakıyordu.

Sonra o gülümseme vardı, göz kamaştırıcı bir melek gibi.

Bunu yapabilir miydi?

Belki de kulübü düzeltmenin başka bir yolu vardı.

Hawke'ın içindeki şüpheler artmaya başlamıştı, özellikle de kız kaskı kafasından atıp motorunun arkasına tırmanıp o ince kollarını ön tarafına doladığında. Birkaç dakika onun elini tuttu ve bırakmadan önce sıkıca kavradı. Sonra motoru çalıştırdı ve park yerinden çıkarak yola koyuldu.

Tyler'ın vücudu onun etrafında kendini iyi hissediyordu, kalçaları Tyler'ın kalçalarını sıkıyor, Tyler sokakları yararak çok uzaklara giderken Tyler'ın başı Tyler'ın sırtına yaslanıyordu.

Tanıkları olamazdı. Tam bir

izolasyona ihtiyacı vardı.

Ona söylemek zorundaydı.

Başka bir yolu yoktu.

*

Kahvaltı için küçük, hoş bir yerde durdular. Hawke tüm zamanını etrafını kolaçan ederek, mekâna girip çıkan herkesi gözleyerek geçirdi. Gardını bir dakika bile indiremezdi.

Yemeklerini yedikten sonra ona "Kendine çilekli milkshake almalısın," dedi. "Eskiden hep onlardan içerdin."

Gülümsedi. "Benim de arada bir oluyor."

"Evet ve sonunda çilek yiyen bir boz ayı gibi görünüyorsun."

Adam milkshake alamadı, ama kadın aldı ve o aptalca şeyi yaptı, fotoğraf makinesini çıkarıp

şey. İnsanların bunu neden yaptığını anlamıyordu ama Tyler çok tatlı görünüyordu, ne önemi vardı ki?

Hawke kızın onu parçalamasını izledi ve göğsü daraldı. Borden'la birlikte olmak böyle bir şey miydi? Merak etti. Bu saçma kalp sıkışmaları yüzünden mi kızın ona göre olduğunu *biliyordu*?

Yoksa sadece kalp hastalığı falan mı vardı?

Evet, daha çok Tyler'ın Altın Amcık Hastalığı gibi.

Onu kendisine bakarken yakaladı ve utangaç bir şekilde gülümseyerek, "Bana o bakışı atıyorsun Hawke," dedi.

Hawke'ın bakışları ısındı. "Bakabilir miyim?" "Evet ve bu beni mahvediyor."

Kadın onun repliklerini kullanıyordu ve adam gülümsemeye çalıştı ama hiçbir şey olmadı.

Bunun yerine lanet olası dudakları inceldi ve sadece ona baktı.

Muhtemelen ona *öyle bakıyordu*.

Elindeki milkshake'i karıştırmaya başladı, kızarmış görünüyordu ve adamın yakıcı bakışları onu etkilemiyormuş gibi davranıyordu.

"Senden hoşlanıyorum Tyler," derken buldu kendini, sessizce.

"Gerçekten, *gerçekten*

Senin gibi lanet olası."

Seni lanet korkak. Ondan gerçekten hoşlandığın için böyle hissetmiyorsun. Onu seviyorsun.

Tyler dudaklarını yaladı ve ciddiyetle başını salladı. "Senden gerçekten ama gerçekten hoşlanıyorum Hawke."

Evet, o da onu seviyordu.

*

Daha sonra bir süre at sürdüler. Hava, şehir etrafında güzel bir gezintiyi es geçemeyecek kadar güzeldi.

Hawke kendine karşı dürüst olsaydı, bunu kaçınılmaz olanı geciktirmek için yaptığını bilirdi.

Sonunda onu kasabanın ayak basılmayan sessiz bir bölgesinde, çalılıkların yakınındaki küçük bir gıcırtya götürdü. Motoru durdurup motosikletten atladılar ve suya doğru yürüdüler. Kadın ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını suya daldırırken Hawke kenardan sadece on adım ötedeki yeşil çimlerin üzerine oturdu.

Gölgeye sığınmıştı, tepesindeki ağır ağaçlar ona sıcakta rahatlık sağlıyordu. Bu sırada Tyler'a vuran güneş cildini parlatıyor ve koyu renk saçlarını serinletiyordu.

"Çocukları buraya getirmeliyiz," dedi düşünceli bir şekilde. "Barbekü yapmak için güzel bir yer olur."

Hawke dalgınca başını salladı, onun güzelliği ve göğsündeki ağırlıkla dikkati dağılmıştı.

Tyler ona doğru ilerledi, tişörtünü çıkarıp kucağına yığılırken ona seksi bir şekilde gülümsedi ve kollarını boynuna doladı. Tyler düşünmeden onu öptü ve Tyler'ın elleri içgüdüsel olarak onun sırtına gitti ve onu kendisine doğru çekti.

Sikeyim.

Olması gereken bu değildi.

Öpüşmeyi kesti ve başını kaldırarak boğazını ona sundu. Adam onu öptü, kadının orasının emilmesinden ve ısırılmasından hoşlandığını biliyordu. Nefesleri kısa ve hızlı geliyor, kalçaları titriyordu.

"Sütyenimi çıkar," diye talep etti, muhtaç bir halde.

Bunun yerine onu aşağı çekti, ağzı zaten onun gergin küçük meme uçlarından birini emiyordu. Kadın inledi ve onu orada tutmak için ellerini adamın yüzüne bastırdı.

"Hawke," diye inledi, kalçalarını ileri geri sallayarak. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Kızın eli kot pantolonunun üzerinden sikine dokunduğunda homurdandı. Sertleşmişti. Yeni olan neydi? Tyler'la her cinsel karşılaşması bir öncekinden daha iyiydi ve onu daha hızlı sertleştiriyordu.

"Kahretsin Tyler," diye mırıldandı, avuçlarını vücudunda gezdirdi ve göğüslerinin yükselip alçalmasını izlemek için geri çekildi. "Kahretsin."

Hawke kendinde değildi.

Vücudunu istediği şeyi yapmaktan vazgeçirmeye çalışıyordu ama artık çok geçti.

Tyler onun muhakemesini bulandırma ve kendisinden daha az nefret etmesini sağlama yeteneğine sahipti, böylece ona sahip olabileceğine kendini inandırabilirdi.

Şimdi kucağında oturuyordu, göğüsleri dışarıdaydı, yüzü pembeydi ve aleti granit gibi sertleşmişti, ama yine de bunu yapmak için kendini alamıyordu. Tek düşündüğü, "*Tanrım, ne yapıyorsun sen?*" idi. *Ona ne olduğunu anlat. Bilmeye hakkı var.*

Gözlerini kapattı ve hareketlerini tamamen durdurdu.

"Hawke?" diye fısıldadı belirsizce. "İyi misin?" Başını iki yana salladı. "Hayır Tyler, değilim."

"Sorun nedir?"

Gözlerini açtı ve yavaşça sütyenini yukarı çekti, gözlerine bakmaktan kaçınırken askıları düzeltti.

"Sana bir şey söylemem gerek," dedi sonunda ve gömleğini tutup ona uzattı. Kadın gömleği alıp göğsüne bastırdı ve şaşkınlıkla ona baktı.

Sessizlik çöktü.

Bunu yapmayacaktı, değil mi?

"Hawke," diye dürtükledi, "kötü mü?"

"Evet," diye yanıtladı.

"Ne kadar

kötü?" "Çok

kötü."

"Bunun benimle ne ilgisi var?"

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Her şey, Tyler," diye cevap verdi. "Her şeyin seninle ilgisi var."

Kadının tüm tavrı değişti. Gözlerindeki şehvet kayboldu ve içindeki korkuyu gördü, tek kelime etmeden saniyelerin geçmesine izin vermeye devam ederken parmaklarının gömleğinin etrafında titrediğini gördü.

Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

"Sana yalan söyledim," dedi Hawke sonunda, kalbinin hızlandığını hissederek. "Yuri hakkında. Sanırım seni neden istediğini biliyorum ve bunun nedeni sen değilsin. görünüyor."

Gözleri kocaman açılmıştı. Hâlâ konuşmuyordu ve bu her şeyi daha da zorlaştırıyordu.

"Paran var," diye dikkatle devam etti. "Gizli bir hesapta duran, yirmi birinci doğum gününde erişilmeye hazır bir sürü para."

Kaşları şaşkınlıkla bir araya geldi. "Sen neden bahsediyorsun? Neden bana söylenmedi?"

"Kulüpten sadece Hector ve... Borden biliyor."

"Neden?"

Bu zor kısmıydı. Ruhunu öldürecek olan kısım. "Bu kulübün parası," diye haykırdı, göğsü daralmıştı. "Milyonlarca dolarlar çalındı ve senin adına yatırıldı. Hesapla ilgili haberler geldi. Var olduğunu ve geri almakta özgür olduğunuzu biliyoruz, ancak yerini veya bankadan sorumlu kişiyle nasıl iletişime geçeceğimizi bilmiyoruz. Bu çok yeraltı işi, normalden çok çeteler için ayrılmış bir bankacılık sistemi. siviller."

Elleri onunkileri bıraktı ve yüzü düştü. "Şu anda kendimi çok kaybetmiş durumdayım Hawke. Neden kulüp parası benim için gizli bir hesapta duruyor?"

"Baban onu çaldı. Onunla kaçacaktı."

Tyler dondu kaldı. Bir anda bir dizi duyguyu gördü: şaşkınlık, inançsızlık, öfke. "Bu hiç mantıklı değil," diye karşılık verdi. "Babam neden bizden para çalsın ki? Çalmaz. Yanlış anladınız -"

"Bana söyledi," diye sözünü kesti Hawke ciddiyetle. "Ölürken sürekli aldığını söylüyordu, tekrar tekrar. Neden bu kadar tehlikeli işler yaptığımızı sanıyorsun? Borç içindeyiz, bebeğim. Kulüp zor durumda ve her şeyi ödeyip kulübü temizleyebilmemiz için o paraya ihtiyacımız var. tekrar."

Yüzü solgun, dudakları titreyerek ondan uzağa baktı. Adamın kucağından kaydı ve ondan uzaklaştı, elleri çimenleri yumrukluyordu. "Bu hiç mantıklı değil," diye fısıldadı. "Babam asla gitmezdi. Kulüpten asla bir şey çalmazdı. Bu hiç mantıklı değil. Bana yalan söylüyorsun." Sesi kırıldı. "Lütfen, bana yalan söylediğini söyle."

"Sana yalan söylemiyorum."

Ona hayretle bakarken gözlerinden yaşlar süzüldü. "Bunu sana neden söylesin ki? Neden hırsızlık yapsın Hawke?"

"Bilmiyorum."

"Bilmiyor musun?!"

"Hayır, bebeğim, istemiyorum."

Göğsü daha hızlı inip kalkıyordu. "Onu öldürdün mü?"

"Hayır, onu motel odasında kanlar içinde buldum. Bana onu kimin öldürdüğünü söylemedi. Ölüyordu ve zaten zar zor mantıklı konuşuyordu."

Sakın güvenme. Yaşlı adam defalarca tekrarlamıştı. Güvenme.

"O zamandan beri garip davranıyordu," diye açıkladı Hawke sessizce, "ve sonra bir gece bize haber vermeden ortadan kaybolduğunda hesapların temiz olduğunu anladım. Nerede olduğunu öğrendim çünkü en sevdiği kızlardan biriyle birlikteydi."

Dennis güzel bir kadına asla karşı koyamazdı.

"Neden bana söylemedin?" Tyler ona tükürdü, öfkesi sözlerini körüklüyordu. "Neden bana söylemedin, Hawke? Bunu benden, kulüpten *yıllarca* sakladın!"

Hawke gözlerini ona dikti. "Kulübe babanın bizi soyup soğana çevirdiğini söyleseydim nasıl bir fırtına kopardı biliyor musun? Ne kadar öfkeli ve düşüncesiz olacakları hakkında bir fikrin var mı?"

Hiçbir şey Jonny'yi ya da lanet olası Kirk'ü, hatta Marshall'ı evinize girip annenizi ve sizi suçları yüzünden öldürmekten alıkoyamazdı. Seni *korumak* için onlardan sakladım, çünkü eğer fark etmediysen, Tyler, biz lanet olası kanun kaçaklarıyız ve bazılarımız diğerlerinden daha berbat durumdayız."

"Yani o zamandan beri gömüyorsun!" "Başka ne seçeneğim vardı ki?!"

Bağırmasıyla irkilerek yerinden sıçradı. Yüzü düştü ve anında pişman oldu. "Tyler," dedi pişmanlıkla, "özür dilerim."

Sarsılmıştı, fiziksel bir acı çekiyormuş gibi göğsünü tutuyordu. Onca yıl boyunca babasını örnek almıştı ve babası ona ne yaptığını söyleyecek cesareti gösterememişti.

"Bu hiç mantıklı değil," diye tekrarladı, sesi çatlıyordu. "Neden benim adıma koysun ki? Bunun neresi mantıklı Hawke?"

"Kendi hesabında çok uzun süre çalışmasına yetecek kadar parası vardı. Onu geri almayı başardık. Sanırım öldürülme ihtimaline karşı senin adına yatırdı, sadece sana göz kulak olduğundan emin olmak için."

Başını iki yana salladı. "Hayır, bu olamaz." "Tyler -"

"Öyle değil!" diye bağırdı, yüzü kızarmış bir halde ona bakıyordu. "Bunca zamandır onu tanıdığını sanıyordum! Babam hakkında hiçbir şey bilmiyordun Hawke."

Başını salladı, kalbi yavaşlarken üzgün bir şekilde cevap verdi, "Bebeğim, yaptığını sanmıyorum."

Hıçkırıklarını bastırarak ayağa kalktı ve sendeleyerek ondan uzaklaştı. Amaçsızca yürüyor, adımları gıcirtının kenarını yokluyor, elleri saçlarında, açık havada hıčkıra hıčkıra ağlarken saç tellerini çekiştiriyordu. Kendini kaybediyordu ve Hawke orada oturup bir şeyler yapmak istemeden onu izleyemezdi, onu daha iyi hissettirecek herhangi bir şey.

Ayağa kalktı ve ona doğru gitti. Ona arkadan yavaşça yaklaştı ve kollarını ona doladı. Tyler hemen çırpınarak onu bırakması için bağırdı. Adam kollarını indirdi ama kız arkasını döndü ve onu geri itti, gözyaşları yerini öfkeye bırakmıştı.

"Senden nefret ediyorum amına koyayım!" diye bağırarak adamın göğsüne vurdu. "Bunun için senden nefret ediyorum!"

Hawke sadece başını salladı.

"Biliyorum." "Hayır, bilmiyorsun amına koyayım!"

"Nefret edecek birini aradığınızı biliyorum."

"Siktir git!" diye bağırdı, sanki onunla dövüşmüyormuş gibi onu geri itmeye devam etti. Orada öylece durdu, onun vuruşlarını ve saldırganlığını kabul etti, buna ihtiyacı olduğunu biliyordu.

"Sana güvendim!" diye devam etti. "Sana güvenmiştim!"

Kızın kendisiyle mi yoksa babasıyla mı konuştuğunu bilmiyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye haykırdı. "Bunca zaman? Bunca zamandır biliyordun ve bana söylemedin bile!"

"Benden bir süre nefret edeceksin," dedi sessizce, kız uzaklaşırken, gözleri kısılmış ve öfkeliydi. "Ama bana geri döneceksin Tyler, buradaki kötü adamın ben olmadığımı anladığında, seni bekliyor olacağım."

"Siktir git," diye tekrarladı. "Senden nefret ediyorum." "Evet, elbette ediyorsun, sevgilim."

Bu onu biraz daha kızdırdı ve tekrar üzerine atılarak göğsüne bir şaplak indirdi ve ondan ne kadar nefret ettiğini haykırdı. Onun bir canavar ve katil olduğunu söyledi.

"Ama sen bunu zaten biliyordun," diye karşılık verdi. "Tüm o şeyler olduğumu biliyordun ve yine de beni istiyordun."

Nefeslerini içine çekti, sözleri kafasına dank ettikçe sessizleşti. Bunu söylerken onun gözlerindeki gerçeği gördü. Öfkesi tekrar üzüntüye dönüşerek çöktü.

Ondan uzaklaştı ve yere yığılıp yüzünü ellerinin arasına gömmeden önce beş adım atabilmişti.

otuz beş

Tyler

Hawke için yıllarca özlem duydum, geri dönmesini her şeyden çok istedim.

Ve şimdi öfkeyle gitmesini istiyordum.

Dönüş yolunda ona neredeyse hiç dokunmadım. Vücuduna dokunmamak için o keskin dönüşler sırasında bisikletten düşmekten mutluydum.

Bundan nefret etsem de yine de yapmak istedim.

Bütün gün bana gerçeği söyleyebilmesi için düzenlenmişti. Beni kulüp binasından uzaklaştırdı, böylece orada kendimi kaybetmeyecektim ve daha sonra diğer herkesi de bundan haberdar edecektim. Yapılacak en doğru şey buydu. Çünkü hala saygı duydukları babamın bu kadar iğrenç bir şey yaptığını bilmenin eski üyeleri parçalayacağını biliyordum. Şimdi bile onun adını korumak istiyordum.

Ne kadar üzgündüm?

Kulübü paramparça etmişti, uyuşturucu anlaşmalarına başvurmasalardı Savaş Lordları'nın adını feci bir şekilde yerin dibine sokacaktı ve ben hala onu korumak mı istiyordum?

Aşk, doğruyu yanlıştan ayırmanızı sağlamadı. Sadece sevdiğiniz kişiyi değil, kendinizi de koruyabilmeniz için cahil olmanızı istedi.

Hawke gibi. Bunu benden sakladığı için ondan nefret ediyordum ama gerçekten gitmesini istemiyordum. Sadece kızgındım. Ona gerçekten çok kızgındım ve bu kızgınlığımı günlerce içimde tuttum, dokunuşlarından uzaklaştım, yanımda uyumaya çalıştığımda defolup gitmesini söylemek dışında onunla hiç konuşmadım.

Hiç dışarı çıkmadı. Her seferinde yatağa girip kolunu bana doladı ve beni göğsüne bastırdı. "Gerçekten gitmemi istemiyorsun," diye fısıldadı bir keresinde, çıplak omzumu öperek. "Beni burada istiyorsun."

"Hayır, istemiyorum," diye homurdandım.

"Biliyorsun ve nasıl bildiğimi bilmek ister misin?" Boynumu emdi.

"Çünkü bana hala o şekilde bakıyorsun, Tyler."

Dokunuşunun kutup göğsümde yarattığı sıcaklığa direnmeye çalışarak kalın kalın yutkundum.

"Acıttığını biliyorum," diye devam etti, sesi yumuşamıştı. "Ve beni istediğin kadar uzaklaştırabilirsin, ama benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de bana ihtiyacın olduğunu biliyorum. Şu anda burada olmak için her şeyden vazgeçtim. Kanun hala dışarıda ve sırf seni yatağıma almak için boynumu riske atıyorum. Ama seni istiyorum Tyler. Seni o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor."

Haklıydı ama bunu kabul etmeye hazır değildim, o yüzden sadece dinledim. Dokunuşlarına direnmeye devam ettim ama bu sadece onu daha çok denemeye teşvik etti.

İçten içe, pes etmesini istemiyordum.

Olayı onun bakış açısından görmeliydim. Bunu bana söylemesi ne kadar zor olurdu. Sadece öfkeyle doluydum ve hıncımı ondan çıkarmaya ve onu suçlamaya çalışıyordum, oysa bize ihanet eden babamdı.

Yine de bununla başa çıkmakta zorlanıyordum. Babam o kadar Bu kulübe tutkuyla bağlıydı. Çok mutluydu, çok ilgiliydi. Bu konuda pek çok şeyi merak ettim. Gözden kaçırdığım işaretler var mıydı? Davranışlarında bir değişiklik var mıydı? Babam kızgın mıydı? Sıra dışı bir şey hatırlayamıyordum.

Sonunda, babamın sandığım gibi bir adam olmadığı gerçeğiyle yüzleşmek için kendimi zorlamak zorunda kaldım.

Hawke

Yedi gündür onu kendinden uzaklaştırıyordu. Bunu daha ne kadar sürdürecekti? Bütün öfkelerini Hector'a değil, ona yöneltiyordu. O pisliğin nasıl olup da radarına yakalanmadığı onun için bir muammaydı.

Hawke onun bu konuda kızgın ve üzgün olduğunu anlıyordu. Dennis kollarında öldükten sonra uzun süre o da üzölmüştü ama... lanet olsun, kendisinden başka birine değer vermenin ne demek olduğunu hiç düşünmemişti. Her gece bir kenara atıldığında hissedebileceği yıkımı hiç bilmiyordu.

İnsanlar bu kadar saçmalık varken neden ilişki kurmak istiyorlardı ki? Kendinizi zahmetten kurtarıp bekâr oyunu oynayabilir ve sikinizi soktuğunuz deliğin gözüne girip girmediğinizi umursamadan sevişebilirsiniz.

Evet, bu düşünce yaklaşık iki saniye sürdü çünkü... evet, onu istiyordu. Şu anda aralarındaki gücün onun elinde olması da umurunda değildi. Onu her kucağına aldığında damarlarında hissettiğı güçlü coşku tüm bu saçmalıklara değiyordu.

Gün boyunca onu rahat bıraktı. Onun işe gitme riskini göze alamadı, bu yüzden kulüp binasında dolaştı, Holly ve Shay ile çok zaman geçirdi ve ne pahasına olursa olsun ondan kaçtı.

Bu arada zamanını kulüp binasını ciddi bir kale haline getirerek geçirdi. Anlaşmalar yaptı ve uzun süredir görüşmediğı kişilerle yeniden bağlantı kurdu. Daha sonra her yamalı üyenin üzerinden geçmek istiyordu.

çünkü zaten çok fazla üye vardı ve kulüp dışındaki yaşam tarzlarını desteklemek için para almaktan başka bir şey yapmıyorlardı.

Hawke'ı başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde kızdırdı.

Tüm bunların ortasında, hâlâ ayılmaya ve içkiye dokunmamaya çalışan Hector vardı ama Hawke bunun büyük bir mücadele olduğunu anlayabiliyordu. Ama değişiyordu ve içki içmediğı için o kadar da öfkeli değildi.

Binanın önünde durup Jonny ve Jesse'nin pencerelere daha fazla parmaklık takmasını izlerken ona, "Bunu atlatmasını beklemek yerine belki de onu dışarı çıkarmalısın," dedi.

Hawke alay etti. "Tyler ona bir adım bile yaklaşmama izin vermiyor."

"Bir hafta sonra doğum günü. Onu Ma's'a götür. Ne zaman gitsem oraya bayılıyor. Belki daha sonra sana tekrar ısınır."

"Annem onunla sadece ne kadar boktan bir çocuk olarak büyüdüğümü konuşurdu.

yuk

arı." Hector kıkırdadı. "Muhtemelen."

"Siktiğimin kadınları, Hector."

Başını iki yana salladı. "Evet, işte bu yüzden aşık olmuyorum dostum. Hayat acı çekmek için çok kısa."

Hawke sırtıttı ve cevap vermeden önce başını salladı, "Aslında acısı en iyi kısmı."

Hector içini çekerek kardeşine tuhaf bir şekilde baktı. "Şimdi de o üzgün aptallardan birine mi dönüşüyorsun, dostum? Benim bilmediğim kadınlık organların mı var?"

"Siktir git."

"Hayır, Tyler'ı becermek istiyorsun." "Evet, istiyorum."

"Dennis'in kızı, eklemek zorundayım."

"Kesinlikle öyle."

"O gıcırtilı üç tekerlekli bisikletiyle bizi çileden çıkaran sinir bozucu küçük pislik."

"Bu o olmalı."

"Tyler," diye vurgularken Hector'un sesindeki inançsızlık hâlâ belirgindi.

"*Benim Tyler'ım.*"

Hawke tam bunu söylerken Jesse'nin vücudunun gerildiğini gördü. Herif onları dinliyordu ve yüzünde saklamak için elinden geleni yaptığı yaralı bir ifade vardı. Hector da fark etmişti ve Hawke'ın omzunu dürterek fısıldadı: "Atlatır dostum. Sadece çılgınca bir aşktı."

Jesse'nin tepkisi çılgın bir aşığınkine uymuyordu. Belli ki ona değer veriyordu ve belki başka biri olsaydı Hawke'ı kızdırabilirdi ama Jesse sadık ve tutkuluydu. Ne kadar yıkılmış olursa olsun, Hawke ya da Tyler'ı asla karşısına almazdı. Bu onun doğasında yoktu.

Tam o sırada yaklaşan bir aracın sesi onları böldü. Hawke omzunun üzerinden baktı, siyah bir Mercedes dönerek yavaşça önlerinde durdu.

Hawke'ın gözleri kısıldı ve uzun bir nefes verdi. "Siktir."

Yolcu kapısı açıldı ve takım elbiseli bir adam dışarı çıktı, Hawke'a buz gibi soğuk bir yüzle baktı.

"Borden," dedi Hawke, sesi gergin çıkıyordu.

"Konuşmamız gerek," diye yanıtladı Borden. "Cevaplarım var." "Hadi içeri girelim."

Ama Hawke daha dönmeden Borden aniden ona doğru hamle yaptı ve yumruğunu Hawke'ın yüzüne indirerek başının yana savrulmasına ve kulaklarının çınlamasına neden oldu.

"Bu beni terk ettiğin için," diye hırladı Borden.

Hawke tartışmayacaktı çünkü evet, bunu hak etmişti.

OceanofPDF.com

otuz altı

Hawke

Borden onunla yalnız konuşmak istedi, bu yüzden Hawke onu toplantı odasına götürdü ve kapıyı arkalarından kapattı. Borden masanın üzerine bir dosya attı ve ona döndü, ağzı sert bir çizgi halindeydi, gözleri soğuk ve öfkeliydi.

"Öncelikle," diye söze başladı, burnu alevlenmişti, "istediğinin bu olduğunu bana uzun zaman önce söyleyebilirdin."

Hawke kollarını kavuşturdu ve kapıya yaslanarak, "Bunu istediğimi bilmiyordum," diye karşılık verdi.

"Öylece uyanıp tekrar başkan olmak istemezsin." "Hayır, istemezsin."

"Peki ne oldu o zaman? Bütün bunları am için yapıyor olamazsın."

Hawke'ın göğsünü bir öfke şeridi yırttı ve dişlerini birbirine geçirerek onu bir arada tutmaya çalıştı. "Her şeyin tersine dönmesi ne kadar komik, değil mi?" diye sordu alaycı bir tavırla. "Hatırladığım kadarıyla bir zamanlar ben de senin yerinde aynı soruyu soruyordum."

"Bu farklı. Emma, bok gibi ucuz bir sustalı bıçak taşıyan, zor durumdaki bir garsondu. Senin kızın ise geri dönmen için yalvaran motorcularla yaşıyor."

"Ve şimdi geri döndüm."

"Onların yerine benim tarafımda olmanla ilgili yaptığımız tüm o konuşmalar ne olacak?"

"Aynı taraftayız."

"İş ortağı olacağız ve iki taraf arasında bu tür şeylerin kaç kez bozulduğunu bilmek ister misin Hawke? Benimkini görüyor musun? şu anda isteksizlik?"

"Haklısın."

"Lanet olsun, kesinlikle haklı!" Borden, Hawke'ın alışık olmadığı bir şekilde soğukkanlılığını kaybederek bağırdı. "Senin, Emma'nın ve ailemin dışında hiçbir şeyim olmadığının farkında değil gibisin. Birbirimizle anlaşmazlık içinde olmamıza izin veremem."

Hawke sandalyeye doğru ilerledi ve bıkkınlık içinde yüzünü ovuşturarak sandalyeye çöktü. "Tanrım, Borden, seninle anlaşmazlığa düşmek isteyeceğimi mi sanıyorsun? Böyle bir şey olmayacak."

"Bana söz ver."

Hawke ona baktı, gözleri kararlı ve tereddütsüz bir şekilde, "Sana söz veriyorum," dedi.

Borden daha az gergin görünmüyordu. Öfkeden yüzü çatlıyordu, "Bunu enine boyuna düşünmedin. Duyguların gözünü kör etmiş -"

"Ondan vazgeçmeyeceğim."

"Savaşa gidebilir misin? Adamlarınızın tekrar tekrar öldüğünü görebilir misiniz? Biz de birini kaybettik ve bunu atlatmak ne kadar zor oldu? Değer verdiğiniz insanların ölümünün vicdanınızı sıplatmasını istemezsiniz."

"Benim gözetimimde kimse ölmeyecek."

"Sana göstereceklerimi okuyana kadar olmaz."

Hawke duraksadı, önce masanın üzerindeki dosyaya sonra da Borden'a baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, kim olduklarını bile bilmediğiniz tehditleri ortadan kaldıramazsınız ve Hawke, bunun geldiğini göremedin."

Hawke durdu, dosyaya tekrar göz atarken içinden bir korku dalgasının geçtiğini hissetti. Kafasında korkunç düşünceler uçuştı, tüm şüpheleri, duyduğu tüm saçmalıklar.

Söylentiler doğru muydu? Bu işin arkasında Hector mu vardı? Bu onun kâbusuydu ve cevap ondan bir metre ötede duruyordu.

"Ne kadar kötü?" diye sordu sıkıca.

Borden kaşlarını çatı ve bir an için canı sıkılmış gibi göründükten sonra, "Çok kötü," diye cevap verdi.

*

Hawke birkaç dakika boyunca Tyler'ın Jesse ile konuşmasını izledi. Onu güldürüyordu ki bu hoş bir manzaraydı. Çocuklar Tyler'a gerçekten de ailenin bir parçasıymış gibi davranıyorlardı. Ona duydukları sevgi ve saygıyı çok görmüştü.

Ama Jesse yine gömleksizdi, pislik herif. Muhtemelen salyalarını akıtmaya falan çalışıyordu ama Holly'nin sandalyelerinde oturan çocuklara bira dağıtırken yaptığı gibi gövdesine neredeyse hiç dikkat etmiyordu.

önden. Bir tanesini Hector'a uzatmaya gittiğinde, Hector başını sertçe salladı ve Hector memnun görünüyordu.

Hector etrafına bakındı ve Hawke'ın masanın yanında durduğunu gördü. pencereden onlara bakıyordu. Soru sorarcasına gözlerini kıstı ve Hawke gözlerini kaçırdı, o odada öğrendiklerinden bahsetmeye hazır değildi.

O dosyayı okuduktan sonra kendini kaybedeceğini düşündü ama... garip bir şekilde, sakın bir dalga onu içine çekti. Kendini uyuşmuş hissetti ve bunun öfkeden daha iyi olduğunu düşündü.

Belki de etrafta olsaydı, bunu uzun zaman önce anlayabilirdi.

Belki... bu kadar çok kalp ağrısını durdurabilirdi.

İçindeki canavar kıpırdandı, daha sonra değil şimdi harekete geçmeyi arzuluyordu ama... Hawke'ın önce işlem yapması gerekiyordu.

Tam o sırada Tyler başını kaldırdı ve onun soğuk bakışlarını yakaladı. Gülümsemesi kayboldu ve işte yine o bakış, göstermemek için çok uğraştığı bakış. Ne yazık ki Hawke bunu görmek istemiyordu. Bunu istemiyordu Lanet uyuşukluğun geçmesi için. Buna ihtiyacı vardı. Bu bir zırhtı. Zihinsel olarak bir saldırı planı oluşturabilmesinin tek yolu buydu.

Başını çevirdi ve uzaklaştı.

*

Kendini odasında tek başına otururken buldu, yüzü avuçlarının içine gömülmüştü. Işıklar kapalıydı ve sessizlik sağır ediciydi. *Bu farklı bir şey.* Kendi kendine söylemeye çalıştı. *Açılan bir kapı var. Işıklar kapalı. O çığlıkları duyamazsın.*

Ama bu yeterli değildi ve duvarlar üzerine kapandığında içindeki canavar kıpırdandı.

Bir anda Hawke tekrar oraya döndü. Hücre hapsinde.

Duvarlarda kanlı resimler var.

Tepesinde boktan bir floresan ışığı, tek ışığı, hiç değişmediği, hiç dalgalanmadığı, hatta hiç sönmediği için zamansızlığın sembolü.

Çığlıklar - lanet olsun, kafatasının içinde yankılanan çığlıkları hâlâ duyabiliyordu.

Lanet bir çukurdu. Parmaklarını boğazına sokup ciğerlerini sökmek istemesine neden olan bir çukur.

Bunu yapmalıydı. Kendi kanıyla dolu bir su birikintisinde ölmeliydi. O zaman buraya geri dönmezdi.

Başkanım.

Şu anda ondan nefret eden bir kadına aşık olmak.

Her şeyi yeniden öldürmek zorunda.

Son beş yıldır yaptığı tek şey saklanmak, amaçsız ve hayattan yoksun olmakken dünyanın ondan korkmasını sağlamak zorunda kalmak.

Ve şimdi de bu.

Kendini görebiliyordu, o sefalet çukurunda daireler çiziyor, sonra yere yığılıyordu, o lanet floresan ışığı gözlerini kör ediyordu ve iki kelime etrafını sarıyordu.

Güvenme.

Güvenme.

OceanofPDF.com

otuz yedi

Tyler

Borden Hawke'a çok kötü bir şey söylemişti, çünkü Borden gittikten sonra odadan çıktığında Hawke farklıydı.

Gözleri boş, hareketleri sert, bakışları temkinliydi.

Hawke'ın daha önce korkunç olduğunu düşündüysem, yanılmışım.

Çok, çok

Yanlış.

Hector da dahil olmak üzere herkesten uzaklaştı ve oturdu.

Odanın en arkasında tek başına, bardaki her bir yüze bariz bir şüphe ve güvensizlik bakışıyla bakarken tekerlekler dönüyordu.

İlk kez ayrılmayı düşünmüştüm. Kalıcı olarak falan değil, sadece o normale dönene kadar. Çünkü o gözlerle kötü bir şeyler planladığını biliyordum.

Sonraki birkaç gün boyunca benimle yatağa girmedi. Aslında, erkeklerle çok fazla dolaşıyordu, kapıları çalıyordu, zorluyordu işletmelerin çok uzun süredir kaçındığı paylarını ödemesi.

Bir noktada, sahibi reddedince bir berber dükkânını yakıp yıktı. Tabii ki, adamlar bir şeyler kırmaya başlayınca, adam yumuşadı ve Hawke'a daha fazlasını teklif etti.

Hawke reddetti.

Jesse bana Hawke'ın o adama ne söylediğini anlattı. "Bir kere hayır dersin, o kadar. Şansın yok."

Hawke'la uğraşılmazdı.

Sonraki günlerde, ortalıkta pek görünmeyen ama yamayı taşıyan üç kişiyi kovmaya devam etti ve sonra da onların Herkesin görmesi için ön tarafa yamalar.

Ondan sonra çocuklar kendi ağırlıklarını çekmeye başladılar.

Kulüp binasına yapılan saldırıdan hiç bahsetmedi. Arkasında kimin olduğunu bulmak için hiç emir vermedi. Sanki artık onun için bir önemi yokmuş gibi konuyu kapattı ve sonra Jesse'ye işe dönmemi söyledi.

Şaşırmıştım ama bu hoş bir rahatlamaydı. Hawke'ın kaosundan uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Yapılması gerekenin bu olduğunu biliyordum ama bunu bilmek ve görmek çok farklı şeylerdi.

Hawke köklerine geri dönüyordu.

Bana kötü olarak algılanmak için çok ama çok kötü şeyler yapması gerektiğini gösteriyordu.

*

Ben işe döndükten birkaç gün sonra aramızdaki her şey doruğa ulaştı. Jesse beni eve bırakmıştı çünkü görünüşe göre Hawke artık beni bisikletinin arkasına bindirmesine izin vermiyordu. Bunu anlayışla karşıladım.

Arabadan iniyorduk ve ben koltuktan eşyalarımı topluyordum ki Jesse'nin kaskatı kesildiğini, bakışlarının bir şeye kilitlendiğini fark ettim.

"Ne?" diye sordum. Ona sordum.

Cevap vermedi ama başıyla önünü işaret etti. Yanında durdum ve Kirk'ün park yerinin en ucuna park etmiş kırmızı kamyonetine kadar görüş alanını takip ettim. Onu gördüğümde hemen sustum ve yaşadığım şokun geçmesi biraz zaman aldı.

Shay yerdeydi, sırtını direksiyona dayamıştı, kolları arkasından şasiye zincirlenmişti. Sutyen ve külotundan başka bir şey giymemişti. Bütün gün güneşin üzerine vurduğunu söyleyebilirdim. Cildi görünüyordu. Bir deri şeridi gibi, kahverengileşmiş, kızarmış ve her tarafı çatlamıştı. Başını hafifçe bize doğru çevirene kadar bilincinin yerinde olup olmadığını bilmiyordum.

Çenem düştü. "Ne. Ne. Sikeyim." "Bana mı söylüyorsun?"

Ona doğru yürümeye başlamıştım ki Jesse beni kolumdan yakaladı ve hareketsiz kalmaya zorladı. "Yapma," dedi sert bir sesle. "Eğer bu şekilde bağlanmışsa, bunun bir nedeni vardır."

"Bütün gün güneşin altında pişmiş gibi görünüyor."

"Biliyorum."

"Bu çok boktan."

"Katılıyorum."

Bir nefes verdim. "Onu öylece bırakamayız."

"Buradaki yerini biliyorsun Tyler," diye sertçe karşılık verdi. "Bu senin işin değil. Onu rahat bırak."

Kolumu bıraktı ve yanımdan geçti. Oraya vardığında Kulüp binasının girişinde durdu ve bana dönerek takip etmemi bekledi. Gözlerindeki uyarıyı görebiliyordum ve bir şey yapmadığını biliyordum.

Bu konuda Dick. Benim bu işe karışmamı istemiyordu çünkü karışırsam sonuçlarından endişe ediyordu. Dinlemedim ve ona gittim. Bu da neydi? Hawke'ın bana fırlatabileceği sonuçlar neler olabilirdi? Onun yerine tekrar Shay'e, keçeleşmiş sarı saçlarına ve kaygan tenine odaklandım. Sonra hızla ona doğru ilerledim.

"Tyler!" Jesse seslendi, zaten sinirliydi. "Sakın buna cüret etme!"

Onu görmezden geldim. Ona yaklaştığımda, onun seviyesine kadar diz çöktüm ve ona baktım. Yüzü berbat haldeydi. Maskarası yanaklarından aşağı akmış, gözleri ağlamaktan şişmiş, dudakları çatlamış ve bembeyaz olmuştu. Tanrım, çok kötü durumdaydı. Uzanıp omzuna dokundum ve acı içinde irkildi.

"Özür dilerim," dedim sessizce, sesim pişmanlıkla kalınlaşmıştı. "Seni incitmek istememiştim."

Cevap vermedi ama bana yavaşça göz kırparken dudakları titriyordu. Ona ne olduğunu ya da bunu kimin yaptığını sormadım. Jesse bunun bana düşmediğini söylerken haklıydı. Bu tür şeyler kulüpte yaşamının getirdiği şeylerdi ve benim bunları sorgulama hakkım yoktu.

Ama yalan söylemeyeceğim, bazen çok zor oluyordu. Bu zalimceydi ve bunu kaldıracabilecek midem varmış gibi davranmaktan nefret ediyordum. Bazı kötü şeyler görmüştüm.

Geçmişteki cezalar - bir keresinde kasadan para çaldığı için bir müşteri adayının suratını dağıtmışlardı - ve ne zaman böyle bir şey olsa içim cız etti ve kendimden uzaklaştım.

Ancak bu yüzleştiriciydi ve elimden geldiğince yardım etmek istemeden tamamen gözümü başka tarafa çeviremiyordum.

Jesse'ye baktım, kollarını kavuşturmuş, itaatsizliğime çok sinirlenmişti. Ona "su" diye bağırdım ve sonra girişi işaret ettim. Yüzü daha da karardı ama ben ona daha sert baktım, hiç geri adım atmadım ve tekrar işaret ettim. Dişlerini sıktı ve içeride kayboldu. Bir dakika bile geçmeden elinde buz gibi bir su şişesiyle yeniden ortaya çıktı. Bana yaklaştığında durdu ve şişeyi bana uzattı, tamamen farklı bir yöne bakıyordu. Şişeyi elinden aldım, kapağını açtım ve Shay'in kurumuş ağzına bastırdım. Birden canlandı ve dudaklarını araladı, ben şişeyi boğazından aşağı boşaltırken hararetle içmeye başladı. Bu sırada onu inceledim; herhangi bir çürük ya da iz yoktu, bu yüzden dövülmediğini biliyordum, ama cildi tamamen sikilmiş görünüyordu.

"Bu kadar yeter Tyler," dedi Jesse ciddi bir sesle, hâlâ bize bakmıyordu. "Sana izin verdiğim için çocuklar tarafından dövülmemi istemiyorsan

Bu boktan şey."

"O zaman bırak beni," diye tısladım ona. "Senden burada durmanı istemiyorum."

"Seni terk etmiyorum."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü sen benim arkadaşısın Tyler ve bunu hak etse bile senden daha çok suçlanan biri olmayı tercih ederim."

Midem bulandı. Ne halt etmiş olabilirdi ki?

Bu mu?

Kendimi diken üstünde hissederek şişeyi bitirmesine izin verdim ve sonra tekrar ayağa kalktım. "Teşekkürler," diye mırıldandım ona, sesim artık daha yumuşaktı. "Gerçekten minnettarım, Jesse."

Yüzü yumuşadı ve başını salladı. "Sorun yok."

Shay dizlerini göğsüne çekti ve yüzünü dizlerine dayadı, bir kez daha ölü gibi görünüyordu. Jesse beni tekrar kolumdan tutup götürdü. Giriş kapısına doğru yürüdük ve omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı. Sırtarak, "Bütün bunların olumlu bir yanı da var, biliyorsun," dedi.

Benim için kapıyı açtığına ona şüpheli bir bakış attım. "Peki bu ne?"

"En azından vücudunun geri kalanı sonunda yüzünün rengine uyacak."

"Çok erken Jesse," dedim onaylamayarak. "Hem de çok erken."

*

Bara adımımı attığım anda Shay'in ne yaptığını duydum.

Görünüşe göre bu sabah Hector'un onu odadan kovmasıyla uyandıktan sonra tamamen çılgına dönmüştü. Daha önce hiç olmadığı kadar kendini kaybetmiş ve ona saldırmış. Ona paspas olmadığını söylemiş. onu kendi kadını yapma zamanı.

Tabii ki Hector hayır dedi. Ya da daha doğrusu şöyle demişti:

"Sürtük, siktir git gözümün önünden. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

İşte o zaman kendini kaybetti. Rezervuardan çıkıp cehennem ateşine düşmek gibi bir şeydi. Aşağı inip Holly'ye saldırmış, bir bira şişesinin bir parçasını kırmış ve Holly dehşet içinde çığlık atarken sivri uçlarını ona doğru sallamıştı. Görünüşe göre, Holly'nin göğsünü kesmişti ve Kirk bile, kötüleşmiş haliyle, onun durması için kükremişti.

Jonny ve Marshall fiziksel olarak ilk müdahale edenler oldu. Onu üst kata, Hector'un yanına sürüklediler. Sonra... daha da kötüleşti.

Ona bağırdı, kulübün etrafında gördüğü boktan şeyler hakkında konuşmaya başlayacağını söyledi (oh oğlum). Hatta her şeyi duyduğunu iddia etti ve

Hawke'ın Yuri'ye ne yaptığını biliyordu. Onu "karakoldaki hamamböceklerine" satmakla tehdit etti ama kulübün karakoldaki tüm hamamböceklerine sahip olduğunu bilmiyordu.

Bana hikayeyi anlatmayı bitirdiklerinde çenemi yerden kaldırmak zorunda kaldım. Shay aklını kaçırmıştı!

Yaptığı şey normalde ona ölüm cezası getirecekti ve Hawke araya girip "Bu çatı altında daha fazla ölüm yok" demeden önce Hector silahını kuşanmış, onu vurmak üzereydi. Hawke onun çığlık çığlığa bağırarak kışını kolundan tutup dışarı çıkardığında ve ona bir ders vermek için kamyonu zincirlediğinde, kız hâlâ sutyen ve külotuyla koridorda dikiliyor ve ölüm perisi gibi çığlık atıyordu. Ben geldiğimde tam altı saat boyunca kamyonu zincirlenmişti.

Ve sıcak bir gündü. Zamanı görebileceğiniz kadar sıcak bir günden bahsediyorum.

Yaptığı şey korkunçtu. Bunu anlıyorum. Ama... Tanrım, bir an önce bırakılmazsa sıcak çarpmasından ölecekti.

Hawke'ı aradım ve onu toplantı odasında tek başına, oturmuş ve boş gözlerle önüne bakarken buldum. Göğsü doğal olmayan bir hızla inip kalkıyordu ve adımlarımı durdurdum, acaba yaptığı şeyin adrenalini mi hala üzerinde dolaşıyordu diye merak ettim.

Kapıyı arkamdan kapattım ve ona döndüm.

"Hawke," diye başladım dikkatlice, "Shay'in gitmesine izin vermelisin."

Gözleri benimkilere kaydı ve gözlerinde bir anlık sıcaklık parladıktan sonra bunu saklayarak, "Bu bana bağlı değil," diye karşılık verdi.

"Öyle."

"Kulübü tehdit etti. Bana kalırsa bu kulübün kararıdır."

"Ama en başta ona ne olacağına sen karar vermelisin."

"Kulüp binasında başka bir cinayet sahnesi istemedim."

"Gerçekten kötü durumda."

"Umurumda değil, Tyler."

Şok içinde ona bakarken gözlerim parlıyordu. "Daha önce bir kadına asla böyle bir şey yapmazdın! Bu şeytani bir şey."

Kuru kuru kıkırdadı. "Sen aptal mısın, Tyler? Onun HAYATINI yaşamasına izin veriyorum!" diye kükredi son kelimedede.

"Bu sıcakta uzun süre dayanamaz!"

Birden sandalyeden fırladı ve bana doğru ilerledi, hırlarken gözlerindeki öfke güçlüydü, "Holly'ye zarar verecekti. Kulübün sırlarını tehdit etti. Bana kalırsa, eğer bir erkek olsaydı, ağzını açtığı anda ölmüş olurdu."

"Hector onu oyalıyordu -" "Onu savunmayı bırak!"

"Bunu bana yapar mıydın Hawke?" Ona acı bir şekilde sordum. "Biliyorsun, ona su verdim. Ne yapacaksın peki? Beni de bir kamyonla zincirleyip güneşin altında pişmeye mi terk edeceksin? Bu kadar mı duygusuzsun?"

Çenesini bize doğru salladı. "Şu anda nerede olduğunu sanıyorsun, Tyler? Çünkü tam kendimi senin bir şeyleri anlamaya başladığına inandırmışken, sen bana gerçekten aptalca bir soru soruyorsun. O kız sanki yanlış bir şey yapmamış gibi savunmaya geçme. Yapmış olsaydı, şu anda olduğu yerde olmazdı. Eğer aziz arıyorsan, yanlış yerdesin tatlım."

Ona ters ters baktım ve kalbimin daha hızlı çarptığını hissederek, "Keşke böyle olmasaydın. Çok karanlıksın."

"Ben hep böyleydim, Tyler."

"Hayır."

"Size bu kulübü yeniden düzeltmek için böyle olmam gerektiğini söylemiştim. Batmasını mı istiyorsun? Başka bir kulübün buraya gelip sokakların içine etmesini mi istiyorsun? En azından bu kulübün bir kuralı var. Önce biz sikilmedikçe biz de sikilmeyiz. Başka bir kulüp mü? Ne yapacaklarını bilemezsin. Onlar için *sana* ne yaptıracaklarını bilemezsin. Zirvede kalmanın tek yolu kendinizin en büyük düşmanı olmaktır."

Buna söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Kendimi gerçekten kaybolmuş hissettim.

Bir yanımda kulübün sahip olduğu vahşet karşısında duyarsızlaşmıştı. Diğerleri ise en başta acımasız olması gerektiği için harap olmuştu.

Aramızda bir sessizlik oluştu, gerilim daha önce hiç olmadığı kadar yoğundu.

Hawke duvarlarını yıkmamak için elinden geleni yaptı ama gözlerimdeki acı ifadesi nefesinin kesilmesine neden oldu. Başını salladı ve yüzünü ovuşturdu. "Lanet olsun Tyler, tüm bunları neden yaptığımı bilmek ister misin?" Beni izlerken yüzü işkence görmüş gibi görünüyordu ve "Bütün bunları senin için yapıyorum. Böylece

Burada seninle olmak. Bundan hoşlanmıyorum. Nefret ediyorum. Bu lanet adrenalin, sevgilim, bana ateş ediyor ve o canavarı pençelemek istiyorum içimdeki öfkeden besleniyor."

Geri çekildi ve sandalyesine çöktü, gözleri parlarken derin nefesler aldı.

"Nefret ediyorum," diye tekrarladı. "Nefret ediyorum. O parayı hesabından çekmeni istiyorum, böylece tüm bu saçmalıklarla uğraşmak zorunda kalmayız. Git temizlen ve baştan başla. İstedğim şey bu. Her zaman istediğim şey. Ama bunun için zaman."

Hawke tamamen yıkılmış görünüyordu, sanki ipin ucunu kaçırmıştı. Yapmak zorunda kaldığı şeyi görmekten ne kadar nefret ettiysem, o da bundan o kadar nefret etmişti.

Ona doğru ilerledim, acısından etkilendim, başka bir şey istemedim. çıkar. Ellerim hemen yüzüne gitti ve ben yanaklarını okşarken o gözlerini kapattı. Sakalları yeniden gürleşmeye başlamıştı ve kucağına oturup alnımı onunkine bastırırken parmaklarımla taradım.

Öncekinden daha uzun süre nefes aldı, gözlerini kapatırken sıkılaştı, yüzü kırıldı. Kolları beni sardı ve benimle aynı havayı soluyarak beni orada sarmaladı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Her şey için çok üzgünüm, yalan için _."

"Beni korumak için yalan söyledin," diye araya girdim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. "İ anlıyorum."

"Benden nefret ediyorsun."

"Senden nefret etmek için bir neden bulmaya çalışıyordum ama senden asla gerçekten nefret edemezdin Hawke."

O da beni yavaşça öptü ve Tanrım, onun dudaklarıyla yeniden bir araya gelmek çok güzeldi. Elleri sırtımdan aşağı indi ve kıcıma dolandı. Dilini ağzıma sokup benimkini nazikçe okşarken sıkıca kavradı.

"Ne yaptığını biliyorum," diye mırıldandı altımda sertleşmeye başlarken.

"Ne yapıyorum ben?" Boğazımı ona göstererek nefes verdim. "Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

Başımı salladım, bunu gizleme zahmetine bile girmedim. "Evet, Hawke, öyleyim. Durmamı ister misin?"

Eli tekrar vücuduma girdi ve göğsümü avucunun içinde sıkarak kavradı. "Hayır Tyler."

Bir süre öpüştük ve bana ne kadar özlediğini söyleyerek her santimimi şefkatle hissetti.

Daha sonra beni kaydirdi ve daha net ve kontrollü görünerek odadan çıktı ve çocuklara Shay'i bırakmalarını emretti. Sonra Marshall'a eşyalarını toplattı, cüzdanına biraz para koydu ve şehri terk etmesini emretti.

Hector'a olan takıntısının kafasını karıştırdığını anlıyordu ama bu yüzden kafayı yemesine gerek olmadığını da biliyordu.

Hector kendini bok gibi hissediyor, onu bu kadar zorladığı için kendini suçluyordu. Bu bile başlı başına bir mucizeydi.

otuz sekiz

Tyler

O gecenin ilerleyen saatlerinde Hawke beni gezintiye çıkardı.

Hava her zamankinden daha serindi ve rüzgâr hızlanmıştı. Gelen yağmurun kokusunu alabiliyordum, böylesine sıcak ve boktan bir günün ardından hoş bir soluklanma.

Bana haberi verdiği aynı gıcırtya döndüğünde temkinli olmalıydım. Ne de olsa burası bana sadece Korkunç gerçek.

Babamın ne olduğunu.

Ama açıkçası Hawke'la kaliteli zaman geçireceğim için o kadar heyecanlıydım ki, kötü düşüncelerin aklıma gelmesine izin vermedim. Bisikletinden atladım ve aceleyle gıcırtya doğru ilerledim, o da hemen arkasından. Bu kez suyun kenarına oturdum, ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarıp ayaklarımı suya daldırdım ve gökyüzüne baktım.

Bir şimşek çaktı ve gök gürültüsü onu izlemeden önce saniyeleri saydım.

Üç, dört, beş...

ÇAT!

İşte oradaydı.

Arkamdaki Hawke'ın yere düştüğünü hissettim, bacakları iki yanımdaydı. Arkama yaslandım, gözlerimi kapattım ve onun kucağında rahatladım, deri ve kolonyasının kokusu beni sarmıştı.

"Bunu sık sık yapmalıyız," dedim ona. "Böylece seni her zaman bir dev gibi davranırken görmem."

Ellerini kollarımda gezdirdi. "Dediğim gibi, bu -" "Gerekli, biliyorum."

"Çok uzun sürmeyecek."

Anlayışla başımı salladım.

"O zamana kadar, Ty, beni bir kaideye koymayı bırak." "Yaptığımı düşündüğün şey bu mu?"

"Harika şeyler yapmadım."

"Beni ne kadar harika hissettirdiğini unutup duruyorsun." "Yalan söylemediğim zaman."

Hafifçe güldüm ve başımı salladım. "Evet, yalan söylemediğin zaman."

Bir şimşek daha çaktı ve bu sefer gök gürültüsü tepemde patlamadan önce yüksek sesle saydım. Bu noktada, gözlerden uzakta, değer verdiğim - sevdiğim - bir adamın bana sarılması çok güzeldi.

Tüm dünya yok olmuştu. Tüm sorunlar, kulübün saçmalıkları, şiddet, umutsuzluk... hepsi beyaz bir gürültüye dönüştü ve sadece Hawke ve ben.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Bir süre sonra merak ettim.

"Bana sorup soramayacağını sormak zorunda olman zaten rahatsız edici bir durum Tyler."

Gözlerimi devirdim. "Yani, bu kişisel bir şey."

"Ne bilmek istiyorsun?"

Başımı çevirip ona baktım, karanlık gözleri benimkilerle buluştu ve "Yıllar önce yatak odanızdan çıkıp giden o güzel kadın kimdi?" diye sordum.

Kaşları bir araya geldi. "Daha açık olman gerekecek." "Şu çok güzel platform topuklu ayakkabıları olan sarışın."

Şaşırmış bir halde uzun bir nefes verdi. "Lanet olsun Tyler, bu senden bekleyebileceğim en rastgele soru olmalı."

"Oops."

"Bunu nereden biliyorsun ki?" "Onu gördüm."

"Peki sen kaç yaşındaydın, seni küçük sürüngen?"

Bir kahkaha attım ve dirseğimi karnına doğru ittim. "O kadar da genç değil."

"Kaç yaşında?" diye sordu.

"Tanrım, bilmiyorum, on bir mi?"

İnledi ve nefesinin altında bir küfür mırıldandı. "Bu da ne böyle? Dürüst olmak gerekirse, kendimize ait bir kulübümüz olduğunda, o çocuğun gideceği son yer o lanet olası kulüp binası olacaktır."

Var olmayan çocuklarımızdan bahsederken göğsümün alev alev yanmasını görmezden geldim. "Ben iyi büyüdüm, unuttun mu?"

"Sen delisin."

Şok olmuş gibi yaparak nefes nefese kaldım. "Nasıl deli olabilirim?"

"Çünkü bana on yıl önce yatağa attığım bir kız hakkında soru soruyorsunuz."

Ben de Shay'in akli dengesinin yerinde olmadığını düşünüyordum."

Ona tekrar dirsek attım, bu sefer ciğerlerindeki havayı dışarı atacak kadar sertti. Yine de güldü ve dirseğimi karnından uzaklaştırdı.

Sorum üzerine eğlenmesi beni sinirlendirdi ve diğer kolumla ona dirsek atmaya çalıştım. O dirseğimi de kavradı ve sonra beni göğsüne doğru çekti, kollarını önüme dolayarak beni hapsetti.

"O kız anlamsızdı," diye fısıldadı kulağıma. "Aradan on yıl geçmesine rağmen kıskanman gururumu okşadı."

"Ben kıskanç değilim," diye karşı çıktım. "Yalancı."

"Merak ettim. Tokmağı aldıktan sonra pek fazla kızla birlikte olmadın ve ben de nedenini merak ettim."

Kolları etrafımda gevşedi ve kollarım boynuna dolanacak şekilde vücudumu döndürmeme izin verdi. Hawke bana baktı, ben yanıtını beklerken gülümsemesi gevşemişti.

"Çünkü sahte yataklardan bıkmıştım," dedi sonunda bir dakikalık sessizlikten sonra. "Bir süre sonra hepsi aynı, Ty. Biraz bağ kurmak hoşuma gitti."

"Ona bağlandığınızı hissettiniz mi?"

Başını salladı ve dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Tanrım, Ty, ya seni lisedeki sporcun hakkında dürtseydim?"

"Zaten yaptın."

"Ayrıntıları sormak için durmadım."

"Eğer ona oral seks yapıp yapmadığımı merak ediyorsanız, o zaman ben -" Elini ağızma götürerek beni susturdu ve bana karanlık bir bakış attı.

"O çocuğa ne yaptığın hakkında hiçbir şey bilmek istemiyorum, ya da sana ne yaptığını, Tyler. Anlıyor musun? Bunu düşünmek bile kanımı kaynatıyor ve onu mezara koymaktan beni sorumlu tutacak bir şey duymak istemiyorum. Anladın mı?"

Başımı salladım ve elini bıraktığında beni aptal gibi sırtırken görünce sinirlenmiş görünüyordu. "Şimdi kim kıskanç?" Dedim.

Şimdi sinirlenmişti. "Evet, kıskandım. Çünkü vücudunu kendim için istiyorum. Başka bir sakin sana dokunmuş olmasından nefret ediyorum. Bir yanım zamanı geri alıp içine giren ilk kişi olmayı diliyor, böylece tek deneyiminin ben olduğumu söyleyebileceğim, ama bu yakın zamanda olmayacak. Şimdi soyun ki seni sikebileyim ve az önce bana söylediklerini untabileyim."

Kıkırdadım, ellerine karşı koymaya çalıştım ama çoktan gömleğimi tutup atmışlardı. Bizi geriye doğru itti ve sonra beni sırtım yere degecek şekilde çevirdi ve ben gökyüzüne bakıp tepemdeki karanlığa düşen bir başka şimşegi yakalarken o üzerimdeydi, beni soyuyordu.

Saniyeler sonra gök gürlediğinde, Hawke'ın ağzı diliyle klitorisimi işlerken vücudum da onunla birlikte gürledi.

*

Kendimizi çimlerin üzerinde çırılçıplak, bitkin ve zevkten dört bir yanımıza düşen serin yağmur damlalarını karşılariken bulduk.

Huzuru hiç böyle tanımamıştım.

Hayatımda hiç bu kadar mutluluk dolu hissetmemiştim.

Ve sonra, "Ty, seni becerdiğime göre, sana bir şey söylemem gerekiyor" diyerek anı bozmak zorunda kaldı.

İhtiyatlı ve korkmuş yüzüne baktığımda gülümsemem soldu. "Kötü bir şey mi?" Tereddütle sordum.

Gözlerimi aradı ve sessizce cevap verdi, "Acıyacak. Yine." Hay sikeyim.

Beni yine bir sebeple buraya getirmişti.

Bu kez kendimi toparladım, yıkılmamaya ve -her şeyin ötesinde- ondan tekrar nefret etmemeye kararlıydım.

OceanofPDF.com

otuz dokuz

Hawke

Abram'la iş yapma zamanı geldiğinde Hawke, onun yerine Hector ve Gus'ı toplayıp Abram'ın yanına gitmeye karar verdi.

"Yuri'den sonra ona güvenmiyorum," diye açıklamıştı Gus'a. "En azından bu sefer sürpriz olmayacak."

Gus kabul etti ve bir şey olursa diye silahlı olarak yola çıktılar.

Abram'ın malikânesi eskisi gibiydi: ruhsuz kızlar ve muhafızlarla doluydu.

Abram'ın kendisi de dışarıda, devasa evinin arkasındaki avluda, havuza bakan bir sandalyede oturmuş, tek başına yüzen bir kıza bakıyordu. Muhafızlar yaklaşıp motorcular da birkaç adım geriden takip ederken Abram kızla yakından ilgileniyor gibi görünüyordu.

Abram onlara doğru zar zor bakarak, "Paranız birkaç dakika içinde ön tarafta olacak. Rakiplerime mal vermeyi kesmeniz gerektiğine dair şartlarımı dikkate aldınız mı?"

Hawke başını salladı ve gözlerini kendilerinden bir metre ötedeki zarif yüzücüden ayırdı. "Gördüm ve kabul ediyorum, karşılığında başka bir şey aldığımız sürece."

Abram başını onlara çevirdi, gözlüklerinin arkasından ne dediği anlaşılmıyordu ve "Peki bu ne olabilir?" diye sordu.

Hawke cevap vermek için bir an durdu, şaşkın bir Gus'a ve kızgın bir Hector'a baktıktan sonra, "Bankacı olan sensin," dedi.

Abram'ın dudakları yukarı doğru irkildi. "Bunu çözmesi için Borden var." Bu bir soru değildi. O biliyordu.

Hawke başını salladı. "Yaptım."

"Ve sen de o kızın hesabına ulaşmaya çalışıyorsun. Korkarım ona burada ihtiyacım olacak ve takvimimi son kontrol ettiğimde doğum gününe daha günler vardı."

Hawke kuru kuru kıkırdadı. "Bugün buraya para için gelmedim. Orada ne kadar var ki? Yedi milyon mu?"

"Sekiz."

"Pekala, Tyler'la başka bir gün tekrar gelirim. Yuri ve kulüp binama yapılan saldırılar yüzünden buradayım."

Abram gözlüklerini çıkarırken sırtarak, "Kulüp *binanız*," diye cevap verdi. "Seni o yamayı takarken görmek güzel Hawke. Ama yine de, eğer buraya

Beni o bok çukuruna saldırmakla suçlarsanız, kafanıza bir kurşun sıkmayı tercih ederim çünkü bunu ben yapmadım."

"Yapmadığını biliyorum," dedi Hawke sakince. "Geçen sefer göze göz istediğini söylemiştin ve ben de sana bunu vermek için buradayım."

"Göze göz mü?"

"Biz Yuri'yi öldürdük, siz de Gus'ı öldürün."

Gus tepki veremedenden Hector kolunu boynuna doladı ve onu yerinde tuttu.

"Ne yapıyorsun lan sen?!" diye hırıldadı inanamayarak, yüzü morarmıştı. "Bu da ne Hawke?"

Hawke ona bakmadı. Bakışlarını Abram ile aynı seviyede tuttu ve "Kuzenin hesaplardan haberdardı, değil mi?" dedi.

Abram bir kez başını sallamadan önce Hawke ile Gus'ın arasına baktı. "Kontrol ettiğim bankacılıktan, birçok tehlikeli insan için göz yumduğum birçok hesaptan haberdardı."

"Ve Dennis kulübün parasını kilitledi."

"Paranın nereden geldiğini sormayız." "Ama biliyordunuz."

Abram omuz silkti. "Şüphelerim vardı, ama çok fazla şeyi görmezden geldim.

gerçekten sikime takacak hesaplar. Ayrıca, yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ben sözüme, her insanla yaptığım sözleşmeye ve parasını bankama yatıran her çeteye sadığım."

"Bu banka nerede?"

"Aslında banka falan değil Hawke. Paralarını istiflediğim bir yer. Aslında birkaç yerde."

"Yuri yerleri biliyor muydu?"

"Hayır, ama kızıdan haberdar olduğunu biliyordum, belki kulübünüzden biriyle de bu konuda temasa geçmiştir."

Hawke Gus'ı işaret etmeden önce anlayışla başını salladı. "Ve bu da bu sikik olmalı."

"O gece Yuri'ye Tyler'ı yakalamasını ben söylemedim!" Gus bağırdı, sesi yalvarır gibiydi. "Bunu kendi başına yaptı, Hawke! Arkamdan iş çevirdi. Bunu yapacağını hiç bilmiyordum. Bu şekilde olmaması gerekiyordu. Kafası çok iyiydi! Para kulübe döndüğünde yarı yarıya paylaşacağımızı söyledim. Onu almayı hiç planlamamıştık! Asla! Tyler'a asla zarar vermezdim!"

"Sanki Dennis'i kulüpte para çalan birinden haberdar olduğu için sırtından vurmada önce hiç incitmeyecekti gibi?"

Gus sessizleşti, hâlâ Hector'un boynunu sıkıca kavrayarak nefes almaya çalışıyordu.

"Yarım milyon dolar çalmışsın," diye açıkladı Hawke, sesi soğuktu. "Borden senin offshore hesabını buldu, Panama'da var olmayan lanet bir şirkette büyük hissedar olarak hareket ediyordun. Aynı yarım milyon dolardı.

Dennis paranın geri kalanını alıp kulübü içindeki hırsızdan korumak için kilitlenmeden hemen önce nakit olarak kaybolan milyon dolar. Ama onu vurana kadar paranın çoktan elinden çıktığını bilmiyordunuz, öyle değil mi?"

Gus cevap vermedi. Başını sallamaya devam ederken gözleri duygusallıktan parlıyordu.

"Tyler'ın doğum gününü bekliyordun," diye devam etti Hawke, ona doğru bir adım atarken, keşke bir silahım olsaydı da yaşlı adamı havaya uçurabilseydim diye düşündü. "Bu yüzden onu kulüpte tutmaya kararlıydın, bana kaç kez onun güvenliğinin ne kadar önemli olduğunu söyledin. Önümde ne olduğunu göremediğim için aptalın tekiydim. Bizi Abram'la karşı karşıya getirmeye çalışan lanet olası bir yılan, kiralık adamlarınla birlikte mekanımıza saldırıyor, böylece biz de savaşa girip onu yere seriyor ve tüm hesaplarını altından alıyorduk!"

"Sonra da gözünü kardeşime diktin," diye kulağına tısladı Hector, öfkesi kükrerken elini daha da sıkı. "Onu sattın, değil mi? Gerçeği öğrenmesin diye ondan kurtulmaya çalıştın."

Gus onun pençesinde çırpınıyor, ciğerlerindeki oksijen tükenirken zar zor ayakta durabiliyordu.

Hawke gözlerini kıstı, ihanetten acı duyduğunu hissederek üzgün bir ifadeyle, "Bir şeyi anladığında, diğer her şey bir araya gelmeye başlar. Bize ihanet ettin Gus ve Dennis bana bunu anlatmak için çok uğraştı. İçeriden biriydi. Sonunda onun sen olduğunu bile bilmiyordu, değil mi?"

Tyler'a iyi bak.

Güvenme.

Güvenme.

Gus'ın gözleri karardı, gerçekler ortaya çıktıkça gözlerinden yaşlar süzüldü, yılların güveni teker teker yıkıldı. Yılların sevgisi. Yılların kardeşliği. Bitti

Para.

Abram ayağa kalktı, şimdi Gus'a odaklanmıştı. Öfkeliydi, kendi acısı yüzünden okunuyordu ve buz gibi bir sesle, "Bırak onu. Gözüne karşılık gözünü alıp bu pisliği öldüreceğim. Yuri'yi benden aldı ve ailesi hâlâ intikama aç." Sonra bir adım daha yaklaştı ve Gus'a bakarak ekledi: "Kuzenim gibi önce senin de gözlerini çıkaracağım. Sonra seni kesip biçeceğim ama onun gibi hızlı bir ölüm olmayacak. Kan kaybından yavaş yavaş ölmeni sağlayacağım."

Bunun üzerine Hector onu serbest bıraktı ve bir yığın halinde yere yığıldı, Hawke'a durup onu dinlemesini, bunu yapmamasını, onu terk etmemesini haykırırken nefes nefese kalmıştı.

Ama Hawke ve Hector çoktan uzaklaşmışlardı.

"Lütfen, Hawke! Sadece beni dinle! Sadece dinle!"

Yaşlı adam dinleyecek bir şey kalmadığını fark etmemişti.

Paraları, onları kulüp binasına kadar takip eden bir minibüsün arkasına yüklendi.

Babasının başından beri masum olduğu haberiyle hâlâ sarsılmış olan Tyler'a dönelim.

kırk

Hawke

Uyuşmak çözüm değildi. Tyler.

Kahretsin, *onu* cezalandırdı; cevap oydu.

O gece onun için bir banyo hazırladı ve birlikte büyük küvette oturdular, ellerini köpüklerin üzerinde gezdirirken sırtı onun göğsüne yaslandı.

Ona Gus'a ne olduğunu anlatmayı düşündü. Onunla ilgilenmeye gittiğini biliyordu ama onun yerine Abram'a teslim ettiğini bilmiyordu. Bu haberi zaten nerede olduğunu sorgulayan tüm kulübe vermek zorunda kalacaktı ve lanet olsun, yeniden başkan olmanın zorluklarından biri de buydu, değil mi? Kulübün üyelerinden birinin onlara ihanet etmesinin yarattığı tepkiyle başa çıkmak.

Evet, bu saçmalık başka bir gün bekleyebilirdi. Onunla geçirdiği anı mahvetmemeye kararlıydı. Onun içinde olmak, onu tohumuyla doldurmak için can atarken olmazdı.

Belki de ona doğum kontrol haplarını bırakmasını söylemelidir.

Karnının bebeğiyle dolduğunu düşünmek onu tatmin ediyordu. İçindeki mağara adamı, bunun nihai işaretleme olacağını fısıldadı.

"Hiç çocuk sahibi olmayı düşündün mü?" diye sordu omuzlarında öpücükler gezdirirken, gözleri suda yüzen memelerindeydi. Bu gidişle onu almadan çok uzun süre dayanamazdı.

"Bir ya da iki kez," diye yanıtladı kızarmış yüzünü ona çevirerek. "Ama birkaç yıl daha değil. Seninle biraz kaliteli zaman geçirmek istiyorum. önce."

"Çocuklar bunu sabote etmek için ne yaparlar?"

Güldü. "Aman Tanrım. Az önce bana bunu sormadın."

"Ben sordum."

"Gününüzü sabote edeceklerinden değil. Bence sadece doldururlar. Aletini daha fazla içime sokmak istemiyor musun? Çünkü çılgılık atan bir çocukla beni yarısına kadar bile alamazsın."

Bu doğrudu.

"Tamam, birkaç yıl sonra sorarım o zaman," dedi.

Ona kocaman gülümsedi. "Beni hâlâ isteyeceğine o kadar eminsin ki."

O da gülümsedi ve kadının yüz ifadesi yumuşadı. "Bebeğim, seni on beş yaşından beri istiyordum, sadece bunu bilmiyordum."

Tyler'ın gözleri parladı ve yüzünü çevirmek üzereyken yutkundu. Tyler ondan önce çenesini tuttu ve ona sırtını döndü. Parmaklarını kızın gözlerinin altında gezdirerek dökülen mutluluk gözyaşlarını sildi.

Kalbi onun kollarındayken çok ağır hissediyordu. Onun gözlerindeki o bakışla her şeyi yapabilecekmiş gibi hissediyordu, sanki ona saygı duyuyormuş gibi.

O da ona saygı duyuyordu.

Tyler'a tapıyordu, onun her bir güzel santimine tapıyordu.

Eskiden bunun bir sorun olduğunu düşünürdü. Sanki birine bu derece değer vermek bir zayıflıkmış gibi. Ama bu sevgiden bu kadar büyük bir güç doğduğunu hissederken bu nasıl bir zayıflık olabilirdi ki?

Hâlâ yüzünü okşarken eğildi ve onu öptü, diğer eli çoktan göğüslerinde ve pürüzsüz karnında gezinmeye başlamıştı. Klitorisini bulduğunda, kız onun sıkı kavrayışında sarsıldı ve inledi, nefes alış veriş değişmeye başladığında gözlerini kapattı.

Onu yavaşça ovaladı, parmağını onun sıcaklığının içine kaydırды, onu inşa etmek için zaman ayırdı. Adam devam ederken başı omzuna doğru düştü, onu orgazma ulaştırmak için parmaklarken çıplak boynunu emiyordu. Kızın ağzı açılmıştı, o kadar güçlü bir şekilde içinden geçerken yüksek sesle nefes alıyordu ki, kaslarının onun etrafında gerildiğini hissetti.

Kahretsin, bundan asla bıkmayacaktı.

Hemen parmağını geri çekti ve onu çevirdi. Aletini kavrayarak kadının açıklığına doğru itti ve kadın ne olduğunu biliyordu. Elleri adamın omuzlarına gitti ve tekrar nefesi kesilirken onu sıkıca kavradı.

Hawke onun içine birkaç kez girdi ve üstünden su döküldü. küvet. Dar alan can sıkıcıydı. Lanet olası su dalgası daha da sinir bozucuydu. Onu yavaşça okşadı, parmakları kalçalarına gömülürken onu üstüne yatırdı.

Yine de yeterince zor değildi.

Daha derine, daha hızlı, *daha sert* gitmek istiyordu.

Hâlâ onun içindeyken ayağa kalktı ve onu banyodan dışarı çıkardı. Yerde su birikintileri vardı, adam onu tutarken etraflarına su damlacıkları düşüyordu.

yatağına götürdü. Dışarı çekerek onu yüzüstü yatırdı ve sonra dizlerinin üzerine çöktürdü. Elini omurgasından aşağıya ve kıcının seksi kıvrımına doğru gezdirdi, kıvrımlarına sürtündü, kızın titremesini, çarşafları yumruklamasını, onu almasını beklemesini izledi.

Onu arkadan becermeyi düşündü. Onu tekrar almadan önce ikisini bir saat kadar rahatlatacak güzel ve hızlı bir vuruş.

Sadece... onun yüzünü görmek istiyordu, sadece çözülmesini izlemek için tekrar yavaş gitmek istiyordu.

"Sırt üstü yat, Ty," dedi ona yumuşak bir sesle.

Yatağa doğru süründü ve sonra sırt üstü döndü, çıplak ıslak vücudu ışığın altında parlıyordu. İlahi görünüyordu.

O benim.

Benimkini.

Bunu kendi kendine tekrarladı ve hayatında gördüğü en seksi kadının da onu aynı şekilde istemesi gururunu okşadı.

Arkasından sürünerek bacağını, kalçasının kıvrımını, göbek deliğinin hemen üstünü, o muhteşem göğüslerinin arasını öptü ve sonra ağzına yerleşti.

Bacaklarını onun için açtı ve onu öptü, onu yavaşça alırken o etli dudaklara bayıldı, giderken amının duvarlarının etrafını sıkıştığını hissetti.

Telaşsızca, her santimetresinin onu doldurduğunu hissederek. Bu yavaşlık onu çılgına çevirdi.

Onu alışılmadık derecede muhtaç yaptı.

"Seni bu şekilde daha sık sikmek zorunda kalacağım," diye söz verdi ona, adım atmaması için yalvarırken ağzının içinde kıkırdıyordu.

Kadının orgazmı o kadar güçlüydü ki, kadın sikini sıkıp aynı anda içine sertçe boşalmasını sağlarken adamın itmesine bile gerek kalmadı.

Bir saat sonra, onu tekrar aldı, bu sefer dizlerinin üzerinde, ona vurdu, daha fazla zevk aldı ve onu yatakta gevşek bıraktı.

Orada durması gerekirdi ama durmadı. Onun için duyduğu arzu doyumsuzdu. Onun boşalmasını saplantı haline getirmişti, bu yüzden onu tekrar aldı, bu sefer ağzı bacaklarının arasındaydı.

Sonrasında bitkin düşmüştü, adam sırtındaki amblem dövmesinin üzerinde daireler çizirken başını adamın göğsüne yaslamıştı.

O lanet dövmeyi sadece Tyler kadınsı gösterebilirdi.

"Hawke?" diye haykırdı, zar zor kendindeydi.

"Evet bebeğim," diye cevap verdi, gözlerini de kapatarak.

"Kimin yatağındasın?"

Ağzı yukarı doğru irkildi, kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve "Senin bebeğin," diye cevap verdi.

OceanofPDF.com

Epilog

Tyler

Bir yıl sonra...

Yirmi ikinci doğum günümde Hawke'nin annesinin evinde barbekü yaptık. Herkes oradaydı, arka bahçesini doldurmuşlardı ve uzun zamandır sessiz ve sakin olan evini gürültüyle doldurmuşlardı.

Hawke'la bir araya geldiğimizden beri Adella bizi düğün için, torunlar için, kendim için düşünmeye bile vakit bulamadığım her şey için saçma sapan bir zaman harcadı.

Hawke aylar önce beni bir tatil köyüne götürdüğünde bana evlenme teklif etmişti ve tüm zamanımızı ya yatakta seks yaparak ya da havuzda bronzlaşarak geçirmiştik. Bu romantik bir jest değildi. Hawke asla dizinin üstüne çökmedi. Daha iyi bir şey yapmıştı: göğsüne yığılıp sertçe nefes almamı sağlayan kötü bir orgazm yaşatmıştı bana. Sırtımı okşadı ve "Evlen benimle" diye fısıldamadan önce beni alnımdan öptü.

Tabii ki evet dedim ve muhteşem bir opal alyansım vardı, ancak bir tarih belirlenmemiştii ve gerçekten süslü bir düğün yapmayı düşünmüyordum.

Küçük bir şey istedim.

Kişisel bir şey.

Kulüpteki erkeklerden herhangi birinin orada olmasını istediğimden bile emin değildim.

Aslında, bunun yasal olarak yapılmasını istediğimden bile emin değildim. Kalbimde onunla evliydim. Bu yeterli değil miydi?

Hawke beni yıl boyunca birçok inzivaya götürdü. Kulüpten, işten, gürültüden ve Hawke'ın ilgilenmesi gereken sürekli yükümlülüklerden uzakta zaman geçirmek her zaman güzeldi.

Yine de hoşuna gitmişti. Tüm dünyası yeniden bir amaçla dolmuştu. Parayı gizli hesabımdan çekip kulübe yatırmıştık. Hawke yasadışı faaliyetlerini azaltmış, yasal iş yapmaya karar vermişti. Bu yavaş bir süreçti, çünkü kulübün tedarikine bağımlı çok fazla iş ortağı vardı, ancak Hawke en geç bir yıl içinde temiz olmayı hedefliyordu.

En az beş yıl sonra, o zamana kadar kim bilir? Sonunda yerleşebilir, bir ev bulabilir ve bir aile kurmayı düşünebiliriz.

Yine de bu kesin değildi ve hayat bu şekilde heyecan vericiydi. Asla plan yapmamak, asla bilmemek.

Her şeyi teker teker ele aldık.

Borden bir öğleden sonra gelip Hawke'a bir dosya uzattığında her şey daha da güzelleşmişti. Borden açıklamadan önce Hawke ona şüpheyle baktı, "Bu senin yeni kimliğin. İsim için benden nefret etme. Fazla seçeneğim yoktu."

Hawke bu isim yüzünden ondan nefret ederdi. Richard Cox.

Ona verilen isim buydu ve ben saatlerce güldüm. Hector onunla acımasızca dalga geçiyordu, Jesse'nin bile söyleyecek bir şeyleri vardı. "Dick, Richard'ın kısaltması değil mi? Yani artık Dick Cox'sun, kardeşim. Aferin sana."

Bu Jesse'nin suratına bir yumruk yemesini sağladı.

Yine de bu tamamen yasal bir kimlikti ve Borden bunun için tam bir servet ödemiş, Hawke için bunu gerçekleştirmek için sahip olduğu her kaynağa başvurmuştu.

"Sana borçluyum," demişti Hawke, sırtını sertçe sıvazlarken aralarındaki dostluk her zamanki gibi canlıydı.

"Hayır, şimdi ödeştik," diye yanıtladı Borden. "Benim için yaptığın her şey için."

Borden doğum gününe davet edilmişti ama gelmemişti. Bu sürpriz değildi. Kendine ait bir ailesi vardı ve içten içe onun etrafında olmak zorunda olmadığım için mutluydum. Çok korkutucu bir pislikti ve bana hâlâ ısınamamıştı.

Adella bana, "Baban seninle gurur duyardı," dedi ve arka bahçede oturup düşüncelere dalmış olan Hawke'a bakarken koluma hafifçe dokunarak. "İkinizle de gurur duyardı."

Ona gülümsedim ve dökülmek üzere olan duygularımı yuttum.

Babam kardeşlerine sonuna kadar sadık kalmıştı.

Bunu öğrendiğimde çok şey ifade etti.

İçimdeki tüm şüpheler silinip gitmişti ve her neredeyse Hawke'ın sözünü tutmasından mutlu olacağını biliyordum.

Bana göz kulak
olmuştu. Benim için
adam öldürdü.

Beni sevdi.

Sanki düşüncelerimi sezmiş gibi gözleri benimkileri buldu ve usulca gülümseyerek yanına gelmemi işaret etti.

Yürüdüm, asla kafamı çevirmedi, dudaklarımdan ziyade gözlerimle onu sevdiğimi söylerken ben de gülümsedim.

Sonunda, önemli olan tek şey buydu.

SON

OceanofPDF.com

Teşekkür ederim!

Okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Yorumlarınızı ve puanlarınızı bekliyoruz ve çok takdir ediyoruz! Gelecek kitaplar ve çekilişlerle ilgili haberler için beni burada bulabilirsiniz: www.facebook.com/rj.lewis13

Ve şunu söylemek isterim ki, her bir okuyucuya minnettarım. Bana ulaşan ve destek mesajları gönderen herkese çok teşekkür ederim! Bana verdiğiniz cesaret bu dünyanın dışında. İnsanların söylediklerimi okuma zahmetine girdiğini bilmek her zaman garip bir duygu.

Bu yolculuk tesadüfen başladı ve şimdi tam zamanlı olarak yapmaktan keyif alabileceğim bir şeye dönüştü.

Hepsi senin sayende.

Ve benim çılgınlıklarımı okuma isteğiniz.

OceanofPDF.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

